

အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

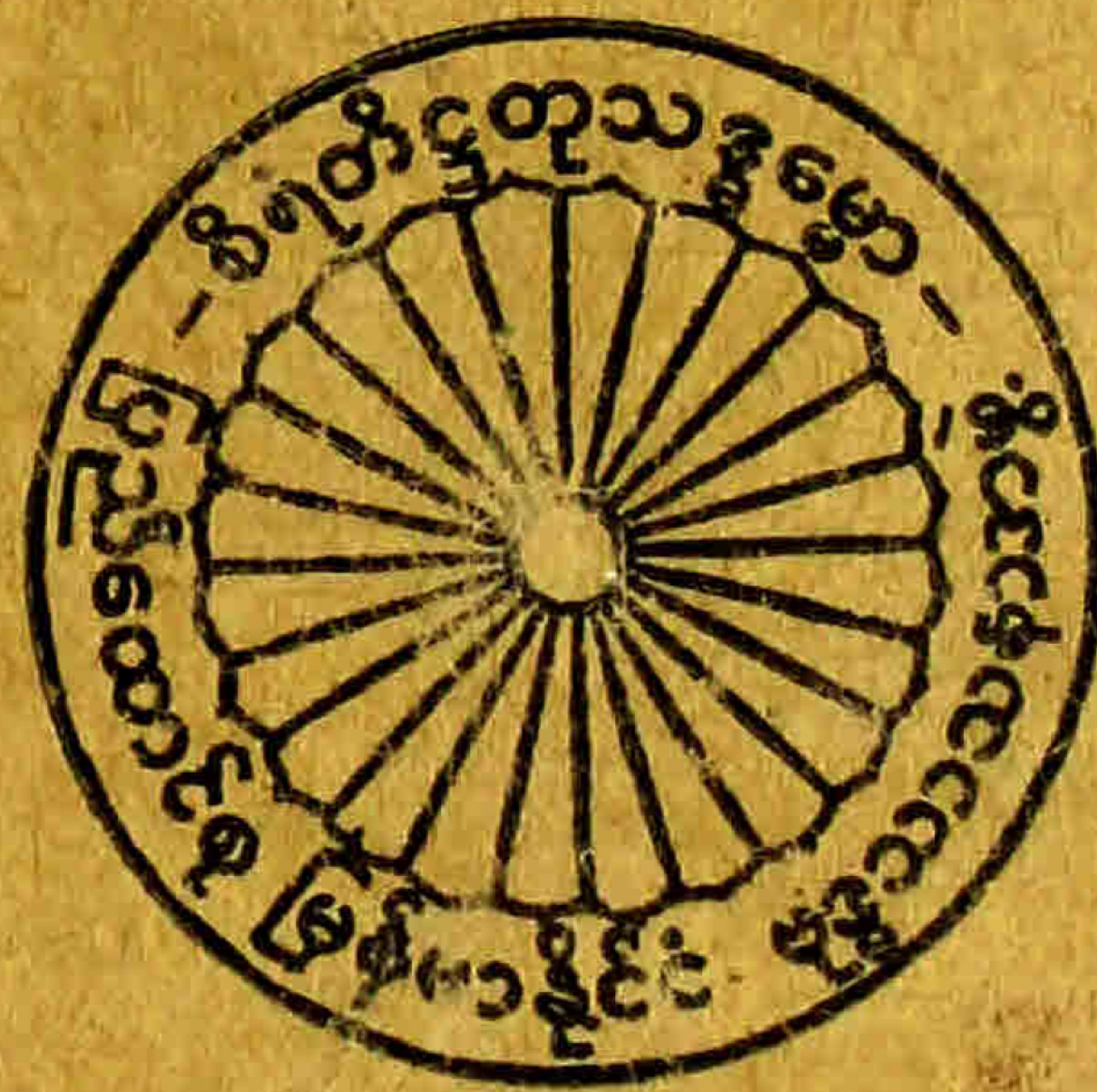
အဗျောဏ်ဆရာတော်ဘုရား

ပြန်ဆိုဘော်မူအပ်သော

ဟိတောပဒေသနာသင်္ဂြဟို

တထိယ

ဝိဂ္ဂဟကထာ နှင့် သဒ္ဓိကထာ

မြန်မာနိုင်ငံ ပုဂ္ဂလိက

ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာ ၂၅၀၉

ကောဇာ ၁၃၂၇

ခရစ် ၁၉၆၅

မြေမြေကြီး

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တူတော်

သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်

အက္ခမဟာပဏ္ဍိတ - အပျောက်ဆရာတော်

စီရင် ရေးသားအပ်သော

ဝိတောပဒေသနာသင်္ဂြိုဟ်

တထိယတွဲ

ဝိဇ္ဇာ ကဏ္ဍ

သုဓမ္မဝတီစာပုံနှိပ်တိုက်

တိုက်နံပါတ် ၅၅၊ စစ်ကဲမောင်ခိုင်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဦးတင်ထူးက ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ပုံနှိပ်တိုက် မှတ်ပုံတင် ၀၀၁၅၊ ထုတ်ဝေသူ ယာယီ ၀၂၀၂

၁၃၂၅-ခု။

အဘိုး ၅

၅၂၃၀

ကျမ်းပြု - အဖျောက် ဆရာတော် - ဘဒ္ဒန္တအာစာရ

နိဒါန်း

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ အတုလမြတ်စွာ ဘဂဝါ၏ သာသနာတော်နှစ် သက္ကရာဇ် ၁၁၀၀-ကျော်ခန့်တွင် ဣန္ဒိယနိုင်ငံကြီး၏ ဗဟိုချက်မ မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဝိကျသမ္ဗ အမည်ရှိသော အမတ်ကြီးသည် ပါဠိလိပုတ်ပြည်ကြီး၏ အရှင် ဘုရင်သုဒဿန မင်း၏ သားတော်တို့အား ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်ပြသသောအားဖြင့် လောက၌ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေ ခြွေရံပရိသတ် မြင့်မြတ်တန်ခိုး ဖွံ့ဖြိုးအာဏာ လိုရာပြည့်စုံစေမှု ပြောရေးဆိုရေး ကြံစည်အားထုတ် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရေး တို့၌ နည်းကောင်း လမ်းကောင်း အကြောင်းညွှန်ပြ ဥပဒေသ ထုံးတမ်းတို့ကို ရရှိနိုင်ရန် ရည်သန်၍ ထိုထိုလောကီ နိတိဓမ္မသတ် ကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်တို့မှ ထုတ်နုတ်ယူငင်၍ ဟိတောပဒေသ အမည်ရှိသော ကျမ်းကို သက္ကတဘာသာဖြင့် စီရင်ရေးသားထားခဲ့ပေသတည်း။

ထိုဟိတောပဒေသကျမ်းကို လောကီကျမ်း အစောင်စောင်တို့မှ အဆီအနှစ် နှင့် ပြည့်စုံသောစကားတို့ကို ထုတ်နုတ်ယူငင် စီရင်ရေးသား ထားခဲ့လေသော ကြောင့် ပညာဗဟုသုတကို ရှာမှီးလေ့ရှိကုန်သော ပညာရှိ အပေါင်းတို့သည် အလွန်တရာ နှစ်သက်ကြရကား ဣန္ဒိယနိုင်ငံရှိ ဘာသာ အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဥရောပတိုက်စသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံရှိ ဘာသာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း ပြန်ဆိုရေးသား၍ သင်ကြားလေ့ကျက်ခဲ့ကြလေကုန်၏။

အရှေ့ဘက် တိုင်းပြည်များတွင် အပါအဝင်ဖြစ်သော ဤမြန်မာနိုင်ငံ၌လည်း ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂန္ထန္တရစသော သာသနာတော်ကျမ်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သင်္သကရိုက်ဘာသာ၊ ဗင်္ဂလီ၊ နာဂရီစသော ဣန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ထင်ရှားသောဘာသာ စာများ၌လည်းကောင်း ကျမ်းကျင်တတ်သိ ပညာရှိ ကဝိသူမ္ဗန် အလွန်ထင်ရှား ကျော်စောတော်မူသော အသျှင် ရဝိန္ဒ အမည်တော်ရှိသော ပဌမ ဗင်္ဂလား ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ထိုဟိတောပဒေသကျမ်းကို ယဉ်ကျေး သာယာ

နာပျော်ဘွယ်သော မြန်မာတို့၏ အဆိုအမိန့် နှစ်သိမ့် ကြည်နူးလောက်သော စကားတို့ဖြင့် ၁၂၄၉-ခုနှစ်တွင် စီရင်ရေးသားတော်မူရာ ထိုဟံတောပဒေသ ကျမ်း၌ မိတ္တလာဘ၊ မိတ္တဘေဒ၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ သန္တိ ဟူ၍ ကဏ္ဍအားဖြင့် ၄-ပိုင်း ၄-ကဏ္ဍ ရှိသည့်အနက် မိတ္တလာဘပိုင်းမျှသာ ပြီးစီးတော်မူ၍ ၁၂၆၄-ခုနှစ်တွင် စက်တင် ဟိုက်ဘ် ဖြန့်ဝေခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ရကား ပညာဗဟုသုတကို ရှာမှီးစုဆောင်း မှတ်သား လေ့လာ ကြကုန်သော သူအပေါင်းတို့၏ ကျန် သုံးပိုင်း သုံးကဏ္ဍကို ဆက်လက်မှတ်သား နာယူလိုသော အာသာဆန္ဒကို ပြည့်ဝစေခြင်းအကျိုးငှါ ရန်ကုန်မြို့ ကျောင်း တော်ရာ ဗင်္ဂလားတိုက်၌ ဂဏပါမောက္ခ နာယက ဦးစီးဖြစ်တော်မူသော စတုတ္ထ ဗင်္ဂလားဆရာတော် အသျှင် ဝါယာမ မဟာထေရ်မြတ်ကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဂန္ထဝါစက အသျှင် ခေမာလင်္ကာရ အမှူးရှိသော တပည့်တပန်း ရဟန်းရှင်လူ တို့သည်လည်းကောင်း၊ တောင်းပန်တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်သည်ဖြစ်၍ အသျှင် စန္ဒဝံသာလင်္ကာရ အမည်ရှိတော်မူသော လေးရာကျော်သော ကျောင်းတိုက် တို့၏ ဂိုဏ်းချုပ်ဦးစီး အကြီးဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်တော်မူသော မြို့ပြင်ကြီး ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ တူတော် သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်ဖြစ်၍ ထိုဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထံပါးတော်၌လည်းကောင်း၊ “နာဂိန္ဒာဘိ ကဝိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု” ဟူသော တံဆိပ် နာမံတော် “နာဂိန္ဒာဘိဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိရာဇဂုရု” ဟူသော ဒုတိယ တံဆိပ် နာမံတော်များကို ခံယူတော်မူသော သာသနာပြု မိုးကောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ထံပါးတော်၌လည်းကောင်း၊ အသျှင် ရဝိန္ဒ အမည်တော်ရှိသော ပဌမ ဗင်္ဂလား ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထံပါးတော်၌ လည်းကောင်း အန္တ ဝါသိက တပည့်အဖြစ်ဖြင့် ဆည်းကပ် ခစားလျက် နေ့ဝါ ညဝါ များကို သင်ကြား၍ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂန္ထန္တရတို့၌ အာစရိယမုဋ် ရရှိကျမ်းကျင် တတ်မြောက်တော်မူသည်သာမက သီဟိုဠ်ကျန်းသို့ လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမဒေသ ဣန္ဒိယနိုင်ငံသို့ လည်းကောင်း ကြွတော်မူ၍ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ထိုထိုသီဟဋ္ဌဘာသာ၊ သင်္သကရိုက်ဘာသာစသော ဘာသာကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်

တို့ကို နှံ့စပ်အောင် လေ့လာသင်ကြားရာ ဉာဏ်စွမ်းအလျောက် တတ်မြောက်
 တော်မူခဲ့၍ ယခုအခါ ဟင်္သာတ စီရင်စု အဖျောက်ရွာ အင်းဝကျောင်း၌
 ယာပထ လေးလီ မျှညီမိတင်း သီတင်းသုံး နေတော်မူသော အသျှင်အာစာရ
 အမည်တော်ရှိသော မဟာထေရ်မြတ်သည် ထိုဟိတောပဒေသ ကျမ်း၏
 ကျန်သုံးပိုင်း သုံးကဏ္ဍတို့ကို ပါဠိ၊မြန်မာ နှစ်ဘာသာသော စကားရပ်တို့ဖြင့်
 ကျနသေချာ သာယာပြေပြစ် နှစ်သိမ့်ကြည်နူးဘွယ် ဆက်လက်၍ စီရင်
 ရေးသားတော်မူသတည်း။

ထိုသုံးပိုင်း သုံးကဏ္ဍတို့တွင် စစ်တက်၊စစ်ခင်း၊စစ်ထိုးခြင်း စသည်ကို ပြဆိုရာ
 “ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ” ကို ရန်ကုန်မြို့ သုဓမ္မဝတီပိဋကတ်စာပုံနှိပ်တိုက်၌ ၁၂၉၇ - ခု
 တပို့တွဲလအတွင်း စက်တင် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာ ယခုအခါ ၎င်းစာအုပ်များမှာ
 အလွန်ရှားပါးလှပြီဖြစ်၍ ၁၃၂၅-ခု ဝါခေါင်လ အတွင်းတွင် တဖန် ထပ်မံ၍
 ဒုတိယအကြိမ် စက်တင် ပုံနှိပ်ပြီးစီးပါသဖြင့် ဗဟုသုတ ဉာဏရှာမှီး ဆည်းပူး
 ကြသူ အပေါင်းတို့သည် မှတ်သားကြည့်ရှု၍ အမှုခပ်သိမ်းတို့၌ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ
 လိုရာထုတ်နုတ် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက် တိုးတက်အကျိုး ဖွံ့ဖြိုးပွားများနိုင်ကြပါစေ
 သတည်း။

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁	ပဏာမနှင့် ပဋိညာဉ်	၁
၂	ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ (အချိုး)	၃
၃	ဟင်္သာမင်းနှင့် ဥဒေါင်းမင်းတို့ ဝတ္ထု	၄
၄	သတ္တဝါ ခပင်းတို့ မင်းမြှောက်ကြရခြင်း၏ အကြောင်းအရာကို ပြသော ဂါထာ	၄
၅	ပြည်သူနှင့် မင်းတို့ အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ကြရာ ဘုရင်၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းက သာလွန်မြင့်မြတ်ပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၅
၆	မိုက်မဲသော သူတို့အား နည်းလမ်းညွှန်ပြ သြဝါဒ မပေးသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၀
၇	ငှက်တို့နှင့် မျောက်တို့ ဝတ္ထု	၁၀
၈	မိမိ၏ သတ္တိ စွမ်းအားကို ထင်ရှားစွာ ပြသင့် မပြသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၃
၉	မိမိနှင့် သူတပါးတို့၏ သတ္တိ အင်အားကို ခြားနား၍ သိသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅
၁၀	မြည်းမိုက်၏ ဝတ္ထု	၁၆
၁၁	ဂုဏ်သိရ်ဒြပ် မြင့်မြတ်သော ဌာနနှင့် မြင့်မြတ်သော သူကိုသာ မှီခို ဆည်းကပ်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၈
၁၂	ဆင်နှင့်ယုံ ဝတ္ထု	၂၂
၁၃	နန်းရင်းဝန်ပဓာန အမတ်ချုပ်ကြီး၏ ရာထူးကို ခန့်ထိုက်သော သူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၂၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၁၄	ပစ္စည်းဥစ္စာ အရာရာတို့ကို ဘယ်အခါမှ အပိုမထွက်ဘဲ လိုသျှက် သာရှိကြသောသူ ငါးဦးကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၃၀
၁၅	သံတမန် ခန့်ထိုက်သောသူ၏ ဂုဏ်အင်္ဂါလက္ခဏာတို့ကို ပြဆို သော ဂါထာများ ၃၂
၁၆	ယုတ်မာ မိုက်မဲသော သူတို့အား အမြဲ မပေါင်းဖော်ထိုက် ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာများ ၃၅
၁၇	ဟင်္သာနှင့် ကျီးမိုက် ဝတ္ထု ၃၉
၁၈	ငှက်နှင့် ကျီးမိုက် ဝတ္ထု ၃၉
၁၉	သူယုတ်မာတို့ ပြောဆိုအပ်သော ပိယဝါစာ သာယာပြေပြစ် ချစ်ဘွယ်သော စကားသည် အခါမဲ့ ပွင့်သော ပန်းကဲ့သို့ ဘေးဘျမ်း ဒုက္ခတို့ မုချဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း မကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၄၀
၂၀	ရထားလုပ်သွား မယားနှင့် ကြာသမား ဝတ္ထု ၄၂
၂၁	တရားစောင့်သော မိန်းမမည်ပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၄၄
၂၂	မိမိ၏လင်ယောက်ျားကို ကြင်နာချစ်ခင် တရားမင်သော မိန်းမ၏ အကျိုးကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၄၅
၂၃	မိန်းမတို့မည်သည် လင်ယောက်ျားရှိမှသာ တင့်တယ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၄၆
၂၄	ပညာရှိနှင့်လူမိုက် နှစ်ဦးနှစ်စားတို့၏ ထူးခြားသော လက္ခဏာ ကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၅၂
၂၅	အရေးကြီးသော အချက်ကို လျှို့ဝှက်စွာတိုင်ပင်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ ၅၃

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၂၆	“မုက်ဖြူဆိုက်လေ ဆရာကြိုက်လေ” စသည်ကိုပြဆိုသော ဂါထာ	၅၄
၂၇	စုံထောက်သူလျှိုနှင့် စပ်သော အကြောင်းတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၅၈
၂၈	တိုင်ပင်ပုံမဟန်သည့်အတွက် အကြံပျက်တတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၅၉
၂၉	လျှိုဝှက်သည့်အကြံ ပေါ်ပေါက်သဖြင့်ကျရောက်သည့်အပြစ်ကို အသစ်ပြုပြင်နိုင်ခဲ့ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၆၀
၃၀	ရန်သူတဘက်ကို လက်နက်အားကိုး စစ်ထိုး တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အရှုံးအနိုင် မမြဲကြောင်း၊ ဥပါယအကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း တို့ဖြင့်သာလျှင် အလိုအလျောက် ပပျောက် ပြေငြိမ်း စေသင့်ကြောင်းတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၆၃
၃၁	အချင်းချင်း အကြံပေး၍ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခြင်းသည် ကြီးမားသော အကျိုးရှိပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၆၆
၃၂	ဘေးရန်တို့ကို အဝေး၌တည်ခိုက်သာ ကြောက်ရွံ့ထိုက်၍ အနီးသို့ ဆိုက်ရောက်ပါမူ ငါဟူသော မာန်မချဘဲ ဟန်ရရ ခုခံသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၆၈
၃၃	ကြောင့်ကြ ဗျာပါရ ရှုပ်ထွေးလျက် မည်သည့် ကိစ္စ မျိုးကိုမျှ အရေးတကြီး မဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၆၉
၃၄	မိမိထက် အားခွန်ဗလ ကြီးမားလှသောသူကို ခုခံအံ့တု၍ ရန်မပြုသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၇၀
၃၅	အခွင့် မသာ၍ အခါ မဟုတ်ခဲ့ပါမူ ခတ်ကုတ်ကုတ် သည်းခံ၍ မာန်စွယ်ကို ချသင့်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၇၂

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၃၆	ဥပါယ် အကြောင်း နည်းလမ်း ကောင်းကို သိသော သူသည် ရန်ဟူသမျှကို တစမချန် တွန်းလှန်နိုင်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၇၃
၃၇	ခံတပ်နှင့်စပ်သော အကြောင်းတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၇၄
၃၈	“ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာ” ဆိုဘိသကဲ့သို့ အရာအားလျော်စွာ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်သော သူကိုသာ စီမံဆောင်ရွက် စေသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၇၇
၃၉	အစာ စပါးနှင့် ဆားတို့ကို များစွာ စုဆောင်းသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၇၉
၄၀	မြေခွေးညို့ ဝတ္ထု	၈၂
၄၁	အတွင်းမီးစနက်ကြွခဲ့လျှင် လက်စသတ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၈၃
၄၂	အထုံ ဝါသနာ ငမ်းတွင်းပါကို လွန်စွာ စွန့်လွှတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၈၅
၄၃	“လူများလျက်ပဲ့မစည်” ဆိုဘိသကဲ့သို့ လူထုပ် များသော်လည်း စည်ကားသော အစည်းအဝေးသဘင် မမည်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၈၉
၄၄	သံတမန်တို့ အမှန်ကိုသာ ပြောဆိုသင့်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၉၀
၄၅	ရောင့်ရဲရှက်မှု ဤနှစ်ခုကို ပြုသင့်သူ မပြုခြင်းနှင့် မပြုသင့်သူ ပြုခြင်းတို့သည် အလျဉ်းမသင့်ပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၉၄
၄၆	စစ်ထိုးတိုက်ခိုက်သင့်သောအခါ ပြဆိုသော ဂါထာများ	၉၅

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၄၇	ရန်သူ၏ အစွမ်းသတ္တိကို ရှိမရှိ မဆင်ခြင်ဘဲ ရုတ်တရက် ရှောင် တခင် စစ်ပြင်၍ မတိုက်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၉၇
၄၈	တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အကြံဉာဏ် ပေးသော်လည်း အလေးမပြု မလိုက်နာခဲ့ပါလျှင် အရာမထင်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၉၈
၄၉	စစ်ဆင် ခင်းကျင်းပုံ ချီတက်ပုံ စသည်တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၉၉
၅၀	တပ်စခန်းချရာ အရပ်ဝယ် ပြုလုပ်အပ်သော အစီအရင်ကို ပြဆို သော ဂါထာ	၁၀၄
၅၁	တိုက်ခိုက်ရပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၀၅
၅၂	စစ်တိုက်ရာ၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့နှင့် စပ်သော အရာတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၀၅
၅၃	တိုက်ခိုက်ပုံ အစီအစဉ်တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၁၀၇
၅၄	အရပ်ဒေသအလိုက် ချီတက် တိုက်ခိုက်သင့်သော တပ်တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၀၉
၅၅	ရန်သူ၏ အားထားရာဖြစ်သော အခြေအနေတို့ကိုလည်းဖျက်ဆီး တိုက်ခိုက်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၀
၅၆	စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့တွင် ဆင်မြင်းတို့သည် အထူးမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၁၁၁
၅၇	စစ်သည် တပ်သားတို့ အရေးကြီးစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ဝတ္တရား တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၃

(ည)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၅၈	ရွေးချယ်သင့်သော အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၄
၅၉	ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စစ်သည်တော်တို့၏ အပေါ်၌ မြတ်နိုး ကြည်ဖြူ အလေးမူသဖြင့် အရေးယူသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၅
၆၀	သူရသတ္တိနှင့်ပြည့်စုံသော စစ်သည်တော်တို့သည် အထူးသဖြင့် မြင့်မြတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၆
၆၁	စစ်သည်တော်တို့သည် အရှင်၏ အပေါ်၌ မကြည်ညို မနှစ်သက် ခြင်း တော်လှန် ပုန်ကန်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်း တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၇
၆၂	ချီတက် တိုက်ခိုက်ရာ၌ စစ်သည်တော်တို့ကို မည်ကဲ့သို့ ပြုစု၍ တိုက်ခိုက်စေသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၁၉
၆၃	ရန်သူ၏ဘက်၌ အတွင်းမှ ဆူပူကဲအောင် စနက်မီး ရှို့ပုံကို ပြဆို သော ဂါထာများ	၁၂၀
၆၄	မာယာဉာဏ် တပတ်ရိုက်လျက် လှည့်ပတ်၍ တိုက်ခိုက်ရပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၂၁
၆၅	မိမိနိုင်ငံ၌ လူဦးရေ စည်ကား ပွားများအောင် အားထုတ် သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၂၂
၆၆	ကျန်းဂန်လာစည်းကမ်းနှင့် အရမ်းလုပ်ခြင်းနှစ်ပါးတို့ စွမ်းပကား ကွာခြားပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၂၄
၆၇	ချစ်ခင်ကြင်နာမှု ဆွေညာတကာမည်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆို သော ဂါထာ	၁၂၇

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၆၈	ဝီရဝရမင်းသား ဝတ္ထု	၁၂၉
၆၉	သူတပါး၏ အကျိုးအတွက် အသက်နှင့် ဥစ္စာကို ရက်ရောစွာ စွန့်ထိုက်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၃၂
၇၀	သဘောမယုတ်သောသူသည် အပြော ဟုတ်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၃၆
၇၁	အလိုတော်ရိ စကားဖြင့် လျှောက်ကြားတတ်သော အမတ်သည် အညံ့စားဖြစ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၃၈
၇၂	အလိုတော်ရိ အတင်အဆိုကို နားဝင်အချို့ကြိုက်သော မင်းသည် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၃၉
၇၃	စူဠာမဏိ လုလင် နှင့် ရဟန်းတော်ကို သတ်သော ဆေတ္တာသည် ဝတ္ထု	၁၄၁
၇၄	ပေါရာဏ ရှေးစကားကို ကြားနာကာမျှဖြင့် သူတပါးတို့၏ အတွင်းသား ဓာတ်ခံကို ဆုံးဖြတ်ရန် ခဲယဉ်းကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၄၃
၇၅	မိုက်မဲသောရန်သူကို ခုခံမှု အကျယ်မဝင့်ဘဲ အလွယ်ဖြင့် အောင်နိုင်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၄၄
၇၆	ရန်သူတဘက်ကို ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် အတင်းဝင်၍ တိုက်ခိုက်သင့်သောအခါကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၁၄၆
၇၇	အဆုံးမခက် ရိုင်းပြသော အချက်သည် အရပ်ရပ် ပျက်စီးတတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅၀

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၇၈	ဆင်ခြင် တိုင်းထွာ ဉာဏ်ပညာ ရှိသောသူ စသည်တို့သည် ဥစ္စာ ဓန ကြွယ်ဝတတ်ကြောင်း စသည်တို့ကို ပြဆိုရာ	၁၅၁
၇၉	ဉာဏ်ပညာ မရှိသော ဘုရင်သည် ပညာရှင် အမတ်ကို မပြတ် ဆည်းကပ်သဖြင့် မြင့်မြတ် ကြီးပွားနိုင်ကြောင်းကို ပြဆိုရာ	၁၅၂
၈၀	ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ပျက်စီးတတ်သော အကြောင်း ခြောက်ပါးကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅၃
၈၁	စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် အရမ်းမဲ့ စွန့်စားခြင်း တခုကိုသာ အားထားသဖြင့် များစွာ မဖြစ်နိုင်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅၄
၈၂	တိုင်ပင်ဖော် ညံ့ဖျင်းသဖြင့် ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခသို့ မုချ ကျရောက် တတ်သော မင်းစသည်တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅၆
၈၃	လောက၏အတွင်း၌ အချင်းချင်း ဖျက်တတ်သော အခြင်းအရာ တို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၅၈
၈၄	ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ်မရှိသူတို့အတွက် အထက်က ကျမ်းဂန်အသီးသီးတို့ အချည်းနှီးဖြစ်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့် တကွ ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၀
၈၅	အမျက်ကောဓ ဒေါသကို မထားဘဲ ပယ်ရှားသင့်သော သူတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၁
၈၆	ဆေးဆရာနှင့် အမတ်တို့ ကိုယ်တတ်သည့် ပညာကို ထင်လင်းစွာ ပြသင့်သော အခါကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၂
၈၇	ဉာဏ်နည်းသူနှင့် ဉာဏ်ကြီးသူ နှစ်ဦးသားတို့ ထူးခြားစွာ ဆောင်ရွက်ပုံကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၄

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၈၈	ပိုက်ဆံကြေးငွေတို့ကို ချွေတာ သုံးစွဲသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၅
၈၉	ရက်ရောစွာ သုံးဖြုန်းသဖြင့် အသုံးလွန်သည်ဟူ၍ မရှိနိုင်သော အရာဌာနတို့ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၇
၉၀	ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ ကုန်သင့်သော အရာ၌ ကုန်ကျထိုက်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၆၈
၉၁	မေတ္တာကို ရှေ့ထားလျက် တရားသဖြင့် ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ အပ်သော စစ်သည်တော်တို့သည် အရှင်၏အတွက် အသက်ကို စွန့်လွှတ်၍ ရွတ်ရွတ်ချန်ချန် တိုက်ခိုက်ကြကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၁၇၁
၉၂	ပေါင်းသင်း ဆက်ဆံခြင်းကို အလျဉ်း မပြုသင့်သော လူစား မျိုးကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၇၃
၉၃	ဘုရင်မင်းတို့ ပြည့်စုံစေအပ်သော ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် လျှောက် ပတ်သော ဂုဏ်တို့ကို ပြဆိုအပ်သော ဂါထာ	၁၇၅
၉၄	စည်းစိမ် အသက်နှင့်စပ်သော အရာဌာနတို့၌ ယုံကြည် စိတ်ချ ရသော ပဓာန အမတ်ကြီးကို ရှေ့ဆောင်အမှု ဦးစီး ပြုလုပ် စေသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၇၆
၉၅	မင်းတိုင်ပင် အမတ်ယုတ်ကြောင့် မဟုတ်တရုတ် ပျက်စီးတတ် ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၇၇

(၁)

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၉၆	ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ကျင့်ကြံပုံ သင့်လျော်ပါမူ ဤမဟာ ပထဝီ မြေကြီးကပင်လျှင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေးတတ်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၇၈
၉၇	အရေးယူသင့်သော အမတ်ကို ပြဆိုသော ဂါထာများ	၁၈၀
၉၈	တည်မှီရာဌာနမှ အပသို့ထွက်ခဲ့မှု အားပျက်ကြောင်းကို ပြဆို သော ဂါထာ	၁၈၂
၉၉	ဘုရင်မင်းမြတ် ကိုယ်တော်တိုင် ဆိုင်ပွိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၌ လိုက်ပါ အားပေးသင့်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၈၄
၁၀၀	ခံတပ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော စစ်သည်ကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၈၅
၁၀၁	ရန်သူ၏ ခံတပ်ကို လက်ရပိုင်ပိုင် သိမ်းယူနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း နည်းကောင်း လေးပါးကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၈၆
၁၀၂	ခုခံတိုက်ခိုက်သင့် ထွက်ခပြေး တိမ်းရှောင်သင့်သော အခါတို့၌ အရာအားလျော်စွာ လျင်မြန်စွာ ပြုလုပ်သင့်ကြောင်းကို ပြဆို သော ဂါထာ	၁၈၇
၁၀၃	တဘဝမှာ တခါသေရခြင်း တူပါလျှင် တိုက်ခိုက်ရာ စစ်ပွဲမှ မရှောင်လွှဲထိုက်ကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၉၀
၁၀၄	အရှင် မရှိသည့်အတွက် အသက်သေသည်နှင့် တူကြောင်းကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၉၃
၁၀၅	ပြည်၏ အင်္ဂါရှစ်ပါးကို ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၉၄
၁၀၆	ဘုရင်ရှိမှသာလျှင် ပြည်သူတို့ ရှင်လန်းလျက် အသက်ရှင်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ပြဆိုသော ဂါထာ	၁၉၆

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ			မျက်နှာနံပါတ်	
၁၀၇	နှားမတိုင်း ဥသဘ ပြဆိုသော ဂါထာ	နှားလားကို	မမေးဖူး	နိုင်ကြောင်းကို	၁၉၈
၁၀၈	အရှင်သခင်၌ ကြည်ညိုမြတ်နိုးသော သော ဂါထာများ	ပြဆို	၁၉၉
၁၀၉	ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍအပြီး ဆုံးမသြဝါဒ ဂါထာ	၂၀၂
၁၁၀	နိဂုံး	၂၀၄

ဟိတောပဒေသဘာသာပြန်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ နှစ် ပရိညာဉ်

ဟိတောပဒေသဿ ဒေသကံ၊ အနန္တညဏံ လောကနာယကံ။

ဓမ္မံ သံသဉ္စ ဥတ္တမံ၊ ပဏမ္ပတိပသန္ဓေန စေတသာ။

ဝေတာလိဂါထာ

သက္ကတဂန္ထံ ပဟာယ ဘာသံ၊ သုဝိဿုတံ တံ နာမကံ ဟိတံဟံ။

ဟိတေသိနံ သုဒ္ဓမြေဗ္ဗိကာနံ၊ သမ္ပရိဝတ္တိဿံ သရဋ္ဌဘာသံ။

ဩပစ္ဆန္ဒသိကဂါထာ

အဟံ၊ ငါသည်။ ဟိတောပဒေသဿ၊ လောကုတ် လောကီ၊ နှစ်လီအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ ဥပဒေသ၊ ဓမ္မအပေါင်းကို။ ဒေသကံ၊ သင်းပျံ့ရှေ့နှုတ်၊ ကြာကုမုဒ်မှ၊ ထုတ်ပြ မြက်ဖော်၊ ဟောကြားတော် မူပေတတ်ထသော။ အနန္တညဏံ၊ ဤရှေ့ဤမျှ၊ ပမာဏဟု၊ မှန်းဆတွက်ကျိုး၊ ဂဏန်းသုံးလည်း၊ အဆုံးမရှိ၊ အသိ လျင်မြန်၊ အမြင်သန်သည့်၊ အနန္တညဏံတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ လောကနာယကံ၊ သုံးရပ်သတ္တာ၊ ပြဟွာနတ်လူ၊ ကမ္ဘာသူတို့၏၊ အကြီးအမှူး၊ ဦးစီးနာယက ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အတိပသန္ဓေန၊ အလွန်တရာ၊ ဖရဏာလှမ်း၊ ဆီထိဂုမ်းလို၊ ပီတိစိုလျက်၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ လွန်ကဲစွာသော။

စေတသာ၊ ထက်သန်စေတနာ၊ ဝေဆာလျှမ်းဖိတ်၊ မနစိတ်ဖြင့်။ ပဏမ္ပ- ပဏမာမိ၊ ကတဉ္ဇလီ၊ တင်ချီပန်သ၊ ဂါရဝဖြင့်၊ တုပ်ကွရိကျိုး၊ လက်စုံခိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပဏမ္ပ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဥတ္တမံ၊ အနန္တစက္ကဝါ၊ ကမ္ဘာလောကဓာတ်၌၊ မြတ်ကုန်သော တရား အလုံးတို့ထက်၊ ဆထက် သိမ်းကျုံး၍၊ အမြတ်ဆုံး ဖြစ်တော် မူပေထ သော။ ဓမ္မဉ္စ၊ မဂ္ဂ-ဖလ၊ နိဗ္ဗာနဓာတ်၊ ပရိယတ်ဟူ၊ ဆယ်ဆူသော တရားတော် မြတ်ကိုလည်း။ အတိပသန္ဓေန၊ အလွန်တရာ၊ ဖရဏာလွှမ်း၊ ဆီထိဂွမ်းလို၊ ပီတိ စိုလျက်၊ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ၊ လွန်ကဲစွာသော။ စေတသာ၊ ထက်သန်စေတနာ၊ ဝေဆာလျှမ်းဖိတ်၊ မနစိတ်ဖြင့်။ ပဏမ္ပ- ပဏမာမိ၊ ကတဉ္ဇလီ၊ တင်ချီပန်သ၊ ဂါရဝဖြင့်၊ တုပ်ကွရိကျိုး၊ လက်စုံခိုး၍၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပဏမ္ပ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ဥတ္တမံ၊ မောဟဆိုအပ်၊ အမှောင်ဓာတ်၏၊ ပယ်ဖြတ်ရုပ်ငြိမ်းသဖြင့်၊ နုတ်သိမ်းအပ် ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ ရှိထသော။ သံဃဉ္စ၊ မဂ္ဂဌာန်၊ ဖလဌာန်၊ ရှစ်တန်အရိယာ၊ မြတ်သံဃာကိုလည်း။ အတိပသန္ဓေန၊ အလွန်တရာ၊ သဒ္ဓါရွှမ်းစို၊ ကြည်ညိုလှ စွာသော။ စေတသာ၊ စေတနာဟုန်၊ သုန်သုန်တက်ကြွ၊ စိတ်မနဖြင့်။ ပဏမ္ပ- ပဏမာမိ၊ ဆယ်ဖြာလက်စုံ၊ ကြာငုံအသွင်၊ နဖူးပြင်၌၊ ဦးတင်ပန်သ၊ ပဏာမဖြင့်၊ ညွတ်ခရိုကျိုး၊ လွန်မြတ်နိုးလျက်၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပဏမ္ပ၊ ညွတ်ခရိုကျိုး၊ လွန်မြတ် နိုးလျက်၊ ရှိခိုးပြီး၍။ ။ သုဝိဿုတံ၊ ဗမ္ပမဆံ၊ ကမ္ဘာပြန်အောင်၊ နှံ့သိကျော်ကြား၊ လွန်ထင်ရှားသော။ ဟိတံ၊ လောကုတ် လောကီ၊ နှစ်လီအကျိုး၊ ပွားတိုးစေ တတ်သော။ တံ နာမကံ၊ ထို ဟိတောပဒေသ၊ နာမတွင်ဘိ၊ အမည်ရှိသော။ သက္ကတဂန္ထံ၊ သက္ကတဘာသာဖြင့်၊ ကောင်းစွာပြုပြင်၊ စီရင်အပ်သော၊ သက္ကတ ကျမ်းကို။ ဘာသံ၊ ပါဠိမာဂဓ၊ မူလမှ ပျက်၊ အသိခက်သည့်၊ ဖြည့်စွက်ဆိုရာ၊ သက္ကတဘာသာကို။ ပဟာယ၊ မြန်ပြည်အနှုန်း၊ အသုံးမဖွယ်၊ အလုံးပယ်ခဲ့၍။ သုဒ္ဓမြမ္မိကာနံ၊ သက္ကတ မဘက်၊ သက်သက် မြန်မာဘာသာကိုသာ၊ လေ့လာ ကျမ်းကျင့်ကြကုန်သော။ ဟိတေသိနံ၊ လောကုတ် လောကီ၊ နှစ်လီအကျိုး၊ မြော်ကိုးတောင့်တ၊ ရှာမှီးကြကုန်သော သူတို့ဘို့။ ဝါ၊ ရှာမှီးကြကုန်သော သူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သရဌဘာသံ၊ မိမိတိုင်းရင်း၊ ခပင်းများစွာ၊ မျိုးမြန်မာတို့၏၊ အလေ့အလာ၊ မြန်ဘာသာသို့။ သမ္ပရိဝတ္တိသံ၊ မယုတ်မယို၊ မလိုစေရာ၊ အဘော်ကျအောင်၊ ဂ-န သေချာ၊ ကောင်းစွာ ပြန်ဆိုပေအံ့။

ပဏာမ နှင့် ပဒ္မိညာဉ် ပြီး၏။

ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ

အချီး

ထိုသို့ မိတ်ဖျက်ခြင်းကို ပြဆိုရာ ပြဆိုကြောင်းဖြစ်သော မိတ္တဘေဒအခန်းကို သင်ကြားညွှန်ပြ သြဝါဒပေးပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ဝိဏှုသမ္မုဆရာကြီးသည် တဖန် ဆက်လက်၍ သွန်သင်ဆုံးမ သြဝါဒစကား ပြောကြားမည်ရှိရာ မင်းသားတို့က အလျင်တင်ကူး၍ တိုက်တွန်း တောင်းပန်ကြသည်မှာ အို-အရှင်ဆရာကျွန်ုပ်တို့သည် မင်းသားများ ဖြစ်ကြပါ၍ မင်းသားတို့ တတ်အပ်တတ်ရာဖြစ်သော စစ်တိုက် စစ်ခင်း စစ်ထိုးခြင်း ခိုက်ရန်ပြုမူခြင်းနှင့် စပ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို နာခံ မှတ်သားခြင်းငှါ အာသာ ဆန္ဒ လွန်စွာ ရှိကြပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို ပြောဆို သင်ကြားစေလိုပါသည်ဟု တောင်းပန်စကား ပြောကြားကြလေ၏။

ထိုသို့ တောင်းပန်စကား ပြောကြားကြလေရာ ဝိဏှုသမ္မု ဆရာကြီးသည် ဤသို့ မိန့်ဆိုလေ၏။ အရှင်မင်းသားတို့- အကယ်၍ အရှင်တို့သည် ယင်းသို့ စစ်တိုက် စစ်ခင်း စစ်ထိုးခြင်း ခိုက်ရန်ပြုမူခြင်းနှင့် စပ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို ကြားနာလိုကြပါလျှင် ပြောဆိုပါအံ့၊ နာခံ မှတ်သားကြပါလော့။ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား စစ်တိုက် စစ်ခင်း စစ်ထိုးခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းနှင့် စပ်သော အကြောင်းအရာတို့၏ အစစွာ သင်ကြားအပ်သော ဂါထာတည်းဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို သင်ကြားလေ၏။

၁။ ဟံသေဟိ သဟ မောရာနံ၊ ဝိဂ္ဂဟေ တုလျုဝိက္ကမေ။
ဝိသာသျှ ဝဉ္စိတာ ဟံသာ၊ ကာကေဟိ အရိမန္ဒိရေ။

ဟံသေဟိ၊ ရေဉ္စိကျက်စား၊ ငှက်များသေဌ်နင်း၊ ဟင်္သာမင်းတို့နှင့်။ သဟ၊ တက္က။ မောရာနံ၊ ကုန်း၊ ကြည်း၊ ပျော်ပါး၊ ငှက်များသေဌ်နင်း၊ ဥဒေါင်းမင်းတို့၏။ တုလျုဝိက္ကမေ၊ စစ်သည်အင်အား၊ လက်နက်အားနှင့်၊ စွမ်းပကားသတ္တိ၊ တူမျှခြင်းရှိကြသော။ ဝိဂ္ဂဟေ၊ အံတုဘက်ပြိုင်၊ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက်ကြရာ၌။ ကာကေဟိ၊ မာယာဉာဏ်ကောင်း၊ ကျီးအပေါင်းတို့သည်။ အရိမန္ဒိရေ၊ ရန်သူတို့၏နေရာ၊ ဂေဟာစခန်း၌။ ငှတု၊ တည်၍။ ဝိသာသျှ၊ မိတ်ရင်းပမာ၊ သေချာ

ပေါင်းသင်း၊ အယုံသွင်းပြီး၍ ။ ဟံသာ၊ အကဲမသိ၊ မရိပ်မိသဖြင့်၊ သတိကင်းကွာ၊ ရှေ့ဟင်္သာတို့ကို ။ ဝဉ္စိတာ၊ ညစ်ညာဏ်စုပေါင်း၊ မာယာလောင်းလျက်၊ ဖြားယောင်းလှည့်ပတ်ခဲ့ဘူးလေပြီ။

ထိုသို့ ရှုတ်ဆိုပြောကြားလေရာ မင်းသားတို့က ဆရာ ထိုစစ်သည်အင်အား လက်နက်အားနှင့် စွမ်းပကားသတ္တိ တူမျှခြင်းရှိကြသော ဟင်္သာမင်းနှင့် ဥဒေါင်းမင်းတို့ ဆိုင်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ကြရာ၌ ကျီးအပေါင်းတို့သည် မာယာညာဏ်လောင်းလျက် ဟင်္သာတို့ကို ဖြားယောင်း လှည့်ပတ်ပုံ အကျယ်ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်းဟု မေးမြန်းကြလေရာ ဝိဏှုသမ္မ ဆရာကြီးသည် အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို ပြောကြားလေ၏။

ဟင်္သာမင်းနှင့် ဥဒေါင်းမင်းတို့ ဝတ္ထု

တရံရောအခါ ကပ္ပုရကျွန်း၌ ပဒုမကေလီမည်သော ရေအိုင်တခု ရှိလေ၏။ ထိုရေအိုင်၌ ဟိရညဂဗ္ဘမည်သော ဟင်္သာမင်းသည် မှီတင်း နေထိုင်လေ့ရှိ၏။ ထိုဟင်္သာမင်းကိုလည်း အလုံးစုံ ရေ၌ကျက်စားကြသော ငှက်အများတို့သည် စည်းဝေးတိုင်ပင် ငှက်သဘင် ခင်းကျင်းလျက် ငှက်မင်းပြုလုပ်ရန် တောင်းပန်ကြပြီးလျှင် သဘောတူ မင်းမြှောက်ကြလေ၏။

ဤအရာ၌ ဝိဏှုသမ္မ ဆရာကြီးသည် ဤကမ္ဘာလောက အတွင်း၌ ရှိသမျှ သတ္တဝါခပင်းတို့ မင်းမြှောက်ကြရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို သွတ်သွင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို သင်ကြားလေ၏။

၂။ ယဒိ နတ္ထိ နရပတိ၊ သမ္မာနေတာ တတော ပဇာ။
အကဏ္ဍဓာရာ သာဂရေ၊ ဝိပ္ပဝတေဟ နာဝိဝ။

ဣဟ၊ ဤစကြဝဠာ၊ ကမ္ဘာလောကကြီး၌။ သမ္မာနေတာ၊ ဥပဒေကောင်း၊ နည်းလမ်းပေါင်းဖြင့်၊ ဖြောင်းဖြဲ့ပြင်၊ စီရင်အုပ်ချုပ်တတ်သော။ နရပတိ၊ လူတို့ဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ယဒိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍သာ၊ မရှိပါအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ မရှိလတ်မူ။ တတော၊ ထိုသို့ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မရှိခြင်းကြောင့်။ ပဇာ၊ ပြည်သူများစွာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်။ သာဂရေ၊ ဝဲဇလုတ်နှင့်၊ သမုဒ်ပြင်ကျယ်၊ ပင်လယ်စခန်း၌။

အကဏ္ဍဓာရာ၊ ပဲ့ကိုင်တက်မ၊ ရေကြောင်းပြ မရှိသော။ နာဝါ ဣဝ၊ စက်ရွက် စုံလင်၊ သဘောယာဉ်ကဲ့သို့။ ဝိပ္ပဝတေ၊ နှစ်မြုပ်စုံးစုံး၊ ဆုံးရှုံးပျက်စီးရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤကမ္ဘာလောက၏အတွင်း၌ မှီတင်းနေထိုင်ကြကုန်သော သတ္တဝါခပင်းတို့သည် အသင်းအအုပ် ပြုလုပ်ကာ မိမိတို့ဘာသာ အလျောက် အကြီးအကဲ တင်မြှောက်၍ စောင့်ရှောက် အုပ်ချုပ်စေမြဲတံထွာ ဓမ္မတာ သဘော ဖြစ်ပေသည်။ အထူးအားဖြင့် လူတို့မှာ ထိုသို့ ဘုရင်တင်မြှောက်၍ စောင့်ရှောက် အုပ်ချုပ်စေခြင်းသည် သာ၍ပင် လိုရင်းဖြစ်ပေသည်။ အကြောင်း ကိုဆိုသော် ဤ မနုဿဌာန လူ့လောက၌ အဓမ္မလွှမ်း လူသရမ်းတို့ မသောင်းကျန်းစေရန် အတန်တန်သော ဥပဒေစည်းကမ်း နည်းလမ်းအပေါင်း တို့ဖြင့် ကောင်းစွာပဲ့ပြင် စီရင်အုပ်ချုပ်တတ်သော လူတို့အဓိပတိ လောက သမ္မတိနတ် ဘုရင်မင်းမြတ် မရှိခဲ့ပါမူ သမုဒ်ပြင်ကျယ် ပင်သယ်စခန်း၌ ကျွမ်းကျင်ပိုင်ပိုင် စွမ်းဆောင်နိုင်သော ပဲ့ကိုင်တက်မ ရေကြောင်းပြပါသော လှေနာဝါ သဘောသည် ရေကြောတွင် တချာချာ လိုရာသို့မရောက် ကျောက် ဆောင်တိုက် ကျွန်းစွယ်တင် သမုဒ်ပြင်ဘက်ကြမ်း ဂယက်ဖမ်းသဖြင့် ဘရမ်း ဘတာ ကျွမ်းသဒါလိမ့် ဦးငြိမ့်ပဲ့ထောင် ရေဘောင်ပင်လှုပ် ဝဲဇလုတ်မှာ နှစ်မြုပ် စုံးစုံး လုံးလုံးကြီး ပျက်စီးရာသကဲ့သို့ ထို့အတူ များစွာဗိုလ်လူ ပြည်သူခပင်း အချင်းချင်းတို့ စီးနင်းနိုင်ထက် ဗလက္ကာရ အမှုဆိုးတို့ အမျိုးမျိုး ပေါ်ထွက် လျက် သူ့ထက်ငါ သောင်းကျန်း၍ အရမ်းမဲ့ ပျက်စီးကုန်ရာသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ထုံးတမ်းစဉ်လာ ဓမ္မတာသဘောအားဖြင့် လောကသမ္မတိ ဓိပတိအရှင် ဘုရင်တင်မြှောက်ရမြဲ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ပြည်သူနှင့်မင်း အချင်းချင်းတို့ ယိုင်းပင်းတန်တန် မေတ္တာဓာတ် အရင်းခံလျက် ပြန်အလှန် စောင့်ရှောက်၍ ထောက်မကြည့်ရှု ကျေးဇူးပြု တရား ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဘုရင်၏စောင့်ရှောက်ခြင်းက ဆထက်လွန်ကြွေး အထူး သဖြင့် မြင့်မြတ်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ပဇံ သံရက္ခတိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို သင်ကြားပြန်လေ၏။

၃။ ပဇံ သံရက္ခတိ ရာဇာ၊ သာ ဝဒ္ဓယတိ ပတ္တဝံ။
ဝဒ္ဓနာ ရက္ခဏံ သေယျော၊ တဒဘာဝေ သဒပယသံ။

ရာဇာ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ပဇံ၊ ပြည်သူများစွာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။ သံရက္ခတိ၊ ပမာရင်သွေး၊ ငြိမ်းအေးသာယာ၊ ချမ်းသာစေကြောင်း၊ မေတ္တာလောင်း၍၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်တော်မူ၏။ သာ ပဇာ၊ ထိုပြည်သူ များစွာ၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ ပတ္တဝံ၊ ရေမြေပိုင်နင်း၊ ပြည့်ရှင်မင်းကို။ ဝဒ္ဓယတိ၊ အခွန်ဘဏ္ဍာ၊ ဆက်သကာဖြင့်၊ ကောင်းစွာတိုးပွားစေ၏။ ဝဒ္ဓနာ၊ နိုင်ငံတလွှား၊ အများကျေးကျွန်၊ အခွန်ပေးသွင်း၊ ပွားစေခြင်းထက်။ ရက္ခဏံ၊ ဘုရင်မင်းကောင်း၊ မေတ္တာလောင်း၍၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ အရာမက၊ မြင့်မြတ်လှ၏။ ကသ္မာ၊ အရာမက၊ ဆထက်မြတ်ဘွယ်၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တဒဘာဝေ၊ ထိုသို့စိုးမင်း၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်၊ အလျဉ်းမရှိသည်ရှိသော်။ (သဒပယသံ-သံ အပိ အသံ) သံ အပိ- သံဝိဇ္ဇမာနံ အပိ၊ ဤလောကတွင်၊ တွေ့မြင်အများ၊ ထင်ရှားရှိသမျှ သည်လည်း။ အသံ-အသံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားတစ်၊ ကေန်ရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ် ပေ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ဖြစ်သျဉ်း၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်။ သေယျော၊ ဆထက် လွန်စွာ၊ အရာမက၊ မုချဆတ်ဆတ်၊ အမှန်မြတ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဘူမိပါလ ရဋ္ဌဦးခိုင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ပြည်သူ ပြည်သား သတ္တဝါအများတို့ကို မိမိ၏ရင်နှစ် သားတော် သွီးတော်စစ်အလား ပမာထား၍ တရားနှင့်လျော်စွာ အရာရာသော အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့၌ အဓမ္မ မပေါ်ထွက်စေဘဲ ငြိမ်သက်သာယာ ဘေးဘျမ်းကွာသဖြင့် အေးချမ်းစွာ ရှိကြ၍ သုခပွားတိုး အကျိုးများရာ များကြောင်းဖြစ်သော ဥပဒေ စည်းကမ်း နည်းလမ်းအပေါင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ အုပ်ချုပ် စောင့်ရှောက်တော်မူပေ၏။ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား ပြည်သူ အများတို့သည်လည်း ငါတို့၏အရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် သည် ငါတို့အား သနားကရုဏာ ငဲ့ညှာထောက်ထား မေတ္တာပွားလျက် ရင်သား ရင်နှစ် သားချစ်ပမာ ချမ်းသာရာ ချမ်းသာကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ထိုင်၍ စီရင်အုပ်ချုပ် စောင့်ရှောက်ခြင်းအမှုကို ပြုလုပ်တော် မူပေသည်ဟု ကတညုတရားကို ရှေ့သွားပြု၍ သမ္မတိအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် အားလည်း များစွာသော စည်းစိမ်နှင့် ရိပ်ငြိမ်တန်ခိုး အမျိုးမျိုးတို့ တိုးတက် စေရန် အခွန်ဘဏ္ဍာတော်ကို လျော်စွာ ဆက်သွင်းလျက် မင်းအားတဖန် အတုံ့

ပြန်၍ မှန်ကန်စွာ စောင့်ရှောက်ကြပေသည်။ ယင်းသို့ ပြည်သူနှင့်မင်း အချင်းချင်းတို့ ယိုင်းပင်းတန်တန် ပြန်အလှန် စောင့်ရှောက်ကြခြင်းတို့တွင် မင်း၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ပြည်သူတို့၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းထက် ဆထက်ကဲချွန်၍ အလွန်မြင့်မြတ်လှပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ ထိုသို့ ဘုရင်မင်းကောင်းမေတ္တာလောင်း၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိခဲ့ပါမူ ပြည်သူများစွာ သတ္တဝါခပင်းတို့သည် နိုင်ထက်စီးနင်း အချင်းချင်းတို့ အတင်းဗလက္ကာရ အဓမ္မ အမှုဆိုးတို့ အမျိုးမျိုးပေါ်ထွက်လျက် သူ့ထက်ငါ သောင်းကျန်း၍ ဘုရားဘတော ပြုကြလျှင် ဤလောက လူ့တခွင်မှာ မြင်သမျှပျက်စီး၍ အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်ရာပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းသည် ပြည်သူတို့၏ စောင့်ရှောက်ခြင်းထက် ဆထက်ကဲချွန်၍ အလွန် မြင့်မြတ်လှပါပေသည်ဟူလို။

တရံခရာအခါ ထိုဟင်္သာမင်းသည် တင့်တယ်ဘွယ်ရာ ကောင်းစွာကျယ်ပြန့်သော ကြာအခင်းထက်၌ ချမ်းသာစွာစေ့စပ်၍ ခြေရံပရိသတ်တို့ဖြင့် ဝန်းပတ်ခြံရံလျက် တည်နေလေ၏။ ထိုသို့နေစဉ် ဒီဃမုခ အမည်ရှိသော ဥဗျိုင်းသည် ဒေသတပါး နိုင်ငံခြားသို့ သွားရောက် ကျက်စားရာမှ ပြန်လည်လာလတ်၍ ဟင်္သာမင်းအား ဦးခေါင်းညွတ်လျှိုး ရှိခိုးဦးခိုက်လျက် ဟင်္သာမင်း၏ အပါးတော်သို့ တိုးဝင် ခစားလေလျှင် ဟင်္သာမင်းက အို-ဒီဃမုခ သင်သည် ဒေသတပါး အခြားသော အရပ်မှ လာခဲ့ပေ၏။ ထူးခြားသော သတင်းစကားကို ပြောကြားပါလော့ဟု ဆိုလေသော် ဥဗျိုင်းသည် အရှင်ဟင်္သာမင်း- ကြီးမြတ်သော သတင်းထူး ရှိပါသည်။ ထိုသတင်း စကားကို အရှင်မင်းကြီးအား ကြားလျှောက်လိုသောကြောင့်သာလျှင် အကျွန်ုပ်သည် လျင်မြန်စွာ ရှေ့တော်သို့ လာရောက်ခစားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ နာတော်မူပါလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို တင်လျှောက်လေ၏။

ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌ ဝိဇ္ဇူအမည်ရှိသော တောင်ကြီးတခု ရှိပါသည်။ ထိုတောင်ဝယ် ကုန် ကြည်းအရပ်၌ ပျော်ပိုက် ကျက်စားကြကုန်သော ငှက်အများတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော စိတြဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော ဥဒေါင်းမင်းသည် ဘုရင်အချုပ်မင်းလုပ် စံစားလျက် ခံညားစွာ နေပါသည်။ ထိုဥဒေါင်းမင်း၏ နောက်ပါ

အခြေအရံ ဖြစ်ကုန်သော တောတောင်အရပ်၌ လှည့်ပတ်ကျက်စား သွားလာ ကြကုန်သော ငှက်တို့သည် ဒဒ္ဒမည်သော တော၏အလယ်၌ လှည့်လည် ကျက်စား၍ နေသော ကျွန်တော်မျိုးကို တွေ့မြင်ကြရာ သင်သည် မည်သူ ဖြစ်ပါသနည်း အဘယ်မည်သော အရပ်က လာခဲ့ပါသနည်းဟု မေးမြန်းကြ ပါသည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်မျိုးက ငါသည် ကပ္ပုရကျွန်း၌ စကြဝတေးမင်း ဖြစ်သော ဟိရညဂဗ္ဘမည်သော ဟင်္သာမင်း၏ ကျေးကျွန်ခင်းတည်း။ ထူးဆန်း သော အရပ်ဒေသတို့ကို ကြည့်ရှုရန် လာခဲ့ပေသည်ဟု ပြောကြားလိုက်ရာ ထိုစကားကို ကြားလျှင် ငှက်အပေါင်းတို့က ထိုကပ္ပုရကျွန်းနှင့် ဝိဇ္ဇုဂိရိအရပ် နှစ်ခုတို့တွင်လည်းကောင်း မင်းနှစ်ပါးတို့တွင်လည်းကောင်း မည်သည့်အရပ် မည်သည့်မင်းက သာလွန်တင့်တယ်၍ ဘွယ်ရာကောင်းမြတ် လျှောက်ပတ်ပါ သနည်းဟု မေးမြန်းကြရာ ကျွန်တော်မျိုးက အို- အသို့ ဆိုကြပါသနည်း။ ကပ္ပုရကျွန်းသည် ဤအရပ်ထက် အလွန်လျှင် ကောင်းမြတ် တင့်တယ်၍ သိကြားမင်း၏စံရာ ဝတီံသာ နတ်နန်းတမျှ ခမ်းနားကြီးကျယ် ရှုချင်ဘွယ် ရှိလှပါသည်။ ငှက်တို့၏ အရှင်သခင် ဟင်္သာမင်းမှာလည်း နတ်တို့၏ ဘုရင် အလား သိကြားမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ် မြင့်မြတ်ပါသည်။ သင်တို့သည် သဲသောင် ပြင်ပမာ ခြောက်ကပ်စွာသော ဤကျတ်တီးကုန်းအရပ်၌ နေသဖြင့် အဘယ် မှုစအံ့နည်း။ ကျွန်ုပ်တို့ အရပ်ဒေသသို့ သွားကြပါအံ့ လိုက်ခဲ့ကြပါလော့ဟု ပြောဆိုလိုက်ပါကြောင်း။ ယင်းသို့ ကရုဏာတရား ရှေ့ထားလျက် သနားသည့် အတွက် နှုတ်မြှောက် ပြောဆိုလိုက်သောအခါ ထိုစကားကို ကြားကြသည်ရှိသော် အလုံးစုံသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဒေါသအမျက် လွန်စွာ ထွက်ကြပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်—

၄။ ပယောပါနံ ဘုဇင်္ဂါနံ၊ ကေဝလံ ဝိသဝဒ္ဒနံ။
ဥပဒေသော ဟိ မုဋ္ဌာနံ၊ ပကောပါယ န သန္တိယာ။

ဟု နီတိကျမ်းတတ်ဆရာမြတ်တို့ မိန့်မှာတော်မူအပ်ပေသည်ဟု တင်လျှောက် လေ၏။

ဘုဇင်္ဂါနံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါ ဖွံ့ဖြိုးသမျှ၊ အဆိပ်လည်း တိုးပွားသော၊ မြေဆိုး မြေဟောက်တို့အား။ ပယောပါနံ၊ နို့ချိုတိုက်ပေး၊ ကျေးမွေးပြုစုခြင်းသည်။

ကေဝလံ၊ သက်သက်။ ဝိသဝဒ္ဓနံ၊ အဆိပ်အင်အား၊ ပွားများခြင်း၏အကြောင်း၊
ကောင်းစွာဖြစ်ပေ၏။ ဟိ-တထာဝေ၊ ထိုနည်းအလား၊ မခြားပမာ၊ အတူသာ
လျှင်။ မုဠာနံ၊ ထို-အ-ထိုင်း-ထူ၊ မိုက်သောသူတို့အား။ ဥပဒေသော၊ နည်းလမ်း
ညွှန်ပြ၊ ဥပဒေသ ပေးခြင်းသည်။ ပကောပါယ၊ ဒေါသအမျက်၊ အလွန်ထွက်
ခြင်း၏။ ဝါ၊ အလွန်ထွက်ဘို့ရန်။ ဟေတု၊ အမှန်စင်စစ်၊ အကြောင်းဖြစ်၏။
သန္တိယာ၊ နှလုံးမဆွေး၊ ချမ်းအေးငြိမ်သက်ခြင်း၏။ န ဟေတု၊ အမှန်စင်စစ်၊
ကြောင်းမဖြစ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးမား၍ ထွားကျိုင်းဖွံ့ဖြိုးသမျှ အဆိပ်လည်း
တိုး၍ တန်ခိုးထက်မြက်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ကုန်သော မြွေဆိုး မြွေဟောက်တို့ကို
နှိချိုတိုက်ကျွေး မွေးမြူ ပြုစုခြင်းသည် အလျဉ်း အကျိုးမဖြစ်ချေ။ စင်စစ်သော်
တမူကား တပါးသော သတ္တဝါတို့၏ အသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် လတ်တလော
ခြင်း နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ တတ်နိုင်သော ကိုယ်ပိုင် လက်နက်တမျိုး အဆိပ်
ဆိုး၏သာလျှင် သက်သက် တိုးပွားခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထို့အတူ
အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာနဲ့ အမြင်မဲ့လျက် မိုက်မဲကုန်သော သူတို့အား သနား
ငဲ့ညှာ ကရုဏာပေါင်း မေတ္တာလောင်း၍ မကောင်းမြစ်တာ ကောင်းရာပဲ့ပြင်
သွန်သင်ညွှန်ပြ သြဝါဒပေးခြင်းသည် ထိုသို့ ပေးသည့်အတွက် ဒေါသအမျက်
ပြင်းစွာထွက်ခြင်း၏ အကြောင်းသာ ဖြစ်ချေသည်။ ငါ့အား အကျိုးစီးပွား
များရာများကြောင်း ကောင်းသောနည်းလမ်း ဥပဒေသတို့ကို ညွှန်ပြပြောဆို
ပေသည်ဟု ကျေးဇူးတင်လျက် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ စိတ်နှလုံး သာယာ
ငြိမ်းအေးခြင်း၏ အကြောင်းမဖြစ်ပေရာ ဟူလို။

ထို့နောက် အသိ အလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာရှိသော သူကိုသာလျှင် သွန်သင်
ဆုံးမ သြဝါဒ ပေးသင့်ကြောင်း အသိအလိမ္မာ ပညာဉာဏ်ကင်း မိုက်-အ-ဖျင်း
သော သူကိုကား သွန်သင်ဆုံးမ သြဝါဒမပေးသင့်ကြောင်း ထိုသို့ အသိအလိမ္မာ
ဉာဏ်ပညာ ကင်းသောသူကို ဆုံးမသြဝါဒ ပေးမိ၍ ဘေးထိခံဘူးကြောင်းကို
ထုံးဟောင်းနှင့်တကွ ထုတ်ဆောင်၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဝိဒု-မေဝေါပဒေ
သယေ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၅။ ဝိဒ္ဓိ·မေဝေါပဒေသယေ၊ နာဝိဒ္ဓိ တု ကုဒါစနံ။

ဌာနဘဌာ ခဂါ ယန္တိ၊ ဥပဒိသျာ·ထ ဝါနရေ။

ဝိဒ္ဓိ ဝေ၊ ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင်၊ သိမြင်လိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာရှိသောသူကိုသာ လျှင်။ ဥပဒေသယေ၊ ကောင်းဆိုးညွှန်ပြ၊ ဥပဒေသ ပေးရာ၏။ အဝိဒ္ဓိ တု၊ ပညာ ဉာဏ်ကင်း၊ မိုက်-အ-ဖျင်း၍၊ အလျဉ်းမလိမ္မာသော သူကိုကား။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ န ဥပဒေသယေ၊ ကောင်းဆိုးညွှန်ပြ၊ ဥပဒေသ မပေးရာ။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်မှု၍။ ဝါနရေ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်နဲ့၊ အမြင်မဲ့သဖြင့်၊ အလွဲမှတ်ပိုက်၊ တောမျောက်မိုက်တို့ကို။ ခဂါ၊ သနားကရုဏာ၊ အကြင်နာများ၊ ငှက်အများ တို့သည်။ ဥပဒိသျ၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ နည်းညွှန်ပြမိ၍။ ဝါ၊ ပြုမိခြင်းကြောင့်။ တေ၊ ထိုဆရာလုပ်မှား၊ ငှက်အများတို့သည်။ ဌာနဘဌာ၊ မိမိတို့၏ နေရာဌာနမှ၊ ခဏခြင်းပျက်၊ ရှောင်လွဲထွက်ကြရ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယန္တိ၊ အရပ်တပါး၊ ပြေးရှောင်ရှား၍၊ ထွက်သွားကြကုန်၏။

ဤ ဆင်ခြင်ဉာဏ်နဲ့ အမြင်မဲ့သဖြင့် အလွဲမှတ်ပိုက်သည့် မျောက်မိုက်တို့ကို သွန်သင်ဆုံးမ နည်းညွှန်ပြမိခြင်းကြောင့် မိမိတို့၏ နေရာဌာနမှ အရပ်တပါး ပြေးသွားရသော ငှက်တို့၏အကြောင်းကား အဘယ်ကဲ့သို့ ပါနည်းဟု ဟင်္သာ မင်းက မေးအပ်သည်ရှိသော် ဒီဃမုခမည်သော ဥဗျိုင်းသည် အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ငှက်တို့ နှင့် မျောက်တို့ ဝတ္ထု

တရံရော အခါ နမ္မဒါ မြစ်ကမ်း၏ တောင်ဝှမ်း တောင်ခြေဖြစ်သော မြေအရပ်၌ အကိုင်းအခက်တို့ဖြင့် စည်ပင်ပြန့်ပြောသော သာလမလီမည်သော သစ်ပင်ကြီးတပင် ရှိလေ၏။ ထိုသစ်ပင်ကြီး၌ ထက်သောနှုတ်သီးဖြင့် ပြုလုပ် ဖန်ဆင်းအပ်သော ငှက်သိုက်၏ အတွင်း၌ ငှက်တို့သည် ချမ်းသာစွာ နေကြ ကုန်၏။ ထိုသို့နေကြရာ တပါးသော မိုဃ်းလအခါ၌ တခဲနက် မဲမှောင် သော တိမ်တိုက်တို့ဖြင့် ကောင်းကင်အလုံးကို ဖုံးလွှမ်းလျက် မိုဃ်းရည် မိုဃ်း ပေါက်မစဲ တသဲသဲဖြင့် မိုဃ်းကြီး သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းလေ၏။ ထိုသို့ မိုဃ်းကြီး

သည်းထန်စွာ ရွာသွန်းခြင်းကြောင့် ချမ်းအေးခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည် ဖြစ်၍ ခိုက်ခိုက်တုန်လျက် သစ်ပင်ရင်း၌ နေကြသော မျောက်တို့ကို မြင်ကြရာ သနားကြင်နာလှသဖြင့် ငှက်တို့သည် ဤသို့ ဆိုလေ၏။ အို-မျောက်အပေါင်းတို့ ကျွန်ုပ်တို့ ပြောဆိုသော စကားကို နာကြားကြပါဦးလော့-ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ရွတ်ဆိုမြက်ဟ နည်းလမ်းပြကြကုန်၏။

၆။ အမေဟိ နိမ္မိတာ နိဠာ၊ စဉ္ဇမတ္တာ တိဏေဟိဝ။
ဟတ္ထပါဒါဒိ သံယုတ္တာ၊ တုမေ ကိမဝသိဒထ။

အမေဟိ၊ ခြေလက်အင်္ဂါ၊ ဗလာနတ္ထိ၊ နှုတ်သီးငယ်မျှသာရှိကြပါကုန်သော၊ ငါတို့ယခု၊ ငှက်အစုတို့သည်။ စဉ္ဇမတ္တာ၊ သေးငယ်ဗလာ၊ နှုတ်သီးမျှဖြင့်။ ဟရိ တေဟိ၊ ခဏ-ခဏ၊ ဆောင်ယူကြရကုန်သော။ တိဏေဟိ ဝေ၊ ကြိမ်ကြိမ်ခါခါ၊ များစွာစုဆောင်း၊ မြက်ပင်ငယ် အပေါင်းတို့ဖြင့် သာလျှင်။ နိဠာ၊ လေပြင်း မိုသီးကြမ်း၊ ဘေးဘျမ်းမဆိုက်၊ အလိုက်နေရန်၊ ဗိမာန်ဆိုထိုက်၊ ငှက်အသိုက် တို့ကို။ နိမ္မိတာ၊ အားထုတ်စီမံ၊ အတန်တန်ဖြင့်၊ ကြံဖန် မယွင်း၊ ဖန်ဆင်း ပြုလုပ်အပ်ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒါဒိ သံယုတ္တာ၊ ဆောက်လုပ်ရန်တို့က်၊ စွမ်းအား ထက်သည့်၊ လက်ခြေစတုံ၊ အင်္ဂါစုံကြကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့စုရုံး၊ မျောက် အလုံးတို့သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ဘယ်သို့ဖြစ်လား၊ အကြောင်းအားကြောင့်။ အဝသိဒထ၊ ငုတ်တုပ်ထိုင်ခါ၊ ငေးမှိုင်ပါလျက်၊ အိမ်ယာမဆောက်ဘဲ နေကြ ပါသနည်း။ ဝါ၊ ငုတ်တုပ်ထိုင်ခါ၊ ငေးမှိုင်ပါလျက်၊ ဝေဒနာခံစား၍ နေကြပါဘိ သနည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ငုတ်တုပ် တွေးထိုင်လျက် ငေးမှိုင်ကာ နေကြသော အို-မျောက်အပေါင်းတို့ ကျိုးကြောင်းစာနာ ငါတို့ကို စံတင်ပြီးလျှင် ဆင်ခြင် စဉ်းစားကြပါဦးလော့။ ငါတို့မှာ အင်္ဂါခြေလက် သက်သက် အလျဉ်းမပါ မရှိပါဘဲလျက် ငှက်တို့၏သဘာဝ နှုတ်သီးငယ်ကလေး တခုမျှဖြင့် ခဏ-ခဏ ဆောင်ကြဉ်း၍ အပြင်းစုဆောင်း ဆည်းပူးအပ်သော မြက်ပင်ငယ်အပေါင်း တို့ဖြင့် အကြောင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်က အလိုက်သင့် နေကြရန် ဗိမာန်သဘွယ်

အသိုက်ငယ်တို့ကို ကိုယ်စီ ကိုယ်ငှ ခဲယဉ်းစွာ ဖန်ဆင်းပြုလုပ်ပြီး ရှိကြပါသဖြင့် ယခုလို မိုဗ်းရွာသောအခါ၌ အသိုက်၏ အတွင်းမှာ ဆင်းရဲခြင်းမရှိ မိုဗ်းမထိ လေမခတ် ချမ်းသာစွာ နေကြရပေသေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ အိမ်ယာဆောက် လုပ်ရန် မခဲခက် စွမ်းပကား ထက်မြက်သည့် ခြေလက်အင်္ဂါ အပြည့်အစုံ ပါကြ သော သင်တို့မှာကား ပမာဏမလောက် အလွယ်ဖြင့်ဆောက်လုပ်၍ ဖြစ်မြောက် နိုင်ရန် ရှိပေသည်။ သို့ဖြစ်ပါလျက် ဘယ်အတွက် အိမ်ယာမဆောက်လုပ်ဘဲ ငုတ်တုပ်ကြီး တွေးထိုင်လျက် ငေးမိုင်ကာ ဝေဒနာခံစား၍ နေကြကုန်ဘိ သနည်း။ မိမိတို့ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ကြဘို့ ကိုယ်ပိုင် အဆောက်အဦ တခုစီ အသီးသီး စီမံပြုလုပ်ရန် သင့်လျော်ကြသည် မဟုတ်ပါလောဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုစကားကို ကြားကြရာ မျောက်အပေါင်းတို့သည် ဒေါသခက်ထန်လျက် မျက်မာန်ပွားတိုး ရန်ငြိုး ဖွဲ့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍ “အလို-မိုဗ်းလေမတိုက် အသိုက် မြို့နန်း တိုက်ခန်း၏ အတွင်း၌ ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကြောင့် မာန်တင်း တက်ကြသော အထက်က ငှက်အများသည် ငါတို့အား စကားတင်းဆို၍ ထင်သလို ရှုတ်ချ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ပြုကြသည်” ဟု ဆင်ခြင်ညာဏ်နဲ့ ထင်အမြင်လွဲကြ၍ မိုဗ်းသဲစဉ်အခါမှာပင် ချမ်းသာစွာ နေနှင့်ကြရော့ မိုဗ်းစဲမှ ဒို့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သိရမည်ဟု ကြိမ်းမောင်း၍ နေကြလေ၏။

ထို့နောက် များမကြာမီ မိုဗ်းရည် မိုဗ်းပေါက်တို့ ပပျောက်အလျဉ်း မိုဗ်းစဲခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော် မျောက်အများတို့သည် သစ်ပင်ဖျားသို့ တက်ကြ၍ ငှက်သိုက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီးပြီးလျှင် ထိုငှက်တို့၏ အဥတို့ကို လည်း မြေသို့ပစ်ချ ပေါက်ခွဲကြရာ ထိုဆရာလုပ်မှား ငှက်အများတို့သည် အရပ်တပါးသို့ ထွက်သွား တိမ်းရှောင်ကြရလေကုန်၏။

ထို့ကြောင့် ကျိုးကြောင်းဆင်ခြင် သိမြင် လိမ္မာသော သူကိုသာလျှင် ကောင်းဆိုးညွှန်ပြ ဥပဒေသ ပေးရာ၏။ ပညာညာဏ်ကင်း မိုက်-အ-ဖျင်း၍ အလျဉ်း မလိမ္မာသော သူကိုကား မည်သည့်အခါ၌မျှ ကောင်းဆိုးညွှန်ပြ ဥပဒေသ မပေးရာဟု ကျွန်တော်မျိုး တင်လျှောက်ပါသည်ဟု ဆိုလေ၏။

ဟင်္သာမင်း ထိုဥဒေါင်းမင်း၏ ခြွေရံ အစေခံ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဒေါသ အမျက် ချောင်းချောင်း ထွက်ကြသောအခါ သင်အား မည်သို့တဖန် အတုံ့ ပြန်၍ ပြောဆိုကြပါသနည်း။

ဒီသမုဒဥဗျိုင်း ထိုဥဒေါင်းမင်း၏ ခြွေရံ အစေခံ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ကောင်းစွာ အမျက် ထွက်ကြသဖြင့် အဘယ်သူသည် ထိုဟင်္သာမင်းကို မင်းမြှောက်ပါသနည်းဟု မေးမြန်း ပြောဆိုကြပါသည်။

ထိုသို့ ပြောဆိုရာ ကျွန်တော်မျိုးသည် ဒေါသပြင်းထန် သည်းမခံနိုင်လှ သဖြင့် ဤသင်တို့၏ ဥဒေါင်းမင်းကိုလည်း အဘယ်သူသည် မင်းမြှောက်ပါ သနည်းဟု ပြန်လှန်မေးမြန်း၍ ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုသော စကားကိုကြားကြသဖြင့် များစွာသောငှက်တို့သည်ကျွန်တော်မျိုးကို သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲအံ့သောငှါ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ပြု၍ ထကြွ ပြင်ဆင်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ပြင်ဆင် ကြသောအခါ ကျွန်တော်မျိုးသည်လည်း-

၇။ အညဒါ ဘူသနံ ပုံသံ၊ ခမာ လဇ္ဇေဝ ယောသာနံ။
ပရက္ကမော ပရိဘဝေ၊ ဝေယျတ္တံ သုရတေသ္မေဝ။

ဟု နီတိကျမ်းတတ် ဆရာမြတ်တို့ မိန့်မှာတော်မူအပ်သည်နှင့် အညီ မိမိ၏ စွမ်းအားဗလ သတ္တိကို ပြရပါသည်။

ယောသာနံ၊ မိန်းမတို့အား။ အညဒါ၊ လင်ယောက်ျားနှင့်၊ ပျော်ပါးမြူးတူး၊ အချစ်ကြူးသည်မှတစ်ပါး၊ အခြားသောကာလ၌။ လဇ္ဇော၊ နူးညံ့မွေ့သိမ်၊ ဣန္ဒြေ စောင့်ရှောက်၊ ရှက်ကြောက်ခြင်း အမှုအရာသည်။ ဘူသနံ ဣဝ၊ တင့်တယ် လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ်သော တန်ဆာ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်း ပမာ၊ အတူသာလျှင်။ ပုံသံ-ပုမာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ အညဒါ၊ မထေမဲ့လျှင်၊ ထင်အမြင်သေး၊ ဂုဏ်သိမ်မွေ့၍၊ အရေးနိမ့်ကျသော၊ အခါမှတစ်ပါး၊ အခြား သူတို့၊ လေးမူခံညား၊ ပမာဏထားကြသောကာလ၊ ခါသမယ၌။ ခမာ၊ တက်ကြွ မထောင်၊ မာန်စောင်ပယ်ရှင်း၊ သည်းခံခြင်းသည်။ ဘူသနံ၊ လျောက်ပတ် တင့်တယ်၊ ဘွယ်ရာသော တန်ဆာပေတည်း။ ပရိဘဝေ တု၊ မထေမဲ့လျှင်၊

ထင်အမြင်သေး၊ ဂုဏ်သိမ်မွေ့၍၊ အရေးနိမ့်ကျသောကာလ၊ ခါသမယ၌ကား။
 ယောသာနံ၊ မိန်းမတို့အား။ သုရတေသု၊ လင်ယောက်ျားနှင့်၊ ပျော်ပါး
 မြူးတူး၊ အချစ်ကြူးသောအခါ၌။ ဝေယျတ္တံ-နိလဇ္ဇံ၊ အလိုစရိုက်၊ လင့်အကြိုက်
 ကို၊ အလိုက်သင့်မြူ။ အမူထင်လင်း၊ ရှက်အကြောက် လွတ်ကင်းလျက်၊
 ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြုရခြင်းသည်။ ဘူသနံ ဣဝ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊ ကောင်း
 မြတ်သော တန်ဆာဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာလျှင်။
 ပုမာနံ၊ ယောက်ျားတို့အား။ ပရက္ကမော၊ မျက်နှာထားကောင်း၊ ရဲကြောင်း
 ထင်လျား၊ ယောက်ျားပြီသ၊ စွမ်းပကားပြုခြင်းသည်။ ဘူသနံ၊ တင့်တယ်
 လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ်သော တန်ဆာပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မိန်းမတို့အား မိမိ၏ လင်ယောက်ျားနှင့် ပျော်ပါးမြူးတူး
 အချစ်ကြူးသည်မှတစ်ပါး အခြားသော အခါကာလတို့၌ နူးညံ့ သိမ်မွေ့စွာ
 ကာယိန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်လျက် ရှက်ကြောက်ခြင်း အမူအရာနှင့် ငြိမ်သက်စွာ
 နေခြင်းသည် အလွန်လျှင် တင့်တယ်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်ဘွယ်ရာသော
 တန်ဆာကြီး ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ယောက်ျားတို့အားလည်း သူတစ်ပါးတို့သည်
 မိမိအား ရေးယူခံ့ညား အထက်တန်းထားကြ၍ လေးစားခြင်း ရှိကြသော
 ကာလ ခါသမယ၌ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာနှိမ့်ချလျက် မာန်မာနပယ်ရှင်း၍
 သည်းခံခြင်း အမူအရာသည် လွန်စွာမှ လျောက်ပတ်၍ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်
 ဘွယ်ရာသော တန်ဆာကြီး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ မဟုတ်မူ၍ တစ်ပါးသူတို့သည်
 မိမိအား အထင်အမြင်သေးသဖြင့် အလေးမပြု ဂရုမထား အောက်တန်းစား
 အနေနှင့် မထေလေးစား နှိမ့်ချ၍ ထားကြသော အခါကာလ၌မူကား ဥပမာ
 အားဖြင့် မိန်းမတို့အား လောကတံထွာ ဓမ္မတာအနှုန်း ကမ္ဘာသူတို့ မမုန်း
 နိုင်သည့် လက်သုံးခလေ့ မိမိ၏ လင်ယောက်ျားနှင့် ပျော်မွေ့မြူးတူး အချစ်
 ကြူးကြသည်ကာလ ခါသမယ၌ လင်ယောက်ျား၏ အလိုအကြိုက်ကိုသာ
 အလိုက်သင့် မြူပြီးလျှင် အမူထင်လင်း ရှက်အကြောက် လွတ်ကင်းလျက်
 လိုရာကိုအပ်နှင်း၍ ဘွင်းဘွင်းကြီး ပြုစုခြင်းသည် လွန်မင်းစွာ လျောက်ပတ်၍
 ကောင်းမြတ် တင့်တယ် ဘွယ်ရာသော တန်ဆာကြီး ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ
 တစ်ပါးသူတို့၏ မျက်မှောက်၌ မကြောက်မရွံ့ နောက်မတုန်ဘဲ ရဲဝံ့စွာ

ဟန်ခင်းလျက် မာန်တင်း တက်ကြွ စွမ်းပကား ပြခြင်းသည် ယောက်ျားတို့အား တင့်တယ်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်ဘွယ်ရာသော တန်ဆာကြီး ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထိုသို့ တင်လျောက် ပြောဆိုရာ ဟင်္သာမင်းသည် ပြုံးရယ်လျက် အောက်ပါ ဂါထာကို မိန့်ဆို ပြောပြလေ၏။

ဂ။ အတ္တနော စ ပရေသဉ္စ၊ ယော သမိက္ခၤ ဗလာဗလံ။
အန္တရံ နေဝ ဇာနာတိ၊ သ တိရက္ကယတေ·ရိဘိ။

ယော၊ အကြင် မြော်မြင်ဉာဏ်ကင်း၊ စဉ်းစားခြင်း မရှိသော သူသည်။ အတ္တနော စ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း။ ပရေသဉ္စ၊ ကိုယ့်ကိုရန်မူ၊ တပါးသူတို့၏ လည်းကောင်း။ ဗလာဗလံ၊ စွမ်းအားသတ္တိ၊ ရှိမရှိကို။ သမိက္ခၤ၊ ကောင်းစွာ အထူး၊ စူးစမ်းမြော်မြင်၊ ရှုဆင်ခြင်၍။ အန္တရံ၊ ကိုယ်နှင့်သူတပါး၊ နှစ်ဦးသား တို့၏၊ ထူးခြားသောသတ္တိကို။ နေဝ ဇာနာတိ၊ ကျနကေန်၊ အမှန်ကိုမသိတတ်။ တတော၊ ထိုသို့ဆင်ခြင်၊ မသိမြင်သောကြောင့်။ သ-သော၊ ထိုကိုယ်နှင့်သူအား၊ နှစ်ပါးချိန်ဟပ်၊ မသိတတ်သောသူကို။ အရိဘိ၊ ကိုယ်ထက်ပိုလွန်၊ သတ္တိချန်၍၊ အားခွန်ပြောထူ၊ ကိုယ့်ရန်သူတို့သည်။ တိရက္ကယတေ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်၊ ဖျက်ဆီး အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အမြော်အမြင် ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကင်း စဉ်းစားခြင်း မရှိသော သူသည် မိမိနှင့် သူတပါးတို့၏ အချင်းချင်း ထူးခြားသည့် စွမ်းပကားသတ္တိကို မည်သူက လျော့သည် သာသည်ဟူ၍ နေရာကျ မသိပါဘဲလျက် မိုက်ရှူးရဲ အရမ်းကြံ့ခဲပါလျှင် စွမ်းအံ့ပိုလွန် သတ္တိချန်သည့် အားခွန်ပြောထူ ကိုယ့်ရန်သူ တို့က မလှနိုင်အောင် ဖိစီးနှိပ်စက်၍ အချည်းနှီး ဖျက်ဆီးခြင်းကို ခံရတတ်ချေ သည် ဟူလို။

ထိုမှ တပါးလည်း မိမိအခြေအနေဖြင့် ဣန္ဒြေမပျက် ငြိမ်သက်စွာ မနေဘဲ လျက် နှုတ်မြှက်မိမှားသဖြင့် တဘက်သား ကိုယ့်အဋ္ဌာကို သေချာစွာ သိသည့် အတွက် အသက်သေဆုံးဘူးသော ထုံးဟောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ “သုစိရံ ဟိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြောပြပြန်လေ၏။

၉။ သုစိရံ ဟိ စရံ နိစ္စံ၊ ခေတ္တေ သဿမဗုဒ္ဓိမာ။

ဒီပိစမ္မပရိစ္ဆန္ဓော၊ ဂိရာယ ဂဒြဘော ဟတော။

ဒီပိစမ္မပရိစ္ဆန္ဓော၊ သစ်ရေလွှမ်းရုံ၊ ကိုယ်လုံးခြုံလျက်။ သုစိရံ ဟိ-သုစိရံဝေ၊ ကာလနေ့ရက်၊ ဆက်ကာ ဆက်ကာ၊ ရှည်မြင့်စွာသာလျှင်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ခေတ္တေ၊ လုပ်ဆောင်စိုက်ခင်း၊ လယ်မြေတွင်း၌။ သဿံ၊ သီးနှံအများ၊ ကောက်စပါးကို။ ခါဒိတွာ၊ မဖဲမသွား၊ အမြဲစား၍။ စရံ-စရန္တော၊ အစဉ်မပြတ်၊ လှည့်ပတ် သွားလာလျက်နေသော။ အဗုဒ္ဓိမာ၊ ဆင်ခြင်ဉာဏ်သွင်း၊ အသိကင်းသော။ ဂဒြဘော၊ ကျားသစ်အယောင်၊ ဟန်ဆောင်ပြုလိုက်၊ မြည်းအမှိုက်ကို။ ဂိရာယ၊ အသံပြုငြား၊ အမြည်မှားသောကြောင့်။ သဿရက္ခကေန၊ ပျိုးပင်ကောက်ပင်၊ အစဉ်စောင့်ငြား၊ လယ်သမားသည်။ ဟတော၊ ဇီဝိန်အသက်၊ ခန္ဓာပျက်အောင်၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်အပ်လေပြီ။

ထိုသို့ ပြောဆိုရာ အသံပြုမှားသောကြောင့် လယ်သမား ရိုက်နှက်၍ မြည်းမှိုက်သေရပုံ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ် အကျယ်ကား အဘယ်ကဲ့သို့ပါနည်းဟု ဥပျိုင်းက မေးလေသော် ဟင်္သာမင်းသည် အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို ပြောကြား လေ၏။

မြည်းမှိုက်၏ ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ ဟတ္ထိနာမည်သော မြို့၌ ဝိလာသမည်သော ခဝါသည် တယောက် ရှိလေ၏။ ထိုခဝါသည်၏ မြည်းသည် အလွန်လေးလံ သော ဝန်တို့ကို သည်ပိုး ဆောင်ရွက်၍သာ နေရရှာသဖြင့် သေလုနီးပါး အင်အား ဆုတ်ယုတ်လှသောကြောင့် ခဝါသည်သည် ထိုမြည်းကို ကျားသစ်ရေ ဖြင့် တကိုယ်လုံး ဖုံးအုပ်လျက် တော၏အနီးရှိ တခုသောလယ်ခင်း၌ လွှတ်လိုက် လေ၏။ ထိုသို့ ကျားသစ်ရေဖြင့် ဖုံးအုပ်၍ ထားသောကြောင့် အဝေးမှမြင်ကြ လျှင် လယ်ရှင်ယောက်ျား အခင်းစောင့်သမားတို့သည် ကျားဟု ထင်မှတ် ကြ၍ လျန်မြန်စွာ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြလေကုန်၏။

ထို့နောက် တနေ့သ၌ တယောက်သောအခင်းစောင့်ယောက်ျား လယ်သမား သည် မြေမှန်၏အရောင်ကဲ့သို့ ဖြော့တော့သော အဆင်းရှိသော ကမ္မလာဖြင့်

ပြုလုပ်အပ်သော အခြံနှင့်တကွ လေးမြားတို့ကို အသင့်စီမံ ပြင်ဆင်၍ ကိုယ်ကို အနည်းငယ်ကုန်းကွလျက် တခုသော အထောင့်၌ မြည်းမ၏အယောင် ဟန်ဆောင်၍ နေလေ၏။

ထို့နောက် မြည်းသည် ထိုကမ္မလာအခြံကို ခြံလျက် ကုန်းကွ၍ နေသော ယောက်ျားကို အဝေးမှမြင်လေလျှင် ဤအဝေးမှမြင်ရသော အရာသည်ကား အခြားမဟုတ် မိမိကိုယ်ကို အရေးယူ၍ မွေးမြူအပ်သဖြင့် သပ်ရပ်ပြေပြစ်သော ခြေလက်အင်္ဂါလည်းရှိ အလိုအတိုင်း ကောက်တို့ကို စားရသဖြင့် ခွန်အား ဗလနှင့်လည်း ပြည့်ဝသော မြည်းမ ပါတကားဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင် နှလုံး ရှင်လှသဖြင့် ဘဝင်မြူးကာ ကျယ်စွာသောအသံဖြင့် မြည်ဟီးလျက် ထိုအရပ်သို့ ရှေးရှု ပြေးသွားလေ၏။ ထိုသို့ပြေးသွားသောအခါ ပျိုးစောင့်ယောက်ျား လယ်သွားသည် “ကျီ” ဟု အော်မြည်သံဖြင့် ဤတိရစ္ဆာန်သည်ကား ကေန် ကျားမဟုတ် မြည်းသာတည်းဟု ဆုံးဖြတ်၍ ရှင်မြူးအားရလျက် ချုံကြားမှ ထွက်ပြီးလျှင် အသက်ကို စီရင်လေ၏။ ထို့ကြောင့် “သုစိရံ ဟိ စရံ နိစ္စံ” အစရှိ သော စကားကို ငါဆိုခဲ့ပေသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုသို့ ဟင်္သာမင်း၏ ပြောဆိုသည်၏ အဆုံး၌ ဥဗျိုင်းက ဆက်၍ တင်လျှောက် ပြောဆိုပြန်သည်မှာ ထိုသို့ ကျွန်တော်မျိုးသည် သတ္တိအင်အား စွမ်းပကားကို ပြသောအခါ ငှက်အပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ဟယ်— မိုက်မဲယုတ်မာသော ဥဗျိုင်း သင်သည် ငါတို့၏ နိုင်ငံ နယ်ပယ်၌ လှည့်လည် စားသောက်လျက် ငါတို့၏ အရှင်သခင်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချဘိ၏။ ထိုယုတ်မာသော အမှုအရာကို ယခုအခါ ငါတို့သည် မခံအပ် မခံနိုင်ဟုဆို၍ ငှက်အားလုံးတို့သည် စုရုံး၍ ထက်စွာသော နှုတ်သီးတို့ဖြင့် ထိုးဆိတ်ကြပြီးလျှင် ပြင်းထန်သော ဒေါသဖြင့် ပြောဆိုကြပြန်သည်မှာ ဟယ်— မိုက်မဲယုတ်မာသော ဥဗျိုင်း ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ဦးလော့။ သင်၏ အရှင်ဖြစ်သော ထိုဟင်္သာမင်းသည် အရာခပ်သိမ်း၌ သိမ်ငယ်နုနုနွေး အရှိန်သေးခဲ့၏။ ထိုဟင်္သာမင်းအား တိုင်းပြည်ရ၌ နိုင်ငံ အလုံးကို သိမ်းကျုံးလွှမ်းမိုး၍ အုပ်စိုးနိုင်သော အဓိပတိ သဘောမရှိ။ အမှန် တကယ် သိမ်ငယ် နုနုနွေး အရှိန်သေးခြင်းကြောင့် မကြီးမကျယ် အနည်းငယ် လောက် လက်ဝယ်ရောက်ပြီးသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကိုမျှ စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်း

ခြင်းငှါ တတ်နိုင်မည် မဟုတ်ပါဘဲလျက် အဘယ်မှာလျှင် ထိုနိုင်ငံမြေအားလုံးကို သိမ်းကျုံးအုပ်ချုပ် မင်းလုပ်၍ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးနိုင်ပါမည်နည်း။ ထိုဟင်္သာ၏ နိုင်ငံသည်လည်း အဘယ်သို့သော နိုင်ငံမျိုးပါနည်း။ စင်စစ်မှာမူကား နိုင်ငံမဟုတ်၊ သေးငယ်သော အရပ်ဒေသ ကလေးမျှသာ ဖြစ်သည်။ သင်သည်လည်း ရေတွင်း၌သာ နေထိုင်ကြီးပွားရသော ဘားနှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သင်သည် မိမိ၏ သေးငယ်သော အရပ်ဒေသကိုပင် အကြီးအကျယ် ပြုလုပ်၍ ညွှန်ပြပြောဆိုဘိ၏။ ထို့ထက်တဖန် နာခံ မှတ်သား၍ ဥပဒေသ စကားများကို ကြားနာဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုကြပြန်လေ၏။

၁၀။ သေဝိတဗ္ဗော မဟာရုက္ခော၊ ဖလစ္ဆာယာသမန္ဓိတော။
ယဒိ ကမ္မဖလံ နတ္ထိ၊ ဆာယာ ကေန နိသေဝိတာ။

ဖလစ္ဆာယာသမန္ဓိတော၊ သီးရိပ်ဆာယာတို့နှင့်၊ ကောင်းစွာ ပြည့်စုံသော။ မဟာရုက္ခော၊ စည်ပင်ပေါကြွယ်၊ တင့်တယ်ခိုင်မြီး၊ သစ်ပင်ကြီးကို။ သေဝိတဗ္ဗော၊ ခိုလှုံဆည်းကပ်၊ မှီဝဲအပ်၏။ ကမ္မဖလဉ္စ၊ ရှေးအကြောင်းကံ၊ ပြုစီမံသည့်၊ ကံ၏အကျိုး၊ ဘုန်းတန်ခိုးဟု၊ အသီးစုသည်။ ယဒိ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ကား၊ မရှိငြားအံ့။ ဧဝံ သတိ၊ ဤသို့ ကံ၏အကျိုး၊ တန်ခိုးချွတ်ယွင်း၊ အသီးကင်းခဲ့ပါမူ။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဆာယာ၊ အသီးမဘက်၊ ရိပ်သက်သက်ကို။ နိသေဝိတာ၊ လာရောက်တစေ၊ ခိုလှုံနေပါအံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကိုင်းအခက် အရွက် အရိပ်တို့နှင့် လည်းကောင်း အသီးအပွင့်တို့နှင့်လည်းကောင်း ပြည့်စုံဝေဆာ၍ ကောင်းစွာတင့်တယ် ဘွယ်ရာသော သစ်ပင်ကြီးကိုသာ စောင့်ရှောက် သိမ်းဆည်း၍ ခိုမှီးကာ နေထိုင်အပ် နေထိုင်ထိုက်၏။ အသီးအပွင့်မဘက် အရိပ်သက်သက်သာရှိသော သစ်ပင်ကိုမူကား အပွင့် အသီးတည်းဟူသော အကျိုးကို မမှီခို မသုံးစွဲရသည့် အတွက် အဘယ်သူသည် ၎င်းသစ်ပင်ကို ပိတ်ပင်တားဆီး သိမ်းဆည်း စောင့်ရှောက်လျက် လာရောက်တစေ အမြဲနေပါတော့အံ့နည်း။ မည်သူမှ မနေပေရာ။ ထို့အတူ ရှေးရှေးသော ဘဝအစုတို့က ပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု၏ အကျိုးတည်းဟူသော ဘုန်းတန်ခိုး ရှိန်စော် အာနုဘော်နှင့် ပြည့်စုံသော သူကိုသာလျှင် ထိုသူ၏

ဘုန်းတန်ခိုးကို ဆည်းကပ် ခိုကိုးရသဖြင့် မှီဝဲကျိုးနပ်သောကြောင့် ထိုကဲ့သို့ သော သူကိုသာလျှင် ဆည်းကပ်မှီဝဲ၍ အမြဲနေထိုက်ပေသည်။ ကံ၏အကျိုး တည်းဟူသော ဘုန်းတန်ခိုးရှိန်စော် အာနုဘော် ကင်းမဲ့သော သူကိုမူကား အလျဉ်းမမှီခိုထိုက် မမှီခိုသင့်ပေ ဟူလို။

ထို့ပြင် တည်မှီရာ အသရေမရှိက တည်နေသည့် ဝတ္ထုမှာ များသုင် ထင်အမြင်နုပျိုးလျှင် ယုတ်ညံ့သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ရပုံကို ထုံးပုံနှင့်တကွ ညွှန်ပြပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “ဟိနသေဝါ န ကာတဗ္ဗာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြောကြားကြပြန်လေ၏။

၁၁။ ဟိနသေဝါ န ကာတဗ္ဗာ၊ ကာတဗ္ဗော မဟန္တာသယော။
ပယောပိ သောဏ္ဍိကီဟတ္ထော၊ ဝါရုဏီတျာဘိဓိယတေ။

ဟိနသေဝါ၊ စည်းစိမ်တန်ခိုး၊ အမျိုးဂုဏ်သိမ်၊ အရှိန်သေးနုပျိုး၊ မှီခိုမှေးယုတ် သောသူကို၊ မှီခိုမလပ်၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအမှုကို။ န ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုရန်မဘွယ်၊ မတင့်တယ်ပေ။ မဟန္တာသယော၊ မြင့်မြတ်ကြက်သရေ၊ အထွေထွေနှင့်၊ အခြေ အနေရှိသော သူကို၊ မှီခိုမလပ်၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအမှုကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုရန် လျောက်ပတ်၊ လွန်သင့်မြတ်၏။ သောဏ္ဍိကီဟတ္ထော၊ အရက်ကဇော်၊ လှော်ဇာ ဖောက်ပျိုး၊ ယစ်မျိုးရောင်းချသော မိန်းမ၏လက်၌။ ပယောပိ၊ နွားမမှညှစ်၊ နွားနှို့စစ်ကိုသော်လည်း။ ဝါရုဏီတိ၊ ကော်မုချ၊ သံသယမဘက်၊ အရက်ပင်တည်း ဟူ၍။ အဘိဓိယတေ၊ ရှေးရှေးအစဉ်၊ ယခင်ကာလ၊ မြင်နေကြသဘောကြောင့်၊ ပြောဆိုပေရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ လောက၌ စည်းစိမ်တန်ခိုး အမျိုးဂုဏ်သိမ် အားဖြင့် အောက်ကျ- နောက်ကျ ယုတ်နိမ့်လှသောသူအား အမှီတံကဲ သဟဲပြုလုပ်ခြင်း အမှုကို အလျဉ်းမပြုသင့်ပေ။ စည်းစိမ်တန်ခိုး အမျိုးဂုဏ်သိမ်တို့ဖြင့် အရှိန် မြင့်မြတ်လျက် တင့်အပ်သောကြက်သရေ အထွေထွေတို့နှင့် အခြေအနေရှိသော သူကိုသာလျှင် အမှီတံကဲ သဟဲပြုလုပ်ခြင်း အမှုကို ပြုသင့်ပေသည်။ အဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူ စည်းစိမ်တန်ခိုး အမျိုးဂုဏ်သိမ်တို့ဖြင့် အောက်ကျ နောက်ကျ လှသော သူကို ခိုကိုးမလပ် ဆည်းကပ်မှီဝဲ၍ သဟဲပြုလုပ်ခါ နေထိုင်ခဲ့ပါလျှင်

ဂုဏ်သိမ်တန်ခိုး မတိုးတက်သည့်ပြင် မိမိ၌ ရှိရင်းဖြစ်သော တန်ခိုး ဂုဏ်သိမ်တို့ သော်မှ ညှိုးမိန်ပပျောက်၍ အောက်တန်းစားအခြေသို့ ကျရောက်ရာပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် နွားမမှညှစ်သော နွားနို့အစစ် အမှန်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အရက် ကဇော် လှော်ဇာဖောက်ပျိုး၍ ယစ်မျိုး ရောင်းနေကြဖြစ်သော ဘုံဆိုင်ရှင် မိန်းမ၏လက်၌ တည်ပါမှု ရှုမြင်သူအပေါင်းက ရောင်းသမျှအစဉ်စဉ်မှ မြင်နေကြ အတုကကြောင့် အိုးခွက်နှင့် ပုလင်းကို ပြုကာမျှဖြင့် အတွင်းက ပါသမျှမှာ ကေန္တ ကဇော်အရက်ပင်တည်း။ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ နွားနို့ဟု မထင်မှတ်ဘဲ အတပ်စွဲ၍ ပြောဆိုအပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် တည်မှီရာသေးသိမ်၍ ဂုဏ်အရှိန်နည်းပါးမှု တည်တတ်သူ ဂုဏ်မထင် ဘဲ ရှိရင်းစွဲပပျောက်၍ သေးသိမ်ခြင်းသို့ ရောက်ရပုံကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “မဟန္တောပျပ္ပတံ ယာတိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြောကြားကြပြန်သတည်း။

အပရဉ္စ-

၁၂။ မဟန္တောပျပ္ပတံ ယာတိ၊ နိဂုဏေ ဂုဏဝိတ္ထာရော။
 အာဓာရာဓေယဘာဝေန၊ ဂဇေန္ဒြော ဣဝ ဒပ္ပဏေ။

အပရဉ္စ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အခြားမှတ်ဘွယ်၊ ဥပါယ်တစ်ပါးတုံလည်း။ နိဂုဏေ၊ ဂုဏ်သိမ်အသရေ၊ အခြေကင်းလတ်သော၊ ဆည်းကပ်မှီဝဲ၊ တည်မြဲရာ ဌာန၌။ မဟန္တော၊ ကြီးမားပေါ့ယယ်၊ အပြောကျယ်သော။ ဂုဏဝိတ္ထာရောပိ၊ မူလ ကိုယ်မှာ၊ များစွာရှိဟောင်း၊ ဂုဏ်သရေ အပေါင်းသည်လည်း။ အပ္ပတံ၊ သေးသိမ် ရိရှား၊ နည်းပါးသည်၏ အဖြစ်သို့။ ယာတိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ရောက်တတ်ချေ၏။ ကိမိဝ၊ နှိုင်းဆသိဘွယ်၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ အာဓာရာဓေယ ဘာဝေန၊ တည်ရာ၊ တည်တတ်၊ နှစ်ပါးဟပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒပ္ပဏေ၊ တည်ရာရိပ်ထင်၊ ကြေးမုံပြင်၌။ ဂဇေန္ဒြော၊ မြင့်မြတ်ကိုယ်ကောင်၊ အသွင် ဆောင်သည့်၊ ဆင်ပြောင်ရာဇာ၊ ကြီးကျယ်စွာသည်။ အပ္ပတံ၊ သေးငယ်အမြင်၊ အရိပ်ထင်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ယာတိ ဣဝ၊ အခြေခံပျောက်၊ သွေလှန်ဖောက် သဖြင့်၊ ကေနရောက်သကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဂုဏ်ဒြပ် သေးသိမ်၍ အရှိန်အစော် လွတ်ကင်းလျက် ညံ့ဖျင်းယုတ်နိမ့်သော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ညံ့ဖျင်းယုတ်နိမ့်သော ဌာနအရပ်တို့၌ ဆည်းကပ်အမြဲ မှီဝဲ၍နေပါမူ ဂုဏ်သိမ်တန်ခိုး ကြက်သရေတိုးမည်ကို မဆိုထားဘိ မိမိ၌ ရှိရင်းစွဲအရှိန် ကြီးကျယ်စွာသော ဂုဏ်သိမ်တို့သည် တိမ်ကောပပျောက်၍ သေးသိမ်ခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပေရာသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် ကြီးကျယ်လှ စွာသော ဒြပ်ကိုယ်ကောင်ရှိသော ဆင်ပြောင်ကြီးသော်မှလည်း တည်မှီရာ ဖြစ်သော သေးငယ်လှစွာသော ဖိုတိုဓာတ်ပုံနှင့် ကြေးမုံပြင်တို့၏ အတူင်း၌ သေးငယ်သော အရိပ်ထင်ခြင်းသို့ ရောက်ရာသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယုတ်နိမ့် ညံ့ဖျင်းသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ယုတ်နိမ့်ညံ့ဖျင်းသော နေရပ်တို့ကို မှီခို ဆည်းကပ်၍ အမြဲမနေအပ်ပေ ဟူလို။

ထို့ပြင် ဘုန်းတန်ခိုး ရှိန်စော် အာနုဘော် ကြီးမားသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အကြောင်းကို ကောင်းစွာညွှန်ပြ ပြောဆိုကာမတ္တဖြင့် လိုသမျှ ပြီးမြောက်၍ အထူးသဖြင့် ခရီးရောက်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ် ပုံပြင်ဝတ္ထုနှင့် တကွ ကျနစွာ ပြောဆို လိုသည် ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ဆိုကြပြန်လေ၏။

၁၃။ ဗျပဒေသေပိ သိဒ္ဓိ ဟော၊ တီတိသက္ကေ နရာဓိပေ။
 သသိနော ဗျပဒေသေန၊ ဝသန္တိ သသကာ သုခံ။

နရာဓိပေ၊ လူ့ဘူဓိပတိ၊ သမ္မုတိနတ်၊ မင်းမြတ်ဘုရင်၊ ပြည့်အရှင်သည်။ အတိသက္ကေ၊ ဘုန်းရှိန်မောက်ပြီး၊ ကဲလွမ်းမိုးလျက်၊ တန်ခိုးတေဇာ၊ အာဏာ သတ္တိ၊ ရဲရဲငြိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဗျပဒေသေပိ၊ ထိုမင်းနှင့်စပ်၍၊ လှည့်ပတ် စကား၊ ညွှန်ကြားပြောဆိုကာမျှ၌လည်း။ သိဒ္ဓိ၊ အကျိုးပြီးမြောက်၊ လိုတိုင်း ပေါက်သည်။ ဟောတိ၊ မချွတ်မလဲ့၊ အမြဲမသွေ၊ ဖြစ်တတ်ပေ၏။ သသိနော၊ ယုန်တံဆိပ်ခတ်၊ မိုဗ်းရပ်အာကာ၊ အဇဋ္ဌာမှ၊ ကမ္ဘာ့ကြက်သရေ၊ တောက်ထွန်း ပေသော၊ ရှေ့လမင်းကြီး၏။ ဗျပဒေသေန၊ အမည်နာမ၊ ညွှန်ပြလှည့်စား၊ လုံးလုံးကြားသဖြင့်။ သသကာ၊ ရှိမြှောင်အကြား၊ တောဖျားခိုးအောင်း၊ ယုန်ငယ်အပေါင်းတို့သည်။ သုခံ၊ ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာ၊ နှစ်ဖြာသုခ၊ ခံစံကြလျက်။ ဝသန္တိ၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်၊ မြိုင်တခွင်မှာ၊ အစဉ်ထာဝရ၊ နေထိုင်ကြရကုန်၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုကြသောအခါ ဤယုန်ငယ်တို့ လမင်း၏ အမည်နာမကို ညွှန်ကြား ပြောဆိုကာမျှဖြင့် အကျိုးပြီးမြောက် လိုတိုင်းပေါက်ကြပုံ အကျယ် ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်းဟု ကျွန်တော်မျိုးက မေးမြန်းသောအခါ ငှက်အပေါင်းတို့က ဤဆိုသတ္တံ့သော ဝတ္ထုကို ပြောဆိုကြပါသည်။

ဆင်နှင့်ယုန် ဝတ္ထု

တရံရောအခါ မိုဗ်းဥတုပင် ဖြစ်သော်လည်း မိုဗ်းခေါင်းပါးသောကြောင့် အလွန်တရာ ရေမှတ်သိပ်သော ဆင်အပေါင်းတို့သည် ရှေ့ဆောင် အုပ်စီး ဖြစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးကို ဤသို့ ပြောဆိုကြလေ၏။ ဆင်အပေါင်းတို့၏ မှီခို အားထားရာ ဖြစ်သော အရှင်ဆင်မင်း ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်ခြင်း၏ အကြောင်းကား အသို့ပါနည်း။ အသို့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အသက်ရှင်ကြရပါ အံ့နည်း။ ဤအရပ်၌ ငယ်သောသတ္တဝါတို့အား ရေချိုးသောက်ရန် ဌာနရှိ ပေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာမူကား ရေချိုးသောက်ရန်ဌာန မရှိခြင်းကြောင့် သူကန်း ကဲ့သို့ ဖြစ်ကြချေပြီ။ မည်သည့်အရပ်သို့ သွားကြရပါမည်နည်း။ မည်သို့ ပြုလုပ်ကြရပါမည်နည်း ဟု ပြောဆိုကြလေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုကြရာ ဆင်မင်းသည် ဆင်အပေါင်းနှင့်တကွ မနီးမဝေးသော အရပ်သို့ သွား၍ ကြည့်ရှု ရှာဖွေလေသော် ညစ်ကြေးမရှိ ပကတိ သန့်ရှင်း ကြည်လင်သော ရေအိုင်တခုကို တွေ့မြင်လေ၏။ ထိုသို့ တွေ့မြင်သဖြင့် ထိုရေအိုင် ကိုပင်လျှင် အမှီပြု၍ နေထိုင်ကြရာ နောက် ရက်အနည်းငယ် လွန်လေသော် ထိုရေအိုင်ကမ်းရံ၌ နေကြသော ယုန်ငယ်တို့သည် ဆင်တို့၏ ခြေလက်တို့ဖြင့် နင်းနယ်ထိပါးသဖြင့် မှုန်မှုန်ညက်ညက် ကြေပျက်၍ များစွာ အသက် ဆုံးရှုံးကြ လေ၏။ ထို့နောက် သိလိမ့်မည်သော ယုန်တကောင်သည် ယုန်အပေါင်းတို့အား ဤသို့ ပြောကြားလေ၏။ ဤဆင်အပေါင်းသည် ရေမှတ်သိပ်ခြင်းဖြင့် ချောက် ချားအပ်သည်ဖြစ်၍ နေ့စဉ်ရက်တိုင်း ဤရေကန်သို့ မချွတ်လာရာ၏။ ထိုသို့လာ ကြရာ၌ ငါတို့အမျိုးသား ယုန်ငယ်အများတို့သည် ပျက်စီးဆုံးရှုံးကြကုန်လတ္တံ့ ။ ဤသို့ဆိုလေသော် ဝိဇယမည်သော အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သော ယုန်တကောင် သည် မစိုးရိမ် မပူပန်ကြကုန်လင့်။ ဤဘေးရန်ကို ပပျောက် ပြေငြိမ်းရန်

ငါအားထုတ် ပြုလုပ်မည်ဟု ဝန်ခံ၍ သွားလေ၏။ ထိုသို့သွားစဉ် ကြံစည်ပြန် သည်မှာ အဘယ်သို့သော အစီအရင်ဖြင့် ငါသည် ဆင်အုပ်၏အနီး၌ တည်၍ ပြောဆိုရအံ့နည်း။ အကြောင်းမူကား—

၁၄။ ဂဇော ဟနတိ သမ္ဗဿံ၊ သာယမာနော ဘုဇင်္ဂမော။
ပါလယံ အပိ ဘူပါလော၊ ပဟာသံ အပိ ဒုဇ္ဇနော။

ဂဇော၊ ဆင်သည်။ သမ္ဗဿံ-သမ္ဗဿန္တောပိ၊ အနီးယှဉ်စပ်၊ တွေ့ထိကပ် သည် ဖြစ်၍လည်း။ ပါဏိနံ၊ မလိုရာရာ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနတိ၊ ညှဉ်းဆဲ ပုတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်တတ်၏။ ဘုဇင်္ဂမော၊ နဂါးနွယ်ရိုး၊ အဆိပ်ဆိုးသည့်၊ ကြမ်းတန်းသော မြေအမျိုးသည်။ သာယမာနောပိ၊ နမ်းရှုပ်ရှိုက်ရှု။ အနံ့ ယူသည်ဖြစ်၍လည်း။ ပါဏိနံ၊ မလိုရာရာ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနတိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်တတ်၏။ ဘူပါလော၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ပါလယံ- ပါလယန္တောပိ၊ ယုယမတိမ်း၊ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍လည်း။ ပါဏိနံ၊ မလိုရာရာ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနတိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်တတ်၏။ ဒုဇ္ဇနော၊ ယုတ်မာပျက်ချော်၊ မသူတော်စရိုက်၊ အစဉ်မိုက်သောသူသည်။ ပဟာသံ အပိ၊ မျက်နှာကြည်လင်၊ ပြုံးရယ်ရှင်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပါဏိနံ၊ မလို ရာရာ၊ သတ္တဝါကို။ ဟနတိ၊ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ်၊ သတ်ဖြတ်တတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဆင်တို့မည်သည် အနီးအနား အပါးသို့ ယှဉ်စပ်၍ ချဉ်းကပ် တွေ့ထိသည်ဖြစ်၍ မလိုမုန်းထား တပါးသော သတ္တဝါကို သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲ ခြင်းကို ပြုတတ်ပေသည်။ နဂါးနွယ်မျိုး ကြမ်းတန်းသော မြေဆိုး အပေါင်း တို့သည် နှာခေါင်းဖြင့် ရှိုက်ချူ အနံ့ကို ခံယူလျက် လိုက်လံ ရှာဖွေသည်ဖြစ်၍ မလိုရာရာ သတ္တဝါကို ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ် ပြုလုပ်တတ်ကြပေသည်။ ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် စောင့်ရှောက်အုပ်ချုပ် ထိန်းသိမ်းခြင်း ပြုလုပ်၍ မလို ရာရာ သတ္တဝါကို ကြင်နာခြင်းမရှိဘဲ သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကို ပြုတတ်ကြ ပေသည်။ ယုတ်မာပျက်ချော်၍ မသူတော်စရိုက်ဖြင့် အစဉ်မိုက်သောသူတို့သည် ပြုံးရယ်ကြည်လင်လျက် ရှင်ပုသောမျက်နှာဖြင့်လည်း တပါးသော သတ္တဝါကို ရက်စက်စွာ သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲတတ်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ချင်းယှဉ်စပ်

ထိကပ်ခြင်း မဖြစ်ရလေအောင် ဤဆင်အုပ်၏ အနီးသို့ မည်သည့်နည်းဖြင့် ကြံဆောင်၍ ချဉ်းကပ်ရပါမည်နည်းဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် ငါ၏အပါးသို့ ယှဉ်စပ်၍ မချဉ်းကပ် မတွေ့ထိနိုင်စေခြင်းငှါ ငါသည် တောင်ထွဋ်သို့ တက်၍ ဆင်မင်းကို ပြောကြားအံ့ဟု ကြံစည်၍ တောင်ထွဋ်သို့ တက်ပြီးလျှင် ဆင်မင်းကို သိစေ၏။ ထိုသို့ သိစေသောအခါ ဆင်မင်းက သင်သည် အဘယ်သူပါနည်း၊ အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့ပါသနည်းဟု မေးလေ၏။ ထိုသို့မေးလေရာ ဝိဇယမည်သော ယုန်အိုက ကျွန်ုပ်သည် အခြား မဟုတ်ပါ ဘုန်းတန်ခိုး အာဏာနှင့် လွန်စွာပြည့်စုံသော လမင်းသည် အရှင် ဆင်မင်း၏ အထံသို့ စေလွှတ်အပ်သဖြင့် လာခဲ့သော တမန်ဖြစ်ပါသည်ဟု ပြောကြားလေသော် ဆင်မင်းက ထိုသို့ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် အရှင်လမင်းသည် စေလွှတ် အပ်သော အကြောင်းကို မိန့်ဆိုပြောကြားပါဟု ဆိုလေသော် ဝိဇယမည်သော ယုန်အိုက ပြောဆိုသည်မှာ-

၁၅။ ဥဒ္ဓိတေသုပိ သတ္ထေသု၊ ဒုတော ဝဒတိ နာညထာ။
သဒေဝါဝဇ္ဈဘာဝေန၊ ယထာတ္ထဿ ဟိ ဝါစကော။

သတ္ထေသု၊ သန်လျက်၊ ထားလုံ၊ အတန်တန်သော လက်နက် တို့ကို။ ဥဒ္ဓိတေသုပိ၊ ထိုးခုတ်မည်နွယ်၊ ချိန်ရွယ်မလွှတ်၊ မိုးကုတ်တစေ၊ မြောက်ချီ၍ နေပါသော်လည်း။ ဒုတော၊ ကျမ်းဂန်အလာ၊ လက္ခဏာနှင့်၊ အင်္ဂါစုံညီ၊ တမန် သည်သည်။ အညထာ၊ အရှင်မှာကြား၊ ရင်းစကားမှ၊ တပါးသောအခြင်းအရာ အားဖြင့်။ န ဝဒတိ၊ လွဲဖယ်ပိုမို၊ မပြောဆိုပေ။ အဝဇ္ဈဘာဝေန၊ အရှင်မှာထား၊ ဆိုသူအားမှ၊ တရားဖြောင့်မတ်၊ မသတ်အပ် မသတ်ထိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သဒေဝ- သဒါဝေ၊ ခပ်သိမ်းအခါ၊ အမြဲသာလျှင်။ ယထာတ္ထဿ၊ မဖောက်မပြန်၊ ဟုတ်မှန်ဆိုးကောင်း၊ ကျိုးအကြောင်းကို။ ဝါစကော ဟိ-ဝါစကောဝေ၊ လွဲဖယ် မလုပ်၊ ကေနထုတ်၍၊ မုချပြောဆိုသည်သာလျှင်တည်း။

တမန်၏ အင်္ဂါ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံ ညီညွတ်သော တမန်သည် ယောက်ျား သည် တုတ်၊ ထား၊ လုံကန် စသော အတန်တန်သော လက်နက်တို့ဖြင့် အထက်က ရွယ်မိုးလျက် ထိုးခုတ်မည် အခြေဖြင့် ဝိုင်းဝန်း၍ပင် နေပါသော်လည်း မိမိ၏

အရှင်သခင် မှာကြားသော အကြောင်းစကားမှ အခြား ကြောက်အားပိုမို၍ တပါးသောစကားကို မပြောမဆိုပေ ပြောဆိုလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ ထိုတမန်သည် ပြောသော စကားသည် ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏စကား မဟုတ်၊ စင်စစ်မှာမူကား အရှင်သခင်၏ မှာကြား ပြောဆိုသော စကားသာ ဖြစ်သောကြောင့် စကားရှင်ဖြစ်သော အရှင်ကိုသာလျှင် အပြစ်ပြုသင့်ပေ သည်။ တမန်သည်မှာမူကား အရှင်၏ အမိန့်အာဏာဖြင့် သိစေရန် ပြောဆိုကာ မျှသာ ဖြစ်သဖြင့် မိမိ၏ ဆိုလိုရင်းစကား မဟုတ်သည်ဖြစ်၍ အပြစ်မပြုသင့် သောကြောင့် မည်သည့်အခါမဆို အရှင်မှာကြားသည့်အတိုင်း တွန့်တိုဆုတ် ဆိုင်းခြင်း မရှိဘဲ ပကတိ ရဲဝံ့စွာ ဟောဟောတိုင်းတိုင်းအားဖြင့် မှန်ရာကို ပြောဆိုမည်သာ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

သို့ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုလမင်း၏ အမိန့် အာဏာတော်အတိုင်း သာ ထုတ်ဖော် ပြန်ကြားပါအံ့ဟု ဆို၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော လမင်း၏ အမိန့် တော်ကို ထုတ်ဖော် ပြန်ကြားလေ၏။

အမိန့်တော်

“ဆင်အပေါင်းတို့၏အကြီး ဦးစီးဖြစ်သောဆင်မင်း-နာခံမှတ်သား ကြားနာ ရမည်၊ စန္ဒရဟု နာမပြန့်သင်း ကမ္ဘာကို ထွန်းလင်းသော ငါအရှင် လမင်း၏ ရေကန်ကို စောင့်ရှောက်ရန်တစေ အမြဲနေကြကုန်သော ဤယုန်ငယ်အပေါင်း တို့ကို အကြောင်းမဲ့ မောင်မင်း နှင်ထုတ်ခြင်းသည် အလျဉ်းပင် မသင့်လျော် ချေ၊ ရေကန်စောင့်သွား ဤယုန်ငယ်အများတို့သည် တခြားမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာ မူကား ငါနှင့်စပ်ဆိုင်သည့် ငါပိုင်သတ္တဝါတို့ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သသက်ဟူ၍ ဝါ- ယုန်ရေးတံဆိပ်ရှိသည်ဟူ၍ ငါ့အား ကမ္ဘာချင်းအောင်ပင် ထင်ရှားကျော်ကြားခြင်း ဖြစ်ခဲ့ပေသည်” ဟု တမန်အယောင် ဟန်ပန်ဆောင် သော ဝိဇယယုန်အိုသည် ဤသို့ ဆိုလတ်သော် ဆင်အုပ်ကြီး၏သခင် အရှင် ဆင်မင်းသည် ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်လျက် ဤအမှုကို မသိသည့်အတွက် ချွတ် ချော် တိမ်းပါး မှားယွင်း၍ ပြုမိပါသည်။ သည်းခံတော်မူပါ၊ နောင် ဤရေအိုင် သို့ မလာပါဟု မှားကြောင်းကို ဝန်ချ၍ ခယ တောင်းပန်ရှာလေ၏။

တဖန် ယုန်အိုက အကယ်စင်စစ် ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဤရေအိုင်၌ ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သဖြင့် ဆတ်ဆတ်တုန်မှု ခုန်ကြွ လှုပ်ရှားလျက် နေသော ဘုန်းတန်ခိုး အရှင်သခင် ယုန်ရေးတံဆိပ် ရှိတော်မူသော အရှင်လမင်းအား ရှိခိုးဝန်ချ၍ ဟဒယရှင်စေပြီးမှ အလိုရှိရာဌာနသို့ မြန်းကြွပါလောဟု ပြောဆို လေ၏။

ထို့နောင် ညအခါ၌ ဆင်မင်းကို ရေကန်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ရေ၌ရှိသော လရိပ်ကို ပြုလျက် ဆင်မင်းကို ရှိခိုးစေပြီးလျှင် ထိုယုန်အိုသည် ဤသို့ဆို၏။ “အရှင်လမင်း- ဤဆင်သည် မသိသည့်အတွက် ချွတ်ချော် တိမ်းပါး၍ ပြစ်မှား ကျူးလွန်မိပါသည်။ ထို့ကြောင့် သည်းခံ၍ အပြစ်မှ ချမ်းသာ ပေးတော်မူပါ။ နောင်တဖန် ဤကဲ့သို့ မပြုကျင့်ဝံ့ပါ” ဟု ဆို၍ လွတ်လိုက်လေ၏။ ထို့ကြောင့် “ဗျပဒေသော သိဒ္ဓိ ဟောတိ” အစရှိသော စကားကို ငါတို့ဆိုခဲ့၏ဟု ပြောဆို ကြပါသည်။

ထိုသို့ ငှက်အပေါင်းတို့ ပြောဆိုကြသောအခါ ကျွန်တော်မျိုးက တဖန် ပြန်၍ ပြောဆိုပြန်သည်မှာ ထိုငါတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော ဟင်္သာမင်းသည် ပင်လျှင် ကြီးမား မြင့်မြတ်သော အစွမ်းသတ္တိရှိ၏။ ထို့ကြောင့် လောက သုံးပါးလုံးကိုပင်လည်း အစိုးရသော အရှင်သခင် ဖြစ်သင့် ဖြစ်ထိုက်ပါသေး၏။ ဧကရာဇ်မင်း၏ အပြစ်ကိုမူကား အဘယ်မှာ တဖန်လော၍ ပြောဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါတော့အံ့နည်းဟု ပြန်ကြား ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ပြောဆိုလိုက်သောအခါ ထိုငှက်အပေါင်းတို့သည် ကျွန်တော်မျိုးအား ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်ကြသဖြင့် ဟယ်-ယုတ်မာ ပျက်ချော်သော ဗျိုင်းမိုက်- အဘယ့်ကြောင့် သင်သည် ငါတို့နိုင်ငံ နေရဌံသို့ လာရောက် ကျက်စားဘိ သနည်းဟု ဆို၍ စိတြဝဏ္ဏမည်သော ဥဒေါင်းမင်း၏ အထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ ကျွန်တော်မျိုးကို ပြကြပြီးလျှင် ထိုငှက်တို့သည် ဥဒေါင်းမင်းအား ရှိခိုးလျက် သံတော်ဦးတင်ကြသည်မှာ “အရှင်ဥဒေါင်းမင်း- ဤယုတ်မာသော ဥဗျိုင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံ နေရဌံသို့ လာရောက် ကျက်စားလျက် အရှင်မင်းမြတ်အား ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချ အမနာပ စကားတို့ဖြင့် များစွာ ပြောကြားပါသည်။ သို့အတွက်

ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်၍ အသက် ဆုံးရှုံးသည် တိုင်အောင် စီရင်လိုပါသည်” ဟု တင်လျှောက်ကြလေ၏။

ထိုသို့ တင်လျှောက်ကြသောအခါ ဥဒေါင်းမင်းက ဤသူသည် အဘယ်သူ ပါနည်း၊ အဘယ်အရပ်မှ လာခဲ့ပါသနည်းဟု မေးလေရာ ဟိရညဂဗ္ဘမည်သော ဟင်္သာမင်း၏ ကျေးကျွန် ခြေရံ အစေခံ ဖြစ်ပါသည်။ ကပ္ပုရကျွန်းမှ လာခဲ့ ပါသည်ဟု ထိုငှက်တို့က တင်လျှောက် ကြလေ၏။ ထိုအခါ အပါးတော်မှ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးဖြစ်သော လင်းတငှက်က ကျွန်တော်မျိုးအား ထိုကပ္ပုရ ကျွန်း၌ ပဓာန အမတ်ချုပ်ကြီးကား မည်သူဖြစ်ပါသနည်းဟု မေးမြန်းရာ ကျွန်တော်မျိုးက ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်တို့၌ နှံ့စပ် ကျေပြန်သော သဗ္ဗညုမည်သော စက္ကဝက်ငှက်သည် ပဓာန အမတ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းကို ပြောပြရာ လင်းတ ငှက် အမတ်ကြီးက တိုင်းရင်းသားဖြစ်သော ဤစက္ကဝက်ငှက်သည် ပဓာန အမတ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်ခြင်းငှါ သင့်လျော် လျှောက်ပတ်ပါပေသည်။ အဘယ် ကြောင့်နည်းဟူမူ-

- ၁၆။ သဒေသဇံ ကုလာစာရာ၊ ဝိသုဒ္ဓိမထဝါ သုစိံ ။
သတ္တညုမဗျသနိနံ၊ ဗျဘိစာရဝိဝဇ္ဇိတံ။
- ၁၇။ အဓိတဗျဝဟာရာဂံ၊ ချာတံ မောလံ ဝိပဿိတံ။
အတ္ထသောပွါဒကံ သမ္မာ၊ နိဒဇ္ဈိ မန္တိနံ ဘုပေါ။

သဒေသဇံ၊ ကိုယ့်နိုင်ငံဖွား၊ တိုင်းရင်းသားဖြစ်သော။ ကုလာစာရဝိသုဒ္ဓိ၊ အစဉ်အရိုး၊ မျိုးနွယ်အကျင့်၊ သန့်ရှင်းတင့်တယ်၊ လွန်စင်ကြယ်သော။ အထဝါ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သုစိံ၊ ရိုးသားဖြောင့်မှန်၊ တော်လှန်မရှိ၊ ပကတိသဘော၊ မနောကြည်လင်၊ သန့်ရှင်းစင်သော။ သတ္တညု၊ ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်၊ နှံ့စပ် သိမြင်၊ တတ်ကျွမ်းကျင်သော။ ဗျဘိစာရဝိဝဇ္ဇိတံ၊ မမှန်စည်းကမ်း၊ နည်းလမ်း ယှဉ်းချွတ်၊ အမှားလွတ်သော။ အဗျသနိနံ၊ ပျက်ရာပျက်ကြောင်း၊ အလောင်း အစား၊ ကစားမျိုး အပေါင်းမှ ကင်းသော။ အဓိတဗျဝဟာရာဂံ၊ တရားဥပဒေ၊ အထွေထွေကို၊ ကျေပြန်လေ့လာ၊ ပွန်းတီးစွာ သင်ကြားအပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍၊ အချည်းနှီး ငြင်းခုံခြင်းမှ၊ အလျဉ်း လွန်မြောက်အောင်၊ ပေါက်ရောက်စွာ

တတ်ကျွမ်း နားလည်သော။ ချာတံ၊ ထိုထိုရဋ္ဌံ၊ နိုင်ငံတလွှား၊ ထင်ရှားကျော်
 စောသော။ မောလံ၊ မူးမတ်အမျိုး၊ ရိုးရာနှယ်ဆက်၊ စဉ်မပျက်သော။ ဝိပဿိတံ၊
 ဖုံးကွယ်ကျစ်လစ်၊ ရှိအပြစ်ကို၊ စိစစ်ဖွေရှာ၍၊ သေချာစွာ သိမြင်တတ်သော။
 အတ္ထဿောပ္ပါဒကံ၊ ရှေ့၊ ငွေ ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ ဘဏ္ဍာတော် အရပ်ရပ်ကို၊
 ထပ်ကာဖွံ့ဖြိုး၍၊ တိုးပွား ဖြစ်ထွန်းစေတတ်သော သူကို။ ဘူပေါ၊ ရေ မြေ
 စိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ မန္တိနံ နိဒဏ္ဍိ၊
 ပြည်ထဲအရေး၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့်၊ ရောထွေးသက်ဆိုင်၊ အုပ်ချုပ်ပိုင်သည်။
 မင်းတိုင်ပင် ရာထူးကို၊ ချီးကျူးမြှောက်စားသဖြင့်၊ ခန့်ထားခြင်း အမှုကို ပြုသင့်
 ပြုထိုက်လှပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ အကြင်သူသည် မိမိ၏ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၌ မွေးဖွားသော တိုင်းရင်း
 သားလည်း ဖြစ်၏။
- ၂။ အစဉ်အရိုးအားဖြင့် မိမိ၏ အမျိုးအနွယ်၌ဖြစ်သော ကျင့်ဝတ်တရား
 တို့ကိုလည်း မမှားအောင် ကျင့်ကြံလေ့ရှိ၏။
- ၃။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်၍ အရှင်၏အပေါ်၌ တော်လှန်ဖောက်ပြားလျက်
 မတရားကြံစည်ခြင်း မရှိသဖြင့် ပကတိကြည်လင်၍ ဖြူစင်သော
 စိတ်သဘောလည်း ရှိ၏။
- ၄။ ကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်ကိုလည်း နှံ့စပ်သိမြင်၍ ကျမ်းကျင်စွာ
 တတ်မြောက်၏။
- ၅။ စည်းကမ်း နည်းလမ်းနှင့် မကိုက် မတိုက်ဆိုက်သည့် အရာကိုလည်း
 မည်သည့်အခါ၌မျှ လိုက်၍ မပြုလုပ်တတ်။
- ၆။ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော ကြောအန် ပဆစ် စစ်ဒရင်တချက်
 ဗီလီယက်ထိုး တမျိုးဇယ်တောက် ထို့နောက်တဖြာ ဂျိကာ ကက်ဆွဲ
 တနဲ့ ဖဲရိုက် ကြက်တိုက် မြင်းလောင်း ကစားမျိုး အပေါင်းမှလည်း
 ကောင်းစွာ လွတ်ကင်းအောင် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းရှိ၏။

- ၇။ တရားဥပဒေ အထွေထွေကိုလည်း သေချာဂန ကျနစွာ သင်ကြား အပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍ သို့လော၊ သို့လောဟု တွေးတော ဒွိဟ သံသယ မကင်းသည်ဖြစ်၍ အချည်းနှီး ငြင်းခုံခြင်းကို လွန်မြောက်၍ ပေါက် ပေါက် ရောက်ရောက် တတ်ကျွမ်းနားလည်၏။
- ၈။ ထိုထိုသို့သော မြို့ရွာနိုင်ငံ အများတို့၌လည်း အနှံ့အပြား ထင်ရှား ကျော်စော၏။
- ၉။ မူးမတ် အနှယ်အမျိုး၌ ရိုးရာမပျက် အစဉ်အဆက်လည်း ဖြစ်၏။
- ၁၀။ အပြစ်ရှိ၊ မရှိကိုလည်း စိစစ်ဘေ့ရွာ၍ သေချာစွာ သိမြင်တတ်၏။
- ၁၁။ ရွှေ၊ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာနှင့် ဘဏ္ဍာတော် အရပ်ရပ်ကိုလည်း လျှောက်ပတ် တင့်တယ်ဘွယ်ရာသော နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် တိုးပွားလေအောင် စီမံဆောင်ရွက်တတ်၏။

ထိုကဲ့သို့သော အင်္ဂါလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသောသူကို တိုင်းပြည်အရှင် ဘုရင် မင်းမြတ်သည် ပြည်တွင်းအရေး ဘဏ္ဍာရေးကို ရောထွေး အုပ်ချုပ်ပိုင်သည့် မင်းတိုင်ပင်အမှု အမတ်ချုပ်ကြီး၏ ရာထူးဖြင့် ချီးကျူးမြှောက်စား၍ ခန့်ထား ပေးအပ်သင့်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်အင်္ဂါ အရည် အခြင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံခြင်း ရှိသည်အတွက် စက္ကဝက်ငှက်သည် သင်တို့၏နိုင်ငံ၌ ပဓာနအမတ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်ခြင်းငှါ သင့်လျော် လျှောက်ပတ် ပါပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤစကား၏ အကြား၌ ကျေးသားက ကြားဖောက်၍ တင်လျှောက် ပြောဆိုပြန်သည်မှာ အရှင်ဥဒေါင်းမင်း ကပျူရကျွန်း အစရှိသော ကျွန်းငယ် အပေါင်းတို့သည် ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၏ အတွင်း ဝင်သည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုကပျူရကျွန်း၌လည်း အရှင်ဥဒေါင်းမင်းသည်သာ ကြီးကဲအုပ်စိုးသင့်ပါသည်ဟု လျှောက်ကြား ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းက တဖန် မိန့်ဆိုသည်မှာ ဤအရာသည် ကျေးသား ပြောဆိုသည့်အတိုင်းပင် ဟုတ်မှန်ပါပေသည်။ အဘဲကြောင့်နည်းဟူမူ—

၁၈။ ရာဇာ မတ္တော သုသုစ္စေဝ၊ ပမဒါ ဓနဂဗ္ဗိတော။

အလဒ္ဓံမပိ ဣစ္ဆန္တိ၊ ယံ လဒ္ဓမေဝ ကိံ ပုန။

ရာဇာ စ၊ လူတို့မိပတိ၊ သမ္မုတိအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ လောကနတ်လည်းကောင်း။ မတ္တော စ၊ သည်းခြေ ယှဉ်းချွတ်၊ သတိလွတ်လျက်၊ ရူးသွပ်သော သူလည်းကောင်း။ သုသု စေဝ၊ ပျိုမျစ်နုနယ်၊ သက်ရွယ်ငယ်သေး၊ လူကလေးလည်းကောင်း။ ပမဒါ စ၊ ကြီးငယ်မိန်းမ၊ ဟူသမျှလည်းကောင်း။ ဓနဂဗ္ဗိတော စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာအတွက်၊ မာနတက်သောသူ လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမေ ဤသို့ညွှန်ကြား၊ ငါးဦးသားတို့သည်။ အလဒ္ဓံပိ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်၊ မရနိုင်ရာ၊ ဥစ္စာဝတ္ထု၊ ပစ္စည်းစုကိုသော်လည်း။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အာသာတန်းမှန်း၊ စိတ်စွဲလမ်းလျက်၊ ငမ်းငမ်းတက်စော၊ မက်မော လိုချင်ကြကုန်သေး၏။ ယံ၊ အကြင်ဝတ္ထု ပစ္စည်းစုကို။ လဒ္ဓံ၊ ကိုယ်နှင့်တိုက်ဆိုင်၊ ရထိုက် ရဘွယ်၊ ရရန်လွယ်၏။ တံ၊ ထိုကိုယ်နှင့် တိုက်ဆိုင်သဖြင့်၊ ရထိုက်ရရန်၊ ရဘို့မှန်ပြီး၊ ပစ္စည်းအစုကိုကား။ ကိံ ပုန၊ အဘယ်မှာ တဖန်လော့၊ ပြောဆိုဘွယ် ရှိပါတော့အံ့နည်း။ ဣစ္ဆန္တိ စေ၊ အာသာခင်မင်၍၊ လိုချင်တောင့်တ၊ နှစ်သက်ကြသည်သာလျှင်တည်း။

ထို့ကြောင့် ကျေးသား ပြောဆိုသည့်အတိုင်းပင် ဟုတ်မှန်ပါပေသည်ဟု မိန့်ဆိုပါသည်။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ ပြည်သူတို့၏အရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် လောကနတ်လည်း တမျိုး။
- ၂။ သတိကင်းလျက် သည်းခြေပျက်သဖြင့် သွက်သွက်နောက်မှူး ရူးသွပ်သော သူလည်း တမျိုး။
- ၃။ ပျိုမျစ်နုနယ်၍ အသက်အရွယ် ငယ်သေးသော ကလေး သူငယ်လည်း တမျိုး။
- ၄။ ကြီးငယ်မကျန် ခပ်သိမ်းသော မိန်းမမှန်သမျှလည်း တမျိုး။
- ၅။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာတို့ များစွာစုပုံ၍ ကုံလုံ ကြွယ်ဝသည့် အတွက် မာန်မာန တက်ကြွသောသူလည်း တမျိုး။

ဤသို့ ပြဆိုညွှန်ကြားအပ်သော ငါးမျိုး ငါးစား ငါးဦးသားတို့သည် မိမိနှင့် မသက်မဆိုင် မရနိုင် မရတန်ရာသော ပစ္စည်းဥစ္စာ အရာရာတို့ကို သော်လည်း မြော်ခေါ်တန်းမှန်း ရမ္မက်ဘမ်းလျက် ငမ်းငမ်းတက် လိုချင်ကြကုန်သေး၏။ မိမိနှင့်သက်ဆိုင်၍ ရနိုင်ရတန်သည့်အလိုက် ရထိုက်သော ပစ္စည်းအစုနှင့် ဝတ္ထု အရာရာတို့ကိုမူကား အဘယ်မှာ တဖန်လော၍ ပြောဆိုဘွယ်ရာ ရှိပါတော့ အံ့နည်း။ မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို ရသမျှ အပိုမတွက်ဘဲ လိုလျက်သာ ရှိကြ ပေသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ငါအရှင်သည်လည်း ဘုရင်မင်း အများတို့တွင် တပါးအပါအဝင် ဖြစ်လင့်ကစား ယခုကျေးသား ပြောဆိုသည့်အတိုင်း သင်တို့၏ ကပျူရတိုင်းနိုင်ငံဖြစ်သော ကျွန်းရံပါလွမ်းမိုး၍ ကြီးစိုးအုပ်ချုပ်ရသော အရှင် ဘုရင်ကြီး ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့မိန့်ဆိုရာ ကျွန်တော်မျိုးက တဖန်ထပ်မံ၍ တင်လျှောက် ပြန်သည်မှာ အရှင်ဥဒေါင်းမင်း အကယ်၍သာ ငါအကြီးအကဲ ငါအစိုးရသည်ဟု နှုတ်မြှောက် ပြောဆိုကာမျှဖြင့် ကြီးကဲခြင်း အစိုးရခြင်း အဖြစ်သို့ရောက်၍ ကိစ္စပြီးမြောက် ခဲ့ပါမူ ကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင်သခင် ဟိရည ဂဗ္ဘမည်သော ဟင်္သာမင်းအား ဤဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌လည်း သိမ်းဆည်း လွှမ်းမိုး၍ ကြီးစိုးရသော အရှင်၏အဖြစ် ရှိပါ၏ဟု မခံချင်သည့် သဘောနှင့် လျှောက်တင် ပြောဆိုလိုက်ပါသည်။

ထိုသို့ ပြောဆို တင်လျှောက်လိုက်ရာ ကျေးသားက ယင်းသို့ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ဤအကြီးအကဲ ဖြစ်ထိုက်၊ မဖြစ်ထိုက် အကြောင်းကို အဘယ်သို့ ဆုံးဖြတ် ရပါ မည်နည်းဟု အကျွန်ုပ်အား မေးမြန်း ပြောဆိုပြန်ပါသည်။

ထိုသို့ မေးမြန်းပြောဆိုရာ ကျွန်တော်မျိုးက ဤအကြီးအကဲ ဖြစ်ထိုက်၊ မဖြစ်ထိုက် အကြောင်းကိုမူကား စင်စစ်အားဖြင့် စစ်ထိုးခြင်းဖြင့် သာလျှင် ဆုံးဖြတ်သင့်ပါသည် ဆုံးဖြတ်ရပါမည်ဟု တဖန်ပြန်၍ ပြောဆိုလိုက်ရာ ဥဒေါင်း မင်းက ပြုံးရယ်တော်မူလျက် သင်၏အရှင် ဟင်္သာမင်း၏ အထံသို့ သွား၍ စစ်ထိုး ဘို့ရန် အသင့်စီမံ ပြင်ဆင်ပါဟု ပြောဆိုတင်လျှောက်ချေလော့ဟု မိန့်တော်မူပြန် ပါသည်။

ထိုအခါ ကျွန်တော်မျိုးက အရှင်ဥဒေါင်းမင်း- အရှင်၏ သံတမန်ကိုလည်း စေလွှတ်ရန် သင့်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်ရာ ဥဒေါင်းမင်းက မိမိ၏ ကျေးကျွန်

ခြေရံ ပရိသတ်တို့အား ပြောဆို မိန့်ကြားတော်မူသည်မှာ အဘယ်သူသည် သံတမန်၏အဖြစ်ဖြင့် သွားမည်နည်း ဤဆိုလတ္တံ့သော သဘောလက္ခဏာ တို့နှင့် ပြည့်စုံသောသူကို သံတမန်အဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထား စေလွှတ် ထိုက်၏။ အဘယ် တို့နည်းဟူမူကား—

၁၉။ ဘတ္တော ဂုဏီ သုစိ ဒက္ခော၊ ပဂဗ္ဘော ဗျသနီ ခမီ။
ဗြာဟ္မဏော ပရမမ္မည၊ ဒုတော စ ပဋိဘာဏဝါ။

ဘတ္တော စ၊ ကိုယ်အရှင်ကို၊ ကြည်ညိုကိုးစား၊ အားထား မှီဝဲသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဂုဏီ စ၊ ရိုးသားတည်ကြည်၊ စသည်မြားမြောင်၊ ဂုဏ်ထူးဆောင် သည်လည်းဖြစ်သော။ သုစိ စ၊ အကျင့်ကိုယ်နှုတ်၊ မယုတ်ကြည်လင်၊ သန့်ရှင်း စင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒက္ခော စ၊ မှုခင်းဆောင်ရန်၊ အတန်တန်၌၊ ထက်သန် သေချာ၊ သိလိမ္မာသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဂဗ္ဘော စ၊ စည်းဝေးပြုအပ်၊ ပရိသတ်၌၊ လျှောက်ပတ်တင့်တယ်၊ ဘွယ်ရာသော စကားကို၊ ဆိုတတ်သည် လည်းဖြစ်သော။ အဗျသနီ စ၊ စီးပွားပျက်ကြောင်း၊ လူကောင်းမကြိုက်၊ ဖဲရိုက်မြင်းလောင်း၊ ကစားပေါင်းမှ၊ ကောင်းစွာ လွတ်ကင်းသည်လည်းဖြစ် သော။ ခမီ စ၊ တပါးသူအား၊ ထောက်ထားငဲ့ကွက်၊ အမုက်ကောဓ၊ မာန မထန်၊ သည်းခံလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဋိဘာဏဝါ၊ တခဏခြင်း၊ ထိုးထွင်း သိမြင်၊ လျင်မြန်မှုဟုတ်၊ တခံဏပုတ္တိ၊ ဉာဏ်အမြင်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရမမ္မည စ၊ တပါးသူတို့၊ လျှိုဝက်သိပ်သို့၊ အလိုအကြံ၊ အဘော်မှန်ကို၊ လျော်ကန်စွာ သိတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏနွယ်ရိုး၊ ပုဏ္ဏားမျိုး သည်။ ဒုတော၊ သံတမန်ရာထူးဖြင့်၊ ချီးကျူးမြှောက်အပ်၊ ခန့်ထားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ပါပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ မိမိ၏ အရှင်သခင်ကို ကြည်ညိုကိုးစား အားထားမှီဝဲလျက် အမြဲ ဆည်းကပ်ခြင်း။
- ၂။ တည်ကြည် ရိုးသားခြင်း အစရှိသော ဂုဏ်ဝသီတို့ဖြင့် စုံညီပြည့်ဝခြင်း။

- ၃။ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော ကိုယ်နှုတ် အမူအရာ သိက္ခာ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံခြင်း။
- ၄။ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသော အမှုကိစ္စ အတန်တန်တို့၌ ထက်သန်သော ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် စီရင်ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း။
- ၅။ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အစည်းအဝေး ပြုအပ်သော ပရိသတ်၏ အပေါ်၌ ထိုအစည်းအဝေးနှင့် သင့်လျော် လျောက်ပတ်၍ ကောင်းမြတ်သော စကားကို ဆိုတတ်ခြင်း။
- ၆။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်၍ လူကြီးလူကောင်းတို့ မကြိုက် လူမိုက်လူဆိုး တေလေလူမျိုးတို့၏ အလေ့အကျင့်သာဖြစ် သော ဂျီကာဆွဲ ဖဲရိုက် ကြက်တိုက် မြင်းလောင်း ကစားမျိုးအပေါင်း တို့မှ ကောင်းစွာ ကင်းလွတ်ခြင်း။
- ၇။ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်း၍ စောင်းမြောင်းငြူစူ တဘက်သား ရန်မူလျက် ကျူးလွန်သည့် ပြစ်ချက်ကို မနှစ်သက် မခံသာသော်လည်း ပြန်လှန် ကာ ရန်မဘက်ဘဲ ဟန်မပျက် မှုန်မှန်ဖြင့် သည်းခံကာ နေလေ့ရှိခြင်း။
- ၈။ ထိုခဏခြင်း ထိုးထွင်းသိမြင်သည့် တခံဏပုတ္တိဉာဏ် အမြင်သန်သဖြင့် ကိုယ့်ရန်သူ တဘက်သား၏ အတွင်းသားဓာတ်ခံ လျှိုဝှက်သိုသိပ်သည့် အကြံကို မှန်ကန်စွာ သိတတ်ခြင်း။
- ၉။ ဇာတိလျောက်ပတ် မြင့်မြတ်နွယ်ရိုး ပုဏ္ဏားမျိုးဖြစ်ခြင်း။

ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်အင်္ဂါ လက္ခဏာတို့နှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် သံတမန်ဖြစ်ထိုက်ပေသည်။ သံတမန်ရာထူးဖြင့် ချီးကျူးခန့်ထား၍ တိုင်းတပါးသို့ စေလွှတ်ထိုက်ပေသည် ဟူလို။

ထိုစကား၏အတွင်း၌ လင်းတငှက်က ဖြည့်စွက်၍ တင်လျှောက်ပြန်သည်မှာ အရှင်ဥဒေါင်းမင်း သံတမန်ပြုထိုက်သော အရည်အခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့ များစွာပင် ရှိကြပါသည်။ သို့ပင် ရှိကြပါသော်လည်း ဤအရာ၌ ပုဏ္ဏားမျိုး ကိုသာလျှင် သံတမန်ရာထူးဖြင့် ချီးကျူးမြှောက်စား၍ တိုင်းတပါးသို့ စေလွှတ် ထိုက်ပါသည် အကြောင်းကိုဆိုသော်—

၂၀။ ပသာဒံ ကုရုတေ ဘတ္တု၊ သမ္ပတ္တိံ နာဘိက္ကစ္ဆတိ။
ကာလိမာ ကာလကုဋ္ဌဿ၊ နာပေတိ သရသင်္ဂမာ။

ဗြာဟ္မဏော၊ သံတမန်အမှုကို ပြုလုပ်ဆောင်တတ်၊ ပုဏ္ဏားမြတ်သည်။
ဘတ္တု၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ ပသာဒံ၊ မြတ်နိုးစုံမက်၊ နှစ်သက်သည့်
အရာကို။ ကုရုတေ-ကရောတိ၊ မဖဲမရှောင်၊ အမြဲဆောင်လျက်၊ မလွဲအောင်
ပြုတတ်ပေ၏။ သမ္ပတ္တိံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာကို။ နာဘိက္ကစ္ဆတိ၊ ချိန်ရွယ်
မြော်မှန်း၊ စိတ်စွဲလမ်းလျက်၊ ဝမ်းထည်းမသို၊ အလိုမရှိပေ။ ကိမိဝ၊ ပမာပုံကပ်၊
ဟပ်၍သိဘွယ်၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ကာလကုဋ္ဌဿ၊ ကာလကုဋ္ဌ၊
အမည်ရသည့်၊ ဝိသအမျိုး၊ အဆိပ်ဆိုး၏။ ကာလိမာ၊ အဆင်းညိုရောင်၊ မည်းနက်
မှောင်ခြင်းသည်။ ဣဿရသင်္ဂမာပိ၊ မဟေသရ၊ တေဇထန်ပြင်း၊ သိဝအမည်ရှိသော
နတ်မင်းကြီးနှင့်၊ ထင်လင်းတွေ့ကြုံ၊ ပေါင်းဆုံမိခြင်းကြောင့်လည်း။ နာပေတိ
ဣဝ၊ အရောင်ကပ်စွဲ၊ မရှောင်လွှဲဘဲ၊ မှောင်မြဲ မှောင်သကဲ့သို့တည်း- ဟု
တင်လျှောက်လေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မဟေသရ အမည်ရသော သိဝနတ်မင်းကြီးသည် သောက်
မျိုအပ်သော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ ဖြစ်သော ကာလကုဋ္ဌ မည်သော အဆိပ်သည်
ထိုမဟေသရ နတ်မင်းကြီးနှင့် တွေ့ကြုံခြင်းကြောင့် တွေ့ကြုံပါသော်လည်း
ဤနတ်မင်းကြီးသည် အလွန်တရာ အာဏာတန်ခိုး အမျိုးမျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
ပါပေသည်တကားဟု ရှောင်ရှားခြင်း မပြုဘဲလျက် မိမိ၏ ပကတိဖြစ်သော
မည်းနက်ခြင်း သဘောကို မစွန့်ဘဲ ထိုမဟေသရ သိဝနတ်မင်းကြီး၏ လည်ပင်း၌
လည်း အဆင်းညိုမှောင် အမည်းရောင် ကပ်စွဲလျက် မဲနက်မြဲ မဲနက်စေသည်
သာလျှင် ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ သံတမန်ယောက်ျား ထိုပုဏ္ဏားသည်လည်း
တိုင်းတပါးအတွင်း၌ ရန်သူမင်းတို့နှင့် တွေ့ဆုံရာ ထိုရန်သူမင်းတို့က ကိုယ့်လူ
သူ့ဘက်သား ငိုဘသမား ဖြစ်စေခြင်းငှါ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပဏ္ဏာအမျိုးမျိုး
တို့ဖြင့် လက်ဆောင်ပင် ထိုးပါသော်လည်း ကိုယ်ကျိုးအတွက် စည်းစိမ်ကို
ငဲ့ကွက်၍ မက်မောခြင်းမရှိဘဲ မိမိ၏ ပကတိသဘောဖြင့်ပင်လျှင် အရှင်၏
အကျိုးကို သည်ပိုးရွက်ဆောင်မြဲ ရွက်ဆောင်မည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဗြာဟ္မဏနွယ်ရိုး ပုဏ္ဏားမျိုးကိုသာလျှင် သံအမတ်၏ ရာထူးဖြင့် ချီးမြှင့်မြှောက်စား၍ တိုင်းတပါးသို့ စေလွှတ်သင့်ပါသည် ဟူလို။

ထိုသို့တင်လျှောက်ရာ ဥဒေါင်းမင်းက မိန့်တော်မူသည်မှာ ယင်းသို့ဖြစ်ခြင်း ကြောင့် ကျေးသားကိုပင် စေလွှတ်ရန် သင့်လျော်ပေသည် စေလွှတ်ရမည်။

အမောင်ကျေးသား သင်သည်သာလျှင် ဤဥဗျိုင်းနှင့် အတူတကွ ထိုကပ္ပုရ ကျွန်းသို့သွား၍ ငါတို့၏အလိုကို ပြောကြားချေလော့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ထိုသို့ မိန့်တော်မူလေလျှင် ကျေးသားက အရှင်မင်းကြီး- အရှင်၏ အာဏာတော် အတိုင်း ကျွန်တော်မျိုး လိုက်နာ ရွက်ဆောင်ပါမည်။ သို့ပင် ဖြစ်ပါသော် လည်း ဤဥဗျိုင်းသည် ယုတ်မာညစ်ညမ်း၍ ဆိုးသွမ်းသောသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့အတူ ဤဥဗျိုင်းနှင့် အတူတကွ မသွားလိုပါ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ကြောင်းကျိုးသိမြင် ပညာရှင်အများတို့သည် “ခလော ကရောတိ” အစရှိသော စကားကို မိန့်ဆို မှာကြားတော်မူခဲ့ကြပါသည်ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၂၁။ ခလော ကရောတိ ဒုဝတ္တံ၊ နူနံ ဖလတိ သာဓုသု။
ဒသာနုနောဟရ သီတံ၊ ဗန္ဓနံ ပန သိန္ဓုနော။

ခလော၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၊ ဆိုးယုတ်သောသူသည်။ ဒုဝတ္တံ၊ ညစ်ညမ်း အကြောင်း၊ မကောင်းသော အကျင့်ကို။ ကရောတိ၊ မရှောင်မရှား၊ ပြုကျင့် မှားတတ်၏။ တံ၊ ထိုသူယုတ်မာပြု၊ မကောင်းမှုသည်။ နူနံ-ကေန္တေန၊ အကယ် မလဲ့၊ အမြဲကေန၊ အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်။ သာဓုသု၊ ဆက်ဆံမကင်း၊ ရှိရင်း တူနေ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့၌။ ဖလတိ၊ အပြစ်ဒဏ်ကို၊ ခံစံဘို့ရေး၊ အကျိုးပေး၏။ ကိမိဝ၊ မှတ်သားစံယူ၊ ထုံးနမူဝယ်၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်း ဟူမူကား။ ဒသာနုနော၊ ဦးခေါင်းမျက်နှာ၊ ဆယ်ခုပါသော၊ ရာဝဏနှင့်၊ ဒသဂီရိ၊ နှစ်မည်ရှိသည်၊ ဇာတိအထူး၊ နတ်ဘီလူးသည်။ သီတံ၊ မှော်ရုံမြိုင် တွင်း၊ ရာမမင်း၏၊ ချစ်ရင်းကြင်ယာ၊ မယ်သီတာကို။ အာဟရ၊ ကောင်းကင် တိမ်ယံ၊ ရထားပုံဖြင့်၊ အမြန်လျင်လျား၊ ခိုးဆောင်၍ သွားခဲ့လေပြီ။ ပန- တထာပိ၊ ထိုသို့ မယားခိုးမှု၊ ရာဝဏပြုသော်လည်း။ တဿ၊ ထိုဒသဂီရိ၊ မည်ရှိ

ရုပ်ဆိုး၊ မယားခိုး၏။ တံ၊ ထိုလင်ရှိမယား၊ ရထားတင်ပြု၊ ခိုးဆောင်မှုသည်။ သိန္ဓုနော၊ များစွာအစု၊ ရေထုနက်ကျယ်၊ ကြားပင်လယ်အား။ ဝါ- မဆိုင်လားလား၊ ကြားဝင်မစွက်၊ သက်သက်လွတ်ရှင်း၊ အပြစ်ကင်းသည့်၊ မြစ်မင်းပြင်ကျယ်၊ ကြားပင်လယ်မှာ။ ဗန္ဓနံ ဣဝ၊ တံတားသဘွယ်၊ အများသယ်၍၊ သိန်းသိင်္ဃနယ် အရောက်စခန်းမှာ၊ ကျောက်တန်းအဘွဲ့ ခံရသကဲ့သို့တည်း။ ဝါ- မင်းရာမေမျောက်တသိုက်တို့၊ ကတိုက်ကရိုက် တံတားထိုး၍၊ မယားခိုးအလိုက်တွင်၊ သိန်းသိင်္ဃဆိုက်အရောက်မြန်းကြဘို့၊ ကျောက်တန်းအဘွဲ့ ခံရသကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အတွင်းဓာတ် မနော သဘောညစ်ညမ်း၍ ကြမ်းတန်းဆိုးယုတ်သော သူတို့သည် မကောင်းသော အလေ့အကျင့်အားဖြင့် မသင့်သော အမှုကိုသာ များစွာ ပြုလုပ်တတ်ကြပေသည်။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ရာ၌ ထိုသူယုတ်မာတို့၏ မှားယွင်းသောအမှု အပြစ်စုဟူသမျှသည် အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်ကြသော မိတ်ဆွေသူကောင်းတို့၏ အခါ၌သာ ကျရောက် တတ်ပေသည်။ ထိုသို့ ကျရောက်တတ်ရာ ဥပမာတခု နှိုင်းစာ၍ရှုဘို့ရန် မှတ်ပုံစံဝယ် အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ ဦးခေါင်းမျက်နှာ ဆယ်ခုပါသည့် ရာဝဏနှင့် ဒသဂိရိ နှစ်မည်ရှိသည့် ဇာတိအထူး နတ်ဘီလူးမှန် သိန်းသိင်္ဃစံသည် စုံမြိုင်ယံ မှော်ရုံ၏အတွင်းမှ ရာမမင်း မဟေသီ မယ်သီတာ ဒေဝီကို ပွေလည်ဉာဏ်ထုတ် အပါသုတ်လျက် ယုတ်တရက် ဝေဟင်နာဘံမှ လေယာဉ်ပျံ ရထားတမျိုးဖြင့် မယားခိုးခြင်းအမှုကို ရက်စက်စွာ ပြုလုပ်ခဲ့လေပြီ။ ယင်းသို့ပြုလုပ်ရာ ထိုဒသဂိရိ မည်ရှိရုပ်ဆိုး မယားခိုး၏ လင်ရှိမယားကို ရထားတင်ခိုးမှုသည် ၎င်းအမှုနှင့် မစပ်ရှက် လားလားမှ ကြားမစွက်သဖြင့် သက်သက်လွတ်ရှင်း အပြစ်ကင်းသည့် မြစ်မင်းပြင်ကျယ် စပ်ကြားနေ ပင်လယ်မှာ ဆက်သွယ်ရှက်စပ် နီးကပ်စွာ တည်နေသည့်အတွက် ကြောင့် စစ်တက် စစ်ခင်း အဟုန်ပြင်းသည့် ရာမမင်း မျောက်တသိုက်တို့ ကတိုက်ကရိုက် တံတားထိုး၍ မယားခိုးအလိုက်တွင် သိန်းသိင်္ဃဆိုက် အရောက်မြန်းကြရန် ကျောက်တန်းဘွဲ့ ခံရရှာသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင်လည်း ပညာရှင်အများတို့ မှာကြားခဲ့သော သြဝါဒစကားတရပ်ကို ထပ်မံ၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့ သော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

ကိဉ္ဇာ

၂၂။ စဇ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓုသမာဂမံ။
ကရ ပုညမဟောရတ္ထိံ၊ သရ နိစ္စမနိစ္စတံ။

ကိဉ္ဇာ၊ ထို့ပြင် တတန်၊ မှတ်သားရန် အတွက်၊ နည်းတချက်မှာလည်း။ ဒုဇ္ဇနသံသဂ္ဂံ၊ ယုတ်မာပျက်ချော်၊ မသူတော်တို့နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ စဇ၊ လွတ်လွတ်ကင်းကင်း၊ အလျဉ်းပြတ်အောင်၊ စွန့်ခွါ ရှောင်လေလော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ စရိုက်ချင့်မြော်၊ ထိုက်သင့်လျော်သည့်၊ သူတော်စင်ကောင်း၊ သူမြတ်လောင်းတို့နှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ မှီဝဲဆည်းကပ် ခြင်းကို။ ဘဇ၊ မပြတ်ယှဉ်တွဲ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်လေလော့။ အဟောရတ္ထိံ၊ နေ့ရော ညဉ့်ပါ၊ အခါမလင့်၊ မဖင့်မထိန်၊ အချိန်ရှိသမျှ၊ ကာလပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ဒါန သီလ၊ ဘာဝနာအစု၊ ကောင်းမှုအမျိုးမျိုးကို။ ကရ၊ အမှုမသွေ၊ ပြုပါလေ လော့။ အနိစ္စတံ၊ အလိုမပါ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ မြန်စွာပျက်ပြုန်း၊ တဖြုန်းဖြုန်းဖြင့်၊ လုံးလုံးမတည်း၊ မမြဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ နေ့ညဉ့်မလပ်၊ မပြတ်မစဲ၊ တသဲသဲ ဖြင့်၊ မြဲမြဲစွဲစွဲကြီး။ သရ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အမြင်သန်လျက်၊ အမှန်သိမြောက်၊ မင်္ဂလမ်းပေါက်အောင်၊ အောက်မေ့ဆင်ခြင်ပါလေလော့။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ထို့ပြင်တတန် မှတ်သားရန်အတွက် ပညာရှင်အပေါင်းတို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြသည့် အချက်ကိုလည်း ဆက်လက်၍ နာတော်မူပါ ဦးလော့၊ မည်သည့်အခါမဆို ပစ္စုပ္ပန် သံသရာ နှစ်ဖြာသောကာလတို့၌ အဓမ္မအပြစ် အကျိုးတို့ကို အမျိုးမျိုးဖြစ်ပေါ်အောင် ရှက်ဆောင်ပြုလုပ်တတ်သော ယုတ်မာ ပျက်ချော်သည့် မသူတော်တို့နှင့် ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်းကို လွတ်လွတ်ကင်းကင်း အလျဉ်း စွန့်လွှတ်ကြရမည်၊ မည်သည့်အခါ၌မျှ မပေါင်း သင်း မဆက်ဆံလေလင့်။ လောကုတ် လောကီ နှစ်လီဒေသာ အကျိုးတို့ကို ပွားတိုး ဖြစ်ထွန်းစေရန် စီမံဆောင်ရွက်လေ့ရှိသော သူတော်ကောင်း သူမြတ် လောင်းတို့နှင့်သာလျှင် အခါခပ်သိမ်း ပေါင်းဘက်ယှဉ်တွဲ၍ မှီဝဲဆည်းကပ်လေ လော့၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရမည်၊ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမလင့် ဖဖင့်နှံ့စေမှု၍ ဒါနသီလ အစရှိသော ကုသိုလ်အစု ကောင်းမှု အမျိုးမျိုးတို့ကို ကြိုးစား အားထုတ်၍

အမြဲပြုလုပ်လေလော့၊ အမြဲပြုလုပ်ရမည်၊ အစိုးမရ အလိုမပါသည့် ဤကိုယ်ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်အစုကိုလည်း ဖြစ်မှုနှင့် ပျက်မှု ဤနှစ်ခု သရုပ်ထင်လျက် အဟုတ်မြင်၍ မဂ်စခန်း ဆိုက်စေရန် ကြံဖန်အောက်မေ့သဖြင့် တစေ့စေ့ ရှုဆင်ခြင်ရမည်။ ထိုသို့ ပညာရှင်အများတို့ မိန့်ဆို မှာကြားခဲ့သော သြဝါဒ စကားကြောင့် ဤဆိုးဝါး ယုတ်မာသော ဗျိုင်းမိုက်နှင့် အဘူတက္ခ လိုက်ပါသွားရောက်ရန် မသင့်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့နောက် ယုတ်မာသော သူမိုက်နှင့် အဘူတက္ခ မနေထိုက် မသွားထိုက် ကြောင်းကို ဥပမာ ထုံးဟောင်းနှင့် တက္ခ ရုံးပေါင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “အပရဉ္စ” အစရှိသော စကားရပ်ကို ထပ်မံ၍ တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

အပရဉ္စ—

၂၃။ န ဌာတဗ္ဗံ န ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ဒုဇ္ဇနေန သမံ ကုစိ။
 ကာကသင်္ဂါ ဟတော ဟံသော၊ တိဋ္ဌံ ဂစ္ဆဉ္စ ဝဋ္ဋကော။

အပရဉ္စ အခြားဆိုဘွယ်၊ ထုံးတသွယ်ကား။ ဒုဇ္ဇနေန၊ အတွင်းဓာတ်ခံ၊ မဟန်သိုးပုပ်၊ ဆိုးယုတ်သော သူမိုက်နှင့်။ ကုစိ၊ မည်သည့်ဒေသ၊ ရပ်ဌာန၌မျှ။ သမံ၊ သဟာယမှု၊ အတူနဲ့လျက်၊ ယှဉ်တွဲဖက်၍။ န စ ဌာတဗ္ဗံ၊ တက္ခမက္ခေ၊ နေလည်းမနေအပ်။ န စ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ တိုင်ပင်နှီးနှော၊ ပေါင်းရောယှဉ်ငြား၊ စပ်သော အားဖြင့်၊ သွားလည်းမသွားအပ်။ ကာကသင်္ဂါ၊ ဆိုးယုတ်စရိုက်၊ ကျီးအမိုက်နှင့်၊ အခိုက်တွေ့ကြုံ၊ ပေါင်းဆုံမိလေသောကြောင့်။ တိဋ္ဌံ-တိဋ္ဌန္တော၊ ပေါင်းသင်း တစေ၊ အတူနေမိသော။ ဟံသော စ၊ ကရုဏာနှင့်၊ မေတ္တာတရား၊ ပွားများ ကြင်နာ၊ ငှက်ဟင်္သာသည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆံ-ဂစ္ဆန္တော၊ ဘက်တွဲရင်းနှီး၊ ခရီး မခြား၊ အဘူသွားသော။ ဝဋ္ဋကော စ၊ ကိုယ်ဝယ်စင်စစ်၊ အပြစ်စင်ကြယ်၊ ငုံးငှက်ငယ်သည်လည်းကောင်း။ ဟတော၊ အတူပေါင်းဘက်၊ ကျီးအတွက် ကြောင့်၊ ကိုယ်သက်အမှန်၊ အသတ်ခံရဘူးလေပြီ။

ဟု တင်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းက ဤဟင်္သာနှင့်ငုံး အသက် ဆုံးခြင်း၏ အကြောင်း အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျယ်ကား အဘယ်သို့ပါနည်းဟု မေးမြန်းရာ ကျေးသားက အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို တင်လျှောက်လေ၏။

ဟင်္သာနှင့် ကျီးမိုက် ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသောအခါ ဥဇ္ဇေနီပြည်သို့ သွားရာ ခြောက်တပ်သော လမ်းခရီး၏အနီး၌ တည်ပင်ကြီးတပင် ရှိသေ၏။ ထိုတည်ပင်ကြီး၌ ကျီးနှင့် ဟင်္သာကိုသည် အတူတကွ နေထိုင်ကြလေ၏။ တရံရောအခါ ပူအိုက်သော ကာလ၌ ခရီးသည်ဘယောက်သည် မောပန်းလှသဖြင့် ထိုသစ်ပင်၏ အရင်း၌ လေးမြားတို့ကိုထားလျက် အိပ်လေသော် နောက်အတန်ကြာကာလ၌ သစ်ပင် ရိပ်သည် ထိုခရီးသည်၏ မျက်နှာမှ လွန်၍ သွားလေ၏။ ထိုအခါ နေပူနေ ပြောက်ဖြင့် ထိုသူ၏မျက်နှာကို ထိုးကျောက်လျက် နေသည်ကို မြင်လေလျှင် ထိုသစ်ပင်ထက်၌ တည်နေသော ဟင်္သာသည် သနား ကြင်နာလှသည့်အတွက် မိမိ၏ အတောင်နှစ်ဘက်တို့ကို ဖြန့်ကာရှက်မိုးလျက် ထိုသူ၏ မျက်နှာ၌ တဖန် အရိပ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းပြန်စေ၏။ ထို့နောက် အလွန်အိပ်ချင်သော ခရီးပန်းသော ခရီးသည် ယောက်ျားသည် ခံတွင်းကို ဟ,လျက် ပြင်းစွာ အိပ်ပျော်လေ၏။

ထိုအခြားမဲ့၌ ပကတိအားဖြင့် ယုတ်မာသော သဘော ရှိခြင်းကြောင့် သူတပါးတို့၏ ချမ်းသာခြင်းကို မရှုစိမ့် သည်းမခံနိုင်သော ကျီးမိုက်သည် ထိုအိပ်ပျော်သော ယောက်ျား၏ ခံတွင်း၌ ကျင်ကြီးကို စွန့်ချ၍ ပြေးလေ၏။ ထို့နောက် ထိုခရီးသွားယောက်ျားသည် အိပ်ရာမှ ထပြီးလျှင် သစ်ပင်ထက်သို့ မော်၍ ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါ ဟင်္သာကို တွေ့မြင်ရ၍ ထိုဟင်္သာကိုပင် အထင်မှားလျက် မြားဖြင့် ပြစ်သတ်လေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးသည် “ယုတ်မာစရိုက် လူမိုက်နှင့်မူ အတူမနေရာ” အစရှိသော စကားကို ဆိုခဲ့ပေ သည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထို့နောက် အရှင်ဥဒေါင်းမင်း- ငုံး၏အကြောင်းကိုလည်း ပြောဆိုလျှောက် ထားပါဦးအံ့၊ နာကြားတော် မူပါဦးလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဝတ္ထုကို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ငုံးနှင့် ကျီးမိုက် ဝတ္ထု

တရံရောအခါ အလုံးစုံသော ငှက်အပေါင်းတို့သည် ဘုန်းတန်ခိုး အာနုဘော် နှင့် ပြည့်စုံသော ဂဠုမင်းအား ဖူးမျှော် ပူဇော်ပွဲ အခါကျရောက်သဖြင့်

သမုဒ္ဒရာကမ်းခြေသို့ ထက်ဝန်းကျင်မှ သွားကြရကုန်၏။ ထိုသို့ သွားကြသော အခါ ငုံးငယ်တကောင်သည် ကျီးနှင့် အတူတကွ သွားလေရာ လမ်းခရီး အကြားဝယ် ခရီးသွားစဉ်ဖြစ်သော နွားကျောင်းသား၏ ဦးခေါင်းထက်၌ တင်ရွက်လျက် ထားသော နို့ခမ်းအိုးမှ နို့ခမ်းကို ကျီးသည် မကြာမကြာ ထိုးသုတ်၍ စားလေ၏။ ထိုသို့ မကြာမကြာ စားဖန်များသဖြင့် နွားကျောင်း သားသည် ဦးခေါင်းမှ နို့ခမ်းအိုးကို မြေ၌ချပြီးလျှင် မြော်၍ကြည့်ရှုသောအခါ ကျီးနှင့်ငုံးတို့ကို မြင်လေ၏။ ထိုသို့မြင်ရာ နွားကျောင်းသားသည် ကြိမ်းမောင်း ချောက်လှန့်သဖြင့် ကျီးသည် လျင်မြန်စွာ ရှောင်လွှဲ၍ အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွား လေ၏။ ပကတိ သဘောအားဖြင့် မိမိ၌ အပြစ်မရှိသော ဖြေးနှေး လေးကန် သော ငုံးငှက်ငယ်ကို နွားကျောင်းသားမိ၍ ညှဉ်းဆဲပုတ်ခတ် သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီး လေ၏။ ထို့ကြောင့် “ယုတ်မာစရိုက် လူမိုက်နှင့်မူ အတူမသွားထိုက်” အစရှိ သော စကားကို ကျွန်တော်မျိုး ဆိုခဲ့ပါသည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ဥပျိုင်း ထိုစကား၏ အဆုံး၌ ကျွန်တော်မျိုးက နောင်တော် ကျေးသား အဘွဲ့ကြောင့် ဤကဲ့သို့ ပြောဆိုပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ အရှင်သခင်နှင့် မခြား အလားတူစွာ သင်ကျေးသားကိုလည်း မှတ်ယူသဘောထားပါသည်ဟု ပြောဆို လိုက်ရာ ကျေးသားက ဤအတိုင်း ဟုတ်တန်ရာပါ၏။ ရှိပါစေဦးတော့ သို့သော်လည်း။

၂၄။ ဒုဇ္ဇနေဟုစ္စမာနာနိ၊ သသိတာနိ ပိယာနုပိ။
 အကာလကုသုမံမိဝ၊ ဘယံ သဉ္ဇနယန္တိ ဟိ။

ဒုဇ္ဇနေဟိ၊ စရိုက် ကြမ်းတန်း၊ သရမ်း ပျက်ချော်၊ မသူတော်တို့သည်။ သသိတာနိ၊ မြင်သူအလုံး၊ ဘဝင်နိုးဘွယ်၊ ပြုံးရယ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥစ္စမာနာနိ၊ နှုတ်ချိုအပြား၊ ထုတ်ဆိုကြားအပ်ကုန်သော။ ပိယာနိပိ၊ နာသူ ကြည်ရှင်၊ နားငင်ပျားနွယ်၊ ချစ်ဘွယ်သော စကားတို့သည်လည်း။ အကာလ ကုသုမံ ဣဝ၊ မကောင်းနိမိတ်၊ အရိပ်ပြရာ၊ အခါမဲ့ဆန်း၊ ပွင့်သောပန်းကဲ့သို့။ ဘယံ၊ အနိဋ္ဌဖလ ဒုက္ခသောင်းပြောင်း၊ ဘေးအပေါင်းကို။ သဉ္ဇနယန္တိ ဟိ- သဉ္ဇနယန္တိဝေ၊ မုချ ဆတ်ဆတ်၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။

အဝိပျယ်။ ။ စရိုက်ကြမ်းလျက် ရမ်းကား ပျက်ချော်သော သဘော ရှိကုန်သော သူတော်မဟုတ် ယုတ်မာညစ်ညမ်း ဆိုးသွမ်းသောသူတို့သည် တွေ့မြင်သူအများတို့ အားရရွှင်မြူး ဘဝင်နူ ဘွယ် ပြုံးရယ်သည့်မျက်နှာဖြင့် ချိုသာအေးမြလျက် ကြားရသူမထနိုင်အောင် ထုတ်ဟပြောဆိုအပ်သော ပိယ ဝါစာ သာယာပြေပြစ်၍ ချစ်ဘွယ်သောစကားတို့သည် ဥပမာအားဖြင့် လောက ၌ မကောင်းသောဘေးဥပဒ်တို့ ဖြစ်ပေါ် ဘို့ရန် အရိပ်နိမိတ် ပြတတ်သော အချိန် အခါမှ ပွင့်သော ပန်းသည် ထိုပန်းပွင့်သဖြင့် ကောင်းကျိုး အနည်းငယ်မျှ မပေး ဘေးဒုက္ခတို့ကိုသာလျှင် များစွာ ဖြစ်စေတတ်ကုန် သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဒုက္ခသောင်းပြောင်း များစွာသော ဘေးအပေါင်းကိုသာ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သည် သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သင်သည် မည်ကဲ့သို့ပင် ပြောဆိုပါသော် လည်း ယခုအခါ ငါသည် သင်နှင့်အတူ လိုက်ဘို့ရန် မသင့်လျော်သဖြင့် အတူ မလိုက်လိုပါဟု ဆိုလိုသည်။

သင်သည် သူယုတ်မာအစစ် ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကို မင်းနှစ်ပါးတို့ အချင်းချင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်၍ စစ်တိုက်အောင် အားထုတ်ပြောဆိုသော သင်၏ စကားဖြင့် ပင်လျှင် ထင်ရှားစွာ သိနိုင်ပါ၏။ အကယ်၍ ဤမင်းနှစ်ပါးတို့ စစ်ဖြစ်ကြသည် ရှိသော် ထိုသို့ဖြစ်ကြရာ၌ သင်၏စကားသည်ပင် မူလအကြောင်းရင်း ဖြစ်ပေ သည်။ သင်၏စကားကြောင့်ပင်လျှင် စစ်ဖြစ်ကြရသည်။ ဆင်ခြင် စဉ်းစားပါ ဦးလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြောကြားလေ၏။

၂၅။ ပစ္စက္ခေပိ ကတေ ဒေါသေ၊ မူဠော သန္တေန တုဿတိ။
ရထကာရော နိဇံ ဒါရံ၊ သဇာရံ သိရသာ ကရိ။

ဒေါသေ၊ ကိုယ်ပိုင်မယား၊ မျောက်မထား၍၊ ပျော်ပါးသောအဖြစ်ကို။ ပစ္စက္ခေ ကတေပိ၊ မျက်မှောက်ရွှေတွင်၊ ကြောင်တောင်မြင်ရာ၌၊ ထင်ထင် ရှားရှား၊ ပြုကျင့်ငြားပါသော်လည်း။ မူဠော၊ မိုက်ရူး အ- န၊ လူ့ဗာလသည်။ သန္တေန၊ မယားညာဏ်ကြွယ်၊ မူရာချယ်သည့်၊ ကြည်ဘွယ်သော စကားဖြင့်။ တုဿတိ၊ ရှေးကထက်တိုး၊ အချစ်ပွိုးလျက်၊ မြတ်နိုးစုံမက်၊ လွန်နှစ်သက်၏။ ရထကာရော၊ လှည်းမျိုးရထား၊ လုပ်ကိုင်စားသောသူသည်။ သဇာရံ၊ သယောက်

အမြှောင်၊ လင်စောင်အငယ်နှင့် တကွ။ နိဗ္ဗိဒါရုံ၊ ကိုယ်ပိုင်ထင်ရှား၊ ကိုယ့်
မယားကို။ သိရသာ ကရိ၊ ဦးခေါင်းထက်တွင်၊ ရွက်ဆောင်တင်ဘူးခွဲလေပြီ။

ထိုသို့ ရွတ်ဆို တင်လျှောက်သောအခါ ဥဒေါင်းမင်းက ဤသယောက်
လင်ငယ်နှင့်တကွ မိမိ၏မယားကို ဦးခေါင်းထက်၌ ရွက်ဆောင်သော ရထားလုပ်
သွား၏ အကြောင်းကား အသို့ပါနည်းဟု မေးမြန်းလေသော် ကျေးသားက
အောက်ပါ ဝတ္ထုကို ပြောကြားလေ၏။

ရထားလုပ်သွားမယားနှင့် ကြာသွား ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ သိရိမြို့၌ မန္တမတိမည်သော ရထားလုပ်သွား
တယောက်ရှိလေ၏။ ထိုရထားလုပ်သွားသည်လည်း မိမိ၏မယား လျှပ်ပေါ်
လော်လီကြောင်းကို ရိပ်မိ၏။ သို့သော်လည်း သယောက်လင်ငယ်နှင့် တနေရာ
တည်း၌ အတူတကွ နှစ်ယောက်ချင်း နေထိုင်သည်ကို မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကြပ်
တပ်အပ် မတွေ့မြင်ရပေ။ သို့ဖြစ်၍ တနေ့သ၌ ထိုရထားလုပ်သွားသည် မိမိ
မယားအား ငါအရပ်တပါးသို့ သွားဦးမည်ဟု မာယာဉာဏ် နှောလျက်
ယုံလောက်အောင် ပြောကြားပြီးလျှင် ခရီးသွားမည့် အမှုအရာဖြင့် ဟန်ပါပါ
ပြင်ဆင်လျက် နေအိမ်မှထွက်ခဲ့၍ အနည်းငယ် စခန်းရောက်အောင် လမ်း
လျှောက်၍ အတော်ဝေးစွာ သွားပြီးနောက် တို့ခေါက်၍ တဖန် မိမိအိမ်သို့
တိတ်တဆိတ် ပြန်လည်ခဲ့ပြီးလျှင် ခုတင်၏ အောက်အရပ်၌ ပြားပြားဝပ်
ပုန်းအောင်းလျက် ချောင်းမြောင်းကာ နေလေ၏။ ထို့နောက် ငါ၏ လင်
ယောက်ျားသည် အရပ်တပါးသို့ သွားပြီဟု ယုံကြည်ထင်မှတ်သဖြင့် ထိုမိန်းမ
သည် သယောက် လင်ငယ်ကို ညချမ်းဆည်းဆာ နေဝင်စ အခါ၌ပင်လျှင်
လင်ငယ်ကို ခေါ်ပြီးလျှင် ရောက်လာသော ထိုသယောက်လင်ငယ်နှင့် အတူ
ထိုခုတင်ထက်၌ ရှင်တက်ဇောကြွလျက် သဘောကျအလွန် အမှန်ကြီးမှန်ကြ
၍ ဟဒယကြည်နှူး လင်မယားနှစ်ဦးတို့ ပလူးလျက်နေကြစဉ် ခုတင်၏အောက်
နားတွင် ခပ်ပြားပြား ဝပ်အောင်းလျက် ချောင်းမြောင်းကာ နေနှင့်သော
လင်ကြီးယောက်ျား ရထားလုပ်သွား၏ ကိုယ်အင်္ဂါကို အနည်းငယ် ထိခိုက်
မိသဖြင့် ထိုမိန်းမသည် မိမိလင်ကြီး ယောက်ျား၏ အရပ်တပါးသို့ မသွားဘဲ
လှည့်ပြားသော မာယာဉာဏ်ကို ကေန္တရိပ်မိ အတပ်ပင် သိသောကြောင့်

မချီတရီ စိတ်မသန့်ဘဲ ထိတ်လန့် ပူဆွေးလျက် နှလုံးမအေးခြင်း ဖြစ်ရရှာလေ၏။ ထိုသို့ နှလုံးမသာ မျက်နှာမလှ မရွှင်ပျသောအခါ အမြှောင်လိုက်စားသည့် ကြာသွား သယောက်လင်က ရှင်မ- သင်သည် ယနေ့ အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ငါနှင့်အတူ ကြည်ဖြူပျော်ပျော် မမွေ့လျော်ပါသနည်း၊ သင်သည် ငါ၏ အပေါ်၌ စိတ်ဇနောင်ဇနင်းဖြစ်ပြီးလျှင် နှလုံးဆင်းရဲပုံ ပေါ်သည်ဟု ငါထင်ပါသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ယင်းသို့ ပြောဆိုလိုက်ရာ ထိုမိန်းမက ရုတ်တရက် မာယာဉာဏ် ဆင်ပြီးလျှင် လင်ကြီးမှာ နားငင်ဆိမ့်၍ အိမ်လှအောင် ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ အမောင်- ငါ၏ အကြင်ခင်ပွန်းသည်သည် ငါ၏အသက်ကိုလည်း ပိုင်၏ အကြင်ခင်ပွန်းသည်နှင့် ငါတို့မှာ သက်ရွယ်နုနယ် ငယ်စဉ်အခါကစ၍ အကြင်လင်မယားလည်း ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။ ထိုငါ၏ ငယ်ကကြင်သည့် ငယ်လင် ယောက်ျားသည် ယနေ့ ဒေသရပ်ခြား ရွာတပါးသို့ သွားခဲ့ပြီ သင်မသိပါသလော၊ ထို့ကြောင့် ထိုလင်နှင့် ကင်း၍ ထိုလင်မရှိခဲ့သော် ဤရွာ၌ အလုံးစုံသော လူတို့ဖြင့် ပြည့်နှက်စည်ကားလျက် များစွာပင် ရှိကြပါသော်လည်း ဤရွာသည် ဆိတ်ငြိမ်သော တောအတိဖြစ်သကဲ့သို့ ငါမှတ်ထင်ပါသည်။ ထိုသူတပါးတို့၏ ရပ်ရွာမှာ ငါ၏ ငယ်လင်ယောက်ျားသည် ဘယ်လိုများဖြစ်၍ နေပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဘယ်ကဲ့သို့ စားသောက်၍ နေရပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဘယ်ကဲ့သို့ အိပ်ရပါလိမ့်မည်နည်းဟု ဤကဲ့သို့သော အကြောင်းအရာတွေကို တွေးတောပူပန်သဖြင့် အိမ်မှ ထွက်ကတည်းကစ၍ တခဏမျှမအေး ဟဒယပူဆွေးလျက် တွေးမိတိုင်း နှလုံးမသာ ဖြစ်ရပါသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုရာ လင်ငယ်ယောက်ျား အမြှောင်သွားက နားခါးသည့် အတွက် အကြားရခက်သောကြောင့် ဆက်လက်၍ ပြောပြန်သည်မှာ သင်၏ ယောက်ျား ထိုခိုက်ရန်များသော ရထားလုပ်သွားကြီး၌ အဘယ်မှာလျှင် ထိုမျှလောက် ချစ်ခင်စုံမက်၍ နှစ်သက်ဘွယ်ရာ အကြောင်း ရှိပါအံ့နည်းဟု ပြောဆိုရာ လော်လီသော မိန်းမက ဟယ်လူမိုက်- အဘယ့်ကြောင့် ဤသို့ ဆိုဘိသနည်း နားထောင်ဦးလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြောကြားလေ၏။

၂၆။ ဖရုသေနာပိ ယာ ဝုတ္တာ၊ ဒဋ္ဌာ ဝါ ကောဓေက္ခန္ဓာ။
သုပသန္ဓမုခိ ဘတ္တု၊ သာ နာရီ ဓမ္မဘာဂိနီ။

ယာ နာရီ၊ လင်ကိုကြည့်ညို့၊ ရိုသေချစ်ခင်၊ တရားယှဉ်သော၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘတ္တုနာ၊ မိမိအရှင်၊ သခင် လင်သည်။ ဖရုသေန၊ အယုတ္တ အနတ္တ၊ နှုတ်ဟ သရမ်း၊ ကြမ်းတန်းသော စကားဖြင့်။ ဝုတ္တာပိ၊ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်း၊ မကောင်း ပြောဆိုအပ်သော် လည်းကောင်း။ ကောဓေက္ခန္ဓာ၊ ဒေါသမျက်မာန်၊ အထွက် သန်လျက်၊ ခက်ထန်သော မျက်စိဖြင့်။ ဒဋ္ဌာ ဝါ၊ စောင်းငဲ့တမျိုး၊ မျက်မုန်း ကျိုးလျက်၊ အငြိုးနှင့် ကြည့်အပ်သော် လည်းကောင်း။ ဘတ္တု၊ အရှင်သခင်၊ လင်ယောကျ်ားအား။ ပသန္ဓမုခိ၊ စိတ်စက်မငယ်၊ စဉ်ပြုံးရယ်လျက်၊ မပျက် ကြည်လင်၊ ရှင်ပျသောမျက်နှာရှိ၏။ သာ နာရီ၊ ထိုလင်၌ကြည့်ညို့၊ ရိုသေချစ်ခင်၊ တရားယှဉ်သော မိန်းမသည်။ ဓမ္မဘာဂိနီ၊ တရားကိုလျှင်၊ အစဉ်သုံးစွဲ၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်လေ့ရှိ၏။ ဝါ- မှီဝဲဆည်းကပ်လေ့ရှိသော မိန်းမမည်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင်မိန်းမသည် မိမိ၏ အရှင်သခင် ဖြစ်သော လင် ယောကျ်ားသည် မိမိအား နှုတ်ထွက်သရမ်းသဖြင့် ကြမ်းတန်း ယုတ်မာသော ဖရုဿဝါစာ စကားတို့ဖြင့် များစွာ ဆဲရေးကြိမ်းမောင်း၍ ထောင်းထုရိုက်နှက် မည့်အဟန် မခံသာအောင် ငေါက်ငမ်း ပြောဆိုသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ကောဓ မျက်မာန် အထွက်သန်လျက် ခက်ထန်သော မျက်နှာထားဖြင့် တဘက်သား ခံပြင်းအောင် မာန်သွင်း၍ ကြည့်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ နဂိုနေမပျက် လင်ယောကျ်ားအပေါ်၌ အမုန်းမဘက်ဘဲ ပြုံးလျက်သာ နေတတ်၏။ ထိုသို့ နေတတ်သော မိန်းမသည် တရားနှင့် ညီလျော်သောကြောင့် တရားကို သုံးစွဲ၍ အမြဲဆည်းကပ်သော မိန်းမမည်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် လင်ကိုစုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးကုန်သော မိန်းမတို့၏ အကျိုးကြီး မြတ်ဟန်ကို ထပ်မံ၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ နောက်တချစ် စကားတရပ်ကို မှတ်သားနာယူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “နဂရဋ္ဌော ဝနဋ္ဌောဝါ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆိုပြန်လေ၏။

၂၇။ နဂရဋ္ဌော ဝနဋ္ဌော ဝါ၊ ပါပေါ ဝါ ယဒိဝါ သုစီ။

ယာသံ ထီနံ ပိယော ဘတ္တာ၊ တာသံ လောကာ မဟောဒယာ။

ဘတ္တာ၊ အရှင်သခင်၊ မိမိလင်သည်။ နဂရဋ္ဌော ဝါ၊ ပြည်ရွာမြို့ပြ၊ အိမ်ဌာန
၌၊ ကိစ္စအလိုက်၊ ပျော်ပိုက် နေထိုင်သည်လည်း ဖြစ်စေ။ ဝနဋ္ဌော ဝါ၊ လုပ်ခင်း
အလျောက်၊ တောမြိုင်အောက်၌၊ သွားရောက် နေထိုင်သည်လည်း ဖြစ်စေ။
ပါပေါ ဝါ၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း၊ ဆိုးသွမ်းသည်လည်း ဖြစ်စေ။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။
သုစီ ဝါ၊ အပြစ်မတယ်၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း၊ ဒုစရိုက် ကင်းသည်လည်း ဖြစ်စေ။
ယာသံ ထီနံ၊ အကြင် သန့်ရှင်းမနော၊ စင်းသဘောနှင့်၊ အတွင်းချော မိန်းမ
တို့အား။ ပိယော လင်ကိုစုံမက်၊ နှစ်သက်အရိုး၊ ချစ် မြတ်နိုးအပ်၏။ တာသံ
ထီနံ၊ ထိုမိန်းမတို့အား။ လောကာ၊ ဖြစ်လေရာရာ၊ နတ်ရွာလောက၊ ဟူသမျှ
တို့သည်။ မဟောဒယာ၊ မြင့်မြတ်ဖွံ့ဖြိုး၊ စည်းစိမ်တိုးလျက်၊ ကြီးမားသော
အကျိုးရှိကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်သခင် မိမိ၏ လင်ယောက်ျားသည် မြို့ပြပြည်ရွာ
အိမ်ဂေဟာ၌ ကိစ္စအလိုက် ပျော်ပိုက် နေထိုင်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ လယ်ယာ
လုပ်ခင်းသို့ အလုပ်ဆင်းသွားသည့် အခိုက်နှင့် တစ်စုံတစ်ခု ကိစ္စကြုံကြိုက်၍ တော
စခန်း၌ နေထိုင်သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ယုတ်မာကြမ်းတမ်း သရမ်ပျက်ချော်၍
မသင့်လျော်သော အမှုတို့ကို များစွာပြုလုပ်လျက် ယုတ်မာသော အကျင့်
ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ မကောင်းသော ဒုစရိုက်အကျင့်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်း၍
အပြစ်ကင်းသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ အကြင်မိန်းမသည် မိမိ၏ အရှင်လင်ယောက်ျား
ကို ရိုသေစုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုး၏။ ထိုသို့ မိမိအရှင် လင်ယောက်ျားကို ရိုသေ
စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးသော မိန်းမသည် တမလွန်လောက ဖြစ်လေရာရာသော
နတ်ရွာ သုဂတိဘဝတို့၌ အစစဖွံ့ဖြိုး၍ မြင့်မြတ်သော အကျိုးထူးတရားတို့ကို
ကေန္တ ခံစား စံစားရမည် ဟူလို။

ထို့ပြင် မိန်းမတို့မည်သည်မှာ ယောက်ျားရှိမှသာလျှင် တင့်တယ်ဘွယ်ရာ
သော အကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြောဆိုလိုပြန်သည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး
မှတ်သားရန်စကားကို ကြားနာပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “ဘတ္တာဟိ ပရမံ
ထီယာ” အစရှိသောဂါထာကို ရှုတ်ဆိုပြန်လေ၏။

၂၇။ ဘတ္တာဟိ ပရမံ ထိယာ၊ ဘူသနံ ဘူသနာ ဝိနာ။
သော ဝိရဟိတာ တေန၊ သောဘဏာပိ န သောဘဏာ။

ထိယာ၊ လောကဒပ်သိမ်း၊ မိန်းမဟူသမျှအား။ ဘူသနာ ဝိနာ၊ ပုတီး
နားချောင်း၊ သွယ်ပျောင်းဆင်ရာ၊ ဝတ်တန်ဆာများ၊ အပထား၍။ ပရမံ၊
မြတ်သည်ထက်မြတ်၊ ကဲလွန်ထပ်သော။ ဘူသနံ၊ ဆင်တိုင်းသပ်ရပ်၊ တန်ခိုး
လျှပ်သည့်၊ အဘိုးမပြတ်နိုင်သော တန်ဆာသည်။ ဘတ္တာဟိ-ဘတ္တာဇေ၊ ချစ်ခင်
ကြည်နူး အိမ်ဦးနတ်ရှင်၊ အသွင်မခြား၊ လင်ယောကျ်ားသည်သာလျှင်တည်း။
တေန၊ ထိုဆင်တိုင်း သိုက်မြိုက်၊ တန်ခိုးလိုက်သည့်၊ ဘို ထိုက်ရတနာ၊ မြတ်တန်
ဆာ အလား၊ လင်ယောကျ်ားနှင့်။ ဝိရတာ၊ မရှိယွင်းချွတ်၊ ကင်းလွတ် ဝေးကွာ
သော။ ဝါ- တေနဝိရဟိ တာ၊ ထိုဘိုးထိုက်ရတနာ၊ မြတ်တန်ဆာအလား၊
လင်ယောကျ်ား မရှိသော။ သော၊ ဤလင်သားယွင်းချွတ်၊ မိန်းမလွတ်
သည်။ သောဘဏာပိ၊ နဂိုအသွေး၊ ယဉ်ကျေးရှုဘွယ်၊ တင့်တယ်သော မိန်းမပင်
ဖြစ်သော်လည်း။ န သောဘဏာ ဟိ-န သောဘဏာဇေ၊ ဂုဏ်သိမ်ညှိုးပုပ်၊
တန်ခိုးနုပျက်၊ ဆိုးယုတ်မဘွယ်၊ မတင့်တယ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ လောက၌ မိန်းမတို့မှာ ပကတိအားဖြင့် မိန်းမဟူသမျှတို့
အရိ ခံ ဆင်မြန်းနေကြဖြစ်သော ပုတီး နားချောင်း သွယ်ပျောင်းအင်္ကျီ ထဘီ
တဘက် အစရှိသော ဝတ်စားတန်ဆာတို့ကို အပထား၍ ၎င်းတို့မှတစ်ပါး
အဘိုးမပြတ်နိုင်သည့် အမြတ်ဆုံး အတင့်တယ် အဘွယ်ရာဆုံး ဖြစ်သော
တန်ဆာကြီးသည်ကား အိမ်ဦးနတ်ရှင် အသွင်မခြား လင်ယောကျ်ားသာလျှင်
ဖြစ်ပေသည်။ ထိုလင်ယောကျ်ား တည်းဟူသော အဘိုး မပြတ်နိုင်သည့်
အမြတ်ဆုံး တန်ဆာကြီးနှင့် ကင်း၍၊ ဝါ- အမြတ်ဆုံးတန်ဆာဖြစ်သော လင်
ယောကျ်ား မရှိသော မိန်းမသည် နဂိုအသွေး မြင်သူတိုင်းငေးလောက်အောင်
ယဉ်ကျေးလှပ၍ ဓနလည်းကြွယ်၍ မိဘဆွေမျိုး အစရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်
ပြည့်စုံလှပါသော်လည်း ရှိသမျှဂုဏ် အလုံးစုံ ညှိုးယုတ် တန်ခိုး နုပျက်
သက်သက်မဲ့ အချည်းနှီး အထီးကျန် မိန်းမ၏သဘွယ် မတင့်တယ်သည်သာ
ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ၏ ငယ်ကကြင်သည့် ငယ်လင်အစစ် လင်အချစ်

ကို မပစ်နိုင်မမှန်းနိုင်ဘဲ သက်ဆုံးတိုင် ပြာကျအောင် ငါရဝ တမျိုးထားပြီး လျှင် ကြိုးစား၍ နှစ်သက်ရပေမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

သင်မှုကား ယုတ်မာသော သဘောရှိသော လင်စောင် လင်မျှောင် ဖြစ်၏။ လျှပ်ပေါ်လျှပ်ရှားသော စိတ်ရှိခြင်းကြောင့် ခေတ္တခဏမျှသာလျှင် အရောင်အဆင်း အနံ့အရသာတို့ဖြင့် လှပတင့်တယ်စွာ တည်၍ မကြာမီ အရောင်အဆင်း ပျောက်လတ်၍ ခြောက်ကပ်ညှိုးနွမ်းသော ပန်းဆိုင်း ကွမ်းယာ တို့နှင့် ပမာမခြား အလားတူပါသဖြင့် တရံတခါသာလျှင် ပေါင်းဘော်မှီဝဲ ရာ၏။ တခါတရံ၌ မပေါင်းဘော် မမှီဝဲရာ။ ထိုငါ၏ အရှင်သခင် လင်ယောက်ျား ရထားလုပ်သွားမှာမှုကား ငါ့ကိုယ်ကို ရောင်းမှုလည်း ရောင်းပိုင်၏။ ပုဏ္ဏားအား သော်လည်းကောင်း နတ်အားသော်လည်းကောင်း ပေးလှ ပူဇော်မှုလည်း ပူဇော်ပိုင်၏။ ထေ့ရာလေးပါး စကားတို့ကို အကျယ်ခွဲ၍ များစွာ ပြောဆိုဘို့ မလိုပါ။ ဤငါ၏ အသက်အသွင် ငယ်ကကြင်သည့် ငယ်လင်ယောက်ျား ရထားလုပ်သွားကြီးသည် ဇီဝိန်မကြွ အသက်မသေသမျှသာ ငါလည်းတစေ အသက်ရှည်၍နေမည်။ အကယ်၍ ငါ၏လင်ကြီး စုတေမနေ သေလွန်ခဲ့ပါမူ ငါလည်းမနေ အတူသေ၍ လိုက်မည်ဟု ငါ့စိတ်၌ ကြံဆလျက် သန္နိဋ္ဌာန် ချပြီးလျှင် ကေန္တ ဆုံးဖြတ်ပြီးဖြစ်သည်။ အကြောင်းကို နာဦးလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြန်လေ၏။

၂၉။ တိဿော ကောဋျုခုကောဋ္ဌီစ၊ ယာနိ လောမာနိ မာနဝေ။
တာဝ ကာလံ ဝသေ သဂ္ဂေ၊ ဘုတ္တာရံ ယာနုဂစ္ဆတိ။

ယာ ဣတ္ထိ၊ လင်၌ချစ်ခင်၊ တရားမင်သော၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတ္တာရံ၊ သေသူသခင်၊ မိမိလင်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်တစိုက်၊ သေ၍လိုက်၏။ သာ ဣတ္ထိ၊ ထိုသေသူသခင်၊ မိမိလင်သို့၊ အစဉ်တစိုက်၊ သေ၍လိုက်သော မိန်းမသည်။ မာနဝေ၊ ယောက်ျားပြီပြင်၊ လူလုလင်၌။ တိဿောကောဋ္ဌီ စ၊ သင်္ချာတွက်ရေ၊ သုံးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ အခုကောဋ္ဌီ စ၊ မှန်းဆရေတွက်၊ ကုဋေဝက်တို့ လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာနိ လောမာနိ၊ အကြင်သုံးကုဋေခွဲ၊ ပေါက်မြဲ စင်းစင်း၊ ပင်မွေးညှင်းတို့သည်။ သန္နိ၊ ရှိကုန်၏။ တာဝ ကာလံ၊ ထိုမွေးညှင်း

ရိသမ္ပ၊ တွက်ဆနှစ်ရေ၊ သုံးကုဋေခွဲကာလပတ်လုံး။ သဂ္ဂေ၊ နတ်ဘုံနတ်နန်း၊ နတ်ကြံ့ငှန်း၌။ ဝသေ၊ စံမြန်းမွေ့လျော်၊ ရှင်ပျော်မသွေ၊ အတူနေရပေရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင်မိမိ၏ အရှင်သခင် လင်၌ ကြည်ညိုချစ်ခင်၍ တရား ကိုမင်သော မိန်းမသည် မိမိအရှင်သခင် လင်ယောကျ်ားသည် ဘဝတပါးသို့ ပြောင်းသွား သေလွန်သည်ရှိသော် သေလွန်ရာ၌ မိမိလည်း ဤဘဝ၌ မနေရစ်ခဲ့ မှု၍ လင်ယောကျ်ားနှင့် အတူတကွ လင်ယောကျ်ားသို့ အစဉ်တစိုက် သေ၍ လိုက်၏။ ထိုသို့ လင်ယောကျ်ားနှင့် အစဉ်တစိုက် သေ၍လိုက်သော မိန်းမ သည် ယောကျ်ားပြုပြင်သော လူလင်ယောကျ်ားတို့၌ များသောအားဖြင့် ပေါက်ရောက်မြဲ ဓမ္မတာဖြစ်သော မွေးညှင်းတို့သည် သုံးကုဋေခွဲ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်၏။ ထိုလူလင်ယောကျ်ား၏ သုံးကုဋေခွဲ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မွေးညှင်းတို့နှင့် အမျှ နတ်ရွာလောက၌ နတ်တို့၏ နှစ်အရေအတွက်အားဖြင့် နှစ်ပေါင်း သုံးကုဋေခွဲ ကာလပတ်လုံး နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို မိမိ၏ လင် ယောကျ်ားနှင့်ယှဉ်တွဲလျက် အမြဲခံစား၍ နေရ၏။ ထို့ကြောင့် အကယ်၍ ငါ၏ ငယ်ကကြင်သည့် ငယ်လင်ယောကျ်ား ရထားလုပ်သွားကြီးသည် ဘဝ တပါး ပြောင်းသွားသေလွန်ခဲ့ပါမူ ငါလည်းမနေ လင်ကြီးနှင့်အတူသေ၍ လိုက် မည်ဟု ငါ့စိတ်၌ အစဉ်စွဲလျက် အမြဲဆုံးဖြတ်ပြီး ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

၎င်းပြင် မိန်းမတို့တရားနှင့် ယှဉ်ပါမူ မိမိ၏ လင်ယောကျ်ားကို ပင်လျှင် နတ်ရွာသို့ ကယ်တင်ဆောင်ယူနိုင်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထို့ပြင်တဘန် ထပ်မံ၍ နာခံပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြန်လေ၏။

၃၀။ ဝါဠုဂ္ဂါဟီ ယထာ ဝါဠု၊ ဗလေနုဒ္ဒရတေ ဗိလာ။
တထာ ဘတ္တာရမာဒါယ၊ တေနော သဟ မောဒတေ။

ဝါဠုဂ္ဂါဟီ၊ မြွေဖမ်းယောကျ်ား၊ အလမ္ပာယ်သမားသည်။ ဝါဠု၊ ငန်းပြောက် ငန်းကျား၊ နဂါးနှယ်မျိုး၊ ဆိပ်တောက်ဖြိုးသည့်၊ မြွေဆိုး မြွေဟောက်ကို။ ဗိလာ၊ ဘေးရန်ရှောင်လွှဲ၊ နေမြဲပုန်းအောင်း၊ တွင်းအခေါင်းမှ။ ဗလေန၊ ဂါထာမန္တရား၊ ဆေးစွမ်းအားဖြင့်။ ဥဒ္ဒရတေ ယထာ၊ အလျင်မဟုတ်၊ အပြင်သို့ ထုတ်သကဲ့သို့။

တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာလျှင်။ နာရီ၊ လင့်ဝတ်တရား၊ အများကျေပြန် မိန်းမမုန်သည်။ ဘတ္တာရံ၊ တရားမရှိ၊ ဂတိမှောက်မှား၊ လင်ယောက်ျားကို။ အာဒါယ၊ မိမိကျင့်အပ်။ တရားမြတ်ဖြင့်၊ ထက်ရပ်နတ်ဘောင်၊ ယူထုတ်ဆောင် ရှိ။ တေနေဝ၊ ထိုချစ်သူယောက်ျား၊ လင် နတ်သားနှင့် သာလျှင်။ သဟ၊ နတ်ဘောင် တလျှောက်၊ နှစ်ယောက်အမြဲ၊ တူမခွဲဘဲ။ မောဒတေ၊ မွေ့လျော် ပျော်ပါး၊ တူစံစားရရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ မြေဖမ်းယောက်ျား အလမ္မာယ်သမားတို့သည် တည်မှီရာ တွင်းလိုက် အခေါင်း၌ ပုန်းအောင်း၍နေသော မြေဆိုး မြေဟောက်ဘို့ကို မိမိ တို့၏ ဂထာမန္တရား ဆေးစွမ်းအားတို့ဖြင့် ထိုတွင်းလိုက်အခေါင်း ပုန်းအောင်းရာ ဌာနမှ တခဏ တမုဟုတ်ဖြင့် အပြင်သို့ ထုတ်ဆောင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ အရှင် သခင် မိမိ၏ လင်ယောက်ျားကို ချစ်ခင် ကြည်ညို ရိုသေခံ့ညားသဖြင့် လင်၌ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်တရားတို့ကို များစွာကျေပြန်၍ မိန်းမမုန် မိန်းမမြတ်ဟု ဆိုထိုက်သော အကြင်မိန်းမသည် မိမိ၏ ကျင့်ဝတ်ဖြင့် ချွတ်ချော် တိမ်းပါး၍ တရားမရှိ ဂတိမှောက်မှားလျက် အပါယ်လားမည့် မိမိ၏ လင်ယောက်ျားကို လားရမည့် အပါယ်ဘေးမှ ကင်းဝေးစွာ ထုတ်ဆောင်၍ နတ်ဘောင်၌အတူ ထိုချစ်သူယောက်ျား လင်နတ်သားနှင့် ပျော်ပါး မွေ့လျော်ရပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ငါ့လင်ယောက်ျား ရထားလုပ်သမားကြီးကို ကြည်ညိုသော စိတ်ထားဖြင့် အများကြီး ချစ်ရပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် မိန်းမမြတ်၏အကျိုးကို တမျိုးပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ နောက်တရစ် စကားကို မှတ်သား နာယူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြန်လေ၏။

၃၁။ ဝိတေ ပရိသဇ္ဇ ဝိစေတနံ ပတိံ ၊
ပိယာ ဟိ သာ မုဉ္ဇတိ ဒေဟမတ္တနော။
ကတာပိ ပါပံ သတလက္ခမပျသာ၊
ပတိံ ဂဟေတွာ သုရလောကမာဂတာ။

ဝံသဋ္ဌဂါထာ

ယာ ပိယာ၊ အကြင် လင်၌ကြည်ညို၊ လင်ကိုချစ်ခင်၊ တရားမင်သော မိန်းမသည်။ ဝိစေတနံ၊ ဝိညာဉ်အသက်၊ ယှဉ်း-ပျက်-ကွင်းကျော၊ သေလေပြီးသော။ ပတိံ၊ အရှင်သခင်၊ ငယ်ချစ်လင်ကို။ စိတေ၊ မီးသဂြိုဟ်ရန်၊ စီမံဆောင်ရွက်၊ ထင်းပုံထက်၌။ ပရိသဇ္ဇ- အာလိဿိယ၊ ပိုက်ပေ့တွဲလျက်၊ လည်နှဲ့ဖက်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒေဟံ၊ ရုပ်နာမ်နှစ်ဖြာ၊ ကိုယ်ခန္ဓာကို။ မုဉ္ဇတိ၊ ရက်ရက် စက်စက်၊ ငဲ့ကွက်မတုန်၊ လွတ်လွတ်စွန့်၏။ သော ဣတ္ထိ၊ ဤအမြဲချစ်ခင်၊ မိမိလင်နှင့်၊ အစဉ်တစိုက်၊ သေ၍လိုက်သော မိန်းမသည်။ သတလက္ခံ၊ မှန်းဆတွက်ကိန်း၊ သိန်းပေါင်းများစွာ၊ အရာမကသော။ ပါပံ၊ ယုတ်မာညစ်ကျ၊ မကောင်းမှုကို။ ကတာပိ၊ လွန်ကျူးခါခါ၊ ပြုခဲ့ပါသော်လည်း။ ပတိံ၊ အရှင်သခင်၊ မိမိလင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ အတူမလင့်၊ ယူဆောင်ပင့်၍။ သုရလောကံ၊ ဘုန်းကံအရှင်၊ ပျော်ရွှင်ခိုလှုံ၊ နတ်တို့ဘုံသို့။ အာဂတာ ဟိ-အာဂတာ ဝေ၊ မလွဲမဖောက်၊ အမြဲရောက်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ မိမိ၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော လင်ယောက်ျား၌ ကြည်ညိုချစ်ခင်၍ တမလွန်ဘာ၏ အကျိုးကို မြော်ကိုးသိမြင်လျက် တရားနှင့်ယှဉ်သော အကြင်မိန်းမသည် ဝိညာဉ်ယှဉ်းကွက် အသက်သေလေပြီးသော လင်ယောက်ျားကို မီးသဂြိုဟ်ရာ ထိုထင်းပုံ အထက်၌ အလောင်းကို ပိုက်ဖက်၍ မိမိ၏ အသက်ကိုလည်း ရက်ရက်စက်စက် ငဲ့ကွက်မတုန် လွတ်လွတ်စွန့်ပြီးလျှင် မီးပုံ၏အတွင်း၌ လင်ရင်းနှင့်အတူ သေ၍လိုက်၏။ ထိုသို့ အစဉ်တစိုက် လင်ရင်းနှင့်အတူ သေ၍လိုက်သော မိန်းမသည် နောက်နောက်က သိန်းပေါင်းများစွာ အရာမကသော အကုသိုလ် ဒုစရိုက် အမှုတို့ကို ပြုကျင့်ခဲ့မိပါသော်လည်း ထိုလင်ကြီးနှင့် အတူ သေ၍လိုက်ရသော ကောင်းမှု၏အဟုန်ကြောင့် လင်ရင်းနှင့် မခွဲရဘဲ စုံတွဲလျက် အတူဆောင်ပြီးလျှင် နတ်ဘောင်သို့ ရောက်ရပေသည်။ ထို့ကြောင့် ငါ့လင်အစစ် ငယ်ကချစ်သည့် အနှစ်ပြည့် အဘိုးတန်၍ အရိုးခံ သဘောထားတတ်သည့် လက်သွားလှကြီးနှင့် ဘယ်နည်းနှင့်မှ မခွဲမသွေဘဲ အတူသေ၍ လိုက်ရပေမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤ၌ မိန်းမတို့၏ အကျိုးကိုပြဆိုသော အရာတို့ကား ဟိန္ဒူတို့၏ ဝါဒသာဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့ လော်လီသော မယားက ခုတင်၏ အောက်အပါးမှ လင်ကြားလျှင် အားရလျက် နှစ်သက်စေရန် မာယာဉာဏ် ပရိယာယ်ဖြင့် အသွယ်သွယ် ပြော သောစကားတို့ကို ကြားရသောအခါ ဤမန္တမတိမည်သော ရထားလုပ်သွား သည် ဩော်...ငါ့အား ဤသို့သဘောရှိသော နှစ်သက်ဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်၍ မိမိ၏လင်ကို ချစ်ခင်မြတ်နိုးသော မယားကို ရပေသည်။ ငါသည် ဘုန်းကံကြီးပေစွ တကားဟု စိတ်၌ ကြံစည်အောက်မေ့၍ အလွန်ဝမ်းမြောက် လှသဖြင့် မယားနှင့် သယောက်လင်ပါ ခုတင်ကို ဦးခေါင်းဖြင့် ရှက်ပြီးလျှင် နှစ်သက်ပျော်မြူးလျက် အထူးပင် က- ရှာလေ၏။

ဦးစားကြတော့၊ ဇိနိုးမတို့ပရိယာယ်ဖြင့် လင်သယ်ကို နှူးသိုက်ပုံ။

ထို့ကြောင့်“ပစ္စက္ခပိ ဒေါသေ ကတေ” အစရှိသောစကားကို ကျွန်တော် မျိုး ဆိုပါသည်ဟု ကျေးသားက လျှောက်တင်လေ၏။

ဥဗျိုင်း - ထိုကျေးသား၏ စကားအဆုံး၌ ထိုဥဒေါင်းမင်းက ကျွန်တော်မျိုး အား သံတမန်တို့ကို ပြုစုရသော ထုံးစံ ဝတ္တရား ရှိသည့်အတိုင်း ကျေပြန်စွာ ပြုစုပြီးလျှင် မိမိနိုင်ငံသို့ ပြန်ရန် အခွင့်ပြုလိုက်သဖြင့် ထွက်ခွါ လာခဲ့ရပါသည်။ ကျေးသားသည်လည်း ကျွန်တော်မျိုး၏ နောက်မှ လိုက်လာပါလိမ့်မည်။ ဤအကြောင်းအရာ အလုံးစုံကို ဆင်ခြင် စဉ်းစားတော်မူပြီးလျှင် ပြုသင့် ပြုထိုက်သည့် အရာဌာနတို့ကို စီမံဆောင်ရွက်၍ အသင့် ပြင်ဆင်ဘို့ရန် သင့်လျော်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ကြီးဖြစ်သော စက္ကဝက်ငှက်က ပြုံးရယ်လျက် တင်လျှောက်သည်မှာ အရှင်ဟင်္သာမင်း- ဤဥဗျိုင်းသည် ထိုမျှလောက်ဝေးကွာ သော အရပ်တပါးသို့ သွား၍ စွမ်းအားရှိသလောက် အရှင်မင်းကြီး၏ အကျိုး၊ အရှင်၏ အမှုကိစ္စကို အားထုတ် ဆောင်ရွက်ပါပေသည်။ သို့သော်လည်း အရှင် မင်းကြီး ဤသို့ အကျိုးဆောင်လျက် အကျိုးပျက်ခြင်းသည် လူမိုက်တို့၏ သဘာဝဓမ္မပင် ဖြစ်ပါသည်။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၃၂။ သတံ ဒဒေ န ဝိဝဒေ၊ ဣတိ ဝိညဿ သံမတံ။
ဝိနာ ဟေတုမပိ ဒွံဒ၊ မေတံ မုဋ္ဌဿ လက္ခဏံ။

သတံ၊ အရာမက၊ များပြားလှစွာ၊ ဥစ္စာ အသပြာကို။ ဒဒေ၊ နှမြောမဘက်၊ မစုံမက်ဘဲ၊ ရက်ရက်ရောရော၊ လိုက်လျော ပေးကမ်းရာ၏။ န ဝိဝဒေ၊ အခြား ရန်သူ၊ တဘက်လှနှင့်၊ မာန်မူတိုက်ခံ၍၊ ခိုက်ရန်မဖြစ်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့ခိုက်ရန် မများ၊ မပွားစီးမှု၊ စီမံပြုခြင်းသည်။ ဝိညဿ၊ တတ်သိမြော်မြင်၊ ပညာရှင်၏။ သံမတံ၊ အကြံစိတ်ထား၊ သဘောသွားရင်း၊ နှလုံးသွင်းပေတည်း။ ဟေတု ဝိနာ အပိ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း၊ အကြောင်း ကင်းလျက်လည်း။ ဒွံဒ- တဏှနံ၊ ငြင်းခုံ ခိုက်ရန်၊ အတန်တန်ကို၊ ကြံဖန်၍ဖြစ်စေတတ်၏။ တေ၊ ဤသို့ အကြောင်းကင်း လျက်၊ ရန်ဘက်ကိုရှာခြင်းသည်။ မုဋ္ဌဿ၊ အသိချွတ်ယွင်း၊ ပညာကင်းသော၊ လူဖျင်းလူမိုက်၏။ လက္ခဏံ၊ မိုက်ကြောင်းသိရာ၊ လူမိုက်၏လက္ခဏာပေတည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ငြင်းခုံခိုက်ရန် ဖြစ်ဘို့ရန် အကြောင်း နိမိတ် အရိပ် လက္ခဏာ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခဲ့ပါမူ ထိုခိုက်ရန်ကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ အရာမက များစွာသော ပစ္စည်းဥစ္စာ အသပြာတို့ကို ပေးကမ်း၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်သည် ဖြစ်အံ့။ ထိုသို့ ကင်းလွတ်ခဲ့သည်ရှိသော် များစွာသော ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို အကုန်အကျခံ၍ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲပြီးလျှင် ခိုက်ရန်မှ လွတ် ကင်းအောင် ရှောင်ကွင်းပေရာသည်။ ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပညာရှိပုဂ္ဂိုလ် တို့၏ သဘော လက္ခဏာပေတည်း။ ပညာမဲ့သူ လူဖျင်း-လူမိုက်တို့၏ သဘော လက္ခဏာသည်ကား ခိုက်ရန်ဖြစ်ဘို့ရန် အကြောင်းမရှိဘဲလျက် သက်သက်မဲ့ အကြောင်းရှာ၍ ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်းကိုသာ ပြုလုပ်တတ်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤဥပျိုင်းသည် အရှင်၏အကျိုးကို သည်ပိုးဆောင်ရွက်ရန် သဘောထားနှင့် ထိုမျှလောက်ဝေးကွာသောအရပ်သို့ သွားရောက်၍ ဆောင်ရွက်ပါသော်လည်း အကျိုးမပြီးမူ၍ အချည်းနှီး သက်သက် ရန်ဘက်သာ ပေါ်လာရခြင်းသည် လူဖျင်း-လူမိုက်တို့၏ သဘောလက္ခဏာသာ ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ တင်လျှောက်လေရာ ဟင်္သာမင်းက လွန်ပြီးသောအပြစ်ကို စိစစ် ကြံစည်သဖြင့် မသင့်လျော်ချေ၊ ယခု ဖြစ်ပျက်သော အကြောင်းကိုသာ ကောင်းအောင်စီမံရန် သင့်လျော်ပေသည်ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုအခါ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အရှင်ဟင်္သာမင်း လူသူမရှိသော အရပ်၌ လျှိုဝှက်စွာ တိုင်ပင်ပြောဆိုမှ သင့်လျော်ပါမည်။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါ ဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၃၃။ ဝဏ္ဏာကာရနိမိတ္တေဟိ၊ နေတ္တဝတ္တဝိကာရတော။
အပျူဟန္တိ မနော ဓီရာ၊ တသ္မာ ရဟသိ မန္တယေ။

ဓီရာ၊ အရိပ်ပြက၊ အကောင်ထင်၍၊ အရောင်မြင်လျှင်၊ အမှန်သိကုန်သော၊ ပဏ္ဍိအမော်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့သည်။ ဝဏ္ဏာကာရနိမိတ္တေဟိ စ၊ မျက်နှာအဆင်း၊ အခြင်းအရာ၊ သြဘာနိမိတ်၊ အရိပ်လက္ခဏာတို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ နေတ္တဝတ္တဝိကာရတော စ၊ မျက်စိမျက်နှာ၊ မူရာဟန်ပန်၊ ဖောက်ပြန်သော အားဖြင့်လည်းကောင်း။ မနော အပီ၊ ကြံစည်ပြုအပ်၊ တွင်းဓာတ်မနော၊ စိတ်သဘောကိုလည်း။ ဥဟန္တိ၊ ထောက်ရှုဝေဘန်၍၊ အမှန်ကို သိတတ်ကြကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တပ်အပ်၊ ဆတ်ဆတ်ကေန်၊ အမှန်ကို သိတတ်ကုန်သောကြောင့်။ ရဟသိ၊ လူသူဝေးကွာ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ မန္တယေ၊ တိုးတိုးတိတ်တိတ်၊ နှစ်ယောက်ကျိတ်၍၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ လောက၌ လူတို့၏ အရေးအရာတို့ကို ကောင်းစွာပါးနပ်သော အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော ပညာရှိတို့သည် အချင်းချင်း တိုင်ပင်နှီးနှော ပြောဆိုကြသော သူတို့၏ မျက်နှာအနေအထား ပြောဆိုပုံ အခြင်းအရာ စကားအသွားအလာ သြဘာနိမိတ် အရိပ်လက္ခဏာတို့ကို တွေ့မြင်ကာမျှ ဖြင့်လည်းကောင်း မျက်ရိပ်မျက်စ ဖောက်ပြန်၍ ပြသည်ကို တွေ့မြင်ကာမျှဖြင့်လည်းကောင်း ထိုတိုင်ပင် ပြောဆိုကြသော သူတပါးတို့၏ အတွင်းသား စိတ်ဓာတ်အကြံကို ဆတ်ဆတ်အမှန် ကေန်သိတတ်ကြကုန်သည်။ ထိုသို့သိတတ်ကြကုန်သောကြောင့် လျှိုဝှက်အပ်သော အရာဟူသမျှတို့ကို မည်သူမျှ မရှိဆိတ်ကွယ်သည့်အရပ်၌ အချင်းချင်း အပါးကပ်လျက် အခြားသူ မရိပ်မိစေရန် တိုးတိုးတိတ်တိတ် နှစ်ယောက်ကျိတ်၍ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင် တိုင်ပင် ပြောဆိုသင့်ပါသည် ဟူလို။

ထိုစကားကို ပြောကြားသည်၏အဆုံး၌ ဟင်္သာမင်းနှင့် စက္ကဝက်အမတ်ကြီး တို့သည် ထိုအရပ်၌ နေရစ်ခဲ့ကြ၍ ကြွင်းသမျှ အားလုံးသော ငှက်တို့သည် အရပ်တပါးသို့ ထွက်ခွါ၍ သွားကြလေ၏။

ထိုအခါ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အရှင်မင်းကြီး ဤအကြောင်းကို ကျွန်ုပ် တို့၏ အမတ်ထည်းမှ တစုံတယောက်သော အမတ်သည် စေခိုင်း တိုက်တွန်း သဖြင့် ဥဗျိုင်းသည် ပြုလုပ်သည်ဟု အောက်မေ့မှတ်ထင် ဆင်ခြင်မိပါသည်။ အကြောင်းမူကား—

၃၄။ ဝေဇ္ဇာနုမာတုရော သေယျော၊ ဗျသနီ ယော နိယောဂိနံ။
ဝိဒ္ဓနံ ဇီဝနံ မုဋ္ဌော၊ သဝဏ္ဏော ဇီဝနံ သတံ။

အာတုရော၊ သည်းထန် ဝေဒနာ၊ ရောဂါနှိပ်စက်၊ အခံခက်သောသူသည်။ ဝေဇ္ဇာနံ၊ ဆေးဝါးကုလျက်၊ အသက်မွေးရာ၊ ကြေးငွေရှာကုန်သော၊ ဆေးဆရာ တို့အား။ သေယျော၊ ငွေဝင်စခန်း၊ ငွေရလမ်းတော်၊ အကွက်ပေါ်သဖြင့်၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ်သော အရာပေတည်း။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဗျသနီ၊ မှုခင်းခိုက်ရန်၊ တန်တန်တွေ့ဆုံ၊ ကြေးငွေကုန်လျက်၊ အခက်နှင့် ကြုံရ၏။ သော၊ ထိုမှခင်းဖြစ်ပွား၊ ဒုက္ခများသောသူသည်။ နိယောဂိနံ၊ အစိုးရ ဘက်၊ ဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်း၊ အမှုထမ်း ကြီးငယ်၊ အသွယ်သွယ် တို့အား။ သေယျော၊ ငွေဝင်စခန်း၊ ငွေရလမ်းတော်၊ အကွက်ပေါ်သဖြင့်၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ်သော အရာပေတည်း။ မုဋ္ဌော၊ ပညာအတတ်၊ မမှတ် မသင်၊ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာ၊ ဖျင်း-အ-ရှာသော သူသည်။ ဝိဒ္ဓနံ၊ တတ်အပ်သိအပ်၊ ဆောင်ရွက်အပ်သည့်၊ အတတ်မျိုးကြွယ်၊ ပညာသယ်တို့အား။ ဇီဝနံ၊ အသက်မွေးကြောင်း၊ ကောင်းမြတ်သော အရာပေတည်း။ သဝဏ္ဏော၊ သီလ,သမာဓိ၊ စတိထေထေ၊ ဂုဏ်သရေနှင့်၊ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သတံ၊ တရား မြော်မြင်၊ သူတော်စင်တို့အား။ ဇီဝနံ၊ အသက်မွေးကြောင်း၊ ကောင်းမြတ် သော အရာပေတည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဆေးဆရာတို့မှာ ရောဂါသည်တို့ကို ဆေးဝါး ကုသလျက် ဆေးဘိုးဝါးခဖြင့် အသက်မွေးမှုကြရသောကြောင့် ရောဂါ ဝေဒနာသည်တို့ကို

တွေ့၍ ဆေးဝါး ကုသရလေလေ ပိုက်ဆံကြေးငွေရ၍ အသက်မွေးကြောင်း
ဖြောင့်လေလေ ဖြစ်သောကြောင့် လူမမာ ရောဂါသည်သည် ဆေးဆရာတို့အား
ကောင်းမြတ်သောအရာ ဖြစ်ပေသည်။

အစိုးရ အရာရှိ အမှုထမ်းတို့မှာ ဆင်းရဲသားတို့ အမှုအခင်းများလျက် တရား
တဘောင် တွေ့ကြုံ၍ ငွေကုန်ကြေးကျ ဖြစ်ရမည့် တရားလို တရားခံ အမှုသည်
တို့ကို တွေ့ရှိမှသာလျှင် မိမိတို့၏ ရာထူးအားလျော်စွာ တရားနှင့်အညီ ပြုလုပ်
ဆောင်ရွက်ရပေသည်။ သူဆင်းရဲတို့သာ မဟုတ်သေး နိုင်ငံအရှင် ဘုရင် အစိုးရ
မှလည်း မိမိ၏ နိုင်ငံအတွင်း၌ မငြိမ်မသက်ဖြစ်ခြင်း သူခိုးထားပြု ပေါ်ပေါက်
ခြင်း သူပုန် ပေါ်ပေါက်ခြင်း တိုင်းတပါးတို့နှင့် စစ်မက်အရေးအရာ ပေါ်ပေါက်
ခြင်း အစရှိသော မှုခင်းကိစ္စ ဒုက္ခတို့နှင့် တွေ့ကြုံသည့် အခါ ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ
အရာရှိ အမှုထမ်းတို့သည် မိမိတို့၏ ရာထူးအားလျော်စွာ ပေါ်ပေါက်၍လာ
သော အမှုကိစ္စတို့ကို ပပျောက်ပြေငြိမ်းအောင် ဆောင်ရွက်ကြရပေသည်။ ထိုသို့
ဆောင်ရွက်ကြရမှသာလျှင် လခကြေးငွေ ဆုတော်ငွေနှင့် အထွေထွေ စရိတ်
ရသဖြင့် ပရိယေသန အခန်း ငွေရလမ်းတော် အကွက်ပေါ်ကြပေသည်။ သို့ဖြစ်၍
မှုခင်းခိုက်ရန် အတန်တန် တွေ့ကြုံ၍ ကြေးငွေကုန်ကျလျက် အခက်နှင့်တွေ့ကြုံ
သော ဒုက္ခသည် ဟူသမျှတို့သည် အစိုးရ အရာရှိ အမှုထမ်းကြီးငယ် အသွယ်သွယ်
တို့မှာ အလွန်တရာမှ သင့်လျော် ကောင်းမြတ်၍ လိုအပ်သော အရာကြီး
ဖြစ်ပေသည်။

လက်မှုပညာ နှုတ်မှုပညာမှစ၍ မည်သည့် အတတ်ပညာမျိုးကိုမဆို မတတ်
သိ မကျွမ်းကျင် မလိမ္မာသောသူသည် ကိစ္စတစ်ခု ကိုယ်ရေး ကြုံခဲသည်ရှိသော်
မိမိ မတတ်သိ မလိမ္မာသည့်အတွက် ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မိမိလိုအပ်သော
အချက်ကို ဆောင်ရွက် ပြုလုပ်စေခြင်းငှါ ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ တတ်ကျွမ်းနားလည်
သည့် ပညာသည်တို့ကို ရှာကြံပြီးလျှင် ထိုက်တန်သည့်အလျောက် ချီးမြှောက်
ပေးကမ်း၍ စခန်းသင့်အောင် ပြုလုပ်ရပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ လက်မှုပညာ စက်မှု
ပညာမှစ၍ အရပ်ရပ်သော အတတ်ပညာတို့ကို မတတ်သိ မလိမ္မာ ပညာမရှိ
သော သူတို့သည် ထိုထိုသို့သော အတတ်ပညာကို တတ်သိ ကျွမ်းကျင်ကုန်သော
သူတို့၏ အသက်မွေးကြောင်း ကောင်းမြတ်သော အရာဌာနတို့ ဖြစ်ပေသည်။

သီလ, သမာဓိ အစရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော သူတော်ကောင်းတို့သည် ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏ ကြည်ညိုအားထားရာ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ ပူဇော်ကိုးကွယ်ရာ ဌာနကြီး ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းတို့မှာ သီလ, သမာဓိ အစရှိသော ဂုဏ်သည် သင့်လျော် လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်သော အရာဌာန ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ဤယခု ဥဒေါင်းမင်းနှင့် အရှင်ဟင်္သာမင်းတို့ အချင်းချင်း စစ်ဖြစ်ကြအောင် ပြောဆို ပြုလုပ်ခြင်းကိုလည်း ကျွန်တော်မျိုးများ၏ အထဲမှ တယောက်ယောက်သော အမတ်သည် တိတ်တဆိတ် တိုက်တုန်း စေခိုင်း သဖြင့် ဤဥပျိုင်းသည် ပြောဆိုပြုလုပ်သည်ဟု အောက်မေ့ မှတ်ထင်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့နောက် ဟင်္သာမင်းက မိန့်တော်မူသည်မှာ ဤအရာကား အမတ်ကြီး တွေးထင်သည့်အတိုင်း ဧကန္တ ဟုတ်မှန်တန်ရာ ပါပေသည်။ သို့သော်လည်း နောင်ဖြစ်လတ္တံ့သော အကြောင်းကိုသာ ကောင်းစွာ ဆင်ခြင် စဉ်းစားဘို့ရာ သင့်လျော်ပါသည်။ ယခု မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်စီမံထိုက်သည်ဟု အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းကိုသာ ပြောဆိုလိုက်ပါလော့ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အရှင်မင်းကြီး ထိုအရပ်သို့ စုံထောက် သူလျှိုကိုသာ ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်ရန် သင့်လျော်ပါသည်။ ထိုသို့ စေလွှတ်သည့်အခါ ထိုသူတို့၏ ကြံစည်ပုံကိုလည်းကောင်း အင်အားရှိကြသည် မရှိကြသည်ကိုလည်းကောင်း ကျွန်တော်မျိုးတို့ သိကြရပါလိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် နိတိဓမ္မသတ် ကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတို့သည် “ဘဝေ သပရရဋ္ဌာနံ” အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်မှာတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

၃၅။ ဘဝေ သပရရဋ္ဌာနံ၊ ကြိယာကြိယာဝလောကနေ။
စာရော စက္ခု မဟီဘတ္တု၊ ယဿ နတ္ထိ သ အန္ဓကော။

မဟီဘတ္တု၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ သပရရဋ္ဌာနံ၊ မိမိစိုးစံ၊ ကိုယ့် နိုင်ငံနှင့်၊ ဒေသံ ရပ်ခြား၊ တိုင်းတပါးတို့၏။ ကြိယာကြိယာဝလောကနေ၊ ပြုအပ်ပြုသင့်၊ မပြုသင့်ဟု၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၌။ စာရော၊ နိုင်ငံတလျှောက်၊

စုံထောက်မည်ဆို၊ သူလျှိုအရာရှိသည်။ စက္ခု၊ ရှုရန်အညီ၊ မျက်စိမည်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ ရညော၊ နိုင်ငံအရှင်၊ အကြင်မင်းအား။ နတ္ထိ-ယဒိ စာရော နတ္ထိ၊ အကယ်၍တုံ၊ တစုံဘယောက်၊ စုံထောက်မည်ဆို၊ သူလျှိုမျက်စိ၊ လျဉ်းမရှိ အံ့။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုနိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ အန္ဓကော ဝေ၊ ပြည်မှုကိစ္စ၊ ဟူသမျှ၌၊ ယူဆမျက်ရန်း၊ မတွက်မှန်းနိုင်သဖြင့်၊ နှစ်ဘက်ကန်း မည်သည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မိမိစိုးစံသော နိုင်ငံ၏ အတွင်း၌ လည်းကောင်း၊ တပါး သော နိုင်ငံတို့၌လည်းကောင်း အရပ်ရပ်သော အမှုကိစ္စတို့၌ ပြုသင့် မပြုသင့်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၌ ပကတိမျက်စိသည် မျက်စိမမည်။ စင်စစ်မှာမူ အတွင်း အပြင် အကြောင်း အရပ်ရပ်ကို တပ်အပ် သိမြင်နိုင်ရန် နိုင်ငံတလျှောက်၌ ရုပ်ဖျောက်သွားလာပြီးလျှင် အရာရာတို့ကို သေချာစွာ စုံစမ်းစစ်ဆေး၍ အရေး ကုန် သိနိုင်သည့် သူလျှိုအဖြစ်ဖြင့် ခန့်ထား ချီးမြှောက်အပ်သော စုံထောက် အရာရှိသည် အစိုးရအရှင် ဘုရင်၏မျက်စိ မည်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အကြင် အစိုးရသည် စုံထောက် အရာရှိဟု ဆိုအပ်သော သူလျှိုမရှိ။ ထိုသို့ စုံထောက် သူလျှိုမရှိသော အစိုးရသည် ဆောင်ရွက်ရန် အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့၌ နေရာကျ မမှန်းဆနိုင်သဖြင့် အန္ဓသဘွယ်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် စုံထောက် အရာရှိကို ရှေးဦးစွာ စေလွှတ်ရန် သင့်လျော်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသူလျှိုယေးကျား စုံထောက်သွားသည်လည်း မိမိနှင့်အတူတကွ ယုံကြည် စိတ်ချရလောက်သော အဖော်တယောက်ကို ခေါ်ဆောင်၍ သွားစေရပါမည်။

ဤသို့ အဖော်ကို ခေါ်ဆောင်၍ သွားသဖြင့် ထိုသူလျှို စုံထောက်သည် မိမိကိုယ်တိုင် ထိုအရပ်တပါး နိုင်ငံခြား၌နေ၍ အဖော်ဖြစ်သောသူကို ထိုနိုင်ငံ ခြား၌ ဖြစ်ပျက်သော လျှိုဝှက်လုံခြုံစေအပ်သော အရာဌာန အမှုကိစ္စ ဟူသမျှ တို့ကို အလွန်လျှိုဝှက်စွာ ရှာဖွေစုဆောင်း သတင်းပေါင်းလျက် အကြောင်းစုံ မှာကြားပြောဆိုပြီးလျှင် ဤနိုင်ငံသို့ပြန်၍ လွှတ်စေရပါမည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ကျမ်းဂန် ကျေပြန် ပညာဝန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် “တိတ္ထာသမ သုရဋ္ဌာနေ” အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်ဆိုတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

၃၆။ တိတ္ထာသမသုရဋ္ဌာနေ၊ သတ္ထဝိညာတဟေတုနာ။
တပသိဝဏ္ဏုပေတေဟိ၊ သစရေဟိ သ သံဝဒေ။

သ-သော သဟာယော၊ ထိုစုံထောက်အဖော်၊ နောက်လိုက်ခေါ်သော။
ဝါ- သ-သော ရာဇာ၊ ထိုတိုင်းပြည်အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ တပသိဝဏ္ဏု
ပေတေဟိ၊ ဝတ်စုံဆင်မြန်း၊ ဖန်သင်္ကန်းဖြင့်၊ ရသေ့ရဟန်း၏ အသွင်ကို ဆောင်
ကုန်သော။ သစရေဟိ၊ လျှို့ဝှက်အကြောင်း၊ စုပေါင်းသိပ်သို၊ မိမိ၏သူလျှို့
တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ၊ တိတ္ထာသမသုရဋ္ဌာနေ၊ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ဝတ်ကျောင်း
အစု၊ ကောင်းမှုပြုရာ၊ ဝိဟာသခံမ်း၊ နတ်ကွန်းနန်း၌။ သတ္ထဝိညာတဟေတုနာ၊
ကျမ်းဂန်အတွက်၊ ဆိုးကောင်းမြှောက်နှင့်၊ ပြုချက်ထောက်ချင့်၊ သင့်-မသင့်ကို၊
သိလိုသည့် အဟန်ဖြင့်။ သံဝဒေ၊ တိုင်ပင်နှိုးနှော ပြောဆိုရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်သင်္ကန်းကို ဆင်မြန်းလျက် ရသေ့
ရဟန်း၏ အသွင်စသည်ဖြင့် တိုင်းပြည်နိုင်ငံ၏ အတွင်းဟလျှောက်၌ ရုပ်ဖျောက်
လှည့်ပတ်၍ အရပ်ရပ် သတင်းအကြောင်းတို့ကို စုံစမ်းစုပေါင်း၍နေသော မိမိ၏
စုံထောက်အရာရှိနှင့် ထိုနိုင်ငံအတွင်းမှ စုံထောက်၍ ရသည့်အကြောင်း သတင်း
တို့ကို အချင်းချင်း တိုင်ပင်ပြောဆိုရန် ထိုသူလျှို့ စုံထောက်အရာရှိ၏နောက်လိုက်
တပည့်သည် သို့မဟုတ် မိမိနိုင်ငံအတွင်း၌ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည်
ကုသိုလ် ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလုပ်ရာဖြစ်သော ဘုရားတန်ဆောင်း ဝတ်ကျောင်း
သခံမ်းနှင့် နတ်ကွန်း နတ်နန်း အရပ်တို့၌ စာပေ ကျမ်းဂန်တို့ကို ဆွေးနွေး
မေးမြန်းပုံ ပေဒင် မေးမြန်းပုံ ဟန်ခင်း၍ လိုရင်းအချက်တို့ကို ပြောဆိုတိုင်ပင်
ရမည် ဟူလို။

အရှင်မင်းကြီး-သူလျှို့တို့မည်သည်ရေ၌လည်းကောင်း ကုန်း၌လည်းကောင်း
ကျက်စား သွားလာရ၏။ ထိုကြောင့် ဤဗျိုင်းကိုပင်လျှင် စုံထောက်သူလျှို့၏
ရာထူးကို ခန့်အပ်သင့်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့ ကုန်း၊ ရေ အရပ်နှစ်ပါးတို့၌ ကျင်လည်
ကျက်စား သွားလာနိုင်သော တကောင်သော ဥဗျိုင်းကို အဖော်၏အဖြစ်ဖြင့်
အတူတကွ စေလွှတ်တော်မူပါ။ ထိုဥဗျိုင်း၏ အပေါင်းအသင်း ဖြစ်ကုန်သော

ဥဗျိုင်းတို့ကိုလည်း မင်းအိမ်တံခါး၌ တည်ကြပါစေ။ သို့သော်လည်း အရှင်
မင်းကြီး ဤအမှုကို အလွန်လျှိုဝှက် လုံခြုံစွာ ပြုသင့်ပါသည် အဘွဲကြောင့်နည်း
ဟူမ—

၃၇။ ဆကဏ္ဍော ဘိဇ္ဇတေ မန္တော၊ တထာ ပတ္တော စ ဝတ္တာယ။
ဣတျတ္တနာ ဒုတိယေန၊ မန္တော ကတော နရိန္ဒေန။

ဆကဏ္ဍော၊ အနည်းဆုံးအောက်၊ သုံးယောက် ခြောက်နား၊ ကြားသိ
အပ်သော။ မန္တော၊ သတင်းမထွက်၊ အတွင်းစက်ဖြင့်၊ ချဉ်းလျက်ဆွေးနွေး၊
တိုင်ပင်သည့်အရေးသည်။ ဘိဇ္ဇတေ၊ လိုရာမရောက်၊ ထမမြောက်ဘဲ၊ ပပျောက်
ပျက်စီးတတ်၏။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဝတ္တာယ စ၊ အဆင့်စကား၊ ပြောကြား
သည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ ပတ္တော၊ ပြန်နဲ့ ကျော်ကြား၊ လူအများတို့၊ ထင်ရှား
ပွင့်လင်း၍၊ သိခြင်းသို့ရောက်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ဤသို့လျှိုဝှက်ပြုရန်၊ အကြံ-လုံ၊
မဟန်ပုံကြောင့်။ နရိန္ဒေန၊ ပြည်သူ့ဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။
အတ္တနာ ဒုတိယေန၊ မိမိသည်သာ၊ တိုင်ပင်ရာလျှောက်၊ နှစ်ယောက်မြောက်
ပြုသဖြင့်။ မန္တော၊ လျှိုဝှက်ဆွေးနွေး၊ တိုင်ပင်ရေးကို။ ကတော၊ အမှုမဖင့်၊
ပြုဘို့သင့်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အချင်းချင်း သတင်းမထွက်စေရန် လျှိုဝှက်၍ လုံခြုံစွာ
တိုင်ပင်အပ်သော အရာသည် အနည်းဆုံးအားဖြင့် နားခြောက်ပေါက်
သုံးယောက်သောသူတို့ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခြင်းကြောင့်လည်း တိုင်ပင်အပ်သော
အကျိုးမပြီးမြောက်ဘဲ ပ-ပျောက် ပျက်စီးတတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လျှိုဝှက်
တိုင်ပင်အပ်သောစကားကို အခြားသူတို့အား ပြောကြားသဖြင့် အဆင့်အဆင့်
သတင်းလွင့်၍ ပွင့်လင်းပေါက်ကြားပြီးလျှင် အများ သိခြင်းကြောင့်လည်း
အကျိုးမပြီးမြောက်ဘဲ ပ-ပျောက်ပျက်စီးတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ ဖြစ်တတ်သော
ကြောင့် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထိုသို့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးရာ၌ မိမိကို နှစ်ယောက်
မြောက် ပြု၍ အခြား ယုံကြည်လောက်သောသူ တယောက်နှင့် တိုးတိုး
တိတ်တိတ် နှစ်ယောက် ကျိတ်ပြီးလျှင် ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ခြင်းကို ပြုသင့် ပြုထိုက်
ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ယခု နှစ်ယောက်အချင်းချင်း လျှိုဝှက်လုံခြုံစွာ တိုင်ပင်သည့်

အချက်ကို အပသို့ မပေါ်ထွက် မပျက်စီးစေရန် ကောင်းကောင်းကြီး စောင့်ရှောက်တော်မူစေချင်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

အကယ်၍ လျှို့ဝှက်တိုင်ပင်အပ်သော အကြံအစည် ပျက်ကွက်ခြင်းကြောင့် ဘုရင်၏အပေါ်၌ အပြစ်ကျရောက်ခဲ့သည်ရှိသော် ထိုကျရောက်သောအပြစ်ကို ပပျောက်ပြေငြိမ်းစေရန် နောင်တဖန် ထပ်မံ၍ မပြုလုပ် မစီမံနိုင်ပေဟု အထွေထွေသော နိတိဓမ္မသတ် ကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတို့၏ အဘော် နှလုံးသွင်းကို ထင်လင်းစွာ ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းကို ကောင်းစွာ ဆင်ခြင်တော်မူပါဦးလော့ ဟု ဆိုပြီးလျှင် “မန္တဘေဒေဟိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၃၈။ မန္တဘေဒေဟိ ယေ ဒေါသာ၊ ဘဝန္တိ ရာဇိနော ပုန။
န သက္ကာ တေ သမာဓာတု၊ မိတိ နိတိဝိဒုမတံ။

ရာဇိနော၊ ရေမြေစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်အား။ မန္တဘေဒ၊ ပြုရန်အချက်၊ လျှို့ဝှက်အကြံ၊ ပေါ်ထွက်ဟန်ကြောင့်။ ယေ ဒေါသာ၊ အကြင်အမှုအလိုက်၊ ထိုက်သက်လျော်ကန်၊ တော်တန်ကုန်သော အပြစ်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကိုယ်ဝယ်ပေါ်ပေါက်၊ ကျရောက် ဖြစ်ပွားကြကုန်၏။ တေ ဒေါသေ၊ ကျရောက်အများ၊ ဖြစ်ပွားကုန်လစ်၊ ထိုအပြစ်တို့ကို။ ပုန သမာဓာတုံ ပိ၊ ကောင်းစွာတဖန်၊ နောက်ထပ်မံ၍၊ ပြုကတေ့တည်စေခြင်းငှါလည်း။ န သက္ကာ၊ မုချကေန်၊ အမှန်မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြဆို၊ မိန့်အလိုသည်ကား။ နိတိဝိဒုမတံ၊ နိတိကျမ်းတတ်၊ ဆရာမြတ်တို့၏၊ မိန့်အပ်သောအလိုပေတည်း။

ဤသို့ တင်လျှောက်လေရာ ဟင်္သာမင်းသည် တခဏမျှ ကြံစည် တွေးတောပြီးလျှင် ငါ့မှာ သင့်လျော် လျှောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော စုံထောက် သူလျှို့ကို ရရှိပါပြီဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုသို့ပြောဆိုရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက ယင်းသို့သူလျှို့စုံထောက်ကောင်းကို ရရှိခဲ့ပါမူ ခုခံတိုက်ခိုက်ခြင်း၌လည်း ကောင်းစွာ အောင်မြင်ခြင်းကို ရနိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်တင်လေ၏။

ထိုသို့ တိုင်ပင်စကား ဆွေးနွေး ပြောကြားကြစဉ် အတွင်း၌ တံခါးစောင့်သည် ရုတ်တရက် အတွင်းသို့ဝင်၍ ဦးတင် လျှောက်ထားလိုက်သည်မှာ

အရှင်မင်းကြီး ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းမှ သံတမန်အဖြစ်ဖြင့် ရောက်လာသော ကျေးသားသည် တံခါး၌ တည်ရှိပါပြီဟု အမိန့်တော်ကို နာခံလိုကြောင်းနှင့် တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုသို့ တင်လျှောက်ရာ ဟင်္သာမင်းသည် ထိုကျေးသားကို နေရာချထားရန် ညွှန်ပြ ပြောဆိုစေလိုသည့် အနေဖြင့် စက္ကဝက် အမတ်ကြီးအား စောင်းငဲ့၍ ကြည့်ရှုလေ၏။

စက္ကဝက် အမတ်ကြီးသည်လည်း ဟင်္သာမင်း၏ အလိုတော်ကို သိသဖြင့် သီးသန့်ပြုလုပ်၍ ထားအပ်သော သံတဲသို့ သွား၍ ခေတ္တမျှ တည်နေပါစေဦးလော့ နောက်မှ ခေါ်ဆောင်၍ တွေ့ဆုံ ပြောဆိုသင့်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ တံခါးစောင့်က ကောင်းပါပြီ အမိန့်အတိုင်း စီမံဆောင်ရွက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီးလျှင် ကျေးသားကို သံတဲသို့ ခေါ်ဆောင်၍ သွားလေ၏။

ထို့နောက် ဟင်္သာမင်းက စစ်တိုက်ခိုက်ဘို့ရန်မှာ အမှန်နီးကပ်လျက် နေပေပြီဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက တိုက်ခိုက်ဘို့ရန် နီးကပ်သည်မှာ ပြောဆိုဘွယ်မရှိ ကေန်အမှန် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း တိုက်ခိုက်ဘို့ကို မူကား မဆိုထားဘိဦး မတိုက်မီ ကြိုတင်၍ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော အစီအရင်တို့ ပင်လျှင် တစုံတခုမျှ မပြည့်စုံသေးပါဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် အကြောင်းနှင့် ဘက္ခ ပြလိုသည်ဖြစ်၍ “သင်္ကိံ ဘဋ္ဌော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၃၉။ သင်္ကိံ ဘဋ္ဌော သင်္ကိံ မန္တိ၊ ယော အာဒေါယေဝ ဘူပတိံ ။
ယုဒ္ဓေါယျောဂံ သဘူစာဂံ၊ နိဒ္ဒိသတျုဝိစာရိတံ။

ယော ဘဋ္ဌော၊ အကြင်မင်းထံ ခယမ်း၊ မင်းမှုထမ်းနှင့်၊ စုံစမ်းမြော်မြင်၊ မင်းတိုင်ပင်သည်။ အဝိစာရိတံ၊ ကြည့်ရှုထောက်လှမ်း၊ စုံစမ်းမြော်မြင်၊ မဆင်ခြင်ဘဲ။ အာဒေါယေဝ၊ အမှုတွေ့ကြုံ၊ ဆုံရာအစ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်။

သုဒ္ဓေါယျောဂဉ္စ၊ စစ်တက်ပြင်ဆင်၊ အလျင်စလို၊ တိုက်ခိုက်ရန်ကိုလည်းကောင်း။
 သဘူစာဂဉ္စ၊ မိမိနိုင်ငံ၊ တိုင်းရင်းကို။ အပ်နှံပေးစွန့်ခြင်းကို လည်းကောင်း။
 ဘူပတိံ၊ ရေမြေစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို။ နိဒ္ဒိသတိ၊ ညွှန်ပြစကား၊
 တင်လျှောက်ကြား၏။ သ-သော ဘဋ္ဌော၊ ထိုအမှုထမ်းယောက်ျား၊ မင်းခစား
 သည်။ ကိံ ဘဋ္ဌော၊ အဘယ်မည်မှန်း၊ အမှုထမ်းပါနည်း။ ဝါ- မြော်မြင်ဉာဏ်
 ကင်း၊ အလွန်ဖျင်းသော၊ အမှုထမ်းဒပတည်း။ သ-သော မန္တိ၊ မင်းထံပါးတွင်၊
 မင်းတိုင်ပင်အပ်၊ ထိုအမတ်သည်။ ကိံ မန္တိ၊ အဘယ်မည်အပ်၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်
 ပါနည်း။ ဝါ- မြော်မြင်ဉာဏ်ကင်း၊ အလွန်ဖျင်းသော မင်းတိုင်ပင် အမတ်
 ပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် မင်းထံခယမ်း မင်းမှုထမ်းနှင့် မင်းတိုင်ပင်အမတ်
 တို့သည် ငြင်းခုံဖြစ်ပွား တပါးသော တိုင်းနိုင်ငံတို့နှင့် ဆိုင်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ရန်
 အမှုအခင်း ပေါ်ပေါက်သည့်အခါ မိမိတို့နိုင်ငံ၌ မဆိုင်ပြိုင် မတိုက်ခိုက်မီ စီမံ
 ဆောင်ရွက်သင့်သော အရာဌာနတို့ကို နေရာတကျ စီမံပြီး အသင့်ရှိသည်၊ မရှိ
 သည်ကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ခြင်း မပြုမူ၍ အမှုနှင့် တွေ့ကြုံကာမျှ အစအဦး ပကတူး
 ကပင်လျှင် အရှင်သဘောကျလေအောင် သူရသတ္တိ ရဲစွမ်းရှိလှသည့် အနေ
 အစားဖြင့် ခပ်ကြားကြား ဟန်ခင်းလျက် ချက်ခြင်းပင် စစ်ပြင်ဆင်၍ အဆော
 တလျှင် တိုက်ခိုက်မှ သင့်လျော်ပါမည်ဘုရား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အကယ်၍
 ဆိုင်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ခဲ့ပါလျှင် တဘက်ရန်သူနှင့် မိမိတို့၏ စစ်သည်အင်အား
 လက်နက်အားတို့ကို ထောက်တားနှိုင်းချိန်လျက် ထိုတဘက်ရန်ကို တွန်းလှန်
 ဖြိုဖျက်နိုင်ပုံ ပေါ်သည်၊ မပေါ်သည်ကို မြော်ခေါ်စဉ်းစားခြင်း မပြုမူ၍ အမှုကို
 မကျယ်ပွားစေရန် ခုခံ၍ မတိုက်ခိုက်ဘဲ သင့်လျော်ထိုက်တန်သည့် နိုင်ငံအရပ်ကို
 ခပ်မြန်မြန် အပ်နှင်းမှ အခင်းသွား လှပါမည်ဘုရား ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘုရင်
 အား ခွန်းဟ၍ ညွှန်းပြ တင်လျှောက်တတ်၏။ ထိုသို့ တင်လျှောက်တတ်သော
 အမှုထမ်း မင်းတိုင်ပင် အမတ်တို့သည် မြော်မြင်ဉာဏ် လွတ်ကင်း၍ အလွန်
 ညံ့ဖျင်းသော အမှုထမ်း မင်းတိုင်ပင် အမတ်တို့သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်
 ယခုအခါ ကျွန်တော်မျိုးသည် စစ်တိုက်ခိုက်ဘို့ရန် အကြောင်းကို ကောင်းစွာ
 မလျှောက်ထားနိုင်သေးပါဟု ဆိုလိုသည်။

ရန်သူကို စစ်ထိုးခြင်းဖြင့် ကော်မလဲ့ အမြဲအောင်မြင်လိမ့်မည်ဟု နှလုံးပိုက် ပြီးလျှင် မည်သည့်အခါမှ မတိုက်ခိုက်သင့်။ တိုက်ခိုက်ရန် အားမထုတ်သင့်ကြောင်း စစ်တိုက်ခိုက်ကုန်သော သူတို့သည် ရံခါ အောင်မြင်၍ ရံခါ မအောင်မြင်ပေဟု နှလုံး ပိုက်သင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး စဉ်းစားရန် စကားတရပ်ကို ထပ်မံ၍ နာတော်မူပါဦးလော့ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် “ဝိဇေတုံ ပယတေယျာရီ” စသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၀။ ဝိဇေတုံ ပယတေယျာရီ၊ န ယုဒ္ဓေန ကုဒါစနံ။
အနိစ္စော ဝိဇယော ယသ္မာ၊ ဒိဿတေ ယုဇ္ဈမာနာနံ။

အရီ၊ မုန်းထားမျက်မာန်၊ တဘက်ရန်ကို။ ယုဒ္ဓေန၊ သေနာကာယ၊ ဗလအားကိုး၊ စစ်ပြိုင်ထိုးခြင်းဖြင့်။ ဇေတုံ၊ မုချမလဲ့၊ အမြဲပိုင်ပိုင်၊ အောင်နိုင်စေခြင်းငှါ။ ကုဒါစနံ၊ တစုံတရာ၊ ဘယ်ခါသမယ၊ ဘယ်ကာလ၌မျှ။ န ပယတေယျ၊ ကြောင့်ကြမလုပ်၊ အားမထုတ်ရာ။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ယုဇ္ဈမာနာနံ၊ သူ့ထက်ငါနိုင်၊ နှစ်ဘက်ပြိုင်၍၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြကုန်သော သူတို့အား။ ဝိဇယော၊ တဘက်ရန်ကို၊ တွန်းလှန်ပယ်ခွင်း၊ အောင်နိုင်ခြင်းကို။ အနိစ္စော၊ ကော်မလဲ့၊ မှန်မမြဲပေ ဟူ၍။ ဒိဿတေ၊ ချင့်ထောက် ဘေ့ကြံ၊ ကော် သိမှု၊ ဝေဘန်၍ ရှုအပ်၏။

ထို့ပြင် ရန်သူအောင်ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းကို ထပ်လောင်း၍ တဖန် ညွှန်ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

အညဉ္စ-

၄၁။ သာမာ ဒါနေန ဘေဒေန၊ သမတ္တေဟိထဝါ ပုထု။
သာဓိတုံ ပယတေယျာရီ၊ န ယုဒ္ဓေန ကုဒါစနံ။

အညဉ္စ၊ ထိုမှတစ်ခြား၊ နည်းတမ်းကိုလည်း။ သုဏောဟိ၊ မနောမှာဝေ့၊ သဘောတွေ့အောင်၊ စေ့စေ့မှတ်ပိုက်၊ ထောင်နားစိုက်ပါဦးလော့။ သာမာ-

သာမေန စ၊ ပြေငြိမ်းစေမှု၊ ပြုရန်သွယ်သွယ်၊ နည်းဥပါယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။
 ဒါနေန စ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၊ ပေးကမ်းနည်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘေဒေန စ၊
 ချင်းချင်းမလို၊ ဖရိုဖရဲ၊ ကဲ့ပြားစေသောနည်းဖြင့် လည်းကောင်း။ သမတ္တေဟိ၊
 ကျေနပ်အောင်ပြု၊ ပေးမှုပျက်စေ၊ သုံးတော့ပေါင်းရုံး၊ နည်းအလုံးတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း။ အထဝါ၊ ထိုမှတခြား၊ နည်းတပါးသော်ကား။ ပုထု စ၊ သာမ၊
 ဒါန၊ ဘေဒ ခြားပြီး၊ နည်းသီးသီးဖြင့်လည်းကောင်း။ အရိံ၊ မျက်မာန်ကြီးထူ၊
 ကိုယ်ရန်သူကို။ သာဓိတုံ၊ ခရီးပေါက်ရောက်၊ ပြီးမြောက်အောင်မြင်စေခြင်းငှါ။
 ပယတေယျ၊ ကြိုးပမ်းပြုလုပ်၊ အားထုတ် ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ယုဒ္ဓေန၊ သေနာ
 ကာယ၊ ဗလအားကိုး၊ စစ်ပြိုင်ထိုးသဖြင့်၊ သာဓိတုံ၊ ခရီးပေါက်ရောက်၊ ပြီးမြောက်
 အောင်မြင်စေခြင်းငှါ။ ကုဒါစနံ၊ တစုံတရာ၊ ဘယ်ခါကာလ၊ ဘယ်သမယ၌မျှ။
 န ပယတေယျ၊ ကြိုးပမ်းပြုလုပ်၊ အားမထုတ်ရာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင် ဟင်္သာမင်း ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း
 ကြားနာတော်မူပါဦးလော့၊ ရန်သူကို အောင်ကြောင်းဖြစ်သော နည်းလမ်း
 ကောင်းတို့သည် အေးအေးသာသာဖြင့် ကျေအေးပြေငြိမ်းစေရန် နူးညံ့သိမ်မွေ့
 သော အမှုအရာဖြင့် ပြောဆိုပြုလုပ်အပ်သော သာမဥပါယ်နည်း၊ ဥစ္စာပစ္စည်း
 တို့ဖြင့် ချီးမြှင့်ပေးကမ်း၍ ပြုလုပ်အပ်သော ဒါနဥပါယ်နည်း၊ အချင်းချင်း
 မညီမညွတ်ဘဲ ဖရိုဖရဲ ကဲ့ပြားစေခြင်း ခြိမ်းချောက်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်
 ပြောဆိုပြုလုပ်အပ်သော ဘေဒဥပါယ်နည်းဟူ၍ သုံးမျိုး သုံးစား ရှိပါသည်။
 ထိုနည်းသုံးမျိုးလုံးဖြင့်သော်လည်းကောင်း အသီးအသီးတနည်းစီအားဖြင့်သော်
 လည်းကောင်း ရန်သူကို အောင်မြင်နိုင်ရန် စီမံပြုလုပ်ဘို့ အသင့်လျော်ဆုံး
 ဖြစ်ပါသည်။ စစ်သည်အင်အား လက်နက်အားကို ကိုးစားလျက် တဘက်ရန်ကို
 ခုခံစစ်ပြိုင်ခြင်းဖြင့် အောင်နိုင်စေခြင်းငှါ မည်သည့်အခါ၌မျှ စီမံအားထုတ်
 ပြုလုပ်ရန် မသင့်လျော်ပါ ဟူလို။

ဤ၌ပြဆိုအပ်သော ရန်သူအောင်ကြောင်းတို့ကား လောကီကျွမ်းအလို့ ဖြစ်သည်။
 “သစ္စာ၊ ဓမ္မ၊ ဝီရိယနှင့်၊ စာဂ ဟူသည်၊ ရန်သူ အောင်မှု၊ ကြောင်းလေးခုဖြင့်” ဟု
 ရှေးဆရာတို့ စပ်ဆိုဟောကြားသည်ကား သာသနာတော်ကျွမ်း အလို့ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် ရန်သူကို အောင်မြင်ရန် ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ဥပါယ် နည်းတို့ဖြင့်သာ
 အားထုတ် ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း၊ သေနာကာယ ဗလကို အားကိုးလျက် စစ်ထိုး

ခြင်းဖြင့် မပြုလုပ်သင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ စဉ်းစားရန် တင်လျှောက် လိုပြန်သည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ကြားနာတော်မူပါ ဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “သဗ္ဗော ဧဝ ဇနော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၂။ သဗ္ဗော ဧဝ ဇနော သူရော၊ ဟျာနာသာဒိတဝိဂ္ဂဟော။
အဒိဋ္ဌပရထာမော တု၊ သဒပေါ ကော န ဟောတိ ဟိ။

အနာသာဒိတဝိဂ္ဂဟော၊ ရန်သူနှင့် တွေ့ဆိုင်လျက်၊ မယှဉ်ပြိုင် မတိုက်ခိုက် ရသေးသော၊ ခိုက်ရန်ရှိသော။ ဝါ- ရန်သူနှင့် တွေ့ဆိုင်၍၊ ယှဉ်ပြိုင် မတိုက်ခိုက် ရသေးမီ။ သဗ္ဗော ဧဝ ဇနော၊ ကြွင်းမဲ့သိမ်းကြုံး၊ လူအလုံးသည်သာလျှင်။ သူရော ဟိ-သူရော ဧဝ၊ စိတ်မာန်မတုန်၊ မကြောက်ရွံ့ဘဲ၊ ရဲတင်းသည်သာလျှင် တည်း။ တု၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အဒိဋ္ဌပရထာမော၊ ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ၊ မတွေ့ရသေးသည့်၊ အာသာတမူ၊ ကိုယ့်ရန်သူ၏ စွမ်းရည်သတ္တိရှိသော။ ဝါ- အာသာတမူကိုယ့်ရန်သူ ၏၊ စွမ်းသတ္တိကို၊ မိမိကိုယ်တိုင်၊ ပိုင်ပိုင်ဒိဋ္ဌ၊ မတွေ့မြင်ရမီ။ ကော၊ အဘယ်သည်၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ သဒပေါ၊ ငါ တကားဟု၊ ကြုံးဝါးသံပ၊ မာန်မာန ရှိခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ အကယ်စင်စစ်၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဟောတိ ဟိ- ဟောတိ ဧဝ၊ ကေနစင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်မည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး စစ်မြေပြင် အရပ်၌ ရန်သူနှင့် တွေ့ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်၍ မတိုက်ခိုက်ရသေးမီ ပကတိအခါမှာမူကား မည်သူမဆို သူရသတ္တိ ရဲစွမ်းရှိကြမည်ချည်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းပြင် တဘက်ရန်၏ အားအန်သတ္တိ စွမ်းရည်ရှိသည်ကို ကိုယ်တိုင်ဒိဋ္ဌ မတွေ့မြင်ရသေးမီ အဘယ်သူသည် ငါတကားဟု ကြုံးဝါးသံပလျက် မာန်မာန မထောင်လွှားဘဲ ရှိပါအံ့နည်း၊ မည်သူမဆို ထောင်လွှားမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ တဘက်ရန်၏ အားအန်သတ္တိ စွမ်းပကား ရှိကြောင်းကို ကိုယ်တိုင် သိရပါမူကား ဒို့များတော့ အားမထားကြန့်ဟု မကြားတကြားနှင့် စကားမှ ကျယ်ကျယ်မပြောဝံ့ဘဲ ရွံ့တုန်တုန် ကြောက်ရုပ်ကို ပြလျက် နောက်ဆုတ်ကြမည့်သူသာ များတတ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ သေနာ ကာယ ဗလအားကိုးလျက် စစ်ဆိုးခြင်း မပြုမူ၍ ရန်သူအောင်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းမြတ်သော ဥပါယ နည်းမျိုးတို့ဖြင့် သာလျှင် ကြိုးစား အားထုတ် ပြုလုပ်ရန် သင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် တိုင်ပင်ခြင်း၏ အကျိုးကို ဥပမာတမျိုးဖြင့် တိုး၍ ပြပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း နာကြားတော်မူပါဦးဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် “န တထောဋ္ဌာပုတေ သေလော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ကိဉ္ဇု-

၄၃။ န တထောဋ္ဌာပုတေ သေလော၊ ပါဏိနာ ဒါရုနာ ယထာ။
အပေါ့ ပါယာ မဟာသိဒ္ဓိ၊ တေ မန္တမဟပ္ပလံ။

ကိဉ္ဇု၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ နည်းတတန်ကား။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဒါရုနာ၊ တန်ဆာလက်နက်၊ မောင်းသစ်စက်ဖြင့်။ သေလော-မဟာ ပါသာဏော၊ ကျောက်တုံးရော၊ ကြီးကျယ်စွာကို။ ဥဋ္ဌာပုတေ၊ လွယ်စွာ ကြွပင့်၊ မြောက်၍ မြင့်နိုင်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ပါဏိနာ၊ ယန္တရားမဖက်၊ လက်သက်သက်ဖြင့်။ န ဥဋ္ဌာပုတေ၊ လုံးလုံးမပင့်၊ မမြောက်မြင့်နိုင်ရာ။ အပေါ့ပါယေန၊ စိုးစဉ်းနည်းငယ်၊ ကြောင်းဥပါယ်ဖြင့်။ မဟာသိဒ္ဓိ၊ ကြီးမားဖွံ့ဖြိုး၊ အကျိုးပြီးမြောက်၊ ခရီးရောက်၏။ တေ၊ ဤသို့ အကြောင်းအနည်း၊ အကျိုးကြီးခြင်းသည်။ မန္တမဟပ္ပလံ၊ ကြီးမား မြင့်မြတ် သော တိုင်ပင်နိုးနှော၊ ပြောဆိုခြင်း၏ အကျိုးပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကြီးကျယ်စွာသောကျောက်တုံးကျောက်ခဲကြီးကို အထက် သို့ ချီကြွ မြောက်ပင့်ရာ၌ များစွာသော သူတို့သည် လက်သက်သက်ဖြင့်သာ မချီကြွဘဲ အချင်းချင်း အကြံဉာဏ်ပေး၍ ဆွေးနွေးတိုင်ပင်လျက် သစ်စက် ယန္တရား သစ်သားမောင်း တပ်ဆင်၍ မြောက်တင်ခြင်းပြုပါမူ လွယ်ကူ သက်သာစွာဖြင့် လိုရာသို့ရောက်အောင် ယူဆောင် မြောက်တင်နိုင်ရာပါသည်။ ထိုသို့ သစ်သားစက် မောင်းမနင်းဘဲ ခပင်းဗိုလ်ပါ လူများစွာတို့သည် လက် သက်သက်ဖြင့်သာ ချီကြွမြောက်တင်ခဲ့ပါမူ လိုရာသို့ ယူဆောင် တင်မြောက်ခြင်း ကို အပထား၍ ထိုကြီးမားသော ကျောက်တုံးသည် လုံးလုံးမှ မတုန်လှုပ်ပေရာ။ ဤသို့လျှင် စိုးစဉ်းသော ဥပါယ အကြောင်းငယ်မျှဖြင့် ကြီးကျယ် ဖွံ့ဖြိုးသော

အကျိုးပြီးမြောက်၏။ ထိုသို့ အကြောင်းကား နည်းလျက် အကျိုးကြီးမားခြင်းသည် တိုင်ပင်နှိုးနှော ပြောဆိုခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

သို့သော်လည်း စစ်ဖြစ်ဘို့ရန် အလွန်နီးကပ်၍ နေလေပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အချိန်ရှိသည့်အခိုက် အထူး ဂရုစိုက်ပြီးလျှင် လိုရင်းအချက်တို့ကို ခပ်သွက်သွက် အားထုတ် ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆို၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၄၄။ ယထာ ကာလကတုယျောဂါ၊ ကသီ ဖလတီ ဘဝေ။

တထာ နိတိ အယံ ဒေဝ၊ စိရာ ဖလတီ န ခဏာ။

ယထာ-ယေန ပကာရေန၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ကာလကတုယျောဂါ၊ သင့်တင့် လျော်ကန်၊ အချိန်တန်တိုင်၊ မှန်မှန်ပြုလုပ်၊ လုံ့လထုတ်သဖြင့်။ ကသီ၊ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး၊ မျိုးစေ့ချခြင်းသည်။ ဖလတီ၊ သီးနှံ့ဖွံ့ဖြိုး အကျိုးဖြစ်ထွန်းခြင်းသည်။ ဘဝေ၊ ကေနမလဲ့၊ အမြဲဖြစ်ပေရာ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာလျှင်။ အယံ နိတိ၊ ဤယခုစီမံ ပြုလုပ်ကြံသော အစီအရင်သည်။ စိရာ၊ အကျိုးပေးခွင့်၊ အချိန်သင့်စွာ၊ ကြာမြင့်သော အခါကာလ၌။ ဖလတိ၊ ကောင်းစွာ ဖွံ့ဖြိုး၊ အကျိုးပေး၏။ ခဏာ၊ လောလောထင်လင်း၊ ခဏခြင်းဖြင့်။ န ဖလတိ၊ ကေနစင်းစင်း၊ အလျဉ်း မပေးနိုင်ရာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အချိန်ရှိခိုက်၌ ထွန်ယက်စိုက်ပျိုး မျိုးစေ့ချခြင်းသည် နောင်အချိန် သင့်တန်သော အခါကာလ၌ အသီးအနှံ့ ဖွံ့ဖြိုး၍ ကေန္တအကျိုးဖြစ်ထွန်းရာသကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤယခု အကျွန်ုပ်တို့ ကြံစည်အားထုတ် ပြုလုပ်ကြသော အစီအရင်သည်လည်း နောင်အကျိုးပေးခွင့် အချိန်သင့်သဖြင့် ကာလမြင့်ကြာသော အခါ၌ ကေန္တ အကျိုးပေးမည် မလွဲဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ယခုလက်ငင်း လောလောဆယ် ခဏခြင်းဖြင့် အလျဉ်း အကျိုးမပေးနိုင်သေးပါ ဟူလို။

ဘေးရန်ကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတို့ ဝေးသော အခါ၌သာ ကြောက်ရွံ့တုန်ဆုတ်၍ နီးကပ်စွာ တည်သော အခါ၌မူကား မကြောက်မရွံ့

ရဲဝံ့စွန့်စားခြင်းသည် မြင့်မြတ်သောသူတို့၏ လျှောက်ပတ်တင့်တယ် ဘွယ်ရာ သော ဂုဏ်အသရေ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကမ္ဘာလောက၌ တန်ခိုး ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံမြင့်မြတ်သော သူသည် ဘေးဘယနှင့် ဒုက္ခတွေ့ဆုံလျက် တစုံတခုသော ပျက်စီးခြင်းနှင့် ကြုံကြိုက်သည့်အခါ တုန်လှုပ်ချောက်ချားခြင်း မရှိ ပကတိအနေဖြင့် အခြေမပျက်စေဘဲ မြဲမြံ ခိုင်ခံ့စွာသာလျှင် တည်နေ တတ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ တည်နေမှ သင့်လျော်မည့်အကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ လျှောက်ထားလိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း မှတ်သားနာယူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “ဒူရေ ဘီရုတ္တံ·မာသန္ဓေ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၅။ ဒူရေ ဘီရုတ္တံ·မာသန္ဓေ၊ မဟတော သူရတာ ဂုဏော။
ဝိပုတ္တေ ဟိ မဟံ လောကေ၊ ဓီရတံ အနုဂစ္ဆတိ။

ဘယဟေတဝေါ၊ ဘေးရန်ဖြစ်မှု၊ အကြောင်းစုသည်။ ဒူရေ၊ ဖြစ်ရန်ကာလ၊ ဌာနဝေးစွာ၊ တည်သည့်ခါ၌။ ဘီရုတ္တံ၊ တင်ကူးမဆွ၊ ဝေးမှ ရှောင်ကွင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ အာသန္ဓေ၊ ချဉ်းကပ်နီးစွာ၊ တည်သည့်ခါ၌။ သူရတာ၊ မကြောက်မရွံ့၊ ရဲဝံ့စွန့်စားခြင်း၏ အဖြစ်သည် လည်းကောင်း။ မဟတော-မဟန္တဿ၊ ရည်ချင်းကုံလုံ၊ တန်ခိုးဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံ မြင့်မြတ်သောသူ၏။ ဂုဏော၊ လျှောက်ပတ်တင့်တယ်၊ ဘွယ်ရာသော ဂုဏ်အသရေ သည်။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ဟောတိ၊ မသွေစင်စစ်၊ ကေနဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ စင်စစ်ကေန၊ အမှန်ဖြစ်သောကြောင့်။ လောကေ၊ ပြန်ပြော ကျယ်စွာ၊ ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌။ မဟံ-မဟန္တော၊ ရည်ချင်းကုံလုံ၊ တန်ခိုး ဂုဏ်နှင့်၊ ပြည့်စုံမြင့်မြတ်သောသူသည်။ ဝိပုတ္တေ၊ ဘေးဘယနှင့်၊ ဒုက္ခတွေ့ဆုံ၊ အပျက်ကြုံရာ၌။ ဓီရတံ၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့သည်၏ အဖြစ်သို့။ အနုဂစ္ဆတိ၊ မလွဲမဖောက်၊ အမြဲရောက်တတ်၏။

ဤဘေးရန်၏ အရေးကြောင့် စိတ်နှလုံး ပူဆွေးလျက် မအေးမသာ ဖြစ်ခြင်း၏ အလျဉ်းမပြုသင့်ကြောင်းကို ဥပမာ လောင်းစွက်၍ အကွက်သင့် ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထို့ပြင် ဤလျှောက်တင်လတ္တံ့သောအချက်ကို ဆက်လက်၍

ကြားနာတော်မူပါဦးဟု ဆိုပြီးလျှင် “ပစ္စုဟော သဗ္ဗသိဒ္ဓိနံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၆။ ပစ္စုဟော သဗ္ဗသိဒ္ဓိနံ၊ မုတ္တာပေါ ပထမော ကိလ။
အတိသီတလံမပျမ္မံ၊ ကိံ ဘိန္ဒုတိ န ဘူတလံ။

ဥတ္တာပေါ၊ သောက ရှုပ်ထွေး၊ စိတ် ပူဆွေးခြင်းသည်။ သဗ္ဗသိဒ္ဓိနံ၊ ဆောင်ရွက်သမျှ ကိစ္စအလုံး၊ ပြီးဆုံးပေါက်ရောက်၊ ထမြောက်အောင်မြင်ခြင်းတို့၏။ ပဌမော၊ ဦးစွာမဆွ၊ အစစခန်း၊ ပဌမတန်း ဖြစ်သော။ ပစ္စုဟော ကိလ၊ ဆီးတားကန့်ကွက်၊ နှောက်ယှက်ရန်စွယ်၊ အန္တရာယ်စစ်၊ ဘေးကြီးဖြစ်သတတ်။ အတိသီတလံ အပိ၊ အလွန်ချမ်းကြည်၊ အေးမြသည်လည်းဖြစ်သော။ *အမ္ဘံ၊ အမ္ဘုဒကာ၊ မည်ရထွေထွေ၊ သီတရေသည်။ ဘူတလံ၊ ခက်ထန်မာတင်၊ မြေအပြင်ကို။ န ဘိန္ဒုတိ ကိံ၊ စွန့်လွှတ်ပယ်ကွင်း၊ ရှောင်ဖယ်ငြင်း၍၊ မထွင်းဖောက်နိုင်ပါသလော။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သောက၊ ဗျာပါရ ရှုပ်ထွေးလျက် စိတ်နှလုံး ပူဆွေးခြင်းသည် ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် ရှိသမျှ အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ ပြီးစီးထမြောက်၍ ပေါက်ရောက် အောင်မြင်ခြင်းတို့၏ ပဌမတန်းဖြစ်သော ဆီးတားနှောက်ယှက်ကန့်ကွက် ဖျက်ဆီးတတ်သော ဘေးအန္တရာယ်ကြီး ဖြစ်ပေသည်။ သို့ဖြစ်၍ စိတ်နှလုံး ပူပူဆွေးဆွေး မအေးမသာဖြစ်လျက် ကတိုက်ကရိုက် ကဗျာကရာ ပြုပြီးလျှင် မည်သည့်အမှု ကိစ္စမျိုးကိုမှ ဆောဆောလျင်လျင် မပြုလုပ် မဆောင်ရွက်သင့်၊ စိတ်နှလုံး ကြည်ကြည်အေးအေးဖြင့် တဖြေးဖြေး ကြည့်ရှုစဉ်းစား၍ အမှုအားလျော်စွာသာလျှင် စီမံ ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် အေးမြလှစွာသော ရေသည် အလွန်တရာ ခက်ထန်မာသော မြေအပြင်ကို ပင်လျှင် ဖောက်ထွင်းနိုင်သေးသည် မဟုတ်ပါလော။ ရေသည် အေးစက်နူးညံ့သည့်အတွက် အလွန်တရာ ခက်မာသော မြေအတွင်းသို့ စွန့်လွှတ်ပယ်ကွင်း ရှောင်ဖယ်ငြင်း၍ မထွင်းဖောက်နိုင်ဘဲ ရှိပါသလော။ ထို့ကြောင့် စိတ်သောက မရှုပ်ထွေးစေမူ၍ အေးအေးဖြင့်သာ စီမံပြုလုပ်သင့်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

* ဤ၌ အမ္ဘုသဒ္ဓါ ရေဟော။

အရှင်ဟင်္သာမင်း အထူးပင် အလေးဂရုပြု၍ စီမံ အားထုတ်သင့်ပါသည်။
ဤ စိတြဝဏ္ဏ ဥဒေါင်းမင်းသည် ကြီးမားသော ခွန်အားနှင့် ပြည့်စုံပါသည်။
အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို
ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၄၇။ ဗလိနာ သဟ ယောဒ္ဓဗ္ဗ၊ မိတိ နတ္ထိ နိဒဿနံ။
တံ ယုဒ္ဓံ ဟတ္ထိနာ သဒ္ဓိံ ၊ နရာနံ မစ္စုမာဝဟေ။

ဗလိနာ၊ ကိုယ်ထက် သာလွန်၊ အားခွန် ဗလ၊ ကြီးမားလှသော သူနှင့်။
ယောဒ္ဓဗ္ဗံ ဣတိ၊ ခုခံရန်ပြုလျက်၊ အံတုတိုက်ခိုက်ရမည်ဟူ၍။ နိဒဿနံ၊ နိတိ
ကျမ်းတတ်၊ ဆရာမြတ်တို့၊ မိန့်အပ်စကား၊ နည်းညွှန်ကြားခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊
ကော်တိတိ၊ မှန်မရှိခဲ့။ ဟတ္ထိနာ၊ လူ့ထက်ဗလ၊ အဆအရာ၊ မကသာသည့်၊ နာဂ
ပြောင်တင်၊ မှန်သောက်ဆင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ၊ တက္ခာ။ တံ ယုဒ္ဓံ၊ ထိုခုခံရန်ပြုလျက်၊ အံတု
တိုက်ခိုက်ခြင်းသည်။ နရာနံ၊ ဆင်အောက် ဗလ၊ သေးငယ်လှသော၊ လူသား-
လူတို့အား။ မစ္စု၊ မှန်မှန်ကြေညက်၊ ဇီဝိန်ပျက်လျက်၊ အသက်သေခြင်းသို့။
အာဝဟေ၊ မသေမလှန်၊ ဧဝကန်ဖြင့်၊ အမှန်ဆောင်ပေရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မိမိထက် အလွန် ခွန်အားဗလ ကြီးမားလှသောသူနှင့် ခုခံ
ရန်ပြုလျက် အံတုတိုက်ခိုက်ရမည် တိုက်ခိုက်သင့်သည် ဟူ၍ နိတိကျမ်းတတ်
ဆရာမြတ်တို့ မိန့်မှာအပ်သော စကား နည်းညွှန်ကြားခဲ့ခြင်းသည် အလျဉ်း
မရှိပါ။ ယင်းသို့ ကိုယ့်ထက် ဗလခွန်အား အလွန်ကြီးမားသော သူနှင့် ခုခံ
တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် လူတို့ထက် ခွန်အားဗလ အဆအရာ မကသာသည့်
ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရသည်နှင့် အလားပမာ တူပေသည်။ ထို့ပြင်
ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့် တိုက်ခိုက်ရခြင်းသည် လူသား လူတို့မှာ မှန်မှန်ညက်ညက်
ကြေပျက်၍ အသက်သေဆုံးရန်သာ ရှိပါသည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ယခုအခါ မိမိထက်
ကဲလွန်၍ ခွန်အား ကြီးမားလှသောသူနှင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရမည် ဖြစ်ပါ၍ အထူးပင်
ဂရုပြု၍ စီမံအားထုတ်သင့်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် သင့်မြတ်လျော်ကန်သဖြင့် မိမိက နိုင်တန်လောက်သော အချိန်
ကာလသို့ မရောက်မူ၍ ရန်သူနှင့် တေ့ဆိုင်လျက် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ရခြင်း

သည်လည်း အလျဉ်း မသင့်လျော်ပုံ အချက်ကို ဆက်လက်၍ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ ထို့ပြင် တတန် ဆင်ခြင်ရန် အကြောင်းတမျိုးကို တိုးဆင့်၍ နာတော် မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “သမူဠော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၈။ သမူဠော ကာလ•မပတွာ၊ ယော•ပကတ္တရိ ဝတ္တတေ။
ကလိံ သဒ္ဓိံ ဗလဝတာ၊ ကိဋ္ဌပက္ခောဂ္ဂမော ယထာ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာလံ၊ သင့်မြတ်လျော်ကန်၊ တိုက်ခိုက်ရန် ကာလသို့။ အပတွာ၊ မရောက်မူ၍။ အပကတ္တရိ၊ မျက်မာန်ဥူစု၊ ကိုယ့်ရန်သို့။ ဝတ္တတေ၊ အံတုတိုက်ခံလျက်၊ ခိုက်ရန်ကိုဖြစ်စေ၏။ သ-သော၊ ထိုအချိန်မတန်၊ ခိုက်ရန်ကို ဖြစ်စေသောသူသည်။ မူဠော၊ မြော်မြင်ဉာဏ်ကင်း၊ မိုက်-အ ဖျင်း သည်သာလျှင်တည်း။ ကိဋ္ဌပက္ခောဂ္ဂမော၊ ပရွက်ခြံပုန်း၊ ပိုးတုံးလုံးတို့၏၊ အသုံးမ တန်၊ တောင်ပံနှစ်ဘက်၊ ပေါ်ပေါက်ချက်သည်။ တေသံ၊ ထိုပရွက်ခြံပုန်း၊ ပိုးတုံးလုံး တို့၏။ ဝိနာသကာရဏော ယထာ၊ ခန္ဓာအသက်၊ ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာလျှင်။ ဗလဝတာ၊ ခွန်အားဗလ၊ ကြီးမားလှသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ကလိံ၊ ခုခံအပြိုင်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက် ခြင်းသည်။ အတ္တနေော၊ မိမိ၏။ ဝိနာသကာရဏော၊ ခန္ဓာအသက်၊ ပျက်စီး ခြင်း၏ အကြောင်းပင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် သူသည် မိမိက အောင်မြင် နိုင်လောက်သော အချိန်အခါ မရှိပါဘဲလျက် ငြိမ်သက်စွာမနေမူ၍ ရန်သူတဘက်ကို သက်သက်မဲ့ အံတု၍ ခုခံတိုက်ခိုက်၏။ ထိုကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်သောသူသည် စင်စစ်အားဖြင့် အဖျင်းအမိုက်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် ဥပမာအားဖြင့် ဆိုသော် ခြေတို့ဖြင့် တွားလျက် မြေ၌သာ ကျက်စား သွားလာနေကျဖြစ်သော ပရွက်ခြံပုန်း ပိုး တုံးလုံးတို့၌ မိမိတို့နှင့် အသုံးမတန်သည့် အတောင်ပံနှစ်ဘက်တို့ ပေါ်ထွက် ပေါက်ရောက်၍လာရာ ထိုသေးငယ်စွာသောအတောင်ကို အားကိုး၍ စိတ်တမျိုးတက်ကြွလျက် အထက်ကျော်ကာလက တခါမျှ မရောက်ဘူးသဖြင့် ထူးလှသည့် ကောင်းကင်ယံသို့ ထွက်ပျံရန် အလိုကြီးကြသဖြင့် လေဟုန်စီးတက် ကြရာ ဗလ, သာသည့် ငှက်တသင်းတို့က ချက်ခြင်းလက်ငင်း အတင်းထိုးသုတ်

သဖြင့် ရုတ်တရက် ဇီဝိန်ကြော့၍ သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ကြရပေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ရာ၌ ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ ပိုးတုံးလုံးတို့ အတောင်နှစ်ဘက် ပေါက်ပေါ်ချက်သည် မိမိတို့၏ အသက်ကို ရန်ရှာသကဲ့သို့ ထို့အတူ ခုန်အားဗလ ကြီးမားလှသော သူနှင့် ရန်မူအံ့တုလျက် ခုခံတိုက်ခိုက်ရခြင်းသည် စင်စစ်အားဖြင့် မိမိ၏အသက် ကို ရန်ရှာ၍ ခန္ဓာပျက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် အထူး ဂရုစိုက်ပြီးလျှင် စီရင် ဆောင်ရွက်ထိုက်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

အခွင့်မသာ၍ အခါမဟုတ်ပါမူ ခပ်ကုတ်ကုတ် သည်းခံ၍ မာန်စွယ်ကို ချသင့်ကြောင်း အခါကောင်း၍ အခွင့်သာခါမှ မာန်မာန ထောင်လွှားလျက် ငါတကား ပြုသင့်ကြောင်းကို ဥပမာထပ်လောင်း၍ ကောင်းစွာ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ကြားနာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “ကုမ္မော သံကောစ မတ္တာယ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၄၉။ ကုမ္မော သံကောစမတ္တာယ၊ ပဟာရမပိ ခမ္မေယျ။
ပတ္တကာလေ တု နိတိည၊ ဥတ္တိဋ္ဌေ ကုဒ္ဓသပေါဝ။

နိတိည၊ နိတိကျမ်းဆို၊ မိန့်အလိုကို၊ ထိုထိုနဲ့ သိ၊ ပညာရှိသည်။ အပတ္တ-
ကာလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်မှု၊ ကြည့်ရှု ချင့်ထောက်၊ ချိန်မရောက်သော အခါ၌။
အတ္တာယ၊ မိမိ၏အကျိုး၊ ပွားစီးတိုးစေခြင်းငှါ။ ကုမ္မော ဝိယ၊ လိပ်၏ပြုဟန်၊
ပုံစံနမူ၊ ပမာတူသာလျှင်။ သံကောစ-သံကောစန္ဓော၊ ကြောက်ဆုတ်ရွံ့ရွံ့၊
ငြိမ်စွာတုန်လျက်။ ပဟာရံ အပိ၊ ရန်သူရိုက်နှက်၊ ပုတ်ခတ်ချက်ကိုမူလည်း။
ခမ္မေယျ၊ ဒေါမာန်မလှုံ၊ ရန်မတုံ့ဘဲ၊ ခေါင်းငုံ့၍ခံရာ၏။ ပတ္တကာလေတု၊ ခိုက်ရန်
ဖြစ်မှု၊ ကြည့်ရှုချင့်ထောက်၊ အချိန်ရောက်သော အခါ၌မူကား။ ကုဒ္ဓသပေါဝ၊
ဒေါမာန်ဖီသွင်း၊ ပါးပြင်းမြှောက်မိုး၊ မြေဟောက်မျိုးကဲ့သို့။ ဥတ္တိဋ္ဌေ၊ ငါတကား
ဟု၊ ကြုံးဝါးသံပ၊ ဟုန်းဟုန်းထရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ နိတိဓမ္မသတ် အရပ်ရပ်ကို နှံ့စပ်ကျေပြန်သော ပညဝန်
သုခမိန်သည် မိမိ၏ရန်သူကို ခုခံအံ့တုလျက် ရန်ပြုဘို့ရန် အချိန်မတန် အခါ
မရောက်သည်ရှိသော် မိမိ၏အကျိုးကို မြှောက်ိုးကြံဖန်၍ လိပ်တို့၏ ပြုမူဟန်ကို
စံနမူ လုပ်ပြီးလျှင် ကြောက်ရွံ့ တုန်ဆုတ်လျက် ရန်သူရိုက်နှက် နှိပ်စက်သည့်

အချက်ကိုပင် အမျက်မထန် ဒေါမာန်မလှုံ ရန်မတုံ့ဘဲ ခေါင်းငုံ့၍ခံပေ၏။ ခုခံ အံတုလျက် ရန်ပြုဘို့ရန် ချိန်အခါတန်ပါမူ ဒေါမာန်ဖီသွင်း ပါးပြင်းမြောက်မိုး လျက် စိတ်ဆိုးသော မြေဟောက်သည် ပေါက်တော့မည် ဟန်ခင်းသကဲ့သို့ ထန်ပြင်းသည့် အနေအထားဖြင့် ငါတကားဟု ကြုံးဝါးသံပ ဟုန်းဟုန်းထလျက် မာန်စွယ်ကို ပြပေရာသည် ဟူလို။

ထိုသို့ပင် မိမိက ဗလခွန်အား သေးငယ်ပင် သေးငယ်ငြားသော်လည်း အမှုသွားကို ထောက်စာ၍ သင့်လျော်စွာ စီရင်တတ်ပါမူ မည်သည့်ရန်သူ ကိုမှ မကြောက်ရွံ့ထိုက်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ လျှောက်ကြားလိုသည် ဖြစ်၍ အရှင်ဟင်္သာမင်း နာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “မဟာဗျဗေပျု ပါယညူ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၅၀။ မဟာဗျဗေပျုပါယညူ၊ သမမေဝ ဘဝေ ခမော။
သမုမ္မုလယိတုံ ရုက္ခေ၊ တိဏာနိဝ နဒီရယော။

ဥပါယညူ၊ ဥပါယ်အကြောင်း၊ နည်းအပေါင်းကို၊ ကောင်းစွာ သိသော သူသည်။ မဟတိ၊ ကိုယ့်ထက်ခွန်အား၊ ကြီးမားသောသူ၌ လည်းကောင်း။ အပိ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အပေ၊ ဗလသေးနုပုံ၊ ခွန်အားယုတ်သောသူ၌လည်းကောင်း။ သမမေဝ၊ နှစ်မူမခွ၊ တူအမျှသာလျှင်။ ခမော၊ နှိပ်နင်းလွယ်အောင်၊ ခံစွမ်း ဆောင်သည်။ ဘဝေ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ကိမိဝ၊ တန္တုမှတ်ရာ၊ ဥပမာ ဝယ်၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ရုက္ခေ စ၊ ပင်စည်ခိုင်မြီး၊ သစ်ပင်ကြီး တို့ကို လည်းကောင်း။ တိဏာနိ စ၊ ပင်စည်သေးသွယ်၊ သစ်ပင်ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သမမေဝ၊ နှစ်မူမခွ၊ တူအမျှသာလျှင်။ သမုမ္မုလယိတုံ၊ အမြစ် မှထုတ်၊ တိုက်ခိုက်နုတ်ခြင်းငှါ။ ခမော၊ ကြီးငယ်မရွှောင်၊ ခံစွမ်းဆောင်သော။ နဒီရယော ဣဝ၊ မြစ်လုံးပြည့်လျှမ်း၊ ကမ်းကိုလှမ်း၍၊ အကြမ်းအပြင်း၊ စီးဆင်း သွင်သွင်၊ ရေအယဉ်သို့၊ မချို-ပမာ အတူသာတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရန်သူနှင့် တွေ့ဆုံ ကြုံကြိုက်ရာ၌ ရန်သူ အောင်ကြောင်း ဖြစ်သော နည်းကောင်း ဥပါယ်တို့ကို လယ်လယ်ကြီး မှတ်မိ၍ တတ်သိသော သူသည် မိမိထက် သေနာကာယ ဗလခွန်အား ကြီးမားသောသူ၊ တူမျှသောသူ၊

ယုတ်သောသူတို့ကို ခုခံ၍ အနိုင်ကြံရာ၏။ မည်သူ့ကို စွမ်းနိုင်၍ မည်သူ့ကို မစွမ်းနိုင်ဟူ၍ နှစ်မူ နှစ်ခွဲ မရှိဘဲ အတူအမျှသာလျှင် အောင်မြင် နှိပ်နင်း နိုင်ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ဆိုသော် ကမ်းလုံးပြည့်လျှမ်း၍ အလွန်တရာ ရေစီးကြမ်းသော မြစ်ရေ၏ အဟုန်အယဉ်သည် ရေဦးတွင်တည်ရှိသရွှေ့ သစ်ပင် ကြီးငယ် ဟူသမျှတို့ကို နှစ်မူမခွဲဘဲ တခဏခြင်း တိုက်လဲ၍ ပစ်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ကြောင့် ဤရန်သူမင်း၏ တမန်ဖြစ်သော ကျေးသားကို ယုံကြည် နှစ်သိမ့်အောင် ပြောဆို ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ကြီးကျယ် ခိုင်ခံ့သော ခံတပ်ကို ဆောက်လုပ် စီမံ၍ မပြီးသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး ဤအရပ်၌ပင် ဆိုင်းငံ့၍ နေစေရန် သင့်လျော်ပါသည်။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးလော့ ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၅၁။ ဧကော သတံ ယောဓယတိ၊ ပါကာရဋ္ဌော ဓနုဒ္ဓရော။
 သတံ သတသဟဿာနိ၊ တသ္မာ ဒုဂ္ဂံ ဝိဓိယတေ။

ပါကာရဋ္ဌော၊ ဆီးတားမြို့ရိုး၊ ခိုကိုးရစ်ဆိုင်း၊ တံတိုင်းတွင်း၌ တည်သော။
 ဧကော၊ ကုဒဖ်မလျောက်၊ တယောက်ထည်းသာဖြစ်သော။ ဓနုဒ္ဓရော၊
 လေးမြားအတတ်၊ ကမ်းခတ်ယောက်ျား၊ လေးသွားသည်။ သတံ၊ စစ်ဆင်
 ချီတက်၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ၊ လူတရာကို။ ယောဓယတိ၊ ခုခံပိုင်ပိုင်၊ တိုက်ခိုက်နိုင်၏။
 သတံ၊ တွက်ရေတရာ၊ သင်္ချာမြောက်ပွား၊ လေးသွားသည်။ သတသဟဿာနိ၊
 စစ်ဆင်ချီတက်၊ ရဲမက်သင်္ချာ၊ ဗိုလ်ပါတသိန်းကို။ ယောဓယတိ၊ ခုခံပိုင်ပိုင်၊
 တိုက်ခိုက်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ တယောက်ဖြင့် တရာ၊ တရာဖြင့် တသိန်း၊
 အောင်နိုင်ကိန်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ၊ ခိုကာပိတ်ဆီး၊ ခံတပ်ကြီးကို။
 ဝိဓိယတေ၊ ယနေ့တည်ထိုင်၊ ပြုစီရင်လျက်၊ အလျင်ဆောက်လုပ်ရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရန်သူတို့ကို ခုခံတိုက်ခိုက်ရာ၌ ကာကွယ်ရစ်ဝိုင်းအပ်သော တံတိုင်း၏ အတွင်း၌ တည်၍ ခုခံ တိုက်ခိုက်ရပါမူ လေးမြား အတတ်ကို ကမ်းတဘက်ရောက် တတ်မြောက်ပြီးသောတယောက်ထည်းသောသူသည်လည်း ရဲမက်ဗိုလ်ပါ လူတရာကို အသာဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင်ပါသည်။ လေးသွားတရာ

သည်ကား ဗိုလ်ပါတသိန်းကို ပင်လျှင် အောင်မြင်အောင် ခုခံတိုက်ခိုက်နိုင် ပါသည်။ ထိုသို့ တယောက်ဖြင့်တရာ၊ တရာဖြင့် တသိန်းကို အောင်မြင်နိုင်သော အကျိုးရှိသောကြောင့် ဗိုလ်ပါတို့ ခိုအောင်း၍ ခုခံရာဖြစ်သော ခံတပ်ကြီးကို ပြီးစီးအောင် တင်ကူး၍ အထူး ဆောက်လုပ်သင့်ပါသည် ဟူလို။

ခံတပ်မရှိသော အပြစ်ကို သနစ်ကျမှတ်ဘို့ရန် ထပ်မံ၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး မှတ်သားရန် အချက်ကို ဆက်လက်၍ နာပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “နာဒုဂ္ဂေါ ဝိသယော” အစရှိသော ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆိုတင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၅၂။ နာဒုဂ္ဂေါ ဝိသယော ကဿ၊ ရိနော ပရိဘဝပုဒံ။
အဒုဂ္ဂေါ နာသယော ရာဇာ၊ ပေါတစ္စုတမနုရိဝ။

၅၃။ ဒုဂ္ဂံ ကာရိယံ မဟာခါတ၊ မုစ္စပါကာရသံယုတံ။
သယန္တံ သဇလံ သေလ၊ သရိမ္မရုဝနာသယံ။

ဝိသယော၊ ပြည်မရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်။ အဒုဂ္ဂေါ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါ၊ ခိုရာ အရပ်၊ ခံတပ်မရှိခဲ့ပါမူ။ ကဿ အရိနော၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ဘယ်ရန်သူ၏။ န ပရိ-ဘဝပုဒံ၊ လှမ်းမိုးဘိစီး၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၏အကြောင်း မဖြစ်ကောင်းပါအံ့နည်း။ ပရိဘဝပုဒံ ဝေ၊ လှမ်းမိုးဘိစီး၊ ဖျက်ဆီးခြင်း၏အကြောင်း၊ ဖြစ်ကောင်းသည် သာလျှင်တည်း။ ရာဇာ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ အဒုဂ္ဂေါ၊ ရဲမက် ဗိုလ်ပါ၊ ခိုရာအရပ်၊ ခံတပ်မရှိပါမူ။ ပေါတစ္စုတမနုရိဝ၊ မြစ်ပင်လယ်ရေကြော၌၊ သဘောမှ ကျသောသူကဲ့သို့။ န အာသယော၊ ကြံ့ကြံ့ဆောက်တည်၍၊ ထောက်မှီ ခိုကိုးရန်၊ ကေန်မရှိပေ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ခံတပ်၊ တည်ဆောက်ခြင်းသည်၊ လိုရင်း ပခာနဖြစ်လေသောကြောင့်။ မဟာခါတံ၊ ရစ်ဝိုင်းပတ်ကုန်း၊ ကျုံးကြီးလည်း ရှိသော။ ဥစ္စပါကာရ သံယုတံ၊ မြင့်မောက်တံတိုင်း၊ ကာဝိုင်းပြုလုပ်၊ မြေကတုပ် လည်းရှိသော။ သ-ယန္တံ၊ ယန္တရားစက်၊ လက်နက်ဆင်ခြင်းလည်း ရှိသော။ သ-ဇလံ၊ ဗိုလ်ပါအလုံး၊ ချိုးသုံးတစေ၊ သောက်ရန်ရေလည်းရှိသော။ သေလ-သရိ မရုဝနာသယံ၊ ကျောက်တောင်မြစ်စဉ်၊ သဲပြင်ကန္တာ၊ မြိုင်ဝနာကိုလည်း မှီသော။ ဒုဂ္ဂံ၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ၊ ခိုရာအသီး၊ ခံတပ်ကြီးကို။ ကာရိယံ၊ ဆောလျှင် အမြန်၊ စီမံမယုတ်၊ ဆောက်လုပ်ဘို့သင့်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တိုင်းပြည်အချင်းချင်းတို့ စစ်ခင်း တိုက်ခိုက်ကြရာ ရဲမက် ဗိုလ်ပါတို့ ခိုကိုး တိုက်ခိုက်ရာဖြစ်သော တံတိုင်းခံတပ်သည် ထိုစစ်ဖြစ်ရာ အရပ် တွင်း၌ လိုရင်းကြီးတခု ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ လိုရင်းဖြစ်သော ခံတပ်မရှိသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံကို မည်သည့်ရန်သူကမဆို လွှမ်းမိုးဘိစီ၍ ဖျက်ဆီးနှိပ်စက် မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ထိုသို့ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့ ခိုကိုးရာ ခံတပ် မရှိခဲ့ပါမူ နိုင်ငံကို အုပ်စိုးသည့် အစိုးရဘုရင်မှာ သမုဒ္ဒရာ ပင်လယ်ကြော၌ သင်္ဘောမှ ကျသောသူကဲ့သို့ ကြံ့ကြံ့ဆောက်တည်၍ ထောက်မှိုခိုကိုးရန် ဧကန် မရှိရာပေ။ ထို့ကြောင့် စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ ခိုမှီးတိုက်ခိုက်ရာဖြစ်သော ခံတပ်ကြီး ကို အဆောတလျင် စီရင်ဆောက်လုပ်ရန် သင့်ပါသည်။ ထိုခံတပ်ကြီး၌ လှည့်လည် ရစ်ပတ်လျက် တူးအပ်သော ကျုံးကြီးလည်း ရှိစေရပါမည်။ မြင့်မောက်စွာ ကာဝိုင်းလျက် ရစ်သိုင်းပြုလုပ်အပ်သော တံတိုင်းမြေကတုပ် လည်း ရှိစေရပါမည်။ စစ်နှင့်ဆိုင်သော ယန္တရား စက်လက်နက်ကိုလည်း အသင့် ပြင်ဆင်ပြီး ရှိစေရပါမည်။ ဗိုလ်ပါအလုံးတို့ ချိုးလောက် သုံးလောက်သော ရေနှင့်လည်း ပြည့်စုံစေရပါမည်။ ကျောက်တောင်မြစ်စဉ် သဲပြင်စခန်းနှင့် တောတန်းကိုလည်း မှီစေရပါမည်။ ထိုကဲ့သို့ အမှီရသော အရပ်၌ ခံတပ်ကို ဆောက်လုပ်ရပါမည် ဟူလို။

ထို့နောက် ခံတပ်၏ ပြည့်စုံခြင်း ခုနစ်ပါးတို့ကို ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ “ဝိတိဏ္ဏတာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၅၄။ ဝိတိဏ္ဏတာ•တိဝေသမုံ၊ ရသဓညေဓသင်္ဂဟော။
 ပဝေသဉ္ဇာ•ပသာရဉ္ဇ၊ သတ္တေတာ ဒုဂ္ဂသမ္ပဒါ။

ဝိတိဏ္ဏတာ စ၊ ပြန်ပြောတင့်တယ်၊ ကြီးကျယ်သည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ အတိဝေသမုံ၊ နီးနားအပြင်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ်၊ မလွယ်လွန်ကြမ်း၊ လမ်းပန်း မသာ၊ မညီညာသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ရသဓညေဓသင်္ဂဟော စ၊ သုံးရေ စပါး၊ ထင်းများသိုမှီး၊ လုံလောက်ပြီးသည်၏အဖြစ်လည်းကောင်း။ ပဝေသဉ္ဇာ ခံတပ်အတွင်း၊ သွင်းရန်ထုတ်ချောက်၊ အဝင်ပေါက်လည်းကောင်း။ အပသာရဉ္ဇ၊ အပထုတ်မှု၊ လွယ်ကူအရောက်၊ အထွက်ပေါက်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

တော သတ္တု၊ ဤအကြောင်းစု၊ ခုနစ်ခုတို့သည်။ ဒုက္ခသမ္ပဒါ၊ ခံတပ်၏ လျှောက်ပတ် ကုန်လုံ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့ပေတည်း။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ ခံတပ်၏အတွင်း၌ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ ချောင်ချီစွာ သွားလာနေထိုင် လောက်အောင် ကျယ်ဝန်း ပြန့်ပြောခြင်း။
- ၂။ ခံတပ်၏အနီးဖြစ်သော ပတ်လည်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ခလုပ်ခစင်း ကုန်းကျင်းထူထပ်လျက် လမ်းပန်းမသာ မညီညာခြင်း။
- ၃။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ ကာလကြာမြင့်စွာ လုံလောက်အောင် သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေ ပြည့်စုံခြင်း။
- ၄။ ဆန် ပြောင်း စပါး အစားအစာ ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း။
- ၅။ ထင်း မီး ပြည့်စုံလုံလောက်ခြင်း။
- ၆။ အပ၌ရှိသော ပစ္စည်းကို ခံတပ်၏အတွင်းသို့ သွင်းရန် သွင်းပေါက် ဝင်ပေါက်ရှိခြင်း။
- ၇။ အတွင်းရှိ ပစ္စည်းကို ခံတပ်၏အပ၌ ထုတ်ရန် ထွက်ပေါက် ထုတ်ပေါက် ရှိခြင်း ဤခုနစ်ပါးတို့သည် ခံတပ်၏ ပြည့်စုံခြင်းတို့ မည်ကုန်၏။

ထိုသို့တင်လျှောက်လေရာ ဟင်္သာမင်းက ဤခံတပ်ကို တည်ဆောက်ရန် မည်သူအား ခန့်ထားရန် သင့်လျော်ပါမည်နည်းဟု မိန့်တော်မူရာ အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၅၅။ ယော ယတြ ကုသလော ကမ္မေ၊ တံ တတြ ဝိနိယောဇယေ။
ကမ္မေသုဒိဋ္ဌကမ္မော ယော၊ သတ္တညောပိ ဝိမုယုတိ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ယတြ ကမ္မေ၊ ကိုယ်နှုတ်နှစ်ဖြာ၊ ပြုလိုရာစု၊ အကြင် အမှု၌။ ကုသလော၊ လိမ္မာညာဏ်မြင်၊ တတ်ကျွမ်းကျင်၏။ တံ၊ ထိုလိမ္မာ ညာဏ်မြင်၊ တတ်ကျွမ်းကျင်သော သူကို။ တတြ၊ ထိုပြုလိုသမျှ၊ မှုကိစ္စတို့၌။ ဝိနိယောဇယေ၊ ရှောင်လျက်မနေ၊ ဆောင်ရွက်စေရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။

ကမ္မေသု၊ ကိယံနုတ်နှစ်ဖြာ၊ ပြုလို့ရာစု၊ ဆောင်ရန်မူတို့၌။ အဒိဋ္ဌကမ္မော၊ မတွေ့
မမြင်၊ မကျမ်းကျင်သော အမှုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သတ္တညောပိ၊ ပိဋက
ကျမ်းဂန်၊ ပြန်လှန်မှုနှောက်၊ တတ်သိမြောက် သော်လည်း။ ဝိမုယုတိ၊
သင့်လျော်လိမ့်လော၊ မသင့်လျော်လောဟု တွေးတောစိတ်ကူး၍၊ အထူး
တွေဝေတတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး အကြင်သူသည် အကြင်အမှု၌ ကျမ်းကျင်
လိမ္မာ၍ ကောင်းစွာနပ်နော၏။ ထိုအမှု၌ ထိုကျေပြန်လိမ္မာ၍ ကောင်းစွာ
တတ်မြောက်သော သူကိုသာလျှင် ဆောင်ရွက်စေရန် သင့်လျော်ပါသည်။
အဘဲကြောင့်နည်းဟူမူ အလုပ်ကို မကျမ်းကျင် မမြင်သောသူသည် အရပ်ရပ်
ကျမ်းဂန်ကို ပြောင်းဆန်အောင် မှောနှောက်၍ တတ်မြောက်ခြင်းရှိပါသော်လည်း
အဘယ်နည်းနှင့် ဘယ်လို စ-ရမည်နည်း။ ဘယ်နေရာမှာ ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့လျှင်
ဟုတ်မှဟုတ်ပါမည်လော သို့လော အသို့လော ဤကဲ့သို့လော ထိုကဲ့သို့လော
စသည်ဖြင့် အနည်းနည်း တွေးတောလျက် လောမျိုးစုံ ရှုပ်ပွေ၍ အများကြီး
တွေဝေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ့နေရာနှင့်သူ ကျမ်းကျင် လိမ္မာသူကိုသာ
လျှင် စီရင်ဆောင်ရွက်စေရန် သင့်လျော်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် စစ်သူကြီးဖြစ်သော ခေါက်ရှာငှက်ကို ရှေးတော်သို့ ဆင့်ခေါ်ရန်
သင့်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်သည့်အတိုင်း ဆင့်ခေါ်စေ၍ ရှေးတော်သို့ ရောက်
လေရာ ဟင်္သာမင်းက ခေါက်ရှာငှက်ကို စောင်းငဲ့၍ ကြည့်ပြီးလျှင် အို-အချင်း
စစ်သူကြီး ခေါက်ရှာငှက် သင်သည် ခံတပ်အလို့ငှါ သင့်လျော်သော နေရာကို
ရှာကြံ၍ လျင်မြန်စွာ စီမံဆောက်လုပ်ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုအခါ ခေါက်ရှာငှက်က ရှိခိုးလျက် အရှင် ဟင်္သာမင်း ရှေးရှေးမဆွ
ရှည်မြင့်စွာသော ကာလကပင်လျှင် ခံတပ်ကို ရှာကြံ၍ ထားအပ်ပါပြီ။
ဤခံတပ်ကား အခြားမဟုတ် ဤရေအိုင်ကြီးပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဘဲကြောင့်
ဆိုသော် ဤရေအိုင်ကြီး၏ အလယ်ကျွန်းပေါ်၌ စားရေရိက္ခာတို့ကို ရှာမှီး
စုဆောင်း၍ ထားနိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားပြီးလျှင် အကြောင်းကို ပြလို၍
“ဓညာနံ သင်္ဂဟော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတင်လျှောက်လေ၏။

၅၆။ ခညာနံ သင်္ဂဟော ရာဇံ၊ ဥတ္တမော သဗ္ဗသင်္ဂဟာ။
နိက္ခိတ္တံ ဟိ မုခေ ရတံ၊ န ကရေ ပါဏဓာရဏံ။

ဘော ရာဇ၊ အို-ရေ၌ကျက်စား၊ ငှက်များသေ၌နင်း၊ အရှင်ဟင်္သာမင်း။
ခညာနံ၊ စားရေရိက္ခာ၊ အစာ စပါးတို့ကို။ သင်္ဂဟော၊ များစွာရုံးပေါင်း၊
စုဆောင်း သိမ့်ခြင်းသည်။ သဗ္ဗသင်္ဂဟာ၊ လုံးစုံထွေထွေ၊ ရှေ့ ငွေ ရတနာတို့ကို၊
များစွာရုံးပေါင်း၊ စုဆောင်းသိမ့်ခြင်းထက်။ ဥတ္တမော၊ သင့်လျော် လျောက်
ပတ်၊ လွန်မြင့်မြတ်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ ရတနံ၊ စိန်ကျောက်
ရွှေငွေ၊ အထွေထွေသော ရတနာကို။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ နိက္ခိတ္တံပိ၊ အစာ
အလို့ငှါ၊ များစွာမှီတင်းလျက်၊ ထည့်သွင်း သုံးဆောင် အပ်ပါသော်လည်း။
ပါဏဓာရဏံ၊ အသက်တည်အောင်၊ အရှည်ဆောင်ခြင်းကို။ န ကရေ၊ အမှုမဆိုင်
သဖြင့်၊ မပြုနိုင်ပေရာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ခညာနံ၊ စားရေရိက္ခာ၊ အစာ
စပါးတို့ကို။ သင်္ဂဟော၊ များစွာရုံးပေါင်း၊ စုဆောင်းသိမ့်ခြင်းသည်။ ဥတ္တမော၊
လုံးစုံရွှေငွေ၊ အထွေထွေသော ရတနာတို့ကို၊ များစွာရုံးပေါင်း၍၊ စုဆောင်း
သည်ထက် မြတ်ပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ရေ၌ကျက်စား ငှက်များ အပေါင်းတို့၏ သခင် ဘုရင်
ဖြစ်တော်မူသော အို-အရှင်ဟင်္သာမင်း အစားအစာ ရိက္ခာဖြစ်သော ကောက်ပဲ
သီးနှံ ဆန်ရေစပါးတို့ကို များစွာရုံးပေါင်း၍ စုဆောင်းသိမ့်ခြင်းသည် အခြား
အလုံးစုံသော ရှေ့ငွေရတနာ စသည်တို့ကို များစွာရုံးပေါင်း၍ စုဆောင်းသိမ့်
သည်ထက် သင့်လျော်လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်ပါပေသည်။ အဘွဲကြောင့် မြတ်ပေ
သနည်းဟူမူ ရှေ့ငွေရတနာတို့ကို အစာ၏အဖြစ်ဖြင့် ခံတွင်း၌ ထည့်သွင်းလျက်
များစွာပင် မှီတင်းသုံးဆောင်အပ်ပါသော်လည်း ထိုရွှေငွေ ရတနာတို့သည်
အာဟာရဖြစ်လျက် အသက်ကို အရှည်ဆောင်ခြင်းငှါ အလျဉ်းပင် မစွမ်းနိုင်
ပေရာ။ ထို့ကြောင့် ကောက်ပဲစပါး သီးနှံများနှင့် အစားအစာတို့ကို များစွာ
စုဆောင်းခြင်းသည် သာလွန်၍ မြင့်မြတ်ပေသည်။ ယင်းသို့ ဖြစ်ပါ၍ ဤရေ
အိုင်ကြီး၏ အလယ်ကျွန်းပေါ်၌ စားရေရိက္ခာတို့ကို များစွာ စုဆောင်းသိမ့်၍
ထားနိုင်သောကြောင့် ဤ ရေအိုင်ကြီးသည် ခံတပ် ပြုလုပ်ရန် သင့်လျော်
ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ကောက်ပဲသီးနှံနှင့် ပြောင်းဆန်စပါး စားရေရိက္ခာတို့ များစွာပင် ရှိပါသော်လည်း မည်သည့်စားရေရိက္ခာ ဟင်းလျာမျိုးမဆို ဆားငန်၏အရသာ လွတ်ကင်း၍ ဆားအလျဉ်း မထည့်စွက်ပါမူ သက်သက် နွားချေးနှင့် အရသာ မခြားဘဲ တသားတည်း တူသည့်အတွက် ဆားစွက်မှ အာဟာရ အလုံးတို့မှာ အသုံးတုံ့မည် ဖြစ်သောကြောင့် တထောင့်က သိမိုးလျက် ဆားကိုလည်း သိမ်းဆည်းသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ကိဉ္ဇုချာတော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ကိဉ္ဇု-

၅၇။ ချာတော သဗ္ဗရသာနံ ဟိ၊ လဝဏော ရသဉ္ဇတ္တမော။
 ဂဟိတံ တု ဝိနာ တေန၊ ဗျဉ္ဇနံ ဂေါမယာယတေ။

ကိဉ္ဇု၊ ထိုမှတပါး၊ အခြားပိုမို၊ လျှောက်ဆိုရန်မှာလည်း။ သဗ္ဗရသာနံ၊ လုံးစုံများစွာ၊ အရသာ ဟူသမျှတို့တွင်။ လဝဏော၊ လောကအလုံး၊ အမြဲ သုံးမှန်၊ ဆားငန် အရသာသည်။ ရသဉ္ဇတ္တမော၊ အထက်တန်းကျ၊ မြင့်မြတ် လှသော အရသာဟူ၍။ ချာတော၊ ကော်ဆတ်ဆတ်၊ ပြောဆိုအပ် ပြောဆို ထိုက်၏။ တု၊ မချွတ်အမှန်၊ ကော်စင်စစ်အားဖြင့်။ တေန ဝိနာ၊ ထိုလောက အလုံး၊ အမြဲသုံးမှန်၊ ဆားငန် အရသာနှင့်၊ မပါအလျဉ်း၊ ဗလာကင်း၍။ ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာပြုမှု၊ ချက်ပြုတ်ယူအပ်သော။ ဗျဉ္ဇနံပိ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်၊ ဘဲကြက် သားငါး၊ ဟင်းလျာများသည်လည်း။ ဂေါမယာယတေ၊ နွားချေးနှင့်မကွာ၊ အရသာ မခြားဘဲ၊ တသားတည်း တူသည်သာလျှင်တည်း။

ထိုသို့ လျှောက်ထားသောအခါ ဟင်္သာမင်းက အချင်းစစ်သူကြီး ခေါက်ရှာ ငှက်-လျှင်စွာ သွား၍ အလုံးစုံသော ပြုဘွယ်ကိစ္စတို့ကို စီမံပြုလုပ်ပါလောဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုသည်၏ အခြားမဲ့၌ တဖန် တံခါးစောင့်သည် အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်၍ အရှင်ဟင်္သာမင်း သီဟိုဠ်ကျွန်းမှလာသော မေဃဝဏ္ဏမည်သော ကျီးသည် အခြံအရံ ပရိသတ်နှင့်တကွ တံခါး၌ တည်ရှိပါ၏။ ထိုကျီးသည် လည်း အရှင်မင်းမြတ်အား ခ၊စားဖူးမျှော်ခြင်းငှါအလိုရှိပါသည်ဟု လျှောက်တင် လေ၏။

ထိုသို့ တင်လျှောက်ရာ ဟင်္သာမင်းက ကျီးသည် အရာရာ၌ သိကြား
လိမ္မာ၏။ များသော အမြော်အမြင်လည်း ရှိ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုကျီးကို
ကိုယ့်ဘက်သို့ ရောက်လေအောင် သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ချီးမြှင့်ထိုက်ပေသည်ဟု
မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့မိန့်တော်မူရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အရှင်ဟင်္သာမင်း-ဤသို့ အရှင်မိန့်
တော်မူသည့်အတိုင်း အမှန်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။ သို့ပင်မှန်ပါသော်လည်း ကျီးတို့
မည်သည်မှာ ကုန်းကြည်းဖြစ်သော မြေအရပ်၌ ကျက်စားသော တိရစ္ဆာန်မျိုး
ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ရန်သူ၏ဘက်၌ တည်ပါသည်။
အသို့ ချီးမြှောက်ထိုက်ပါအံ့နည်း။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် လိမ္မာညာဏ်ရှိ တတ်သိ
မြော်မြင် ပညာရှင်တို့သည်—

၅၈။ အတ္တပက္ခံ ပရိစ္စဇ္ဇ၊ ပရပက္ခေသု ယော ရတော။
ပရေဟိ ဟညတေ မူဠော၊ နိလဝဏ္ဏသိင်္ဂါလောဝ။

ဟူ၍ ပြောဆိုရိုး ရှိပါသည်။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ အတ္တပက္ခံ၊ ကိုယ်ကျိုးငဲ့ကွက်၊ ကိုယ့်ဘက်အမှန်၊
ဆက်ဆံနှိုးရင်း၊ ကိုယ့်အသင်းကို။ ပရိစ္စဇ္ဇ၊ ပယ်ခွါရှောင်ရှား၊ စွန့်ပစ်ထား၍။
ပရပက္ခေသု၊ တဘက်ရန်မူ၊ ငြိုးသူဘက်တွင်း၊ ပင်းအသင်းတို့၌။ ရတော၊
မွေ့လျော်ပျော်ပါး၊ ကျက်စား၍နေတတ်၏။ မူဠော၊ အစဉ်တစိုက်၊ ငမ်းတွင်းမိုက်
ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုကိုယ့်ဘက်မကြိုက်၊ သူ့ဘက်လိုက်သည့်၊ မိုက်-အ-သော
သူကို။ နိလဝဏ္ဏသိင်္ဂါလောဝ၊ အဆင်းခမှောင်ခို၊ မြေခွေးညိုကဲ့သို့။ ပရေဟိ၊
ရန်သူအများ၊ တဘက်သားတို့သည်။ ဟညတေ၊ ခန္ဓာ အသက်၊ ဝိညာဉ်
ပျက်အောင်၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ရာ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုသောအခါ ဟင်္သာမင်းက ဤကိုယ့်ဘက်မကြိုက် သူ့ဘက်
လိုက်သော မြေခွေးမိုက်၏ အကြောင်း အကျယ်ကား အဘယ်သို့ပါနည်းဟု
မေးလေရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို ပြောဆို တင်လျှောက်
လေ၏။

မြေခွေးညို ဝတ္ထု

ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါ တခုသော တောအုပ်၌ နေသော မြေခွေး တကောင်သည် ည၌အခါ မိမိအလိုအားဖြင့်သာ မြို့၏အနီး၌ လှည့်လည်သွား လာစဉ် မဲနယ်အိုးကြီး၏ အတွင်းသို့ မတော်တဆ ကျရောက်၍ နေလေ၏။ ထို့နောက် ထိုအိုးမှတက်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သောကြောင့် ထိုမြေခွေးသည် နံနက် မိုးလင်းသောအခါ မိမိ၏ကိုယ်ကို အသေကောင်ကဲ့သို့ ဟန်ဆောင်၍ နေလေ၏။ ထိုသို့နေလေရာ မဲနယ်အိုး၏ အရှင်သည် လာလတ်၍ မြေခွေးကို မြင်လေသော် ဤမြေခွေးသည် သေလေပြီတကားဟု မှတ်ထင်၍ အိုးမှ ဆွဲငင် တင်ထုတ်လျက် အဝေးသို့ ယူဆောင်ပြီးလျှင် စွန့်ပစ်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ထိုမြေခွေးသည် တောသို့သွား၍ မိမိ၏ မဲနယ်လိမ် ကျသဖြင့် ညှိသောအဆင်းကို ကြည့်ရှုလျက် “ယခုအခါ ငါသည် တင့်တယ်သပ်ရပ် မြတ်သော အဆင်းရှိ၏။ ထိုသို့ အဆင်း မြင့်မြတ်ခြင်းကြောင့် မိမိသည်လည်း အဘယ်မှာ မမြင့်မြတ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း မြင့်မြတ်သည်သာတည်း” ဟု ကြံစည်လေ၏။ ဤသို့ မိမိကြံစည်သည့်အတိုင်း မိမိကိုယ်ကို မြတ်သည်ဟု မှတ်ထင်၍ ကြွင်းသော မြေခွေးတို့ကို ဆင့်ခေါ်ပြီး လျှင် ထိုမြေခွေးက ပရိသတ်အလယ်၌ ဤသို့ ပြောဆိုလေ၏။ “အိုး အချင်း မြေခွေးတို့- ငါသည် ဘုန်းသမ္ဘာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် တောစောင့်နတ်မင်း သည် မိမိ၏လက်ဖြင့် တောအလုံးကို သိမ်းကြုံး အုပ်စိုးပိုင်သော မင်း၏အဖြစ်၌ သဗ္ဗောသဓမည်သော နတ်ရေစင်ဖြင့် သွန်းလောင်း၍ ဘံသိက်မြောက်ခဲ့လေပြီ။ ငါ၏ အဆင်းကို ကြည့်ရှုကြလော့။ ထို့ကြောင့် ယနေ့ကို အစပြု၍ ငါ၏အာဏာ ဖြင့် ဤတော၌ နေထိုင်ခြင်းကို ပြုကြရမည်” ဟု ဆိုလေ၏။

မြေခွေးတို့သည်လည်း ထိုဆန်းကြယ်သော အဆင်းကို ကြည့်ရှုကြ၍ ခြေလေးဘက်၊ ပဆစ်နှစ်ဘက်၊ ဦးခေါင်း၊ ရင်ပတ်ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ဝပ်ခြင်းဖြင့် ဝပ်လျက် ရှိခိုးကြပြီးလျှင် အရှင်မင်းကြီး အရှင်၏ အမိန့်အာဏာအတိုင်း လိုက်နာပြုကျင့်ပါမည်ဟု ဝန်ခံ ပြောဆိုကြလေ၏။ ဤနည်းအားဖြင့် ထိုမြေခွေးသည်သာလျှင် အလုံးစုံ တော၌နေကြကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့၏ ကြီးကဲသော ဘုရင်အဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။

ထိုမြေခွေးသည် မိမိ၏ ဆွေမျိုးညာတိဖြစ်သော မြေခွေး အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ အလွန်ကြီးကျယ်၍ တင့်တယ် မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ ရောက်ရလေ၏။

ထိုသို့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့်ပင်လျှင် ထိုမြေခွေး မှာ အခြား ခြင်္သေ့၊ သစ်ကျား အစရှိသော မြတ်သော ပရိသတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံခြင်းကို ရပြန်လေ၏။ ထိုသို့ မြတ်သည်ထက် မြတ်သော အခြံအရံတို့ကို ရပြန်လေသောကြောင့် ထိုမြေခွေးသည် စိတ်နေစိတ်ထား ဖောက်ပြားတက်ကြွ ပြီးလျှင် ထိုမျှလောက် မြင့်မြတ် ကြီးကျယ်၍ တင့်တယ်ခမ်းနားသော ပရိသတ် ကြီး၏ အလယ်၌ မိမိ၏ ယုတ်ညံ့သော အမျိုးသား မြေခွေးအများတို့ကို ကြည့်ရှုတွေ့မြင်ရရာ ရှက်နိုးသဖြင့် မထီမဲ့မြင်ပြုလျက် အလုံးစုံသော မိမိ၏ အမျိုးသား မြေခွေးအများတို့ကို အဝေးမှရှောင်ရှား၍ မျက်နှာထားမှုန်မှုန်နှင့် ခပ်သုန်သုန် နေလေ၏။

ထိုသို့ မျက်နှာထား မှုန်ကြုတ်လျက် ဟန်လုပ်သော အမူအရာကို အခါခါ တွေ့မြင်ရခြင်းကြောင့် စိတ်နှလုံး ပူဆွေး၍ ငေးမိုင်လျက် နေကြသော မြေခွေး တို့ကို ကြည့်ရှုတွေ့မြင်လေရာ မြေခွေးအိုတကောင်သည် “အို-အချင်းတို့ မပူပန် ကြကုန်လင့်၊ ဤအကြောင်းကို လွန်မြောက်အောင်မြင်ရန် ငါကြံစည်မည်” ဟု ဝန်ခံလေ၏။ ဥပဒေစည်းကမ်းနှင့် နည်းလမ်းကို နားမလည်သော ထိုမြေခွေး သည် စည်းကမ်းနည်းလမ်းနှင့် လျှို့ဝှက်သော အတွင်းအကြောင်းကို သိသော ငါတို့ကို မိမိ၏အနီးအပါးမှ ဝေးစွာရှောင်ရှား၍ ပယ်ထားဘိ၏။ ထို့ကြောင့် ဤမြေခွေး၏ ပျက်စီးကြောင်းဖြစ်သော အစီအရင်ကို ငါတို့ ပြုသင့် ပြုနိုင်ရမည် အဘဲကြောင့်နည်းဟူမူ—

၅၉။ ဆိဒ္ဓံ မမ္မဉ္စ သတ္တိံ စ၊ သဗ္ဗံ ဝေတ္တိ နိဇောရိပု။
ဒဟတျန္တဂ္ဂတော စေဝ၊ သုက္ခံ ရုက္ခမိဝါနလော။

နိဇောရိပု၊ ကိုယ့်မျိုးနွယ်ဆက်၊ ကိုယ်၏ဘက်မှ၊ ပေါ်ထွက်စောင်းညာဏ်၊ မကောင်းကြံမှု၊ တွင်းရန်သူသည်။ ဆိဒ္ဓံ၊ အတွင်း အူကြောင်း၊ အခေါင်း အပေါက်ဟု ဆိုအပ်သော။ မမ္မဉ္စ၊ လျှို့ဝှက်ကောင်းကောင်း၊ အတွင်းကြောင်းကို

လည်းကောင်း။ သတ္တိံ စ၊ ရှိသမျှအင်အား၊ စွမ်းပကားကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊ ကြွင်းမဲ့ညဿုံ၊ အလုံးစုံကို။ ငေတ္တိံ၊ စေတုသေချာ၊ နေရာတကျ၊ အစစကို၊ လှလှကြီး သိတတ်၏။ သော၊ ထိုအကြောင်းမျိုးစုံ၊ အကုန်သိသော သူသည်။ တံ၊ ထိုတွင်းပြင်အကြောင်း၊ ရုံးပေါင်းအမှန်၊ အသိခံရသောသူကို။ အန္တဂ္ဂတော စေတ၊ အူခေါင်း တွင်းလျှောက်၊ တောက်လောင်သည်သာဖြစ်သော။ အနုလော၊ ပြောင်ပြောင်ညီးညီး၊ အတွင်းမီးသည်။ သုက္ခံ၊ ပင်လုံးဖျားရောက်၊ အကုန်ခြောက်သော။ ရုက္ခံ၊ ခေါင်းပေါက် အိုပြီး၊ သစ်ပင်ကြီးကို။ ဒဟတိ ဣဝ၊ အတွင်းမှလျှောက်၊ ဟုန်းဟုန်းတောက်သကဲ့သို့။ ဒဟတိ၊ အတွင်းမှကြွ၊ မီးစက်ထ၍၊ လက်စသတ် လောင်တတ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။

။ ကိုယ့်အမျိုးသား ကိုယ်ဘက်သားက တဖန် ကိုယ့်ကိုပြန်၍ ရန်မှု စောင်းညာဏ် မကောင်းကြံသောသူသည် စင်စစ်အားဖြင့် အတွင်းရန်သူ မည်၏။ ထိုအတွင်းရန်သူသည် လျှို့ဝှက်အပ်သော အတွင်းအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ သတ္တိ ဗျတ္တိ ရှိ၊ မရှိကိုလည်းကောင်း စေတုသေချာ နေရာတကျ လှလှကြီး သိတတ်၏။ ထိုသို့ သတ္တိနှင့် အတွင်းအကြောင်းကို ရုံးပေါင်းလျက် ကောင်းစွာသိသော အတွင်းရန် ဖြစ်သောသူသည် တဖန်ပြန်လှန်၍ တကယ်တမ်း ရန်မှုခံပါမူ အသိခံရသော သူကို အခေါင်းပေါက်ပြီး သစ်ပင်ကြီးကို အတွင်းမီး လောင်တောက်ရာ အဖျားရောက် တပင်လုံး တက်တက်စင် ပြုန်းသကဲ့သို့ ထို့အတူ အတွင်းမှလောင်ကြွ မီးစက်ကြီး ဟုန်းဟုန်းထလျက် လက်စသတ်အပြီး ပျက်စီးအောင် လောင်တတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမြေခွေး၏ ပျက်စီးရာ ပျက်စီးကြောင်းကို ကောင်းစွာ ပြုလုပ်နိုင်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသစ်ကျား၊ ခြင်္သေ့ စသည်တို့သည် အဆင်းဖြင့် လိမ်လည် ဖြားယောင်း၍ ထားခြင်းကြောင့် မြေခွေးဖြစ်ကြောင်းကို မသိကြမူ၍သာလျှင် ထိုမြေခွေးကို မင်းဟု ထင်မှတ်မြတ်နိုးကြကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ဤမြေခွေးကို မိမိ၏ အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော မြေခွေး၏ ပကတိအမူအရာ ဖြစ်ပေါ်၍လာအောင် ပြုလုပ်ရမည်။ ထိုသို့ပြုရာ၌ ဤယခု ငါဆိုလတ္တံ့သော အစီအရင်အတိုင်း စီမံပြုလုပ်သင့်သည်။ အဘယ်သို့ ပြုရမည်နည်းဟူမူ အားလုံးသော မြေခွေးတို့ စည်းဝေး

စုရုံးကြပြီးလျှင် ညချမ်းဆည်းဆာအခါ၌ ထိုမြေခွေး၏ အနီးအပါးသို့ သွား၍ ကျယ်လောင်စွာသော အသံကို တပြိုင်နက် ဟစ်အော် ကြွေးကြော်ကြရမည်။ ထိုအသံကို ကြားသောအခါ ထိုမြေခွေးသည်လည်း မိမိ၏ ဇာတ် သဘာဝ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မိမိ၏ပင်ကို အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော မြေခွေးသံ ဟစ်အော် ခြင်းကို ကော်ပြုလုပ်ရမည်။ အဘွဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ—

၆၀။ ယော သဘာဝေါ ဟိ ယဿတ္ထိ၊ သ နိစ္စံ ဒုရတိက္ကမော။
သ ယဒိ ကြိယတေ ရာဇာ၊ သကိံ နာသတျူပါဟနံ။

ယဿ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ယော သဘာဝေါ၊ အကြင် အထုံဝါသနာ၊ ဝမ်းတွင်းပါ သဘောသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သ-သော သဘာဝေါ၊ ထိုအထုံဝါသနာ၊ ဝမ်းတွင်းပါ သဘောကို။ နိစ္စံ၊ ဘယ်ခါမကိန်း၊ လက်စသိမ်း၍၊ ပြီးငြိမ်းပြတ်စဲ၊ အမြဲအားဖြင့်။ ဒုရတိက္ကမော၊ မဖြစ်ရအောင်၊ သတိဆောင်လည်း၊ မရှောင်နိုင်ဘဲ၊ လွန်မြောက်ခဲ့၏။ ဟိ၊ ထိုစကားမှန်၊ သင့်လျော်ကန်၏။ သာ၊ ခွေးသည်။ ယဒိ ရာဇာ ကြိယတေ၊ အကယ်၍ပင်၊ ဘုရင်တင်မြောက်၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်အံ့။ ဝေသတိ၊ ဤသို့ဘုရင်တင်မြောက်၊ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်စေကာမူ။ သ-သော၊ ထိုပြည်ကြီးအရှင်၊ ခွေးဘုရင်သည်။ ဥပါဟနံ၊ စီးစ ဟောင်းညစ်၊ တပတ်ရစ်နှင့်၊ စွန့်ပစ်ပြတ်တို၊ ဘိနပ်အိုကို။ ကိံ န အသတိ၊ အထုံဝါသနာ၊ ဝမ်းတွင်းပါကြောင့်၊ အဘယ်မှာလျှင်၊ မကြိုက် မဝါး၊ မကိုက်စားဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ အသတိ ဝေ၊ အစက် အစက်၊ သားရေ ထွက်အောင်၊ မြို့ချက်မနား၊ ငုံ့လျက်ဝါးမည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား ဝမ်းတွင်းပါ သဘောဖြစ်သော အထုံ ဝါသနာ အလေ့အကျင့်မျိုး ရှိခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုဝမ်းတွင်းပါ ဖြစ်သော အထုံဝါသနာ အလေ့အကျင့်မျိုးကို ဘယ်ခါမကိန်း လက်စသိမ်းပြီးလျှင် ပြီးငြိမ်း ပြတ်စဲ၍ အမြဲအားဖြင့် မည်သည့်အခါ၌မျှ မဖြစ်ပေါ်ရလအောင် သတိတရား ကောင်းစွာထားလျက် ရှောင်ရှား၍ နေပါသော်လည်း မရှောင်နိုင်ဘဲ လွန်နိုင် ခဲ့လှပေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ဥပမာလောင်း၍ ကောင်းစွာ သိစေဦးအံ့။ အထုံဝါသနာ ဝမ်းတွင်းပါအားဖြင့် ယုတ်ညံ့သောအမှုအရာ သဘောလက္ခဏာ

ရှိသော ခွေးသည် အများက ဝိုင်းဝန်းမြှောက်ဘင်သဖြင့် မြင့်မောက်ကြက်သရေ အထွေထွေတို့ဖြင့် တက်နေတနှုန်း ဇမ္ဗူလုံး ကျော်ကြား၍ ထင်ရှားသော မင်းအဖြစ်သို့ပင် ဖျောက်စေကာမူ လူသူတို့အလစ်၌ စီးစဟောင်းညစ် တပတ် ရစ်နှင့် စွန့်ပစ်ပြတ်တို့ ဘိနပ်အိုကို အကြိုအကြား၌ အခိုက်သင့် တွေ့ကြုံငြားခဲ့ ပါလျှင် ပြည်ကြီးအရှင် ခွေးဘုရင်သည် ရှေးယခင်အစ ပဌမအရင်း ဝမ်းတွင်းက အမြစ်တယ်ခွဲသဖြင့် မပစ်မပယ်နိုင်သည့် ဝါသနာအလိုက် အကြိုက်ဆုံး ဘိနပ် စုတ်ကို တကြုတ်ကြုတ် တပြုတ်ပြုတ် သားရေတွေ တရွတ်ရွတ်နှင့် တကြုတ်ကြုတ် မြို့ချက်ခနားဘဲ ငုံ့လျက်ဝါးသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမြေခွေး သည်လည်း မိမိနဂိုပကတိ အထုံဝါသနာ ဝမ်းတွင်းပါဖြစ်သော မြေခွေးသံကို ကေနံ ဟစ်အော်ရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ ဟစ်အော်သည်ရှိသော် ပကတိသဘောဖြစ်သော မြေခွေးသံကြောင့် ထိုသူသည် ဘုရင်ဖြစ်ထိုက်သောသူ မဟုတ်။ စင်စစ်အားဖြင့် မြေခွေးပင်တည်း ဟု သိကြလတ္တံ့။ ထိုသို့ မြေခွေးဟု သိကြသောအခါ ထိုမြေခွေးကို ကျားသည် ညှဉ်းဆဲ ကိုက်သတ်လတ္တံ့ဟု အကြံပေးလေ၏။

ထိုသို့ မြေခွေးအို အကြံပေးတိုင်း စီမံပြုလုပ်ကြလေသော် ထိုအမျိုးကို စွန့်ပစ်၍ ရန်သူကို ချစ်ခင်သည့် ဘုရင်တု မြေခွေးမိုက်သည် ကျားကိုက်၍ ဝိညာဉ်စဲသဖြင့် သေပွဲသို့ ဝင်ရလေ၏။ ထို့ကြောင့် “အတ္တပက္ခံ ပရိစ္စဇ္ဇ” အစရှိသော စကားကို ကျွန်တော်မျိုး ပြောဆိုခဲ့ပါ၏ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုသို့ တင်လျှောက်သောအခါ ဟင်္သာမင်းက သင် ပြောကြားသည့် အတိုင်းပင် ဖြစ်စေကာမူ ထိုကျီးသည် အဝေးမှ လာသောသူဖြစ်၍ ရှေးဦးစွာ သူ၏ပြောဆိုသော အကြောင်းအရာတို့ကို ကောင်းစွာထောက်ချင့် ကြည့်ရှုသင့် ပါသေးသည်၊ ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းကိုမူကား နောင်မှ စဉ်းစား ဆင်ခြင် သင့်ပါသည်ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ထို့နောက် စက္ကဝက်အမတ်ကြီးက ခံတပ်နှင့် တမန်ကျေးသား၏ အကြောင်း ကို ဆက်၍ ပြောပြန်သည်မှာ အရှင်မင်းကြီး စုံထောက် သူလျှိုကိုလည်း စေလွှတ်၍ ပြီးပါပြီ၊ ခံတပ်ကိုလည်း ဆောက်လုပ်၍ အသင့် ပြီးစီးပါပြီ၊

ထို့ကြောင့် ကျေးသားကိုလည်း ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်၍ ပြန်ကြား ပြောဆိုသင့်သော အရာတို့ကို ပြောဆိုပြီးလျှင် ပြန်၍ လွတ်သင့်ပါပြီ။ သို့သော် လည်း ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းကိုလည်း သတိ ထားတော်မူသင့်ပါသေး သည်ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို လျှောက်ကြားလေ၏။

၆၁။ နန္ဒ ဇဿာတ စာဏကျော၊ တိက္ခဒူတပယောဂတော။
တံ ဒုရန္တရိတံ ဒူတံ၊ ပဿေ ဝီရသမန္ဒိတော။

စာဏကျော၊ စန္ဒဂုတ်မင်း၏၊ အတွင်းလူယုံ၊ ပုဏ္ဏားတော်မြတ်၊ စာဏက္ခ အမတ်ကြီးသည်။ တိက္ခဒူတပယောဂတော၊ ထက်မြက်လျင်မြန်၊ အမြင်သန် သော၊ တမန်၏ပယောဂဖြင့်။ နန္ဒ၊ ပြည်ကြီးသေဌ်နင်း၊ နန္ဒမင်းကို။ ဇဿာတ၊ ညဉ်းဆဲပုတ်ခတ်၊ အသေသတ်လေပြီ။ တံ-တေန၊ ထိုသို့ တမန်ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူလျှို အမတ်၊ အသေ သတ်တတ်သောကြောင့်။ ရာဇာ၊ ဟိရညဂဗ္ဘ၊ နာမပြန့်သီး၊ အရှင်မင်းကြီးသည်။ ဝီရသမန္ဒိတော၊ သူရဲကောင်းအမတ်တို့၊ အထပ်ထပ်ခြံရံ အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဒုရန္တရိတံ၊ ဝေးစွာအရပ်၊ ခြားကွာအပ်သဖြင့်။ ဒူတံ၊ တမန် ပုဂ္ဂိုလ်၊ သူလျှိုအမတ်ကို။ ပဿေ၊ သတိတရား၊ အမြဲထားလျက်၊ ရှုစားတော် မူစေချင်ပါ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်ဟင်္သာမင်း ရှေးအထက်ကျော် ကာလက ပါဠိလိပုတ် ပြည်ကြီး၌ စန္ဒဂုတ်မင်း၏ အတွင်းလူယုံ ပုဏ္ဏားတော်မြတ် စာဏက္ခ အမတ်ကြီး သည် လိမ္မာထက်သန် မာယာဉာဏ် နှစ်ပါးသည့် တမန်ယောက်ျား သူလျှိုသွား တယောက်ကို စေလွှတ်၍ ထိုတမန်၏ လက်ချက်ဖြင့် နန္ဒမင်းကို နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးခဲ့ဘူးပါပြီ။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ အရှင် ဟင်္သာမင်းသည်လည်း သူရဲကောင်း ယောက်ျားတို့ကို များစွာခြံရံစေလျက် ဤတမန် ကျေးသားကို ခပ်ဝေးဝေး ခွါခြားလျက် ရှုစားတော်မူမှ သင့်လျော်မည်ဟု တင်လျှောက် လိုပါသည် ဟူလို။

ထို့နောက် မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတို့နှင့် တကွ သူရဲကောင်းတို့ကို စည်းဝေးစေ၍ ကျေးသားနှင့် ကျီးတို့ကိုလည်း ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့စေ၏။

ရှေ့တော်သို့ရောက်သောအခါ ကျေးသားသည် အနည်းငယ် ပေါ်သောဦးခေါင်း ရှိသည်ဖြစ်၍ မင်းပေးအပ်သော နေရာ၌ နေပြီးလျှင် ဤသို့လျှောက်တင်လေ၏။

အို-ဟိရညဂဗ္ဘ နာမထင်လင်း အရှင် ဟင်္သာမင်း အရှင် ဟင်္သာမင်းကို မင်းတကာတို့ထက် မင်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော အကျွန်ုပ်တို့၏ အရှင် စိတြာဏ္ဍ အမည်ရသော ဥဒေါင်းမင်း၏ အမိန့်တော်မြတ် မှတ်တော်မူလိုက်သည်မှာ—

အမိန့်တော်

“ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းသားငှက်အများတို့၏သခင် ဘုရင်တကာတို့၏ထိပ်ခေါင်တင် ဘုရင်ကြီးအစစ် ဖြစ်တော်မူသော စိတြာဏ္ဍ ငါအရှင် ဥဒေါင်းမင်း ထင်လင်းစွာ မြှောက်ဖော်၍ အမိန့်တော်ပြန်တမ်းကို စံနန်းမှ ထုတ်လိုက်သည်။ ကပ္ပရ ကျွန်းငယ် ဂျင်ကလယ်၌ စမ္ပာယ် နေထိုင်လေ့ရှိသော အမောင် ဟိရညဂဗ္ဘ- သင်သည် မိမိ၏ စည်းစိမ်နှင့် အသက် မပျက်စီးစေခြင်း အကျိုးကို အကယ်၍ အလိုရှိခဲ့အံ့ ထိုသို့ အလိုရှိခဲ့ပါမူ လျင်မြန်စွာ လာရောက်၍ ငါတို့၏ခြေတော်စုံကို ခိုလှုံဝပ်လျှိုး ရှိခိုးဦးတိုက် လှည့်ရမည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ မလာရောက် ရှိမခိုး ဦးမတိုက်သည် ဖြစ်အံ့ မိမိတည်နေဘို့ရန် လျော်ကန်သည့် နေရာတပါးကို အခြားမှာ ကြံစည် စိတ်ကူးရမည်။ ရာဇာဓိရာဇာ ဖြစ်သော ဥဒေါင်းမင်း အမိန့်တော်” ဟု အမိန့်တော်ကို ထုတ်ဖော်၍ ပြန်ဆိုလေ၏။

ထိုအမိန့်တော်ကို ကြားလျှင် ဟင်္သာမင်းသည် ပြင်းစွာ အမျက်ထွက်သဖြင့် “ဟာ... ငါ၏ ရှေ့တော်၌တည်၍ ငါ့ကို နှိမ့်ချပြောဆိုသော ဤကျေးသားကို လည်၌ကိုင်၍ ဆွဲငင် ထုတ်ဆောင်မည့်သူ ဤငါတို့၏ပရိသတ်၌ တစုံတယောက်မျှ မရှိပြီလော” ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။ ထိုအခါ မေဃဝဏ္ဏမည်သော ကျီးသည် ထ၍ “အရှင်ဟင်္သာမင်း အရှင်မင်းကြီး အမိန့်အာဏာတော် ပေးသနားတော်မူပါ ဤယုတ်မာ မိုက်မဲလှသော ကျေးသားကို ကျွန်တော်မျိုး ကွပ်မျက် ဖျက်ဆီး ပါအံ့” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ဤအရာ၌ ကျီး၏ ပြောပုံ ဆိုပုံ ဟန်ပန်မှုရာ လက္ခဏာနှင့် မာယာဉာဏ် ကောင်းပုံကို သတိထား သင့်၏။

ထိုအခါ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးသည် ဟင်္သာမင်းကိုလည်းကောင်း ကျီးကို လည်းကောင်း နှစ်သိမ့်ငြိမ်းအေးစေ၍ အရှင်ကောင်းတို့ ဧည့်သည်ဖြစ်သော

ကျေးသားကို ဤသို့ မနှိပ်စက် မညှဉ်းဆဲထိုက်ပါ။ နာတော်မူကြပါဦးလော့ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၆၂။ န သာ သဘာ ယတြ န သန္တိ ဝုဒ္ဓါ၊
ဝုဒ္ဓါ န တေ ယေ န ဝဒန္တိ ဓမ္မံ။
ဓမ္မော သ နော ယတြ န သစ္စမတ္ထိ၊
သစ္စံ န တံ ယံ ဘယမတျုပေတိ။

ဥပဇာတိဂါထာ

ယတြ၊ အကြင် ပရိသတ်အစု၊ လူထု အစည်းအဝေး၌။ ဝုဒ္ဓါ၊ ဂုဏ်၊ ဝယ၊ ဝုဒ္ဓသီးသီး၊ လူကြီးလူကောင်းတို့သည်။ န သန္တိ၊ တစုံတယောက်၊ ပေါ်ပေါက် မရှိကြကုန်။ သာ သဘာ၊ ထိုပရိသတ်အစု၊ လူထုအစည်းအဝေးသည်။ န သဘာ၊ လူထုပင် ကြီးသော်လည်း၊ အစည်းအဝေး မမည်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ်သော တရားစကားကို။ န ဝဒန္တိ၊ မနောနှုတ်ချို၊ သဘောကိုယ်အားဖြင့်၊ မပြောမဆိုတတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုလူသာ ကြီး၍၊ အချိန်မစီးကုန်သော သူတို့သည်။ န ဝုဒ္ဓါ၊ ပညာရင့်ပြီး၊ လူကြီး လူကောင်း မဟုတ်ကြကုန်။ ယတြ၊ မနောနှုတ်ချို၊ ဟောထုတ်ဆိုငြား၊ အကြင် တရားစကား၌။ သစ္စံ၊ သင့်မြတ်လျော်ကန်၊ ဟုတ်မှန်ခြင်းသဘောသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သ-သော ဓမ္မော၊ မဟုတ်မမှန်၊ ထုတ်ပြန်ဟောကြား၊ ထိုတရားသည်။ နော ဓမ္မော၊ စင်စစ်မုချ၊ ဓမ္မ မမည်ပေ။ ယံ၊ အကြင် သွန်သင်ဆုံးမ၊ ညွှန်ပြ ဟောကြား၊ တရားစကားသည်။ ဘယံ၊ ဘေးရန်ဒုက္ခ၊ ဘယအပေါင်းသို့။ အတျုပေတိ- အတိဥပေတိ၊ အလွန်အကျူး၊ အထူးသဖြင့် ကပ်ရောက်တတ်၏။ တံ၊ ထိုဘေးဒုက္ခ အတန်တန်သို့၊ လွန်စွာကပ်ရောက်တတ်သော တရားစကား သည်။ န သစ္စံ၊ သင့်မြတ်လျော်ကန်၊ ဟုတ်မှန်သော သဘော မမည်။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အကြင် အစည်းအဝေး၌ ပရိသတ် အထု လူစုလူဝေး မည်မျှပင် ကြီးမား မြားမြောင်ပါသော်လည်း လူကြီး လူကောင်း တဦး တယောက်မျှ မပါရှိခဲ့ပါမူ ထိုပရိသတ်အထု လူစု လူဝေးသည် အစည်းအဝေး မမည် စင်စစ်အားဖြင့် များစွာသော လူစုကြီးသာ မည်ပါသည်။

အကြင် သူတို့သည် သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော တရား စကားကို မပြောဆိုတတ်ကုန်၊ ထိုသို့ မပြောတတ်ကုန်သော သူတို့သည် ပညာ ရှိသူ လူကြီးလူကောင်းတို့ မမည်ကြပါကုန်၊ အကြင်ဟောဖော်ညွှန်ပြ ဆုံးမအပ် သော တရားစကား၌လည်း သင့်မြတ်လျော်ကန် ဟုတ်မှန်သောသဘော မပါ မရှိ၊ ထိုသို့ မဟုတ်မမှန် ဖောက်ပြန်သော တရားစကားသည်လည်း တရား မမည်ပါ။ အကြင်ထုတ်ဖော်ညွှန်ကြား ပြောဆိုအပ်သောစကားသည် ဘေးဒုက္ခ အတန်တန်သို့ အမှန်ကပ်ရောက်တတ်၏။ ထိုသို့ဘေးဘျမ်းဒုက္ခသို့ မုချကပ်ရောက် တတ်သော စကားသည်လည်း သင့်မြတ်လျော်ကန် ဟုတ်မှန်သော စကား မမည်ပါ။

ထို့ကြောင့် ယခု အရှင်တို့ မိန့်ကြားတော်မူအပ်သော စကားသည် စင်စစ် ဘေးဒုက္ခကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့် သင့်မြတ်လျော်ကန် ဟုတ်မှန်သော စကား မဟုတ်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ဤယခု ဆိုလတ္တံ့ သည်ကား မှန်ကန်သော သဘောတရားတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကို လိုက်နာ ပြုကျင့်သင့်ပါ၏ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၆၃။ ဒုတော ပါပေါပျဝဇ္ဈောဝ၊ ရာဇာ ဒုတမုခေါ ယတော။
ဥဒ္ဒိတေသုပိ သတ္ထေသု၊ ဒုတော ဝဒတိ နာညထာ။

ဘော ရာဇ၊ အို-ကပ္ပုရ ကျန်းသား၊ ငှက်များ သေဌ်နင်း၊ ဟင်္သာမင်း။
ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ရာဇာ၊ တိုင်းတပါးရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။
ဒုတမုခေါ၊ ခိုင်းစေတမန်၊ အမတ်သံသာလျှင်၊ ဘုရင်အလို၊ ထုတ်ဆိုမချင်း၊
နှုတ်ခံတွင်း ရှိ၏။ ဝါ- ခိုင်းစေတမန်၊ သံဟုဆိုအပ်သော၊ နှုတ်ခံတွင်း ရှိ၏။
တတော၊ ထို့ကြောင့်။ ဒုတော၊ ရာဇတမန်၊ အမတ်သံကို။ ပါပေါပိ၊ ဖောက်ပြန်
ကိုယ်နှုတ်၊ အလိုယုတ်သော်သည်။ အဝဇ္ဈော၊ မုချအမှန်၊ ကေန်ဆတ်ဆတ်၊
မသတ်အပ်၊ မသတ်ထိုက်။ ဒုတော၊ ခိုင်းစေတမန်၊ ရာဇသံသည်။ သတ္ထေသု-
ဥဒ္ဒိတေသုပိ၊ လက်နက်အမျိုးမျိုးတို့ကို၊ မြောက်မိုး ချိန်ရွယ်လျက်၊ အထက်က
မရှဲ မလွတ်ဘဲ၊ အမြဲကွပ်၍ပင် နေသော်လည်း။ အညထာ၊ အရှင်ညွှန်ကြား၊

မိန့်စကားမှ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န ဝဒတိ၊ မဟုတ်မမှန်၊ သရုပ်ဖန် သဖြင့်၊ လုပ်ကြံ၍ မဆိုတတ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ကပ္ပုရ ကျွန်းသား ငှက်အများတို့၏ ဘုရင်ဖြစ်တော်မူ သော အရှင်ဟင်္သာမင်း-တိုင်းပြည်အရှင် ဘုရင်မင်းတို့ အချင်းချင်းကမ်းလှမ်း၍ မေးမြန်း ပြောဆိုကြရာ ဝေးကွာသောနိုင်ငံမှ သံတမန် စေစား၍ မိန့်ကြား ပြောဆိုကြရပါသည်။ ထိုသို့ ပြောဆိုရာ၌လည်း သံတမန်လုလင်သည် မိမိက အပိုအမို မထည့်သွင်းမူ၍ အရှင်မှာကြားသော စကားကိုသာလျှင် မြက်ကြား ပြောဆိုရပေသည်။ ထို့ကြောင့် သံတမန် ယောက်ျားသည် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတပါး၌ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ နှုတ်ခံတိုင်း သဘွယ်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုတမန်သည်ကို ဖောက်ပြန်သော ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် အလိုပင် ယုတ်ပါသော်လည်း မုချအမှန် ဧကန်ဆတ်ဆတ်အားဖြင့် မသတ်အပ် မသတ် ထိုက်ပေ။ ယင်းသို့ မသတ်ထိုက်သော သဘောရှိခြင်းကြောင့် ပင်လျှင် ထိုသံတမန် အမတ်သည် လက်နက်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မြောက်မိုးချိန်ရှယ်လျက် အထက်ကမရဲ့ မလွတ်ဘဲ အမြဲကွပ်၍ပင် နေစေကာမူ မိမိအရှင်သည် ညွှန်ကြား ပြောဆိုအပ်သော အကြောင်းစကားမှ တပါး အခြား မဟုတ်မမှန်သော စကားကို လုပ်ကြံ၍ မဆိုတတ်ပေ ဆိုမည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သံတမန် ဖြစ်သော ဤကျေးသားကိုလည်း မိမိ၏စကားမဟုတ် အရှင်သခင်က ပြောဆိုရန် မှာကြားလိုက်သောစကားသာဖြစ်၍ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ထိုက်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင်တဖန် သံတမန်၏ ပြောစကားကို မှားသည် မှန်သည်ဟူ၍ သဘော မထားသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါ ဂါထာ ကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

အညဉ္စ-

၆၄။ သာပကံသံ ပရောက္ကံသံ၊ ဒုတောတ္တေဟျိက္ခတေ တု ကော။
သဒေဝါဝဇ္ဈဘာဝေန၊ ဒုတော သဗ္ဗံ ဟိ ဇပုတိ။

အညဉ္စ၊ ထိုမှအခြား၊ ကြောင်းတပါးကိုလည်း။ ပဿ၊ ကြံစည်အောက်မေ့၊ သဘောတွေ့အောင်၊ စေ့စေ့ ဆင်ခြင်ပါဦးလော့။ ကော၊ နိတိကျမ်းကို၊

တတ်ကျွမ်းနားလည်၊ အဘယ်မည်သောသူသည်။ ဟာပကံသဉ္စ၊ ကိုယ့်ကိုပြစ်ပြု၊ ရှုတ်နှိမ့်ချသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ပရောက္ကံသဉ္စ၊ တပါးသူအား၊ မြှောက်စားချီးပင့်၊ အထက်မြှင့်သည်၏အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဒူတောတ္တေဟိ၊ တမန်ယောကျ်ား၊ ပြောဆိုသော စကားတို့ဖြင့်။ ဣက္ခတေ၊ သင့် မသင့်ဟု ထောက်ချင့်ဆင်ခြင်၊ မှတ်ထင်ပါအံ့နည်း။ တု၊ စင်စစ်ကေန၊ အမှန်အားဖြင့် သော်ကား။ သဒေဝ- သဒါ ဧဝ၊ ရှောင်ခွါ မယိမ်း၊ ခါခပ်သိမ်းသာလျှင်။ အဝဇ္ဈဘာဝေန၊ မုချကေန၊ အမှန်ဆတ်ဆတ်၊ မသတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဒူတော၊ မင်းစေတမန်၊ ရာဇသံသည်။ သဗ္ဗံ၊ မချန်မချင်း၊ လိုရင်းဥသံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇပုတိ ဟိ- ဇပုတိ ဧဝ၊ မကြောက်မရွံ့၊ နောက်မတုန်ဘဲ၊ ရဲဝံ့စွာ ပြောဆို သည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထိုမှတပါး အခြားသော အကြောင်း တရပ်ကိုလည်း ထပ်မံ၍ စဉ်းစားတော် မူစေချင်ပါသည်။ လောကီ အရေးအရာ နည်းနာနယ တို့ကို ကျန သေချာ ထင်လင်းစွာ ပြဆိုအပ်သော နိတိဓမ္မသတ် ကျမ်းဂန် အရပ်ရပ်ကို နှံ့စပ်သိမြင် ကျွမ်းကျင် လိမ္မာပြီးဖြစ်ပါမူ အဘယ်သူသည် နိုင်ငံ ရပ်ခြား တိုင်းတပါး မင်းမြတ်သည် စေအပ်သောတမန် ရာဇသံ၏ ထုတ်ပြန် ညွှန်ကြား၍ ပြောဆိုအပ်သော စကားတို့ဖြင့် ဤသည်ကား ငါ့အား အပြစ် ပြု၍ ရှုတ်ချသော စကားတည်း။ ဤသည်ကား သူတပါးကို မြှောက်စားချီးပင့် အထက်သို့မြှင့်သော စကားတည်းဟူ၍ ထိုတမန်ယောကျ်ား တပြည်သား၏ အပေါ်၌ မြှော်ခေါ်စိတ်ကူး၍ အထူးဆင်ခြင်ပါအံ့နည်း။ စင်စစ်အားဖြင့် မည်သည့်အခါ၌မျှ မုချအမှန် ကေန မသတ်အပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မင်းတပါး၏ တမန် ရာဇသံသည် မချန်မချင်း လိုရင်းအချက်တို့ကို သွက်လက် ပြတ်သားစွာ မကြောက်မရွံ့ နောက်မတုန်ဘဲ ရဲဝံ့စွာ လျှောက်ကြားပြောဆို မည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သံတမန်ဖြစ်သော ဤကျေးသားကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲဘို့ကို မဆိုထားဘိ လက်ဖျားနှင့်မျှ မတို့သင့်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ စက္ကဝက် အမတ်ကြီး၏ ဆုံးမဩဝါဒစကားကို ကြားပြီးသည်နောက် ဟင်္သာမင်းနှင့် ကျီးတို့သည် စိတ်နှလုံး ကျေအေးကြသဖြင့် ဒေါသကင်းပျောက် လျက် မိမိတို့၏ ပြုကတော့သဘောသို့ ရောက်ကြလေ၏။

ကျေးသားသည်လည်း တိတ်ဆိတ်စွာ နေရာမှထ၍ သွားလေသော် စက္ကဝက် အမတ်ကြီးသည် နောက်မှလိုက်ပြီးလျှင် မိမိထံသို့ ခေါ်ဆောင်၍ စိတ်ကျေနပ် စေရန် တောင်းပန်ပြောဆိုလျက် ရှေ့ဖြင့်ပြီးသော တန်ဆာစသည်တို့ကို ပေး၍ မိမိနိုင်ငံ နေရပ်ထံသို့ ပြန်လည်စေရန် လွှတ်လိုက်လေ၏။

ထိုကျေးသားသည်လည်း မိမိ၏ နေရပ်နိုင်ငံသို့ ပြန်၍ ဝိဇ္ဇာတောင်သို့ သွားပြီးလျှင် မိမိ၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော စိတြဝဏ္ဏ ဥဒေါင်းမင်းကို ရှိခိုး ဦးတိုက် လေ၏။ ဥဒေါင်းမင်းသည်လည်း ကျေးသားကို စောင်းငဲ့ ကြည့်ရှုပြီးလျှင် အမောင်ကျေးသား- ဖြစ်ပျက်ပုံ အကြောင်းအရာကား အဘယ်သို့ရှိပါသနည်း၊ ထိုကပ္ပရကျန်း အရပ်သည် အဘယ်သို့ သဘောရှိပါသနည်းဟု မေးမြန်းတော် မူလေ၏။

ထိုအခါ ကျေးသားသည် အရှင်ဥဒေါင်းမင်း- ဤအကြောင်းကား မပြော ပလောက် မကြီးမကျယ် အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ စစ်သည် ရဲမက်နှင့် လက်နက်ကို ပြင်ဆင်၍ ယခုပင် ချီတက်တိုက်ခိုက်ရန် သင့်ပါသည်။ ထိုကပ္ပရ ကျန်းအရပ်သည် နတ်ပြည်၏ တစိတ်တဒေသနှင့် တူပါသည်။ မင်းသည်လည်း ဒုတိယ သိကြားမင်းနှင့် တူပါသည်။ ချီးမွမ်းအံ့ဩ ပြောပ၍ မကုန်နိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုနိုင်ငံကို လျင်အမြန် သိမ်းယူမှ သင့်လျော်ပါမည်ဟု တင်လျှောက် လေ၏။

ထိုနောက် အလုံးစုံသော အရာရှိ အရာခံ ဌာနန္တရသို့ ရောက်ကုန်သော အမတ်ကြီးတို့ကို ဆင့်ခေါ် စည်းဝေးစေပြီးလျှင် ဥဒေါင်းမင်းသည် အစည်း အဝေး သဘင်သို့ ဝင်၍ မိန့်တော်မူသည်မှာ စစ်မှု အခမ်းအနားတို့၌ ပြုသင့် ပြုထိုက်သော အရာတို့ကို မည်သို့စီမံ ပြုလုပ်သင့်သည်ဟု ယခုပင် တိုင်ပင် ပြောဆိုကြပါလော့။ စစ်တိုက်ခြင်းကိုမူကား ကေန့်မုချ တိုက်ခိုက်ရတော့မည်ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို မြက်ဟမိန်ကြားတော်မူလေ၏။

၆၅။ အသန္တုဌာ ဒိဇာ နဌာ၊ သန္တုဌာ စ မဟီဘုဇာ။
သလဇ္ဇာ ဂဏိကာ နဌာ၊ နိလဇ္ဇာ စ ကုလင်္ဂနာ။

ဒို့ဇာ၊ အမိဝမ်းထွက်၊ ဇာတ်သွင်းချက်နှင့်၊ တသက်တွင်းမှာ၊ နှစ်ခါတိတိ၊
 ဖြစ်ရခြင်း ရှိကုန်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ အသန္တုဋ္ဌာ၊ ရတတ်သမျှ လာဘ်
 လာဘဖြင့်၊ မျှတရောင့်ရဲခြင်း မရှိကုန်မူကား။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်၊
 ဒုက္ခ ရောက်တတ်ကုန်၏။ မဟီဘုဇာ၊ ရေမြေပိုင်နင်း၊ ဘုရင်မင်းတို့သည်။
 သန္တုဋ္ဌာ၊ လက်ဝယ်ပိုင်သ၊ ရေမြေမျှဖြင့်၊ အားရ တင်းတိမ်ကုန်မူကား။ နဋ္ဌာ၊
 ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်၊ ဒုက္ခ ရောက်တတ်ကုန်၏။ ဂဏိကာ၊ အများ ပျော်ရာ၊
 ပြည့်တန်ဆာမတို့သည်။ သလဇ္ဇာ၊ ဣန္ဒြေစောင့်စီး၊ အရှက်ကြီးရှက်၍ နေကုန်
 မူကား။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်၊ ဒုက္ခရောက်တတ်ကုန်၏။ ကုလင်္ဂနာ၊ အနှယ်
 အရိုး၊ အမျိုးကောင်းသွီးတို့သည်။ နိလဇ္ဇာ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ အထွေထွေ ပျက်ပေါက်
 လျက်၊ ရှက်အကြောက် ကင်းကုန်မူကား။ နဋ္ဌာ၊ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်၊ ဒုက္ခ
 ရောက်တတ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ပုဏ္ဏားတို့သည် မိမိ၌ ရတတ်သမျှသော လာဘ်လာဘဖြင့်
 မျှတရောင့်ရဲခြင်း မရှိမူ၍ အလိုရမ္မက် လောဘတက်ကုန်သည်ရှိသော် ပျက်စီး
 ဆုတ်ယုတ်လျက် ဒုက္ခ ရောက်တတ်ကြကုန်၏။ နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းတို့သည်
 ကား ကိုယ်ဝယ်ပိုင်သ ရရှိပြီးသော နိုင်ငံ ရေမြေမျှဖြင့် အားရတင်းတိမ်လျက်
 ရှေ့သို့ တိုးတက် ပွားများအောင် မကြံဆောင် အားမထုတ်ခဲ့သည်ရှိသော်
 ပျက်စီးဆုတ်ယုတ် ဒုက္ခရောက်တတ်ကြကုန်၏။ ပြည့်တန်ဆာမတို့သည် ဣန္ဒြေ
 စောင့်စည်းလျက် အရှက်ကြီးကုန်သည် ရှိသော် ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်လျက်
 ဒုက္ခရောက်တတ်ကြကုန်၏။ အမျိုးကောင်းသွီးတို့သည် ဣန္ဒြေပျက်ပြားလျက်
 အရှက်နည်းပါးခဲ့သည်ရှိသော် ပျက်စီးဆုတ်ယုတ် ဒုက္ခရောက်တတ်ကြကုန်သည်။
 ထို့ကြောင့် ယခုအခါ “လသာတိုး-ဗိုင်းငင့်” ဆိုဘိသကဲ့သို့ အရတော်ခိုက်
 အချောင်နှိုက်ဘို့ရန် လျင်မြန်စွာ စီမံလျက် ရဲမက်နှင့် သေနှင်ကို မြေပြင်မှာ
 အပြည့်ခင်းပြီးလျှင် စစ်တလင်းသို့ အရောက်မြန်းကြမှ စခန်းလှချေမည်ဟု
 ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ ဒုရဒဿီမည်သော လင်းတ အမတ်ကြီးသည် အရှင်
 မင်းကြီး ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ အချိန်ကာလ မသင့်လျော်
 ခြင်းကြောင့် စစ်ထိုး တိုက်ခိုက်ခြင်းသည် နည်းလမ်း မသင့်ပါ။ အကြောင်းကို

နာတော် မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၆၆။ မိတ္တာမစ္စသခါ ဝဂ္ဂါ၊ ယဒါဿု ဒိဒ္ဓဘတ္တယော။
သတ္တုနံ ဝိပရိတာ စ၊ ကတ္တဗ္ဗော ဝိဂ္ဂဟော တဒါ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မိတ္တာမစ္စသခါဝဂ္ဂါ၊ ချစ်ကြည် မိတ်ဆွေ၊ ထွေထွေအမတ်၊ မပြတ်ပေါင်းသင်း၊ ရင်းနှီးကိုယ်စိတ်၊ မဟာမိတ် အစုတို့သည်။ ဒိဒ္ဓဘတ္တယော စ၊ စွဲမြဲခိုင်ခံ့ တည်တံ့မပျက်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း ရှိကြကုန်သည်လည်း။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ သတ္တုနံ၊ တဘက် မာန်မူ၊ ကိုယ့် ရန်သူတို့၏။ မိတ္တာမစ္စသခါဝဂ္ဂါ၊ ချစ်ကြည် မိတ်ဆွေ၊ ထွေထွေအမတ်၊ မပြတ်ပေါင်းသင်း၊ ရင်းနှီးကိုယ်စိတ်၊ မဟာမိတ်အစုတို့သည်။ ဝိပရိတာ စ၊ ပျက်စီးမမှန်၊ ဖောက်ပြန်သော ကိုယ်စိတ်ရှိကြကုန်သည်လည်း။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ကြလေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဝင်ရောက်ပိုင်ပိုင်၊ ဆိုင်ပိုင် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုရန်မသွေ၊ သင့်မြတ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် အခါ၌ မိမိ၏ မိတ်ဆွေတို့ သည်လည်းကောင်း၊ မှူးမတ် သေနာပတိတို့သည်လည်းကောင်း၊ မပြတ်မလပ် ဆက်ဆံ ပေါင်းသင်း လျက် ရင်းနှီးသော ကိုယ်စိတ်ရှိသော မဟာမိတ် အကြည်တော်တို့သည်လည်း ကောင်း စွဲမြဲတည်တံ့လျက် မပျက်သော နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း ရှိကြကုန်၏။ ရန်သူ၏ မိတ်ဆွေအမတ် အစရှိသောသူတို့သည် ပျက်စီးမမှန် ဖောက်ပြန် သော မြတ်နိုးခြင်း ရှိကြကုန်၏။ ထိုအခါ၌ ရန်သူမင်းနှင့် ဆိုင်ပိုင်တိုက်ခိုက် ဘိုရန် သင့်လျော်ပါသည် ဟူလို။

အညဉ္စ-

၆၇။ ဘူမိ မိတ္တံ ဟိရညံ စ၊ ဝိဂ္ဂဟဿ ဖလံ တယံ။
ယဒေတံ နိစ္ဆိတံ ဘာဝိ၊ ကတ္တဗ္ဗော ဝိဂ္ဂဟော တဒါ။

အညဉ္စ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘူမိ စ၊ နယ်မြေပိုင်စိုး၊ တိုး၍ရခြင်းလည်းကောင်း။ မိတ္တဉ္စ၊ ချစ်ကြည်မြတ်နိုး၊ မိတ်ဆွေတိုးခြင်းလည်းကောင်း။ ဟိရညဉ္စ၊ ရှေ့ ငွေ

ဖြာဖြာ၊ ရတနာမျိုး၊ တိုး၍ရခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမံ တယံ၊ ဤသို့ ပွားတိုး၊ သုံးမျိုးအပေါင်းသည်။ ဝိဂ္ဂဟဿ၊ ချီတက်ပိုင်ပိုင်၊ ဆိုင်ပိုင်တိုက်ခိုက်ခြင်း၏၊ ဖလံ၊ အစဉ်မှတ်ရိုး၊ စစ်အကျိုးတည်း။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဧတံ တယံ၊ မြေနှင့်မိတ်ဆွေ၊ ရှေ့ငွေ့ရမှု၊ ဤသုံးခု၏အပေါင်းသည်။ ဘာဝိ၊ ကေနမလ္လုတ်၊ မချွတ်အတည်၊ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍။ နိစ္ဆိတံ၊ ပိုင်းခြားပြတ်ပြတ်၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိဂ္ဂဟော၊ လက်နက် ကိုင်စွဲ၊ ဗိုလ်သူရဲတို့နှင့်၊ စစ်ပွဲ ခင်းကျင်း၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို။ ကတ္တဗ္ဗော၊ ပြုရန်မသွေ၊ သင့်မြတ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထို့ပြင် တိုင်းပြည်ရ၌ နိုင်ငံနယ်မြေ တစိတ်ကို တိုး၍ ရခြင်းတမျိုး၊ ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးသော မိတ်ဆွေရခြင်းတမျိုး၊ ရှေ့ငွေ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာရတနာတို့ကို ရခြင်းတမျိုး ဤရခြင်းသုံးမျိုးသည် စစ်ထိုး တိုက်ခိုက်ရခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်ပါသည်။ အကြင်အခါ၌ ထိုရခြင်းသုံးမျိုးတွင် တမျိုးမျိုး ရခြင်းသည် ကေနမလ္လုတ် မချွတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟူ၍ ယုံကြည် စိတ်ချ ရ၏။ ထိုသို့ စိတ်ချရသော အခါ စစ်ထိုး တိုက်ခိုက်ခြင်းကို ပြုသင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ မည်သည့်အရာဌာနကိုမျှ နေရာတကျ မသိရသေးသည့် အတွက် သက်သက်မဲ့ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်ခြင်း၏ အကြောင်းသာ ဖြစ်ပါ၍ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရန် မသင့်ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ တင်လျှောက်လေရာ ဥဒေါင်းမင်းသည် ဤသို့ မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။ သေနာပတိ အမတ်ကြီး ရှေးဦးစွာ ငါ၏စစ်သည် အင်အားကို စုံစမ်းကြည့်ရှု ဦးလော့။ ထိုအခါ သင်အမတ်ကြီးသည် စစ်သည်တော်တို့၏ လုံ့လပယောဂနှင့် ခွန်အားဗလ ပြည့်ဝစုံလင်သည်ကို သိရလိမ့်မည်။ ထိုသို့ သိသောအခါ ဗေဒင် နက္ခတ် ကျမ်းတို့ကို တတ်ကျွမ်းနားလည်သော ပုရောဟိတ်ကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့၍ စစ်သည် ရဲမက်တို့ဖြင့် ချီတက်ရန် အချိန် နာရီ ရာသီ စန်းလက် တို့ကို တွက်ချက်စစ်ဆေး ဆုံးဖြတ်၍ ပေးစေလောဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ အမတ်ကြီးက အရှင်မင်းကြီး ထိုသို့ပင် ပုရောဟိတ် ဆရာတို့က ချီတက်ရန်အချိန်အခါ ဇာတာစန်းလက်ကို တွက်ချက်၍ တင်လျှောက် သော်လည်း ဆောလျှင်စွာ ချီတက်ခြင်းငှါ မသင့်လျော်ပါ။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးလောဟု ဆို၍ အောက်ပါဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၆၈။ ဝိသန္တိ သဟသာ မုဋ္ဌာ၊ ယေဝိစာရိယ ဒိသဗ္ဗလံ။
ခဂ္ဂဓာရာပရိဿင်္ဂံ၊ လဘန္တေ တေ သုနိစ္ဆိတံ။

မုဋ္ဌာ၊ မြော်မြင် ဉာဏ်ကင်း၊ မိုက်-အ-ဖျင်းကုန်သော။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒိသဗ္ဗလံ၊ ရန်သူတဘက်၏၊ ရဲမက်အင်အား၊ စွမ်းပကားကို။ အဝိစာရိယ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၊ မမြော်မြင်ဘဲ။ သဟသာ၊ ကဗျာသုတ်သက်၊ ရုတ်တရက်သာလျှင်။ ဝိသန္တိ၊ ရန်သူစစ်တိုင်း၊ ဇွတ်အတင်းဖြင့်၊ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်ကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြော်မြင်ဉာဏ်ကင်း၊ မိုက်-အ-ဖျင်းကုန်သော သူတို့သည်။ သုနိစ္ဆိတံ၊ ကေန်မလဲ့၊ အမြဲအားဖြင့်။ ခဂ္ဂဓာရာပရိဿင်္ဂံ၊ သန်လျက်သွားဖြင့်၊ ထွားထွားညက်ညက်၊ ပိုက်ဖက်ခုတ်ဖြတ်ခြင်းကို။ လဘန္တေ-လဘန္တေ၊ မုချဆတ်ဆတ်၊ ရအပ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ပညာ အမြော်အမြင် အဆင်ခြင်မရှိကုန်သော သူတို့သည် တဘက်ရန်သူ၏ စစ်သည်အင်အား လက်နက်အားနှင့် စွမ်းပကားသတ္တိကို မည်မျှလောက် ရှိသည်ဟူ၍ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းမပြုမူ၍ ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် ရန်သူ၏စစ်အတိုင်းသို့ ဇွတ်အတင်းသာလျှင် ချင်းနင်း ဝင်ရောက် ကြကုန်၏။ ထိုမြော်မြင် ဉာဏ်ကင်း၍ ချင်းနင်း ဝင်ရောက်ကုန်သော သူတို့သည် ရန်သူ တဘက်သားတို့၏ သန်လျက်သွား ထွားသွားတို့ဖြင့် ထွားထွားညက်ညက် ဖျက်ဆီးခြင်းကို ကေန်မလဲ့ အမြဲခံကြရကုန်သည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းကို မပြုမူ၍ အဆောတလျှင် ရှောင်တခင်အားဖြင့် စစ်ဆင်၍ ချီတက်ခြင်းငှါ မသင့်လျော်သေးပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ တင်လျှောက်ရာ ဥဒေါင်းမင်းသည် အမတ်ကြီး ငါ၏ စိတ်မာန် တက်ကြွ ထက်သန်လှသော လုံ့လပျက်ခြင်းကို အလျဉ်းပင် မပြုလုပ်ပါလင့်၊ အောင်နိုင်လိုသောသူသည် ရန်သူ၏ နိုင်ငံသို့ မည်ကဲ့သို့ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လျှင် အောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ ထိုအောင်နိုင်ခြင်း၏ စည်းကမ်း နည်းလမ်းတို့ကိုသာ ညွှန်ပြ ပြောဆိုပါလောဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

သေနာပတိဖြစ်သော လင်းတငှက် အမတ်ကြီးသည် ဤသို့ တင်လျှောက်လေ၏။ အရှင်မင်းကြီး ယင်းသို့ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် ထိုရန်သူ၏ နယ်တိုင်းသို့ ချင်းနင်း

ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်၍ အောင်မြင်နိုင်ခြင်း၏ နည်းလမ်းကို တင်လျှောက် ပြောဆိုပါအံ့။ သို့သော်လည်း ထိုသို့တင်လျှောက်သော စည်းကမ်း နည်းလမ်း အတိုင်း လိုက်နာဆောင်ရွက်မှသာလျှင် တင်လျှောက်ရခြင်း၏ အကျိုးရှိပါမည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်—

၆၉။ ကိံ မန္တေနာ နနုဋ္ဌာနေ၊ သတိ သတ္တံဝ ရာဇိနော။
န ဟျောသဓိပရိညာနာ၊ ဗျာဓိသန္တိ ကုဒါစနံ။

ဟူ၍ ပညာဉာဏ်ရှိ ကဝိအမော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြပါသည်။

သတ္တံဝ၊ ကျမ်း၏အဆို၊ အလိုအကြိုက်ကို၊ မလိုက်မမှီးသဖြင့်၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သော၊ ကျမ်းလာစကားကဲ့သို့။ ရာဇိနော၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ အနုဋ္ဌာနေ၊ တိုင်ပင်ညွှန်းပြ၊ ပြောသမျှကို၊ တစမချန်၊ အကြံမထုတ်၊ မပြုလုပ် သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မန္တေနာ၊ တိုင်ပင်နှီးနှော၊ ပြောဆိုရခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး၊ ရှိစနိုးအံ့နည်း။ ဩသဓိပရိညာနာ၊ ဆေးဝါး၏ တန်ခိုးကို၊ အကျိုးအညွှန်းအတိုင်း၊ ပိုင်းခြား၍ သိကာမျှဖြင့်။ အနုဋ္ဌာနေ၊ ဆေးညွှန်း အတိုင်း လိုက်နာ၍၊ ရောဂါရှင် ဂရုထားသဖြင့်၊ မကုစား မသုံးဆောင်သည် ရှိသော်။ ကုဒါစနံ၊ တစုံတရာ၊ ဘယ်အခါ၌မျှ။ ဗျာဓိသန္တိ၊ ရောဂါလွတ်ကင်း၊ ငြိမ်းအေးခြင်းသည်။ န ဟိ ဘဝေ-န ဘဝေယျ ဝေ၊ ကေနစင်စစ်၊ မှန်မဖြစ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ လူတို့၏ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ရန် နည်းလမ်း အစီအရင်ကို သွန်သင်ညွှန်ပြလျက် ဩဝါဒတရားတို့ဖြင့် ရေးသားစီရင်အပ်သော ကျမ်းဂန်၌ ပါသော အရာတို့ကို မလိုက်နာ မကျင့်ကြံပါမူ ၎င်းကျမ်းသည် အကျိုးမရှိ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အကြံပေး ဉာဏ်ပေး ပြောဆိုသည့် အရေး၌လည်း အကြံဉာဏ် ပေးသည့်အတိုင်း မဆိုင်းမဆုတ် ဉာဏ်ဟုတ်ထုတ်လျက် တကယ်တမ်း မလုပ်ခဲ့သည်ရှိသော် ထိုတိုင်ပင်ပြောဆို ခြင်းဖြင့် အဘယ်မှာ အကျိုးရှိပါတော့အံ့နည်း။ အကျိုးမဘက် သက်သက် အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် ဆေးဝါး၏ အစွမ်းသတ္တိ တန်ခိုးနှင့် အကျိုးကို ပိုင်းခြား၍ သိကာမျှဖြင့် နေရာကျ မသုံးဆောင် မစား

သောက်ပါမူ မည်သည့်အခါ၌မျှ ရောဂါလွတ်ကင်း၍ ငြိမ်းအေးခြင်း မဖြစ် သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါမှာလည်း တိုင်ပင်ဆွေးနွေး အကြံဉာဏ်ပေးသည်ကို အလေးပြုတော်မူသဖြင့် တခုမကျန် မှန်မှန်ကြီး ပြုလုပ် စေလိုပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်၏ သြဇာအာဏာတော်ကို မလွန်ကျူးထိုက် မလွန်ကျူးနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးသည် ဆရာသွားတို့ထံမှ သင်ကြား တတ်သိခဲ့ရသလောက် နည်းလမ်းအစဉ်ကို တင်လျှောက်ပါအံ့။ အရှင်မင်းကြီး နာတော်မူပါလောဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၇၀။ နဒျဒ္ဒိဝနဒုဂ္ဂေသု၊ ယတြ ယတြ ဘယံဓိပ။
တတြ တတြ စ သေနာနီ၊ ဂစ္ဆေ ဗျူဟီဗလေဟိဝ။

အဓိပ၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ နဒျဒ္ဒိဝနဒုဂ္ဂေသု၊ မြစ်၊ တောင်၊ တောကြီး၊ ခရီးအခက်၊ ထိုသုံးချက်တို့တွင်။ ယတြ ယတြ၊ အကြင် အကြင်သို့ သော စခန်း၊ သွားရာလမ်း၌။ ဘယံ၊ မငြိမ်းမအေး၊ ရန်သူဘေးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတြ တတြ၊ ထိုထိုသို့သော စခန်း၊ ဘေးဘျမ်းထူထပ်၊ လမ်းအရပ်၌။ သေနာနီ၊ စစ်သည်အအုပ်၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည်။ ဗျူဟီဗလေဟိဝ၊ ဗျူဟာ ကျင်းလျက်၊ ချီတက်သွားလာသော၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့ဖြင့် သာလျှင်။ ဂစ္ဆေ၊ စဉ်စီမပျက်၊ အညီယုက်သဖြင့်၊ ချီတက်၍ သွားရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ် စစ်သည်ရဲမက်တို့ ချီတက် သွားလာရာ၌ မြစ်တည်းဟူသော ခရီးခဲ၊ တောင်တည်းဟူသော ခရီးခဲ၊ တောတည်းဟူသော ခရီးခဲတို့တွင် အကြင်အကြင်သို့သော ချီတက်သွားလာရာ လမ်းစခန်း၌ ရန်သူ၏ ဘေးဘျမ်းအတိုက် အနှောင့်အယှက်ကို စိုးရိမ်ရ၏။ ထိုထိုသို့သော ဘေးရန်မကင်းသော လမ်းခရီးအတွင်း၌ စစ်မင်းအအုပ် စစ်ဗိုလ် ချုပ်ကြီးသည် သေနင်္ဂဗျူဟာကို နေရာကျ ခင်းကျင်းလျက် ချီတက်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ဖြင့် သာလျှင် စဉ်စီ မပျက် အညီယုက်သဖြင့် ချီတက်၍ သွားရာပါမည် သွားလာသင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့နောက် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အလုံးအရင်းတို့ ချီတက်သွားလာရာ၌ အသီး အသီး နေရာချထား၍ ခင်းကျင်းစီစဉ်ပုံကို ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဗလာဓျက္ခော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၁။ ဗလာဓျက္ခော ပုရေ ဂစ္ဆေ၊ တိဝီရ ပုရိသာန္ဓိတော။
မဇ္ဈေ ကလတ္တံ သာမိ စ၊ ကောသော ဖဂ္ဂု စ ယံ ဗလံ။

ဗလာဓျက္ခော၊ စစ်သည် အအုပ်၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးသည်။ အတိဝီရ- ပုရိသာန္ဓိတော၊ အလွန်အကျွန်၊ အားခွန်ပြည့်ဝ၊ ဗလစုံညီသည့်၊ စစ်သည်ရဲမက် တို့ဖြင့်၊ တခဲနက်ခြံရံလျက်။ ပုရေ ဂစ္ဆေ၊ ရှေးဦး-ရှေးဖျား၊ ရှေ့ဆုံးသွားရာ၏။ ကလတ္တံ၊ မောင်းမ မိဿံ၊ ခြွေရံ သောင်းပြောင်း၊ မိန်းမ အပေါင်းသည် လည်းကောင်း။ သာမိ စ၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် လည်းကောင်း။ ကောသော စ၊ ရွှေ ငွေစွာ၊ ရတနာဆောင်သူ၊ အပေါင်းလူသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဗလံ၊ အကြင် စစ်သည်အထု၊ ဗိုလ်ပါစုသည်။ ဖဂ္ဂု၊ အားအင်ဆုတ်ယုတ်၊ သေးသိမ်နုတ်၏။ တဉ္စ ဗလံ၊ ထိုစစ်သည်အထု၊ ဗိုလ်ပါစုသည် လည်းကောင်း။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဂစ္ဆေ၊ နေရာ မှတ်သား၊ အမြဲ ထားလျက်၊ ချီတက်၍ သွားရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ စစ်သည်တို့၏ အအုပ် စစ်ဗိုလ်ချုပ် ကြီးသည် အလွန် အားခွန်ဗလနှင့် ပြည့်စုံသော ဗိုလ်ပါရဲမက်တို့ ခြံရံလျက် ရှေးဦး ရှေးဖျား ရှေ့ဆုံးမှ သွားရပါမည်။ မိဿံ မောင်းမ မိန်းမအပေါင်းနှင့် မိဖုယားသည် လည်းကောင်း၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် လည်းကောင်း၊ ရွှေ ငွေ ရတနာတို့ကို ဆောင်ယူသောသူ အပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ အင်အားနည်းပါး၍ အညံ့စား ဖြစ်ကုန်သော စစ်သည် ရဲမက်တို့သည် လည်းကောင်း အလုံးစုံတို့၏ အလယ်၌ သွားရပါမည် သွားသင့်ပါသည်။

၇၂။ အဿာ ဥဘောသု ပဿေသု၊ အဿာနံ ပဿတော ရထာ။
ရထာနံ ပဿတော နာဂါ၊ နာဂါနံ စ ပဒါတယော။

ဥဘောသု ပဿေသု၊ အနီးအနား၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ အဿာ စ၊ ရဲမက် စီးအပ်၊ စစ်မြင်းတပ်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဿာနံ၊ ရဲမက် စီးအပ်၊

စစ်မြင်းတပ်တို့၏။ ပဿတော၊ အနီးအနား၊ နံပါးတဘက်-တချက်မှ။ ရထာ စ၊ ဝန်တင်ဆောင်အပ်၊ ရထာတပ်တို့သည် လည်းကောင်း။ ရထာနံ၊ ဝန်ဆောင် တင်အပ်၊ ရထာတပ်တို့၏။ ပဿတော၊ အနီးအနား၊ နံပါးတဘက်-တချက်မှ။ နာဂါ စ၊ ဗိုလ်ပါခပင်း၊ စီးနင်းဆောင်အပ်၊ ဆင်ပြောင်တပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ နာဂါနံ၊ ဗိုလ်ပါခပင်း၊ စီးနင်းဆောင်အပ်၊ ဆင်ပြောင်တပ်တို့၏။ ပဿတော၊ အနီးအနား၊ နံပါးတဘက်-တချက်မှ။ ပဒါတယော စ၊ ခြေလျင် သွားအပ်၊ ခြေသည်တပ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ အမြင်မမှား၊ အစဉ်ထားသဖြင့်၊ သွားလာ ချီတက်ကုန်ရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သူတို့၏ အနီးအနား နံပါး တဘက် တချက်မှ မြင်းစီးတပ်တို့၊ ထိုမြင်းစီးတပ်တို့၏ အနီးအနား နံပါးတဘက်တချက်မှ ရထာတပ်တို့၊ ထိုရထာတပ်တို့၏ အနီးအနား နံပါးတဘက်တချက်မှ ဆင်တပ် တို့၊ ထိုဆင်တပ်တို့၏ အနီးအနား နံပါးတဘက်တချက်မှ ခြေသည်တပ်တို့သည် ချီတက်၍ သွားရပါမည်၊ သွားသင့်ပါသည် ဟုလို။

ထို့ပြင် စစ်တပ် ချီတက် သွားလာစဉ် ဘုရင်မင်းနှင့် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တို့သည် မည်ကဲ့သို့သော အစီအရင်ဖြင့် သွားလာသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ပစ္ဆာ သေနာပတိဂူဇ္ဇေ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၃။ ပစ္ဆာ သေနာပတိဂူဇ္ဇေ၊ ခိန္နု အဿာသယံ သိနေ။
မန္တိသုဘဋ္ဌယုတ္တော၊ ပတိဂူယု ဗလံဓိပေါ။

သေနာပတိ၊ ဗိုလ်ချုပ်ဦးစီး၊ စစ်သူကြီးသည်။ ခိန္နု၊ အားအင်ကုန်ခန်း၊ မောပန်းကြကုန်သော စစ်သည်တော်တို့ကို။ အဿာသယံ-အဿာသယန္တော၊ စိတ်အားတက်ကြွ၊ သက်သာရာ ရစေလျက်။ ဝါ- သက်သာတို့ရေး၊ အားပေး မြှောက်ပင့်လျက်။ ပစ္ဆာ၊ ထိုအားအင်ကုန်ခန်း၊ မောပန်းသောသူတို့၏နောက်မှ။ သိနေ၊ ပြေးပြေးသာသာ၊ နှေးလေးစွာသာလျှင်၊ ဂစ္ဆေ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက်၍ သွားရာ၏။ အဓိပေါ၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ မန္တိသုဘဋ္ဌယုတ္တော၊

မှူးမတ်အပေါင်း၊ သူရဲကောင်းတို့ဖြင့်၊ ကောင်းစွာ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဗလံ
ပတိဂ္ဂယု၊ ဗိုလ်ပါအများကို၊ အားပေးအားမြှောက်၊ စိတ်ဝမ်းမြောက်စေသည်
ဖြစ်၍။ ဂစ္ဆေ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက်၍ သွားရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဗိုလ်ချုပ်ဦးစီး စစ်သူကြီး ဖြစ်သောသူသည် အားအင်
ကုန်ခန်းသဖြင့် မောပန်းကြသော စစ်သည်တော်တို့ကို စိတ်အားတက်ကြွလျက်
သက်သာရာ ရစေပြီးလျှင် အားပေးအားမြှောက် ပြုသဖြင့် ထိုသူတို့၏နောက်မှ
ဖြေးဖြေးသာသာဖြင့်သာလျှင် နှေးလေးစွာ သွားရပါမည်၊ အရှင်သခင် ဘုရင်
မင်းမြတ်သည် မှူးမတ်အပေါင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ သူရဲကောင်း အပေါင်း
တို့ဖြင့်လည်းကောင်း ဝိုင်းဝန်းခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ဗိုလ်ပါအများကို အားပေး
အားမြှောက် စိတ်ဝမ်းမြောက်စေသည်ဖြစ်၍ အစဉ်မပျက် ချီတက်၍ သွားရ
ပါမည် သွားသင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် အရပ်ဒေသအား လျော်စွာ ချီတက်သွားလာသင့်သော စစ်တပ်
တို့ကို အသီးအသီးဟပ်၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “နာဂေဟိ ဝိသမံ ဂစ္ဆေ” အစ
ရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၄။ နာဂေဟိ ဝိသမံ ဂစ္ဆေ၊ ကဒ္ဒမံ စ မဟီဓရံ။
နာဝါဿေဟိ ဇလံ သမ္ပံ၊ သဗ္ဗတြေဝ ပဒါတိဘိ။

ဝိသမဉ္ဇ၊ ခလုတ်ကန်သင်း၊ ကုန်းကျင်းများစွာ၊ မညီညာသော အရပ်သို့
လည်းကောင်း။ ကဒ္ဒမဉ္ဇ၊ ရွံညှန်ထူထပ်၊ မြေအရပ်ကိုလည်းကောင်း။ မဟီဓရဉ္ဇ၊
တောင်စဉ် တောင်ဝှမ်း၊ တောင်တန်းထူထပ်၊ မြေအရပ်ကိုလည်းကောင်း။
နာဂေဟိ၊ ရဲမက်စီးအပ်၊ ဆင်ပြောင်တပ်တို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆေ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက်
သွားလာရာ၏။ ဇလဉ္ဇ၊ ရေပြင်စခန်း၊ သွားရာလမ်းကိုလည်းကောင်း။ သမ္ပဉ္ဇ၊
မြေပြင်သာယာ၊ ညီညာသော အရပ်ကို လည်းကောင်း။ ယထာက္ကမံ၊ အစဉ်
အတိုင်း။ နာဝါဿေဟိ၊ စခန်းသင့်ဟပ်၊ လှေ့မြင်းတပ်တို့ဖြင့်။ ဂဒ္ဒစ္ဆေ၊ အစဉ်
မပျက်၊ ချီတက်သွားလာရာ၏။ သဗ္ဗတြေဝ၊ ကြွင်းမဲ့ညှပ်၊ အလုံးစုံသောအရပ်
တို့၌သာလျှင်။ ပဒါတိဘိ၊ ခြေဖြင့်ရှောက်အပ်၊ ခြေသည်တပ်တို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆေ၊
အစဉ်မပျက်၊ ချီတက် သွားလာရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ခလုတ်ကန်သင်း ကုန်းကျင်းထူထပ်သော မညီညွတ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ ရှုံ ရေ ညွှန်ပျောင်းတို့ဖြင့် ကောင်းစွာ ထူထပ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ တောင်စဉ် တောင်တန်း တောင်စခန်းနှင့် တောင်ဝှမ်း ထူထပ်သော အရပ်သို့လည်းကောင်း ဆင်တပ်တို့ဖြင့် ချီတက် သွားလာရန် သင့်ပါသည်။ ရေပြင်စခန်းသို့ လှေတပ်ဖြင့် မြေပြင်စခန်းသို့ မြင်းစီးသူရဲတပ် တို့ဖြင့် ချီတက် သွားလာရန် သင့်လျော်ပါသည်။ အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌ ခြေသည်တပ်ဖြင့် ချီတက်ရန် သင့်လျော်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ဥတုရာသီအားလျော်စွာ ချီဘက်သွားလာသင့်သော စစ်တပ်တို့ကို အသီးအသီး ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဟတ္ထိနံ ဂမနံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၅။ ဟတ္ထိနံ ဂမနံ ဝုတ္တံ၊ ပသဋ္ဌံ ဇလဒါဂမေ။
တဒညတြ တုရင်္ဂါနံ၊ ပတ္ထိနံ သဗ္ဗဒေဝ ဟိ။

ဇလဒါဂမေ၊ မိုဃ်းလေပြင်းထန်၊ ဝသံ သမယ၊ မိုဃ်းကာလ၌။ ဟတ္ထိနံ- ဟတ္ထိဟိ၊ ရဲမက်ကိုတင်၊ စီစဉ်ပြုအပ်၊ ဆင်ယာဉ်တပ်တို့ဖြင့်။ ဂမနံ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက် သွားလာခြင်းကို။ ပသဋ္ဌံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ တဒညတြ၊ ထိုမှတထွေ၊ ဆောင်း၊ နွေဥတု၊ နှစ်ခုသော ကာလ၌။ တုရင်္ဂါနံ- တုရင်္ဂဟိ၊ သေနင်စီးအပ်၊ မြင်းယာဉ်တပ်တို့ဖြင့်။ ဂမနံ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက် သွားလာခြင်းကို။ ပသဋ္ဌံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ သဗ္ဗဒေဝ၊ ဆောင်း၊ နွေ၊ မိုဃ်းဟု၊ ဥတု သုံးလီ၊ သုံးရာသီ၌ သလျှင်။ ပတ္ထိနံ-ပတ္ထိဟိ၊ မစီးမြင်းဆင်၊ မြေပြင်စခန်း၊ ခြေလျင်မြန်းကြသည့်၊ အမှုထမ်းပြီပြီ၊ ခြေသည် စစ်တပ်တို့ဖြင့်။ ဂမနံ၊ အစဉ်မပျက်၊ ချီတက်သွားလာခြင်းကို။ ပသဋ္ဌံ၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်၊ ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ နိတိကျမ်းတတ်၊ ဆရာမြတ် တို့၊ မိန့်မှတ်စကား၊ မှာကြားတော်မူအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် မိုဃ်းဥတုအခါ၌ ဆင်တပ်ဖြင့် ချီတက် သွားလာခြင်း ဆောင်းဥတု၊ နွေဥတုအခါတို့၌ မြင်းတပ်ဖြင့် သွားလာခြင်း ဆောင်း၊ နွေ၊ မိုဃ်းဟုဆိုအပ်သော ဥတုသုံးပါးတို့၌ ခြေသည်တပ်ဖြင့် သွားလာ

ခြင်းတို့ကို သင့်လျော်လျောက်ပတ် ချီးမွမ်းအပ်၏ဟု နိတိကျမ်းတတ် ဆရာမြတ် တို့ မိန့်မှာတော်မူအပ်ပါသည် ဟူလို။

ဥတုအားလျော်စွာ ချီတက် သွားလာသင့်သော တပ်တို့ကို အသီးအသီး ပြုဆီပြီး၍ ယခုအခါ စစ်တပ်ချီတက်ရာ ထိုထိုသို့သော လမ်းခရီးတို့၌ တပ်စခန်း ချရာ အရပ်ဝယ် စီမံအပ်သော အစီအရင်တို့ကို ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “သေလေသု ဒုဂ္ဂမဂ္ဂေသု” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၆။ သေလေသု ဒုဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ ဝိဓေယျ ရာဇ ရက္ခဏံ။
ယောဓေဟိ ရက္ခိတဿာပိ၊ သုပ္ပနံ ယောဂိနိဒ္ဒါယ။

ရာဇ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သေလေသု စ၊ တောင်စဉ် တောင် တန်း၊ တောင်စခန်းတို့၌လည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂမဂ္ဂေသု စ၊ ဘေးရန် ရောယှက်၊ အသွား ခက်သည့်၊ တောနက် စခန်း၊ ချီတက်ရာ လမ်းတို့၌လည်းကောင်း။ ရက္ခဏံ၊ နေ့ညဉ့်လှည့်လည်၊ စန္ဒရီစစ်သား၊ အစောင့်ထားခြင်းကို။ ဝိဓေယျ၊ မလစ်မလပ်၊ စီရင်အပ်ပေ၏။ ယောဓေဟိ၊ စန္ဒရီစစ်သား၊ အိပ်ဖန်သွားတို့သည်။ ရက္ခိတဿာပိ၊ အစဉ်မပြတ်၊ စောင့်ရှောက်အပ် သော်လည်း။ ယောဂိနိဒ္ဒါယ၊ နိုးကြားထကြွ၊ စိတ်မချသော အိပ်ခြင်းဖြင့်။ သုပ္ပနံ၊ မျောက်မျဉ်းပုံခင်း၊ အိပ်စက် ခြင်းကို။ ဝိဓေယျ၊ အမှုမသွေ၊ ပြုသင့်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး တောင်စဉ် တောင်တန်း တောင်စခန်း တို့၌လည်းကောင်း၊ ရန်သူ၏ဘေး ခြင်္သေ့သစ်ကျားစသော သားရဲဘေးတို့ဖြင့် ထူထပ် ရောယှက်သဖြင့် အသွားခက်သော တောနက်စခန်း သွားရာလမ်းတို့၌ လည်းကောင်း စန္ဒရီစစ်သား အစောင့်သွားတို့ကို အလှည့်ကျ ထားပြီးလျှင် စစ်တပ်အပါး၌ လှည့်ပတ်၍ မပြတ်အောင် စောင့်ရှောက်စေသင့်ပါ၏။ ထိုသို့ပင် စန္ဒရီစစ်သား ကင်းဝတ်အိပ်ဖန်သွားတို့သည် အပါး၌ အစဉ်မပြတ် စောင့်ရှောက် အပ်ပါသော်လည်း ရဲခက်တပ်သား ဗိုလ်ပါ အများတို့သည် နိုးကြားထကြွ စိတ်မချသော အိပ်ခြင်းဖြင့် အိပ်နေကြရန် စီမံသင့်ပါသည် ဟူလို။

တပ်စခန်း ချရာ၌ ပြုအပ်သော အစီအရင်ကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ တိုက်ခိုက်ပုံ အစီအရင်ကို ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “နာသယေ ကသိရေ သတ္တု” အစ ရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၇။ နာသယေ ကသိရေ သတ္တု၊ ဒုဂ္ဂကဏ္ဍကနာသေဟိ။
ပရဒေသ ပဝေသေ စ၊ ကရေ အာဠဝိကေ ပုရေ။

ရာဇ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဒုဂ္ဂကဏ္ဍကနာသေဟိ၊ ခံတပ်စစ်တန်း၊ တပ်စခန်းတို့ကို၊ အရမ်းနှိပ်နင်း၊ ဖျက်ဆီးခြင်းတို့ဖြင့်။ သတ္တု၊ တဘက်စစ်ဟူ ကိုယ့်ရန်သူကို။ နာသယေ၊ နင်းနယ်နှိပ်စက်၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ကသိရေ၊ အတင်း အကြမ်း၊ အပြင်းရမ်းလျက်၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာ၏။ ပရဒေသ ပဝေသေ စ၊ ရန်သူပိုင်လျဉ်း၊ နိုင်ငံတွင်းသို့၊ ချင်းနင်း ငင်ရောက်သော အခါ၌လည်း။ အာဠဝိကေ၊ တောသူတောင်သား၊ လူကြမ်းစားတို့ကို။ ပုရေ ကရေ၊ ရှေ့ဆောင် ယောက်ျား၊ အဦးထားလျက်၊ ရှေ့သွားပြုလုပ်ရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် ရန်သူ၏ ခံတပ်စစ်တန်းနှင့် တပ်စခန်းတို့ကို အတင်းအကြမ်း လှမ်းမိုးဖိစီးလျက် ရန်သူကို နှိပ်စက် ညှဉ်းပန်းသင့်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရန်သူ၏ နိုင်ငံတွင်းသို့ ချင်းနင်း ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်သော အခါ တောသူ တောင်သားဖြစ်သော ခပ်ကြမ်းကြမ်း လူစားတို့ကို ရှေ့သွားအမှုး ဦးဆောင်ပြုပြီးလျှင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် သင့်လျော်ပါသည် ဟူလို။

ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက်ပုံကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့နှင့် စပ်သော အကြောင်းအရာတို့ကို ပြဆိုလိုပြန်သည်ဖြစ်၍ “ယတြ ရာဇာ” အစ ရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၈။ ယတြ ရာဇာ တတြ ကောသော၊ ဝိနာ ကောသာ န ရာဇတာ။
သ၊ ဘဋ္ဌာနံ တတော ဒဒေ၊ ကော ဒါနေန န ယုဇ္ဈတေ။

ယတြ၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇာ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ အတ္ထိ၊ နေထိုင်တစေ၊ ရှိ၍နေ၏။ တတြ၊ ထိုဘုရင်မင်းမြတ်၊ ရှိနေရာအရပ်၌။ ကောသော၊ ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ၊ ရတနာ အစုကို။ ဌပေယျ၊ မရွေ့ မရှား၊ အမြဲ ထားရာ၏။

ကောသာ၊ ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ၊ ရတနာအစုကို။ ဝိနာ၊ ကြည့်၍။ ရာဇတာ၊ ဘုရင် ဆိုခြင်း၊ မင်း၏အဖြစ်သည်။ န အတ္ထိ၊ စင်စစ်တစ်စုံ၊ မှန်မရှိပေ။ တတော၊ ထို ရှေ့ ငွေဘဏ္ဍာ၊ ရတနာအစုမှ။ သ၊ ဘဒ္ဒါနံ၊ မိမိ၏စစ်သည်အများ၊ သူ့စား တို့အား။ ဒဒေ၊ လခရိက္ခာ၊ အသပြာကို၊ လိုရာမနှေး၊ ထုတ်ဆောင်ပေးရာ၏။ ဒါနေန၊ လိုရာမနှေး၊ ထုတ်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့်။ ကော၊ အဘယ်မည်သော သူသည်။ န သုဇ္ဈတေ၊ မတိုက်မခိုက်၊ အားမစိုက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ယုဇ္ဈတေ ဝေ၊ အလိုက်အထိုက်၊ ကြောင့်ကြစိုက်၍၊ တိုက်ခိုက်မည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာရတနာတို့ကို အထူး ကြောင့်ကြစိုက်ပြီးလျှင် အကြင်အရပ်၌ မင်းသည် နေထိုင်၏၊ ထိုမင်းနေသော နေရာ၌သာလျှင် ထားရပါမည်။ အဘွဲ့ကြောင့်နည်းဟူမူ ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာ ရတနာကို ကြည့်၍ ဝါ- ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာရတနာ မရှိသည်ရှိသော် မင်း၏ အဖြစ် မရှိပေ။ ဘုန်း တန်ခိုး အာနုဘော် သြဇာ အာဏာမှူးမှန်၍ သေးသိမ် ညံ့ဖျင်းခြင်းသို့ ရောက်တတ်ပေသည်။ ထင်ရှားစေပါဦး အံ့ ထိုဥစ္စာရတနာ ဘဏ္ဍာ တော်တို့မှ မိမိ၏ အမှုထမ်းသား စစ်သည် ရဲမက် ဗိုလ်ပါအများတို့အား လခ ရိက္ခာတော်တို့ကို ထုတ်ဆောင်၍ ပေးရပါသည်။ ထိုသို့ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကို ပေးသည်ရှိသော် အဘယ်သူသည် အရှင်၏အတွက် မိမိ၏အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ တဘက်ရန်ကို ခုခံ၍ မတိုက်ခိုက်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ မိမိ၏ စွမ်းပကားအလိုက် ကြောင့်ကြစိုက်၍ တိုက်ခိုက်မည် မလွဲဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ကျေးကျွန် အစေခံတို့သည် လူအချင်းချင်းတို့၏ အစေခံမဟုတ်၊ စင်စစ်မှာမူ ရှေ့ငွေဘဏ္ဍာ ဥစ္စာရတနာတို့၏သာလျှင် ကျေးကျွန်ဖြစ်ကြောင်း ကို ထပ်လောင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “န နရဿ နရော ဒါသော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၉။ န နရဿ နရော ဒါသော၊ ဒါသော တုတ္ထဿ ဘူပတိ။
ဂါရဝံ လာသဝံ ဝါပိ၊ ဓနာဓနနိဗန္ဓနံ။

ဘူပတိ၊ ရေခမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ နရော၊ လူသားပြီမြောက်၊ လူသွေး ပေါက်သူ၊ တယောက်လူသည်။ နရဿ၊ လူသားပြီမြောက်၊ လူသွေးပေါက်သူ၊

တယောက်လူ၏။ ဒါသော၊ မသွေမလှန်၊ စေခံကျေပြန်၊ ကိုယ်ပိုင် ကျွန်သည်။
န၊ စင်စစ်ကေန၊ အမှန်မဟုတ်။ တု၊ အဟုတ်အမှန်၊ ကေနစင်စစ်သော်ကား။
အတ္ထဿ၊ ရှေ့ငွေဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်း၏။ ဒါသော၊ မသွေမလှန်၊ အစေခံစစ်၊
ကျေးကျွန်ဖြစ်ပေ၏။ ဂါရဝံ ဝါပိ၊ လေးမြတ်ကြည်ညို၊ အရိုအသေပြုအပ်သည်၏
အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ လာဃဝံ ဝါပိ၊ အမှုဆောင်ရန်၊ လျင်မြန်ပေါ့ပါး
သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဓနာဓနနိဗန္ဓနံ၊ ရှေ့ငွေရတနာ၊ ဥစ္စာ
ရှိသည်၏အဖြစ် မရှိသည်၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ စင်စစ်ကေန၊ အမှန်စင်းစင်း၊
အကြောင်းရင်းရှိပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် လူသားပြီမြောက် လူသွေးပေါက်သော
တယောက်သောသူသည် တယောက်လူ၏ မသွေမလှန် ခိုင်းစေရန် ကိုယ်ပိုင်ကျွန်
မဟုတ်ပေ၊ အဟုတ်အမှန် ကေန စင်စစ်အားဖြင့်သော်ကား ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ
ဥစ္စာရတနာ၏ သာလျှင် ကျွန်ရင်းအစစ် ဖြစ်ပေသည်။ အဘကြောင့်နည်း
ဟူမူ လူတိုင်းသည် လူတိုင်းအား ကြည်ကြည်ညိုညို အရိုအသေ အလေးအမြတ်
ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ ပေါ့ပါးလျင်မြန်စွာ အမှုကိစ္စကို
ဆောင်ရွက်ပြုလုပ် အားထုတ်သည်၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း ပစ္စည် ဥစ္စာ
ရှိသည် မရှိသည်၏အဖြစ် ပေးကမ်းသည် မပေးကမ်းသည်၏ အဖြစ်လျှင်
အကြောင်းရင်း ရှိပေသည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာကို အာသာခင်မင် လိုချင်ကြ
သောကြောင့်သာလျှင် အရှင်၏ အမှုကို သက်စွန့်ကြိုးပမ်း ထမ်းဆောင်ကြ
ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ၏ ကျွန်ရင်းအစစ် ဖြစ်ပေသည်။
လူသား လူအချင်းချင်း၏ ကျွန်ရင်းမဟုတ်ပေ ဟူလို။

ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့်စပ်သော အရာတို့ကို ပြဆိုပြီး၍ ယခုအခါ တိုက်ခိုက်ပုံ အစီ
အစဉ် အခြင်းအရာတို့ကို ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “အဘဒေန စ ယုဒ္ဓေယျ” အစ
ရှိသော ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

- ၈၀။ အဘဒေန စ ယုဒ္ဓေယျ၊ ရက္ခေ စေဝ ပရောပရံ။
ဖဂ္ဂုသေနဉ္စ ယံကိဉ္စိ၊ မဇ္ဈေ ဗျူဟဿ ကာရယေ။
- ၈၁။ ပဒါတိံ စ မဟိပါလ၊ ပုရေနိကဿ ယောဇယေ။
နိသိဒေ ဥပရုဇ္ဈာရိံ၊ ရဋ္ဌဉ္စာသော ပပိဋ္ဌယေ။

ဘူပတိ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ အဘေဒေန စ၊ စစ်တပ်စုရုံး၊ အလုံးအရင်း၊ ကွဲပြားခြင်းမရှိသဖြင့်လည်း။ ယုဒ္ဓေယျ စ၊ အစဉ်တစိုက်၊ အတွင် လိုက်သဖြင့်၊ တိုက်လည်း တိုက်ခိုက်ရာ၏။ ပရောပရဉ္စ၊ တယောက်သည် တယောက်ကိုလည်း။ ဝါ- စစ်သည်တော်ရင်း၊ အချင်းချင်းလည်း။ ရက္ခေ စေဝ၊ စောင့်လည်း စောင့်ရှောက်ရာ၏။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဖဂ္ဂုသေနဉ္စ၊ အားအင် ကုန်ခန်း၊ မောပန်းသော စစ်သည်ကိုမူလည်း။ ဗျူဟဿ၊ စီစဉ်လုံးရင်း၊ ခင်းကျင်းညွှန်ပြ၊ စစ်တပ်မ၏။ မဇ္ဈေ၊ ဗဟိုချက်မ၊ လည်ဌာန၌။ ကာရယေ၊ မမှားမယွင်း၊ အကြားသွင်းလျက်၊ ထားခြင်းကို ပြုရာ၏။

မဟီပါလာ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ အနီကဿ၊ စီစဉ်လုံးရင်း၊ ခင်းကျင်းညွှန်ပြ၊ စစ်တပ်မ၏။ ပုရေ၊ ရှေ့ဖျားအားလုံး၊ ရှေ့အဆုံး၌။ ပဒါတိံ၊ ဆင်မြင်းမကပ်၊ ခြေသည်တပ်ကို။ ယောဇယေ၊ အစဉ်မကွာ၊ ယှဉ်စေရာ၏။ အရိံ စ၊ ခုခံတည်အပ်၊ ရန်သူတပ်ကိုလည်း။ ဥပရုဇ္ဈ၊ လှည့်ပတ်ရစ်သိုင်း၊ ဝန်းဝိုင်း ပိတ်ဆို့၍။ နိသီဒေ၊ အစဉ်တစိုက်၊ အတွင်တိုက်သဖြင့်၊ အလိုက်သင့်နေရာ၏။ အဿ၊ ထိုအံတုဘက်လျဉ်း၊ ရန်သူမင်း၏။ ရဋ္ဌဉ္စ၊ တိုင်းပါသိမ်းကျုံး၊ နိုင်ငံလုံး ကိုလည်း။ ဥပရုဇ္ဈ၊ လှည့်ပတ်ရစ်သိုင်း၊ ဝန်းဝိုင်းပိတ်ဆို့၍။ ဥပပိဋ္ဌယေ၊ စားရေ အလျဉ်း၊ ပြတ်လပ်ကင်းအောင်၊ ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် စစ်ချီတက် တိုက်ခိုက်သည့်အခါ စစ်သည် အလုံးအရင်းတို့သည် ကစင့်ကရဲ မကွဲပြားသဖြင့် တိုက်ခိုက်သင့်ပါသည်။ စစ်သည်တော်တို့သည် တယောက်သည် တယောက်အား အချင်းချင်း စောင့်ရှောက်ရပါမည်။ အားအင်ကုန်ခန်း မောပန်းသော စစ်သည်တို့ကိုလည်း စစ်တပ်၏ အလည်၌ထား၍ တိုက်ခိုက်ရပါသည်။ အရှင်မင်းမြတ် ထို့ပြင်လည်း ခြေသည်တပ်ကို တပ်မကြီး၏ ရှေးဦး ရှေးဖျားက ထား၍ တိုက်ခိုက်ရပါမည်။ စစ်မြေပြင်အရပ်၌ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင် အကယ်၍ အခွင့်ရခဲ့ပါမူ ရန်သူတို့၏တပ်ကို မိမိ၏တပ်ဖြင့် ဝန်းဝိုင်းပိတ်ဆို့၍ ထားရပါမည်။ သို့မဟုတ် ရန်သူ၏နိုင်ငံအလုံးကို သော်လည်း ဝန်းဝိုင်းပိတ်ဆို့၍ အစာရေစာ ရိက္ခာအလျဉ်း ပြတ်လပ် ကင်းအောင် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ရပါမည် ဟူလို။

ထို့ပြင် အရပ်ဒေသအလိုက် ချီတက်တိုက်ခိုက်သင့်သော တပ်တို့ကို အသီး
အသီး ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ရထသေဟိ သမေ ယုဇ္ဈေ” အစရှိသော ဂါထာကို
ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၇၂။ ရထသေဟိ သမေ ယုဇ္ဈေ၊ နုပေ နာဝါဒ္ဓိပေဟိ စ။
ရုက္ခဂုမ္ဘာဝုတေ စာပေ၊ ဟျ သျာဒျာယုဇေဟိတ္ထလေ။

ဘူပတိ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သမေ၊ မြေပြင်သာယာ၊ ညီညာ
စွာသော အရပ်၌၊ ရထသေဟိ၊ ရထား၊ မြင်းတပ်၊ ထိုနှစ်ရပ်တို့ဖြင့်။ ယုဇ္ဈေ၊
ခုခံယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၏။ စ၊ ထိုမှတစ်ပါး။ အနုပေ-အမ္ပုပါယေ၊
ရေပြင်စခန်း၊ ရေများရာလမ်း၌။ နာဝါဒ္ဓိပေဟိ၊ လှေတပ်၊ ဆင်တပ်၊ ထိုနှစ်ရပ်
တို့ဖြင့်။ ယုဇ္ဈေ၊ ခုခံယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၏။ ရုက္ခဂုမ္ဘာဝုတေ၊
သစ်ပင်စေးချို၊ စုရုံထူထပ်၊ မြေအရပ်၌။ စာပေဟိ၊ မနွေးအချက်၊ အပြေး
သွက်သည့်၊ လေးလက်နက်တို့ဖြင့်။ ယုဇ္ဈေ၊ ခုခံယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်
ရာ၏။ ထဒလ၊ ကုန်းကြည်းထူထပ်၊ မြေအရပ်၌။ အသျာဒျာယုဇေဟိ- အသိ
အာဒိ အာယုဇေဟိ၊ သန်လျက်ထား၊ အစထားလျက်၊ စစ်လက်နက်တို့ဖြင့်။
ယုဇ္ဈေ၊ ခုခံယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် ညီညွတ်သော မြေပြင်အရပ်၌ ရထားတပ်၊
မြင်းတပ်တို့ဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန် သင့်လျော်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရေပြင်စခန်း
ရေများရာ လမ်းပန်းအရပ်တို့၌ လှေတပ်၊ ဆင်တပ်တို့ဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်ရန်
သင့်လျော်ပါသည်။ သစ်ပင်စေးချို ထူထပ်ပေါများသော အရပ်၌ လေး မြား
ကိုင်းစွဲသော ရဲမက်တပ်တို့ဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်သင့်ပါသည်။ ကုန်းကြည်း အရပ်၌
မူကား သန်လျက် ထား လှံ အစရှိသော တပ်တို့ဖြင့် ခုခံတိုက်ခိုက်သင့်ပါသည်
ဟူလို။

ထို့ပြင် စစ်တပ်အချင်းချင်း တိုက်ခိုက်သည်မှတစ်ပါး ရန်သူ၏ အားထားရာ
ဖြစ်သော အခြေအနေတို့ကိုလည်း ဖျက်ဆီးသဖြင့် တိုက်ခိုက် သင့်ကြောင်းကို
ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဒူသယေ စသ သတတံ” အစရှိသော
ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၈၃။ ဒူသယေ စသ သတတံ၊ ယဝသန္ဓောဒကောန္ဓနံ။
ဘိန္ဓေ စေဝ တဋ္ဌာကာနိ၊ ပါကာရာ ပရိက္ခာ တထာ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်သူတို့၏ အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ အဿ၊ ထိုရန်သူ၏။ ယဝသန္ဓောဒကောန္ဓနဂ္ဗေဝ၊ ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်းတို့၏၊ မြက်ခင်းအစာနှင့်၊ စစ်သည် တို့၏ အစားအစာ၊ ရိက္ခာ ရေထင်းတို့ကိုလည်း။ သဘတံ၊ အသျှင်မစဲ၊ စဉ်အမြဲ သာလျှင်။ ဒူသယ၊ ကုန်အောင်သီးသီး၊ တနည်းနည်းဖြင့်၊ အချည်းနှီး ဖျက်ဆီး ရာ၏။ တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာလျှင်။ တဋ္ဌာကာနိ စ၊ မြန်သူအလုံး၊ သုံးသောက်ရန်တွက်၊ တဘက်ဆည်းခံ၊ ရေလှောင်ကန်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါကာရာ စ၊ ကာကွယ်ရစ်ဝိုင်း၊ မြို့တံတိုင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပရိက္ခာ စ၊ ရစ်ဝိုင်းပတ်ကုန်း၊ တူးမြောင်း ကျုံးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဘိန္ဓေ၊ အလျဉ်း တောက်လျှောက်၊ အတွင်းပေါက်အောင်၊ ထွင်းဖောက် ဖျက်ဆီးရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် ရန်သူ၏စစ်တပ် ရဲမက်တို့ကိုသာ တိုက်ခိုက် ရသည် မဟုတ်သေးပါ။ ထိုရန်သူတို့၏ အားထားရာဖြစ်သော ကျွဲ၊ နွား၊ ဆင်၊ မြင်းတို့၏ အစားအစာဖြစ်သော မြက်ခင်း၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့၏ အစားအစာ ရိက္ခာ ရေနှင့် ထင်းတို့ကိုလည်း အမြဲအားဖြင့် မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို တနည်း နည်းဖြင့် ဖျက်ဆီးသင့်ပါသည်။ ထို့ပြင် ရန်သူတို့၏ မှီရာဖြစ်သော ရေကန် တံဘိုင်း မြို့ရိုးနှင့် ကျုံးမြောင်းတို့ကိုလည်း တနည်းနည်းဖြင့် ပျက်စီးအောင် ဖျက်ဆီးသင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့တွင် ဆင်သည် အထူးမြတ်ဆုံး ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဗလေသု ပမုခေါ ဟတ္ထိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်သေ၏။

၈၄။ ဗလေသု ပမုခေါ ဟတ္ထိ၊ န တထာညော နရိန္ဒဿ။
နိဇေဟျဝယဝေဒဟဝ၊ မာတင်္ဂေါဋ္ဌာယုဓီရိတော။

နရိန္ဒဿ၊ ပြည်သူ့အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ ဗလေသု၊ ရဲမက်များစွာ၊ စစ်ဗိုလ်ပါတို့တွင်။ ဟတ္ထိ၊ မာတင်ပြောင်မြောက်၊ စစ်ဆင်ပေါက်သည်။ ပမုခေါ

ယထာ၊ ထူးချွန်အမြဲ၊ ကြီးလွန်ကဲ၏သို့။ တထာ၊ ထိုဆင်နှင့်ခြင်းရာ၊ ပမာအတူ။
အညော၊ ဆင်မှတပါး၊ အခြားအစုဗိုလ်ထူသောင်းပြောင်း၊ ရဲမက်ပေါင်းသည်။
န၊ အမှန်မူချ၊ မဟုတ်ကြပေ။ မာတင်္ဂါ၊ မာတင် ပြောင်မြောက်၊ စစ်ဆင်
ပေါက်သည်။ နိဇေဟိ၊ ကိုယ်ဝယ်လက်ကိုင်၊ ကိုယ်ပိုင်အစစ်၊ ကိုယ့်ဟာဖြစ်
ကုန်သော။ အဝယဝေဟေဝ၊ စိတ်ပိုင်းခွဲရာ၊ ကိုယ်အင်္ဂါတို့ဖြင့် သာလျှင်။
အဋ္ဌာယုဒဓာ၊ ကိုယ်ပိုင်လက်နက်၊ ရှစ်ခုထွက်၏ ဟူ၍။ ဤရိတော၊ သဘော
မှန်ချင့်၊ ပြောရန်သင့်ပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ပြည်သူတို့၏ အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရင်မင်းမြတ်၏
စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့တွင် ဆင်သည် ကြီးကဲထူးချွန်၍ အလွန်ဆုံး အမြတ်ဆုံး
ဖြစ်ပါသည်။ ဆင်နှင့်တူစွာ အခြားမည်သည့် ဗိုလ်ပါမှ ထူးမြတ် လွန်ကဲခြင်း
မဖြစ်ပါ။ ဆင်မှာ မိမိ၏ ကိုယ်အင်္ဂါ အစိတ်အပိုင်း ဖြစ်သော ကိုယ်ပိုင်လက်နက်
ရှစ်ခုရှိ၏ဟူ၍ ဆိုဆိုက်ပါသည် ဟူလို။

ဦးခေါင်း၊ နှုတ်မောင်း၊ ခြေလေးချောင်းနှင့်၊ နှစ်ချောင်း အစွမ်း၊ ဤရှစ်သွယ်၊
မှတ်သွယ် ဆင်လက်နက်။

ဆင်၏ ထူးမြတ်ကြောင်းကို ပြဆိုပြီး၍ မြင်း၏ ထူးမြတ်ကြောင်းကို ပြဆို
လိုသည်ဖြစ်၍ “ဗလ·မသောဝ သေနာနံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို
တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၈၅။ ဗလ·မသောဝ သေနာနံ၊ ပါကာရော ဇင်္ဂမော ယတော။
တသ္မာ ဒဿာဓိကော ရာဇာ၊ ဝိဇယိ ထလဝိဂ္ဂဟေ။

မဟာရာဇ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။
အသော၊ ဗိုလ်ပါစီးနင်း၊ စစ်တပ်မြင်းသည်။ ဇင်္ဂမော၊ ထိုမှ ဤမှ ခဏ
လျင်စွာ၊ နေရာထွေပြား၊ ရွှေရှားသွားလာနိုင်သော။ ပါကာရော၊ တံတိုင်း
တန္တူ၊ ပမာပြုလျက်၊ ခုခံကွယ်ကာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ မုချစစ်၊ အမှန်
ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုသို့ လိုရာကာဝိုင်း၊ မဆိုင်းအလျင်၊ တံတိုင်းရှင်နှင့်
တူသောကြောင့်။ သေနာနံ၊ စစ်သည်အထု၊ ဗိုလ်ပါစုတို့၏။ ဗလံ၊ ထူမြတ်
ချွန်မား၊ အလွန်များသော၊ ခွန်အား ဗလပေတည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ရဲမက်

စစ်သား၊ ဗိုလ်ထုများ၏၊ အားကြီးသော ဗလဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ အသာမိကော၊ သတ်မှတ်ကိုယ်ပိုင်၊ မြင်းတပ်မြိုင်သော။ ရာဇာ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ထလဝိဂ္ဂဟေ၊ မြေပြင် ကုန်းကြည်း၊ စစ်ဘက်ခင်းရာ၌။ ဝိဇယီ၊ တဘက်ရန်ကို၊ ဖျက်လှန်မြိုင်မြိုင်၊ ခွင်လုံးပိုင်အောင်၊ အောင်နိုင်လေ့ရှိပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့တွင် မြင်းသည် တခဏခြင်းဖြင့်ပင်လျှင် ထိုထိုအရပ်တို့သို့ နှံ့စပ်အောင် လျင်မြန်စွာ ရှေ့ရှားသွားလာနိုင်သော တံတိုင်းမြေကတုတ်ပမာ အကွယ်အကာဖြစ်ပေ သည်။ ထိုသို့လိုရာမဆိုင်း တံတိုင်းပမာ အကွယ်အကာဖြစ်လေသောကြောင့် မြင်းသည် စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့၏လွန်ကဲကြီးမားသော အားခွန်ဗလဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ရဲမက်စစ်သား ဗိုလ်ထုများ၏ ကြီးမားသော ဗလဖြစ်ခြင်းကြောင့် မြင်းတပ်များစွာရှိသော မင်းသည် ကုန်းကြည်းအရပ်ဝယ် ဆိုင်မြိုင် တိုက်ခိုက် ကြရာ၌ ရန်သူတဘက်ကို ဖျက်လှန်မြိုင်မြိုင် ခွင်လုံးပိုင်အောင် အနိုင်များတတ် ပါသည် ဟုလို။

ထိုသို့ မြင်းတပ်သွားတို့ အနိုင်များသောကြောင့် ပင်လျှင် “ယုဒ္ဓမာနာ” အစရှိသော ဂါထာကို စစ်ရေးစစ်ရာ၌ လိမ္မာကုန်သော ရှေးရှေးအစဉ် ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ထုတ်ဆိုမိန့်ကြား၍ မှာထားတော်မူခဲ့ကြပေသည်ဟု တင်လျှောက် လေ၏။

၈၆။ ယုဒ္ဓမာနာ ဟယာရုဠာ၊ ဒေဝတာ မပိ ဒုဇ္ဇယာ။
အပိ ဒုရဋ္ဌိတာ တေသံ၊ ဝေရိနော ဟတ္ထဝတ္တိနော။

ဟယာရုဠာ၊ မြင်းစီး ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်စုတို့သည်။ ယုဒ္ဓမာနာ၊ ယှဉ်ပြိုင် အားစိုက်၊ တကယ်တန်း တိုက်ကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဒေဝတာအပိ၊ အယုဇ္ဈပုရိန်၊ ဝတိံကြဌန်း၊ နတ်နန်းပျော်ပါး၊ နတ်စစ်သား တို့သည်လည်း။ ဒုဇ္ဇယာ၊ မြင်းတပ်ကို ယှဉ်ပြိုင်လျက်၊ အောင်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှကုန်၏။ ဒုရဋ္ဌိတာ အပိ၊ ဝေးကွာဌာန၊ တည်နေကြကုန်သော်လည်း။ ဝေရိနော၊ ရန်သူအများ၊ တဘက် သားတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုမြင်းစီး ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်စုတို့၏။ ဟတ္ထဝတ္တိနော၊ လက်အတွင်းသို့၊ ချက်ခြင်းမသွေ၊ ကျရောက်တတ်ကြပေကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မြင်းစီးဗိုလ်ထု ရဲမက်စုတို့သည် အမှုအလိုက် ဂရုစိုက်လျက် တကယ်တမ်း တိုက်ကြကုန်သည်ရှိသော် လူသားလူကို မဆိုထားဘိ အယုတ္တ ပူရိန် တာဝတိံ အဖျားက နတ်စစ်သားတို့သော်မှလည်း ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် အောင်မြင်ရန်အတွက် အတော်ပင် ခက်ကြပေသည်။ အဘဲ ကြောင့်နည်းဟူမူ ခုခံ ပြုမူ ရန်သူ၏ စစ်တပ်သည် ဝေးကွာသောအရပ်၌ တည်စေကာမူ ထိုသူ တို့၏ လက်တိုင်းသို့ ခဏခြင်း ကျရောက်တတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုမြင်းစီး တပ်သားတို့ကို ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် အောင်မြင်ရန် ခဲယဉ်းကြပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် စစ်သည်တပ်သားတို့ အရေးကြီးစွာ ပြုလုပ်အပ်သော ဝတ်တရား တို့ကို ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “ပဌမံ ယုဒ္ဓကာရိတံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ဂဏီ။ ပဌမံ ယုဒ္ဓကာရိတံ၊ သမတ္တ ဗလပါလနံ။
ဒိသဉ္ဇသံ ဝိသောဓိတံ၊ ပတ္တိကမ္ပံ ပဝက္ခတေ။

သမတ္တ ဗလပါလနံ၊ ဗိုလ်ပါ အလုံးကို၊ သိမ်းကြုံး လှမ်းခြံ၍၊ လုံစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်းကို။ ပဌမံ၊ ပြုရန်ကိစ္စ၊ အဝဝတို့၏၊ ပဌမ ပကတူး၊ အစဦးစွာ။ ယုဒ္ဓကာရိတံတိ စ၊ စစ်သည် ရဲမက်တို့၊ မပျက်စတမ်း၊ အကွက်မှန်းလျက်၊ အထက်တန်းပြုလုပ်အပ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဒိသဉ္ဇသံ-ဒိသာအဉ္ဇသံ၊ အရပ် မျက်နှာ၊ လိုရာစခန်း၊ ခရီးလမ်းကို။ ဝိသောဓိတံ၊ တမုဟုတ်ပင်၊ အရှုပ်ထွင် သဖြင့်၊ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်းကို။ ပတ္တိကမ္ပံတိ စ၊ ခြေသည်အမှု၊ လူတစုတို့၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဝက္ခတေ၊ အပြားအားဖြင့်၊ အများ ချင့်လျက်၊ အသင့်ပြောဆိုအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် အလုံးစုံသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့သည် မိမိတို့၏ စစ်တပ်ဟူသမျှ အားလုံးကို သိမ်းကြုံး၍ လုံခြုံစွာ စောင့်ရှောက်ခြင်း အမှုကို ပဌမတန်း ပြုအပ် ပြုသင့်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အရပ်မျက်နှာတို့၌ လိုရာစခန်းဖြစ်သော ခရီးလမ်းတို့ကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းခြင်းအမှုကို ခြေသည်

တပ်သားတို့၏ ပြုအပ် ပြုထိုက်သော အမှုဟူ၍လည်းကောင်း ပြောဆိုအပ် ပြောဆိုသင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ရွေးချယ်သင့်သော အရည်အချင်းနှင့် ပြည့်စုံသော အကောင်းဆုံး စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ကို ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “သဘာဝသုရံသတ္တညံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၈၈။ သဘာဝသုရံ သတ္တညံ၊ မဝိရတ္တံ ဇိတဿမံ။
ပသိဒ္ဓခတ္တိယပါယံ၊ သေဋ္ဌမာဟု ဗလံ ဝိဒ္ဓ။

မဟာရာဇ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သဘာဝသုရံ၊ ပကတိပင်ကိုယ်၊ အလိုမဲ့၊ နဂိုရဲသော။ သတ္တညံ၊ ထားခုတ်လှံထိုး၊ အမျိုးမျိုးအချက်၊ လက်နက် အတတ်ကိုတတ်သော။ အဝိရတ္တံ၊ အရှင်၏ သစ္စာတော်ကို၊ မဖောက်မပြန်၊ ဖြောင့်မုန်တည်ကြည်သော။ ဇိတဿမံ၊ အောင်အပ်သော ပင်ပန်းခြင်းရှိသော။ ဝါ- အားအင်မခန်း၊ အပင်ပန်းခံနိုင်သော။ ပသိဒ္ဓခတ္တိယပါယံ၊ ကျော်စော ထင်ရှား၊ မင်းမျိုးများသော။ ဗလံ၊ ရဲမက်စစ်သား၊ ဗိုလ်ပါများကို။ သေဋ္ဌ၊ အထူးသဖြင့်၊ ချီးကျူးသင့်အပ်၊ လွန်မြင့်မြတ်၏ဟူ၍။ ဝိဒ္ဓ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ၊ ကောင်းစွာတတ်သိ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ သေသေချာချာ၊ နေရာတကျ၊ မိန့်ဟတော်မူကြကုန်ပြီ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် မိမိ၏ပင်ကိုယ် နဂိုပကတိအားဖြင့် ရဲစွမ်း သတ္တိရှိသော ထားခုတ်လှံထိုး အစရှိသော အမျိုးမျိုးသော လက်နက်တို့ကို ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်သော အရှင်၏ သစ္စာတော်ကို မဖောက်မပြန်မူ၍ ဖြောင့်မုန် တည်ကြည်သော စိတ်သဘောရှိသော ချီတက်သွားလာရာ တိုက်ခိုက် ရာဘို့၌ အားအင်မကုန်မခန်း အပင်ပန်းခံနိုင်သော ကျော်စော ထင်ရှားသော မင်းမျိုးများသော၊ ဝါ- ချတ္တရီ လူမျိုးများသော စစ်သည်အထူ ဗိုလ်ပါစုကို အချီ မှမ်းထိုက်ဆုံး အကောင်းဆုံး ပဌမတန်းဟူ၍ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ၌ ကောင်းစွာ တတ်သိလိမ္မာသော ပညာရှိအများတို့ မှာကြားတော်မူခဲ့ကြပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စစ်သည်တော်တို့၏ အပေါ်၌ မပြတ်ပြုစုတော်မူအပ်သော မြတ်နိုးကြည်ဖြူ အလေးမူသဖြင့် အရေးယူတော်

မူခြင်းကြောင့်သာလျှင် စစ်သည်တော်တို့သည် သက်စွန့်ကြိုးပမ်း အမှုတော်ကို ထမ်းလျက် တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက်ကြကြောင်း ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကို များစွာချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ခြင်းကြောင့် ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့သော်လည်း ထိုကဲ့သို့ သက်စွန့်ကြိုးပမ်းလျက် တကယ်တမ်းတိုက်ခိုက်ကြမည် မဟုတ်ကြောင်း ကို ထပ်လောင်း၍ ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “ယထာ ပဘူကတာ မာနာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၈၉။ ယထာ ပဘူကတာ မာနာ၊ ယုဇ္ဈန္တ ဘုဝိ မာနဝေါ။
န တထာ ဗဟုဒတ္တေဟိ၊ ရတနေဟိပိ ဘူပတိ။

ဘူပတိ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဘုဝိ လောကေ၊ လောကတခွင်၊ မြေအပြင်၌။ မာနဝေါ၊ စွန့်စားရက်စက်၊ ရဲမက်ပါဝင်၊ စစ်လုလင်တို့သည်။ ပဘူကတာ၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်၊ မပြတ်ပြုစုတော်မူအပ်သော။ မာနာ၊ မြတ်နိုးကြည်ဖြူ၊ အလေးမူသဖြင့်၊ အရေးယူတော် မူခြင်းကြောင့်။ ယုဇ္ဈန္တ ယထာ၊ သက်စွန့် ကြိုးပမ်း၊ အမှုထမ်းလျက်၊ တကယ်တမ်း တိုက်ခိုက် ကြကုန်သကဲ့သို့။ ဗဟုဒတ္တေဟိ၊ များစွာထောက်ပံ့၊ ချီးမြှင့်အပ်ကုန်သော။ ရတနေဟိ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာတို့ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုနည်းတူစွာ၊ ခြင်းအရာ အားဖြင့်။ န ယုဇ္ဈန္တ၊ မဖွယ်စခန်း၊ အလွယ်မှန်းသဖြင့်၊ တကယ်တမ်း မတိုက်ခိုက် ကြကုန်။

ဤဂါထာဝယ် ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မိမိ၏ စစ်သည်တော်တို့ကို လခ၊ရိက္ခာ ပေးကမ်း ချီးမြှောက်ခြင်းမျှဖြင့်သာ မနေမူ၍ ထိုစစ်သည်တော်တို့ကို အခြားသူတို့ထက် ပိုမို၍ အခါခပ်သိမ်း အရေးအခွင့် ပေးလျက် စစ်ချီတက်မည်ရှိသော အခါ၌လည်း ထိုစစ်ဗိုလ်ချုပ်၊ စစ်ဗိုလ်မှူး၊ စစ်သည်တော်တို့နှင့် အရာအားလျော်စွာ လက်ဆွဲ နှုတ်ဆက်ခြင်း စားပွဲအတူ ထိုင်ခြင်းစသည်တို့ဖြင့် (ဥပမာအားဖြင့် နိဘိကျာစီးကို ကျေဗြဲနိတော်မူကြသော ယခုကလ သိုင်းကြီး နိုင်ငံကြီးအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ကဲ့သို့) မြတ်နိုးကြည်ဖြူ အလေးမူလျက် အရေးယူရမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် စစ်သည်တော်တို့တွင်လည်း ရဲစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သည် တော်တို့သည် သာလျှင် အထူးသဖြင့် မြင့်မြတ်ကြောင်း စသည်ကို ပြဆို လိုသည်ဖြစ်၍ “ဝရမပုဗလံ သာရံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၉၀။ ဝရမပုဗလံ သာရံ၊ န ဗဟူ မုဏ္ဍမဏ္ဍလီ။
ကရေယျာသာရဘင်္ဂါဟိ၊ သာရဘင်္ဂမပေကန္တံ။

ဘူပတိ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သာရံ၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ခွန်အား တည်းဟူသော အနှစ်ချီသော။ အပုဗလံ၊ မကြီးမကျယ်၊ အနည်းငယ်သာ၊ စစ်ဗိုလ်ပါသည်။ ဝရံ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊ ကဲလွန်မြတ်၏။ ဗဟူ၊ ဦးရေ အပြား၊ သင်္ချာများကုန်သော။ မုဏ္ဍမဏ္ဍလီ၊ အစွမ်းတိုးသော၊ ခေါင်းတိုး ဦးခေါင်းတို့ဖြင့်၊ သောင်းသောင်း ဝန်းရံလျက်၊ ပြည့်နှက်၍ နေခြင်းသည်။ န ဝရံ၊ အသင့်မမှတ်၊ မတင့်အပ်သဖြင့်၊ မမြင့်မြတ်လှပေ။ ဟိ-သစ္စံ၊ ထိုစကားရပ်၊ ဆတ်ဆတ်ကေနံ၊ တကယ်မှန်၏။ အသာရဘင်္ဂါ၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ဗလမရှိသူ၊ အမူပျက်ကွက်၊ ပြေးရှောင်ထွက်ခြင်းသည်။ ကေန္တံ-ကေန္တေန၊ စင်စစ်မုချ၊ ကေန္တအားဖြင့်။ သာရဘင်္ဂံ အပိ၊ ရဲစွမ်းသတ္တိ၊ ခွန်အားရှိသူ၊ စစ်ဗိုလ်လူတို့၏၊ အမူပျက်ကွက်၊ ပြေးရှောင်ထွက်ခြင်းကိုလည်း။ ကရေယျ၊ အစု အအုပ်၊ အမှု ယုတ်အောင်၊ ပြုလုပ်ပေရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် ဘုရင်၏ စစ်သည်တော်တို့ တွင်လည်း ရဲစွမ်းသတ္တိ ခွန်အား ဗလတည်းဟူသော အနှစ်သာရနှင့် ပြည့်စုံသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့သည် အရေအတွက်အားဖြင့် မကြီး မကျယ် အနည်းငယ် မျှပင် ဖြစ်သော်လည်း သင့်လျော်လျောက်ပတ် အလွန်မြင့်မြတ် လှပါပေသည်။ ရဲစွမ်းသတ္တိတည်းဟူသော ဦးစွန်းတိုးသော ဦးခေါင်းတို့ဖြင့် သောင်းပြောင်း ပြည့်နှက်၍ ဝိုင်းအုံလျက်ပင်နေသော်လည်း အကျိုးမရှိ အချည်းနှီးပင်ဖြစ်သဖြင့် မမြင့်မြတ်ပေ။ အဘဲကြောင့်နည်းဟူမူ ရဲစွမ်းသတ္တိ အနှစ်သာရ မရှိသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့၏ တပ်လန် ပြိုပျက်၍ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ခြင်းသည်

ရဲစွမ်းသတ္တိ အနှစ်သာရရှိသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့၏ တပ်လန် ပြိုပျက်၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခြင်းကိုလည်း ဖြစ်စေတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရဲစွမ်း သတ္တိ အနှစ်သာရရှိသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ အနည်းငယ်ပင် ဖြစ်သော်လည်း သင့်တော်မြင့်မြတ်ပါသည်။ အနှစ်မရှိသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ များစွာပြည့်နှက် ၍ပင် နေပါသော်လည်း မမြတ်ပါ ဟူလို။

ထို့ပြင် စစ်သည်တော်တို့သည် အရှင်၏အပေါ်၌ မကြည်ညို မနှစ်သက်ခြင်း တော်လှန် ပုံကန်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းတို့ကို ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ “အပသာဒေါ-နဓိဋ္ဌာနံ” အစရှိသော အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၁။ အပသာဒေါ-နဓိဋ္ဌာနံ၊ ဒေယျံသဟရဏံ စယံ။
ကာလယာပေါ-ပတိကာရော၊ တံ ဝေရာဂျဿ ကာရဏံ။

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယော အပသာဒေါ စ၊ အကြင် ဘုရင်စိတ်ကွက်၊ အချစ်ပျက်၍၊ မနှစ်သက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံ အနဓိဋ္ဌာနဉ္စ၊ အကြင် ရာထူးအဆင့်၊ တိုးတက်မြင့်၍၊ မချီးပင့်ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ယံ ဒေယျသဟရဏဉ္စ၊ အကြင် ပေးသင့်ထိုက်တန်၊ ပေးရန်ဘို့စု၊ မပေးပြုဘဲ၊ အမြဲယူဆောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယော ကာလယာပေါ စ၊ အကြင် လခရိက္ခာ၊ ပေးဘို့ခုကို၊ အခါဖင့်နဲ့၊ နေ့ရက် ဆွဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ ယော အပတိကာရော စ၊ အကြင် အတုံ့ပြန်၍၊ တဖန်အထူး၊ ကျေးဇူးမပြုခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဝါ-အကြင် မှားချက်တဖန်၊ အသစ်ပြန်၍၊ မှန်အောင်မပြု ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ သဗ္ဗံ၊ ထိုမိန့်ပြဆိုပြီး၊ ပေါင်းစီးဥသံ၊ အလုံးစုံသည်။ သေနိကဿ၊ စစ်ပွဲဝင်ငြား၊ ရဲမက်သား၏။ ဝေရာဂျဿ၊ ဖောက်ပြန် စိတ်ကွက်၊ မနှစ်သက်ခြင်း၏။ ဝါ- အရှင်အပေါ်၊ အငြိုးဖော်လျက်၊ တော်လှန် ပုန်ကန်ခြင်း၏။ ကာရဏံ၊ ပြုရန်ထွေပြား၊ ကြောင်းတရားသည်။ ဟောတိ၊ မသွေ မလှန်၊ အခြေမှန်သဖြင့်၊ ကေနဖြစ်ပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်

ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်- စစ်သည်တော်တို့သည် အရှင်သခင်၏ အပေါ်၌ မကြည်ညို မနှစ်သက်ခြင်း၊ တော်လှန်ပုန်ကန်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်းတရားတို့ ငါးပါး ရှိပါသည်။ ထိုအကြောင်းငါးပါးတို့သည် အဘယ်နည်း ဟူမူ-

- ၁။ အရှင်သခင်သည် စစ်သည် ရဲမက်တို့၏အပေါ်၌ စိတ်တော်ကွက်ပြီးလျှင် အချစ်ပျက်၍ နှစ်သက်တော်မမူခြင်း။
- ၂။ ရာထူး ဌာနနန္တရတို့ကို တိုးတက်၍ ချီးမြှင့်သင့်သော အချိန်အခါ တန်ပါလျက် ရာထူးတိုးတက်၍ ချီးမြှင့်တော်မမူခြင်း။
- ၃။ စစ်သည်တော်တို့နှင့် ဆိုင်ပိုင်၍ ပေးသင့် ပေးထိုက်သော အရာဝတ္ထု အဘို့အစုတို့ကို မပေးကမ်း မချီ မြှင့်မူ၍ သိမ်းဆည်း၍ ထားတော်မူခြင်း။
- ၄။ လခ၊ရိက္ခာတို့ကို ပေးရန်အချိန်အခါ ကာလသို့ ကျရောက်ပါလျက် မထုတ်ပေးတည့်ဘဲ ကာလဖင့်နဲ့ နေ့ရက်ဆဲ့၍ နေတော်မူခြင်း။
- ၅။ တိုက်ခိုက် အောင်နိုင်ရာ၌ စစ်သည်တော်တို့ကို ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ရာထူး တိုးမြှင့်ခြင်းအားဖြင့်သော် လည်းကောင်း၊ အစီးအနင်း အဆောင်အရွက်ဖြစ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ ဘွဲ့ထူး၊ ဆုထူးစသည်တို့ဖြင့် သော်လည်းကောင်း ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းတို့ဖြင့် အတုံ့တဖန် ပြန်၍ ကျေးဇူးမဆပ်ခြင်း။

ဤငါးပါး အပေါင်းသည် စစ်သည်တော်တို့သည် အရှင်သခင်၏ အပေါ်၌ မကြည်ညို မနှစ်သက်ခြင်း၊ တော်လှန်ပုန်ကန်ခြင်းကို ပြုခြင်း၏ အကြောင်းတို့ ဖြစ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ချီတက် တိုက်ခိုက်ရာဝယ် စစ်သည်တော်တို့ အပေါ်၌ မည်ကဲ့သို့ ပြုစုလျက် ချီတက်တိုက်ခိုက်စေရမည့်အကြောင်းကို ထပ်သောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “အပိဋ္ဌယံ ဗလံ သတ္တု” အစရှိသော အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၂။ အပီဠယံ ဗလံ သတ္တု၊ ဇိဂီသာ အတိပေါသယေ။
တဿ သေနံ သုခဿာရုံ၊ ဒိဿယာန ပပိဠိတံ။

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သတ္တု၊ ငြိုးထားများမာန်၊ တဘက်
ရန်ကို။ ဇိဂီသာ၊ တိုက်ခိုက်ယှဉ်ပြိုင်၊ အောင်နိုင်လိုသောသူသည်။ ဗလံ၊ မိမိ
ဘက်တည်း၊ စစ်သည် တပ်သား၊ ဗိုလ်ပါများကို။ အပီဠယံ-အပီဠယန္တော၊
မပင်ပန်း၊ မနှမ်းနယ်စေမူ၍။ အတိပေါသယေ၊ အလွန်ကြည်ဖြူ၊ အရေးယူလျက်၊
မွေးမြူပြုစုရာ၏။ ဒိဿယာန ပပိဠိတံ၊ အခွန် ရှည်လျား၊ ခရီးသွားခြင်းဖြင့်၊
ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်အပ်သော။ တဿ၊ ထိုငြိုးထားများမာန်၊ တဘက်ရန်၏။
သေနံ၊ စစ်သည်အထု၊ ဗိုလ်ပါစုကို။ သုခဿာရုံ၊ အလွယ်ဖြင့် ခရီးရောက်လျက်၊
ပြီးမြောက် အောင်မြင်နိုင်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် ရန်သူတဘက်ကို အောင်နိုင်လိုသော
မင်းသည် မိမိ၏ ရဲမက် ဗိုလ်ပါတို့ကို အလွန်အမင်း အပြင်းသွားလာ ချီတက်
တိုက်ခိုက်စေခြင်းတို့ဖြင့် ပင်ပန်း နှမ်းနယ်ခြင်းတို့ကို အလျဉ်း မပြုသင့်ပါ။
အားခွန်ဗလ မဆုတ်ယုတ်ရလေအောင် အလွန်တရာ ကောင်းစွာ ကြည်ဖြူ
အရေးယူလျက် မွေးမြူ ပြုစုရပါမည်။ ထိုသို့ မွေးမြူ ပြုစုအပ်သည် ရှိသော်
ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး ချီတက် သွားလာခြင်း၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းတို့ဖြင့်
ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ပင်ပန်းနှမ်းနယ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော
ရန်သူတို့၏ စစ်သည်တို့ကို လွယ်လွယ်ကူကူဖြင့် ပင်လျှင် အောင်မြင်အောင်
တိုက်ခိုက်နိုင်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ရန်သူတဘက်ကို ပျက်စီးအောင် ပြုလုပ်ရာ၌ ထိုရန်သူ၏ အနှယ်
အရိုးဖြစ်သော ဆွေမျိုး ဉာတိ အရင်းအချာတို့ထက် ကဲလွန်ထက်မြက်၍
ဖျက်ဆီးနိုင်သော ဂါထာမန္တရား အတတ်ဟူ၍ မရှိပါ။ ထို့ကြောင့် ထိုရန်သူ၏
အနှယ်အရိုးဖြစ်သော ဆွေမျိုး ဉာတိ အရင်းအချာထည်းမှ ရူးတူးတူး
နောက်တောက်တောက် တယောက်ယောက်ကို စူးစမ်းစုံထောက်၍ မြှောက်ပင့်
ကော်ထိုး ပြုသဖြင့် စိတ်ဆိုးအောင် ဆွဲပြီးလျှင် အတွင်းကဆူပူ သောင်းကျန်း
လျက် ဘရမ်းဘတာ ထကြွစေသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်
ဖြစ်၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၃။ ဒါယာဒါ အပရော မန္တော၊ ဒိသဘေဒကရော န ဟိ။
ယတေ•နုဋ္ဌာပယေ တသ္မာ၊ ဒါယာဒံ တဿ ဝေရိနော။

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဒါယာဒါ၊ အနှယ်အရိုး၊ ဆွေမျိုး ဉာတိထက်။ ဝိသေသော၊ ဆထက်ကဲချွန်၊ ထူးပိုလွန်သော။ ဒိသဘေဒကရော၊ ငြိုးထားမာန်မှု၊ ရန်သူတဘက်၏၊ ပျက်စီးခြင်းကိုပြုတတ်သော။ အပရောမန္တော၊ တပါးတခြား၊ မန္တရား အတတ်မည်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ န ဟိ အတ္ထိ-န အတ္ထိ ဝေ၊ အကယ်တိတိ၊ မှန်မရှိသည် ယာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ ရန်သူတဘက်၏၊ ပျက်စီးခြင်းကို ပြုရာ၌၊ ထိုရန်သူ၏ အနှယ်အရိုး၊ ဆွေမျိုး ဉာတိထက်၊ ဆထက်ကဲချွန်၊ ပိုလွန်ကြီးမားသည့်၊ တပါးသော မန္တရား အတတ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တဿ ဝေရိနော၊ ထိုငြိုးထား မာန်မှု၊ ရန်သူ တဘက်၏။ ဒါယာဒံ၊ အနှယ်အရိုး၊ ဆွေမျိုး တယောက်ယောက်ကို။ ယတေန၊ ရှိမီး တို့မီး၊ တနည်းနည်းလုပ်၊ အားအင်ထုတ်သဖြင့်။ ဉုဋ္ဌာပယေ၊ ဆူပူ သောင်းကျန်းလျက်၊ ဘရမ်းဘတ၊ အတွင်းစက် ထစေရာ၏။

ထို့ပြင်လည်း မြဲမြံခိုင်ခံ့ တည်တံ့သော စိတ်ဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ရန် အကြံရှိသော သူသည် မတုန်မဆုတ် မယုတ်မလျော့ဘဲ တဖြည်းဖြည်း အားထုတ်၍ မဖြစ် ဖြစ်အောင် အနည်းနည်း ကြံဆောင်လျက် အသက်အရွယ် နုနယ်ပျိုမြစ်သော အိမ်ရှေ့ ဥပရာဇာနှင့်သော် လည်းကောင်း၊ ပဓာနလိုရင်း ရန်သူမင်း၏ နန်းရင်းဝန် လုပ်သော အမတ်ချုပ်ကြီးနှင့်သော် လည်းကောင်း ရင်းရင်းနှီးနှီး မိတ်ဖွဲ့ပေါင်းသင်းပြီးလျှင် အတွင်းမီး စနက်ကြွလျက် ဆူပူ၍ ထစေသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၄။ သန္ဓာယ ယုဝရာဇေန၊ ယဒိ ဝါ မုချမန္တိနာ။
ထိရေန အဘိယုတ္တေန၊ ကတ•မန္တောပကောပနံ။

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယုဝရာဇေန ဝါ၊ ရန်သူ့ နိုင်ငံ၊ အိမ်ရှေ့စံ နှင့်သော် လည်းကောင်း။ ယဒိ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တနည်းထုတ်မှု။ မုချမန္တိနာ ဝါ၊ ရန်သူ့ မင်း၏၊ နန်းရင်းဝန်လုပ်၊ အမတ်ချုပ်ကြီးနှင့် သော်လည်းကောင်း။

သန္ဓာယ၊ မိတ်ဖွဲ့ရင်းနှီး၊ ပေါင်းသင်းပြီး၍ ။ ထိရေန-ထိရစိတ္တေန၊ မြဲမြံခိုင်ခံ့၊ တည်တံ့
စိတ်ရင်း၊ နှလုံးသွင်းရှိသော ။ အဘိယုတ္တေန၊ သူ့နိုင်ငံတွင်း၊ ချင်းနင်းအပေါက်၊
ဝင်ရောက်တိုက်လို့၊ သဘောသို့သောသူသည် ။ အန္တောပကောပနံ၊ အတွင်း
မီးကြွ၊ ပွက်၍ ထစေခြင်းကို ။ ကတံ၊ အမှုမသွေ၊ ပြုသင့်ပေ၏ ။

ထို့ပြင် ရန်သူ၏စစ်သည် ရဲမက် အလုံးအရင်းများစွာတို့နှင့် ပြင်းထန်စွာ
ဆိုင်ပိုင်တိုက်ခိုက်ရာ၌ မာယာဉာဏ်တပတ်ရိုက်လျက် လှည့်ပတ်၍ တိုက်ရပုံကို
ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “ကုဒ္ဒံ မိတ္တံ ရဏေ စာပိ” အစရှိသော အောက်ပါ ဂါထာကို
ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏ ။

၉၅။ ကုဒ္ဒံ မိတ္တံ ရဏေ စာပိ၊ ဘင်္ဂံ ဒတွာဘိသာတယေ ။
တဿ ဝါ ဂေါဂဟာကဿ၊ မုချာသယိတဗန္ဓနာ ။

ဘူပါလ၊ ရေမြွအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ် ။ ရဏေ စ၊ စစ်မြေပြင်ရပ်၊ ပစ်ခတ်
ယှဉ်ပွိုင်၊ ရင်ဆိုင် တိုက်ခိုက် ရာ၌လည်း ။ ဘင်္ဂံ ဒတွာပိ၊ သက်သက်လုံးလုံး၊
အရှုံးပေးခဲ့၍လည်း ။ ဝါ- ရုတ်တရက်အမြန်၊ တပ်လှန်မနှေး၊ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်
ခဲ့၍လည်း ။ ကုဒ္ဒံ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၊ အရမ်းလုပ်သော ။ မိတ္တံ၊ ပရိယာယ်
ဉာဏ်၊ လည်ဆယ်ဖန်၍၊ စီမံဘွဲ့လုပ်၊ မိတ်ဆွေယုတ်ကို ။ အဘိသာတယေ၊
တို့လှည့်တဖန်၊ အလျင်ပြန်၍၊ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရာ၏ ။ အထဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
တနည်းထုတ်သော်ကား ။ တဿ၊ ထိုရက်စက် ကြမ်းကြုတ်၊ ရန်သူယုတ်၏ ။
ဂေါဂဟာကဿ၊ စ၊ နွား၊ ကျွဲ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ တိရစ္ဆာန်ခပင်းကို၊ အတင်းယူဆောင်၍
သော်လည်းကောင်း ။ မုချာသယိတဗန္ဓနာ စ-မုချာသယိတဗန္ဓနာ စ၊ မုချ
မို့ခိုရာ၊ ပဓာန အအုပ်၊ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီးတို့ကို၊ ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်သဖြင့်
လည်းကောင်း ။ အဘိသာတယေ၊ နိုင်ထက်စီးနင်း၊ ဇွတ်အတင်းဖြင့်၊ ညှဉ်းဆဲ
သတ်ဖြတ်ရာ၏ ။

အဓိပ္ပာယ် ။ ။ အရှင်မင်းမြတ် စစ်သည်ဗိုလ်ပါ အလုံးအရင်းနှင့် အပြင်း
အထန် ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်စွာ တိုက်ခိုက်သော ရန်သူမင်းကို စစ်မြေပြင်
အရပ်၌ ပရိယာယ်အားဖြင့် အရှုံးပေးခဲ့၍ သို့မဟုတ် အကယ်ပင် ရှုံးနိမ့်သည့်

အဟန်ဖြင့် တပ်လှန်၍မနှေး ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ပြီးမှ ရန်သူတို့ စိတ်ချလျက်
 ကေန္တ အရေးမသာသဖြင့် ပြေးရှာကြပေါ့ဟု စိတ်လျော့၍နေခိုက် အငိုက်တွင်
 တဖန် ရှောင်တခင်ပြန်ပြီးလျှင် လျင်မြန်စွာ ပုတ်ခတ်လျက် သတ်ဖြတ် ညှဉ်းဆဲ
 သင့်ပါသည်။ တနည်းအားဖြင့် ထိုရန်သူတို့၏ ဆင်၊မြင်း၊ကျွဲ၊နွား အစရှိသော
 တိရစ္ဆာန်တို့ကို ယူငင်ထုတ်ဆောင်၍သော်လည်းကောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ် မုချ
 အားဖြင့် မှီခိုအားထားရာဖြစ်သော စစ်ဗိုလ်ချုပ် အကြီး ဦးစီးဖြစ်သောသူတို့ကို
 ဖမ်းဆီး ချုပ်နှောင်၍သော်လည်းကောင်း နိုင်ထက်စီးနင်း ဇုတ်အတင်းဖြင့်
 ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်သင့်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် လူဦးရေ များပြားစည်ကားလျက် မိမိ၏ နိုင်ငံကို ကြီးပွားအောင်
 အားထုတ်သင့်ကြောင်းကို ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “သရဋ္ဌံ ဝါသယေ ရာဇာ” အစ
 ရှိသော အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၆။ သရဋ္ဌံ ဝါသယေ ရာဇာ၊ ပရဒေသာဝဟာရဏာ။
 အထဝါ ဒါနမာနေဟိ၊ ဝါသိတံ ဓနဒံ ဟိ တံ။

ရာဇာ၊ လူတို့ဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ပရဒေသာ၊
 ဒေသတပါး၊ သီးခြားစို ပိုင်၊ နိုင်ငံအတွင်းမှ။ သရဋ္ဌံ မိမိစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအတွင်းသို့။
 အဝဟာရဏာ-အဝဟာရဏေန၊ ဥပါယ်ဉာဏ်လှောက်၊ မာယာနှောက်သဖြင့်၊
 မရောက်ရောက်အောင်၊ အပါဆောင်၍။ ဝါသယေ၊ အတည်တကျ၊ လှလှ
 ပိုင်ပိုင်၊ နေထိုင်စေရာ၏။ အထ ဝါ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ တနည်းထုတ်သော်ကား။
 ဒါနမာနေဟိ၊ ပေးကမ်း ချီးမြှောက်၊ ထောက်ပံ့တမျိုး၊ မြတ်နိုးလေးမှု၊
 အရေးယူခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝါသယေ၊ အတည်တကျ၊ လှလှပိုင်ပိုင်၊ ကိုယ့်နိုင်ငံ
 အတွင်းသို့၊ သက်ဆင်း နေထိုင်စေရာ၏။ ဟိ-ကသွာ၊ အဘယ့်-ကြောင့်နည်း
 ဟူမူကား။ ဝါသိတံ၊ လူထုစည်ကား၊ ဦးရေများစွာ၊ သွားလာနေထိုင်စေအပ်
 သော။ တံ ရဋ္ဌံ၊ ထိုသည့်နိုင်ငံ၊ ပြည်ရဋ္ဌံသည်။ ဓနဒံ၊ ဥစ္စာဓန၊ ကြွယ်ဝပေါများ
 သည်။ ဝါ- အခွန်ဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာတက်ပွား၊ ငွေအထွက်များသည်။ ဟောတိ၊
 အမှန်စင်စစ်၊ ကေန်ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အခွန်တိုးပွား၊ ငွေထွက်များသော
 ကြောင့်ပါပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ် လူတို့ဦးခိုင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်တို့မည်သည် မိမိ၏နိုင်ငံ၌ လူဦးရေ စည်ကားလျက် ပွားများတိုးတက်စေရန် တပါးသော မင်းတို့၏ နိုင်ငံ မြို့ရွာဒေသတို့မှ တိုင်းသူ ပြည်သားတို့ကို ဥပါယ်တမည်ဖြင့် ကြံစည်ပြုလုပ်၍ မိမိ၏ နိုင်ငံအတွင်းသို့ မရောက်ရောက်အောင် အပါဆောင် သဖြင့် အစဉ်တစိုက် ပျော်ပိုက်နေထိုင်စေသင့်ပါသည်။ တနည်းအားဖြင့်လည်း ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ မြေ-ယာ စသည်တို့ဖြင့် ချီးမြှင့် ပေးကမ်း၍သော်လည်းကောင်း၊ အစဉ်မပြတ် လေးမြတ်ကြည်ဖြူ အရေးယူသဖြင့် ပျူငှါသော လောကဝတ် အပေါင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း ဖြားယောင်း သွေးဆောင်လျက် အစဉ်မပျက် ဆက်လက်၍ နေထိုင်စေသင့်ပါသည်။ အဘွဲကြောင့် ထိုသို့ နိုင်ငံခြားသား သူတပါးတို့ များစွာလာရောက် နေထိုင်စေသင့်သနည်းဟူမူ လူထု လူဦးရေ ပေါများလျက် စည်ကားစွာ လာရောက် နေထိုင်စေအပ်သော တိုင်းပြည်နိုင်ငံ သည် အခွန်ဘဏ္ဍာဘက်ဆိုင်ရာ ဌာနအမျိုးမျိုးတို့ တိုးတက် ပွားများသဖြင့် ငွေအထွက် များပါသည်။ ထို့ကြောင့် လူထုစည်ကား၍ နိုင်ငံခြားသားတို့ များစွာလာရောက် နေထိုင်စေသင့်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းက ထိုစကားကို ဖြတ်ပြီးလျှင် အို-အမတ်ကြီး စကား တို့ကို များစွာခွဲထွင်၍ ပြောဆိုခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်းဟု ဆိုပြီး လျှင် တိုတိုတုတ်တုတ်ဖြင့် လိုရင်းအချုပ်ကို ပြောဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ “အတ္တော-ဒယော” အစရှိသော အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

၉၇။ အတ္တောဒယော ပရဇာနီ၊ ဒွယံ နီတိ·ရိတိယတိ။
 တံ မူလံ ကာရိယ ကိတ္တိ၊ ဘိ ဝါစပုတျ ပတိယတေ။

အတ္တောဒယော စ၊ မိမိမှာ အကျိုးများ၍၊ တိုးပွားခြင်း လည်းကောင်း။ ပရဇာနီ စ၊ ရန်သူတဘက်၊ သက်သက် ဆုံးရှုံးလျက်၊ လုံးလုံးပျက်စီး၍ အချည်းနှီး ဆုတ်ယုတ်ခြင်း လည်းကောင်း။ *ဣတိယတိ၊ ဤရွှေဤမျှ၊ ပမာဏရှိသော။ ဒွယံ၊ နည်းလမ်းအစု၊ ပေါင်းနှစ်ခုသည်။ နီတိ၊ ထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ ဓမ္မတာ စည်းကမ်း၊ လိုက်နာရန် နည်းလမ်းပေတည်း။ တံ၊ ထိုထုံးတမ်းစဉ်လာ၊ ဓမ္မတာ

* ဣဒံ မရိဘေဏမသော ဣတိဣယတိ ဧတ္တာဝတိ။ ။ဋီကာ။

စည်းကမ်း၊ နည်းလမ်းနှစ်ပါးကို။ မူလံ ကာရိယ၊ မယွင်းသွေသမှု၊ အရင်းအခြေ ပြု၍။ ကိတ္တိဘိ၊ ကျော်စောထင်ရှား၊ ပညာရှိ အများတို့သည်။ ဝါစပုတံ၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ ဆန်းပြားသော စကား၏ အဖြစ်ကို။ ပတိယတေ-ဝိတ္တာရီ ယတေ၊ ချဲ့ထွင်ပိုမို၍၊ ထင်သလို ပြောဆိုအပ်၏။

ဤဂါထာဝယ် ဆိုလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ တဘက်ရန်သူနှင့် အချင်းချင်း ဆိုင်ပိုင် တိုက်ခိုက်ရာ၌ မိမိက အောင်နိုင်ပြီးလျှင် အကျိုးများ၍ တိုးပွား ဖြစ်ထွန်းအောင် အားထုတ်ပြုလုပ်ရခြင်း၊ ရန်သူတဘက်မှာ သက်သက် ဆုံးရှုံး လျက် လုံးလုံးကြီး ပျက်စီးစေခြင်း ဤသို့ လိုက်နာပြုကျင့်ရန် နည်းလမ်း နှစ်ပါးသာ ရှိသည်။ ထိုနည်းလမ်းနှစ်ပါးကို ပဓာန အရင်းအခြေ ပြုပြီးလျှင် နှံ့သိကျော်ကြားသော ပညာရှင်အများတို့သည် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ မိမိတို့ ဉာဏ်အမြင်အားဖြင့် ထင်သလိုချဲ့ထွင်၍ အစီအစဉ်ကြီးတခု ပြုလုပ်ပြောဆိုကြ ခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ လိုရင်းအနှစ် သေတ္တုကိုစစ်လိုက်လျှင် ဤနည်းလမ်း နှစ်ပါးပင် ရှိသည်။ ထိုနှစ်ပါးမှတစ်ပါး အခြားအပိုအခို မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုမျှလောက် အကြောင်းနှစ်ပါးကို လေလုံးတေ့ ခတ်ထွားထွားဖြင့် အများကြီး မပြောသင့်ပေဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့နောက် အမတ်ကြီးသည် ပြုံးရယ်လျက် “အရှင်မင်းကြီး- အရှင်မင်းကြီး ပြောကြားသောစကား အားလုံးပင် မှန်ပါပေသည်။ သို့ပင် မှန်ပါသော်လည်း အထူးအားဖြင့် ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ဆိုအပ်ပါသေး၏”ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၉၈။ အည-ဒုစ္စခံလံ သတ္တ၊ မညံ သတ္တနိယန္တိတံ။
သမာနာဓိကရဏံ ဟိ၊ တေဇတ္ထိမိရယော ကုတော။

ဒုစ္စခံလံ၊ စည်းကမ်းမလိုက်၊ စိတ်ကြိုက်လိုတိုင်း၊ မဆုတ်ဆိုင်းဘဲ၊ အရိုင်း ပြုလုပ်သော။ သတ္တံ-ဗလံ၊ သတ္တိအင်အား၊ စွမ်းပကားသည်။ အညံ၊ တမျိုး တခြား၊ တပါးသာတည်း။ သတ္တနိယန္တိတံ-သတ္တေန ဥဒါဟရိတံ၊ ကျမ်းဂန်ညွှန်ပြ၊ နယတည်ထွင်၊ ပြုစီရင်အပ်သော။ သတ္တံ-ဗလံ၊ သတ္တိအင်အား၊ စွမ်းပကားသည်။ အညံ၊ တမျိုးတခြား၊ တပါးသာတည်း။ ဟိ၊ ထင်လင်းသိရာ၊ ဥပမာကား။

တေဇတ္ထိမိရယော၊ အလင်းရောင်နှင့်၊ မိုက်မှောင် နှစ်ပါး၊ ထိုတရားတို့သည်။
သမာနာဓိကရဏံ၊ တည်ရာ တူမျှ၊ ရှိကြသည်၏ အဖြစ်သည်။ ကုတော
အတ္ထိ၊ ချင်းချင်းကွယ်ကာ၊ မဘွယ်ပါသဖြင့်၊ အဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း။ နတ္ထိ ဝေ၊
ကေနံတိတိ၊ မှန်မရှိသည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ စည်းကမ်း နည်းလမ်းကို မလိုက်ဘဲ မိမိ၏ စိတ်ကြိုက်
အလိုရှိသည်အတိုင်း အရိုင်းဗလက္ကာရအားဖြင့် ဗလအားကိုးပြုလုပ်၍ ဖြစ်ပေါ်
လာသော အလွန်အကျွန် ကြီးကျယ် ခဲယဉ်းစွာ အားထုတ်ပြုလုပ်မှ အနည်းငယ်
စိုးစဉ်းမျှသော အကျိုးကို ပြီးမြောက်စေနိုင်သော သတ္တိအင်အား စွမ်းပကား
သည် တမျိုးတခြား တပါး ဖြစ်ပေသည်။ နိတိကျမ်းတို့၌ ညွှန်ပြအပ်သော
စည်းကမ်း နည်းလမ်းဖြင့် ကျကျနန စီမံ ပြုလုပ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော လွယ်လွယ်
ကူကူ အေးအေးသာသာဖြင့် ကြီးကျယ်စွာသော အကျိုးကို ပြီးမြောက်စေနိုင်
သော သတ္တိအင်အား စွမ်းပကားသည်ကား တမျိုးတခြား တပါးသာ ဖြစ်ပေ
သည်။ ထိုစွမ်းပကား နှစ်မျိုးတို့သည် မည်သည့်အခါ၌မျှ မတူမျှကြ လွန်စွာ
ခြားနားကြပေသည်။ ထိုနှစ်နည်းတို့တွင် တခုသော နည်းကို အသုံးပြုသဖြင့် စီမံ
ပြုလုပ်ရာ၌လည်း ထိုစွမ်းပကား နှစ်မျိုးတို့ တပြိုင်နက် မဖြစ်ထွန်း မပေါ်ထွက်
နိုင်ပေ။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် လောက၌ အလင်းရောင်နှင့်အမှိုက်မှောင်နှစ်ပါး
တို့သည် သဘာဝအားဖြင့် အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ကွာခြားကြလေသောကြောင့်
ထိုသဘောတရား နှစ်ပါးတို့သည် မည်သည့်အခါ မည်သည့်နေရာ၌မျှ အတူတကွ
တပြိုင်နက် ရောယှက်၍ မပေါ်ထွက်နိုင်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့နောင် ဥဒေါင်းမင်းသည် ထ၍ ဗေဒင်နက္ခတ် ကျမ်းဂန်တတ် ဆရာတို့
ပေးသော အချိန်အခါ၌ပင်လျှင် စစ်တပ်ကို ပြင်ဆင်စေလျက် ချီတက်ရန်
ဆုံးဖြတ်လေ၏။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်သောအခါ ဟိရညဂဗ္ဘ မည်သော ဟင်္သာမင်း၏
စုံထောက် သူလျှိုဖြစ်သော သံအမတ်သည် မိမိ၏ အဖော်ဖြစ်သော သူလျှိုကို
မှာထားပြောကြားသင့်သော အရာတို့ကို ပြောဆို မှာကြားပြီးလျှင် ကပ္ပုရ
ကျွန်းသို့ ပြန်၍ စေလွှတ်လိုက်လေ၏။ ထိုသူလျှိုသည် ဟင်္သာမင်း၏ အထံသို့
ရောက်လေသော် ရှိခိုး၍ သံတော်ဦးတင်သည်မှာ “အရှင်မင်းကြီး-စိတြဝဏ္ဏ

မည်သော ဥဒေါင်းမင်းသည် ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အနီးအပါးသို့ ဆိုက်ရောက်၍ လာပါပြီ၊ ယခုအခါ မလယတောင်ခြေ၌ ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်အပ်သော တပ်စခန်းကို စီမံ ပြုလုပ်လျက် နေပါပြီ။ ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ခံတပ်ကိုလည်း လူသူ အဝင် အထွက် အသွား အလာမှ စ၍ စုံစမ်း စစ်ဆေးပြီးလျှင် အရေးကြီးစွာ သုတ်သင်ရှင်းလင်းခြင်း အမှုကို မကြာ မကြာ သတိထား၍ အခါခါ ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

အဘွဲကြောင့်နည်းဟူမူ ပြည်မှုကိစ္စတို့၌ အလွန်တရာ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာ သော လင်းတ အမတ်ကြီးသည် တစုံတယောက်သော သူနှင့် အတူတကွ အကြောင်းတစုံတရာ တိုင်ပင်ပြောဆိုသောစကား အသွားအလာနှင့် ဟန်ပန် အရိပ်နိမိတ်ဖြင့်ပင်လျှင် ထိုအမတ်ကြီး၏ အကြံအစည်ကို ကျွန်တော်မျိုး သိခဲ့ ရပါသည်။ သိခဲ့ရပုံမှာ “ထိုလင်းတ အမတ်ကြီးသည် နှေးမဆွက ပင်လျှင် ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ ခံတပ်၌ တစုံတယောက်သော စုံထောက် သူလျှိုကို စေလွှတ် ပို့ထားနှင့်ပါပြီ” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုသို့ တင်လျှောက်သောအခါ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက တင်လျှောက်လိုက် သည်မှာ “အရှင်မင်းကြီး-ဤစုံထောက် သူလျှိုသည် အခြားသူမဟုတ်၊ မေဃ ဝဏ္ဏ မည်သော ကျီးသည်ပင် ဖြစ်တန်ရာပါသည်” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ ဟင်္သာမင်းက စက္ကဝက် အမတ်ကြီး- ဤသို့ သင်အမတ်ကြီး တင်လျှောက် ပြောဆိုသည့်အတိုင်း မည်သည့်အခါ၊ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဖြစ်နိုင်ပါ။ အကယ်၍ ကေန ဤအတိုင်း ဟုတ်ရိုးမှန်ခဲ့ပါလျှင် ထိုတမန် ကျေးသား လာရောက်စဉ်အခါ အဘွဲကြောင့် ထိုကျီးသည် ကျေးသားကို နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အားထုတ် ပြုလုပ်ပါသနည်း။

တကြောင်းမှာလည်း ထိုတမန်ကျေးသား လာရောက်၍ ပြန်လည်သည့် နောက်မှ ဤစစ်တိုက်ရန် အားထုတ်ခြင်းကို ပြုလုပ်စီမံသည်။ ထိုအခါ ကျီးသည် လည်း ဤနိုင်ငံ၌ ရှည်မြင့်စွာ နေခဲ့လေပြီ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ထိုကျီးသည် ကေနစင်စစ် သူလျှိုမဖြစ်နိုင်ပေဟု မိန့်ဆိုတော်မူလေ၏။

ယင်းသို့ မိန့်ဆိုလေရာ “အရှင်မင်းကြီး- ထိုသို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း တကျွန်း တနိုင်ငံမှ လာရောက်သော ဧည့်သည် အာဂန္တုဖြစ်၍ ယုံမှား သံသယ ဖြစ်သင့် ပါသည်”ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုအခါ ဟင်္သာမင်းက “အာဂန္တုဧည့်သည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း တခါတရံ ကျေးဇူးဥပကာရပြုတတ်ကြောင်းကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ စဉ်းစားပါဦးလော့”ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

၉၉။ ပရောပိ ဟိတဝါ ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုရပျံဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတမာရညမောသဓံ။

ဟိတဝါ၊ ကိုယ်မှာပွားစီး၊ အကျိုးကြီးသော။ ပရောပိ၊ သူစိမ်းသွင်သွင်၊ ပြင်ပတခြား၊ တပါးသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဗန္ဓု၊ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ ဆွေရင်းမျိုးချာ၊ ဉာဏကာမည်၏။ အဟိတော၊ ကိုယ်မှာစီးပွား၊ အကျိုး မများသော။ ဝါ- ကိုယ့်ကိုကပ်ဖွဲ့၊ စောင်းရွဲ့တမျိုး၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်သော။ ဗန္ဓု အပိ၊ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ ဆွေရင်းမျိုးချာ၊ ဉာဏကာပင် ဖြစ်သော် လည်း။ ပရော၊ သူစိမ်းသွင်သွင်၊ ပြင်ပတခြား၊ တပါးသောသူမည်၏။ ဝါ- ကိုယ့်ကိုကပ်ဖွဲ့၊ အရွဲ့ကြံမှု၊ ကိုယ့်ရန်သူမည်၏။ ကိမိ၊ စံယူနှိုင်းဘွယ်၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဒေဟဇော၊ ကိုယ်မှပေါ်ပေါက်၊ ကိုယ်တွင်ရောက် သော။ ဗျာဓိ၊ အနာရောဂါ၊ ဝေဒနာသည်။ အဟိတော၊ ပွားစီးမဖက်၊ အကျိုးဖျက်သဖြင့်၊ သက်သက် နှိပ်စက်တတ်၏။ အရညံ၊ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်၊ တောမြိုင်တလျှောက်၊ အလေ့ပေါက်သော။ ဩသဓံ၊ ပင်၊ မြစ်၊ ခေါက်၊ ဥ၊ ဆေးအစုသည်။ ဟိတံ ဣဝ၊ ကိုယ်မှာစီးပွား၊ အကျိုးများသကဲ့သို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မိမိ၏အကျိုးကို လိုလားသဖြင့် ကြီးပွား တိုးကက်အောင် ရွက်ဆောင် အားထုတ် ပြုလုပ်သောသူသည် သူစိမ်းသွင်သွင် ပြင်ပတခြား တပါးသူပင် ဖြစ်သော်လည်း ပေါက်ဖော်သားချင်း ဆွေရင်းမျိုးချာ ဉာဏကာ မည်ပေ၏။ ပေါက်ဖော်သားချင်း ဆွေရင်းမျိုးချာ ဉာဏကာပင်ဖြစ်သော်လည်း မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကို မရွက်ဆောင် မိမိအား အကျိုးမများသောသူသည် သို့မဟုတ် ကိုယ့်ကိုကပ်ဖွဲ့ စောင်းရွဲ့တမျိုး အကျိုးမဲ့ကို ပြုသောသူသည် သူစိမ်း

သွင်သွင် ပြင်ပတခြား တပါးသောသူ မည်သည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ သို့မဟုတ် ကိုယ်ကိုကပ်ဖဲ့ အရှဲ့ကြံ့မူတတ်သော ရန်သူသာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုသော် ကိုယ်မှပေါက်ရောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အနာရောဂါ ဝေဒနာသည် ကိုယ်မှဖြစ်သဖြင့် ကိုယ်နှင့်သာ သက်ဆိုင်သည့် ကိုယ်ပိုင်အစစ်ပင် မှန်ပါသော်လည်း အချည်းနှီး သက်သက် အကျိုးမဖက်ဘဲ ဖျက်ဆီး နှိပ်စက်ခြင်း ကိုသာ များစွာ ပြုတတ်ပေသည်။ ကိုယ်နှင့်မကပ် မစပ်မဆိုင် တေးမြိုင် တလျှောက်တို့၌ အလေ့ပေါက်ဖြစ်သော အပင်၊ အမြစ်၊ အခေါက်၊ အဥ၊ အဖု အစရှိသော ဆေးအပေါင်းတို့သည် မိမိနှင့် မဆိုင်မစပ်ပါဘဲလျက် ကြီးမြတ်သော အကျိုးကို ဖြစ်စေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် သူစိမ်းပင်ဖြစ်သော်လည်း ရံခါ ကျေးဇူးပြုတတ်ပုံကို ဝတ္ထုသက်သေ နှင့်တကွ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ကြားနာပါဦးလော့ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တော်မူလေ၏။

၁၀၀။ အာသိ ဝီရဝရော နာမ၊ သုဒ္ဒကဿ ဘူပါလဿ။
 သေဝကော အပ္ပကာလေန၊ သဒဒိ သုတမတ္တနော။

သုဒ္ဒကဿ၊ သုဒ္ဒကဟု၊ နာမတံဆိပ်၊ ဘူပုံနှိပ်သော။ ဘူပါလဿ၊ ရေမြေ အချင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ ဝီရဝရော နာမ၊ ဝီရဝရဟု၊ ခေါ်ပြုနာမ၊ အမည် ရသောသူသည်။ သေဝကော၊ မင်းထံခရမ်း၊ အမှုထမ်း သူခစားသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သ-သော သေဝကော၊ ထိုအစေအပါး၊ မင်းခယောကျ်ားသည်။ အပ္ပကာလေန၊ ကာလမကြာ၊ နည်းငယ်စွာဖြင့်။ အတ္တနော သုတံ၊ ကိုယ်၏ ရင်နှစ်၊ သားအချစ်ကို။ အဒဒိ၊ နတ်အားကြည်ဖြူ၊ အရေးယူလျက်၊ ပေးလှူ ပူဇော်ခဲ့ဘူးလေပြီ။

ဤ ဝီရဝရမည်သော မင်းခယောကျ်ားသည် ကာလမမြင့်ကြာသေးလျက် အသက်တမျှ ချစ်ခင်လှသော မိမိ၏ရင်နှစ် သားအစစ်ကို နတ်အား ပူဇော်ပုံ အကျယ်ကား အဘယ်ကဲ့သို့ပါနည်းဟု စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက မေးလျှောက်ရာ ဟင်္သာမင်းက အောက်ပါ အကြောင်းအရာတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူလေ၏။

ဝီရဝရမင်းသား ဝတ္ထု

ရှေးအခါ ငါသည် သုဒ္ဒကမင်း၏ နှစ်သက်မွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာရှိသော ရေအိုင်ကြီး၌နေသော ကပ္ပုရကေလီမည်သော ဟင်္သာမင်း၏သွီးတော် ကပ္ပုရ မဉ္ဇရီနှင့် ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း ဖြစ်ခဲ့၏။ ထိုအရပ်၌ ဝီရဝရမည်သော မင်းသား တယောက်သည် တခုသော နိုင်ငံမှ လာရောက်ပြီးလျှင် မင်းအိမ် တံခါးသို့ကပ်၍ တံခါးစောင့်ယောက်ျားကို ဤသို့သော စကားဖြင့် ပြောကြား လေ၏။ အဆွေတံခါးစောင့် ကျွန်ုပ်သည် မင်း၏အထံ၌ လခရိက္ခာဖြင့် အမှုတော် ကို ထမ်းဆောင်လိုသော မင်းသားတယောက် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျေးဇူးပြု၍ ကျွန်ုပ်ကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်ဆောင်ပြီးလျှင် မင်းအား ပြစေလို ပါသည်ဟု ပြောဆိုရာ ထိုတံခါးစောင့်သည် ထိုမင်းသားကို ခေါ်ဆောင်ခဲ့၍ ရှေ့တော်သို့ ရောက်သောအခါ “အရှင်မင်းကြီး- အကယ်၍ ကျွန်တော်မျိုး သည် အရှင်မင်းကြီး၏ အထံ၌ အမှုတော်ကို ထမ်းရွက်သဖြင့် အကျိုးတော် ရှိပါမူ ကျွန်တော်မျိုးအား လခ,ရိက္ခာတော် ချီးမြှင့် ပေးသနားတော်မူပါ” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ယင်းသို့ တင်လျှောက်ရာ သုဒ္ဒကဘုရင်က “အသင်၏ လခကို မည်မျှချီးမြှင့် မ-စ,ရမည်နည်း” ဟု မေးလေသော် ဝီရဝရမင်းသားက “နေ့စဉ် ရွှေဒင်္ဂါး (၄၀၀) မ-စ,တော်မူပါ” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

သုဒ္ဒကမင်း သင့်မှာ မည်ကဲ့သို့သော အဆောင်အရွက် လက်နက်မျိုးတို့နှင့် ပြည့်စုံပါသနည်း။

ဝီရဝရမင်းသား ကျွန်တော်မျိုး၏ လက်နက်မှာ လက်ရုံးနှစ်ဘက်နှင့် သုံးခု မြောက် လက်နက်မှာ သန်လျက် ဖြစ်ပါသည်။

သုဒ္ဒကမင်း ဤမျှသာဖြစ်ခဲ့လျှင် သင်တောင်းခံသော လခသည် သင့်လျော် မှန်ကန် ထိုက်ဘန်မည် မဟုတ်ပေ။

ထိုသို့ မင်းကြီး မိန့်ဆိုသော စကားကို ကြားသဖြင့် ဝီရဝရ မင်းသားသည် မင်းအား ရှိခိုး၍ အပါးတော်မှ ဖဲခွါထွက်သွားလေ၏။

ထိုသို့ သွားသောအခါ အပါးတွင်ရှိသော အမတ်တို့က “အရှင်မင်းကြီး- လေးရက်ခန့်မျှ အခပေး၍ စမ်းသပ် ကြည့်ရှုတော်မူပါလျှင် အသို့နည်း ထိုမျှ

လောက် အခကို ထိုက်တန်လေသလော၊ မထိုက်တန်လေသလောဟု ထိုသူ၏ သဘောကို စောကြော၍ သိနိုင်ပါသည်”ဟု တင်လျှောက်ကြသည့် အခါ အမတ်ကြီးတို့ တင်လျှောက်သည့် စကားရပ်ကြောင့် နောက်ထင်၍ ခေါ်စေ ပြီးလျှင် အရှင်သခင်တို့သည် သူ့စား၊ အစေခံတို့ကို လက်ခံ သိမ်းပိုက်သည့် အခါ ပြုမြဲဖြစ်သော ထုံးစံအတိုင်း ဝီရဝရမင်းသားအား ကွမ်းရာပေးတော်မူ၍ တရက်လျှင် ရွှေဒင်္ဂါး (၄၀၀) ကျစီ ချီ မြင့် မ-စ,တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မ-စ,တော်မူပြီးလျှင် မင်းသည် ထိုမင်းသား၏ ဤပစ္စည်းများကို သုံးစွဲပုံကို လျှို့ဝှက်စွာ သတိနှင့် စုံစမ်းကြည့်ရှုလေ၏။

ဝီရဝရ မင်းသားသည် ထိုပစ္စည်းတဝက်ကို နတ်နှင့်ပူဇော်တို့အား ပေးလှူ ပူဇော်၍ တဖန် ကျန်ပစ္စည်း၏ တဝက်ကို ဆင်းရဲနွမ်းပါးကုန်သော သူတို့အား ပေးကမ်း စွန့်ကြဲလေ၏။ ထိုမှအကျန်ဖြစ်သော ပစ္စည်းတဝက်ကို ဘောဇဉ် ခဲဘွယ်နှင့် ပျော်ပါးရန်အတွက် သုံးစွဲလေ၏။ ဤအလုံးငုံကို နေ့စဉ် ကိစ္စပြုလုပ်၍ မင်းအိမ်တံခါး၌ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး သန်လျက် လက်စွဲလျက် ခစားအမှုထမ်း လေ၏။ သုဒ္ဓကမင်းက အခွင့်ပေးသည့်အခါမှသာ မိမိအိမ်သို့ သွားလေ၏။

ထို့နောက် တပါးသောအခါ လဆုတ်ပက္ခ ၁၄-ရက်မြောက် အလွန်မှောင်မိုက် သော ညဉ့်၌ သည်းထန်လွန်မင်း ဝမ်းနည်းခြင်းဖြင့် ညည်းညူလျက် ပြင်းစွာ သော ငိုသံကို မင်းကြီးကြားလေ၏။ ထိုအသံကို ကြားလေသော် မင်းကြီး သည် ထိုတံခါး၌ “မည်သူနည်း- မည်သူရှိသနည်း” ဟု မေးတော်မူလေ၏။

ဝီရဝရမင်းသား အရှင်မင်းကြီး-ကျွန်တော်မျိုး ဝီရဝရဖြစ်ပါသည် ဝီရဝရ ရှိပါသည်။

သုဒ္ဓကမင်း ငိုသံကို အစဉ်လိုက်၍ စုံထောက်စူးစမ်းခြင်းကို ပြုရမည်။
ထိုသို့ မိန့်တော်မူသောအခါ ဝီရဝရ မင်းသားသည်လည်း အရှင်မင်းကြီး မိန့်တော်မူတိုင်း ဆောင်ရွက်ပါအံ့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ထွက်၍ လာခဲ့၏။

ထို့နောက် သုဒ္ဓကမင်းသည် ကြံစည် အောက်မေ့တော် မူပြန်သည်မှာ ငါသည် ဤမင်းသားကို အဖော်မပါ တယောက်ထည်းသာလျှင် အလွန် သည်းထန်ထူထပ်စွာ တခဲနက် မှောင်မဲသော အမှိုက်တိုက်၌ စေလွှတ်လိုက်

မိပေပြီ၊ ဤသို့ စေလွှတ်ခြင်းသည် အလျဉ်းမသင့်လျော်ချေ၊ ငါလည်း ထိုသူ၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်၍ ဤအရာသည် မည်သည့်အရာဖြစ်သည်ဟု စုံစမ်းမှ သင့်လျော်မည်ဟု ကြံစည်တော်မူလေ၏။ ထိုသို့ ကြံစည်ပြီးသည်နောက် မင်းကြီး လည်လည်း လက်သုံးတော် သန်လျက်ကို ကိုင်စွဲလျက် ထိုသူ၏ နောက်သို့ အစဉ်လျှောက်သဖြင့် မြို့ပြင်သို့ ထွက်တော်မူပြီးလျှင် မင်းသား၏ နောက်သို့ လိုက်တော်မူလေ၏။

ဝီရဝရ မင်းသားသည်လည်း ထိုအသံကို တန်းမှန်း၍ သွားလေသော် ငိုယို လျက် နေသော လှပတင့်တယ် အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံသည့် အလုံးစုံသော ဝတ်စားတန်ဆာတို့ဖြင့် ဆင်ယင်အပ်သော တယောက်သော မိန်းမကို တွေ့၍ သင်သည် အဘယ်သူ ဖြစ်ပါသနည်း၊ အဘွဲ့ကြောင့် သည်းထန်စွာ ငိုကြွေး မြည်တမ်း၍ နေပါသနည်းဟု မေးလေ၏။

ထိုသို့မေးရာ ဤငိုယို၍နေသော မိန်းမက ကျွန်ုပ်သည်ကား အခြားသူ မဟုတ်ပါ ဤသုဒ္ဓကမင်း၏ အသရေကို စောင့်သော နတ်သွီးဖြစ်ပါသည်၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကလပတ်လုံး ထိုမင်း၏ ဘုန်းလက်ရုံးရိပ်ကို ခိုလှုံ၍ ကြီးစွာ သော ချမ်းသာခြင်းဖြင့် နေခဲ့ရပါပြီ၊ မိဖုရား၏ လွန်ကျူးသော အပြစ်ကြောင့် ယနေ့မှ နောက် သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌ သုဒ္ဓကမင်းသည် သေခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်သည် ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်ဖြစ်၍ ယခုအခါ ဤအရပ်၌ တည်နေနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ၊ ထို့ကြောင့် ငိုကြွေးရပါသည်ဟု ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ ဝီရဝရ မင်းသားက အရှင်နတ်သွီး ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ်သော အရာ ရှိပါမူ ပြုပြင်နိုင်သော အကြောင်းလည်း ရှိသင့်ပါသည်၊ သို့ဖြစ်ပါ၍ အရှင် နတ်သွီးသည် အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့် ဤအရပ်၌ တဖန်ပြန်၍ တည်နေနိုင်ပါမည်နည်း တည်နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို မိန့်တော်မူပါဟု ဆိုလေ၏။

ထိုသို့ မေးမြန်းရာ နတ်သွီးက ပြောဆိုပြန်သည်မှာ အကယ်၍ သင်သည် မိမိ၏ သားဖြစ်သော ၃၂-ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သတ္တိဓရမည်သော သတို့သား၏ ဦးခေါင်းကို မိမိလက်ဖြင့်

ဖြတ်၍ အလုံးစုံသော မင်္ဂလာတို့နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ “သဗ္ဗမင်္ဂလာ” အမည် ရှိသော နတ်သွီးအား ပူဇော် ပ,သသည်ဖြစ်အံ့။ ဤသို့ ပူဇော် ပ,သသည်ရှိသော် သုဒ္ဓကမင်းသည် အသက်တရာ ရှည်လတ္တံ့၊ ငါလည်း ဤအရပ်၌ ရှည်မြင့်စွာ သော ကလပတ်လုံး ချမ်းသာစွာ နေရလတ္တံ့ဟု ပြောဆို၍ ကွယ်ပျောက် လေ၏။

ထို့နောက် ဝီရဝရမင်းသားသည် မိမိအိမ်သို့ပြန်၍ အလွန်အိပ်မောကျလျက် အိပ်ပျော်၍ နေကြသော မိမိ၏မယားနှင့် သားတို့ကို နှိုးလေ၏။ ထိုနှစ်ဦးသော မယားနှင့်သားတို့သည် အိပ်ပျော်ရာမှနှိုး၍ အိပ်ရာမှ ထကြပြီးလျှင် အနီးသို့ လာကြသောအခါ ဝီရဝရ မင်းသားသည် နတ်သွီးပြောကြားသော အလုံးစုံ သော စကားတို့ကို ပြောကြားလေ၏။ ထိုစကားကို ကြားလေသော် သတ္တိဓရ သတို့သားသည် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ ပြောဆိုသည်မှာ အရှင်သခင်ဖြစ်သော မင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ တင့်တယ် လျောက်ပတ်သော သုံးခြင်း ဖြင့် ငါ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို အသုံးပြုရပေသည်၊ ထို့ကြောင့် ငါ့အား ဤသို့ ချီးမွမ်း ထိုက်သော ဘုန်းရှိပေစွ၊ ဘခင် ယခုအခါ အဘယ်မှာလျှင် ကာလကို အရှည် ဆွဲ၍ ဖင့်နွဲ့ရန် အကြောင်းရှိပါမည်နည်း၊ မည်သည့်အခါမဆို ဤသို့သော ကိစ္စမျိုး၌ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို ပူဇော်ရခြင်းသည် တင့်တယ်ကောင်းမြတ် ချီးမွမ်း အပ်သည်သာ ဖြစ်ပါသည်၊ အကြောင်းကို နာတော်မူပါ ဦးလော့ဟု ဆို၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ငါထာကို ရှုတ်ဆို ပြောကြားလေ၏။

၁၀၁။ ဓနာနိ ဇီဝိတဉ္စေ၊ ပရတ္ထေ ပညော ဥသဇ္ဇေ။
သန္နိမိတ္ထေ ဝရံ စာဂေါ၊ ဝိနာသေ နိယတေ သတိ။

ပညော၊ မြော်မြင်သတိ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဓနာနိ စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာ-ရွှေ ငွေ၊ အထွေထွေတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဇီဝိတဉ္စေ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေ၊ ခေါ်ထွေ ဆိုချက်၊ ကိုယ့်အသက်ကို လည်းကောင်း။ ပရတ္ထေ၊ တပါးသူဝယ်၊ ကြီးကျယ် တိုးပွား၊ အကျိုးများခြင်းကြောင့်။ ဥသဇ္ဇေ၊ လွတ်လွတ်-ကျွတ်ကျွတ် စွန့်လွတ် ပူဇော်ရာ၏။ ကသ္မာ၊ ထိုသို့ပြုဘွယ် အဘဲကြောင့်နည်း ဟူမကား။ ဝိနာသေ၊ ဥစ္စာအသက်၊ ထိုနှစ်ချက်တို့၏၊ ဆက်ဆက်အမှန်၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းသည်။

နိယတေ၊ မုချမလဲ့၊ ကေနိမြဲသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သန္နိမိတ္တေ၊ သင့်လျော်
လျောက်ပတ်၊ ကောင်းမြတ် အစု၊ အကြောင်းပြု၍။ စာဂေါ၊ ရက်ရက်စက်စက်၊
ဲ့ကွက်မတူနဲ့ လွတ်လွတ်စွန့်ရခြင်းသည်။ ဝရံ၊ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၊ လွန်မြင့်
မြတ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့တင့်တယ်၊ ဘွယ်ရာလျောက်ပတ်၊ လွန်မြင့်မြတ်သော
ကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ သတိ - သမ္ပဇဉ် ပညာ အမြော် အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော
သူသည် မိမိ၏ စည်းစိမ် ဥစ္စာ ရတနာ ရှေ့ ငွေ အထွေထွေတို့ကို ဖြစ်စေ၊ မိမိ၏
အသက်ကိုပင် ဖြစ်စေ သူတပါးတို့ အကျိုးစီးပွား ကေန္တ များလိမ့်မည်ကို
အကြောင်းပြု၍ လွတ်လွတ် ကျွတ်ကျွတ် ရက်ရောစွာ စွန့်လွှတ် ပေရာ၏။
အဘဲကြောင့် ထိုသို့ ရက်ရက်စက်စက် စွန့်လွှတ်ပေရာသနည်း ဟူမူ စည်းစိမ်
ဥစ္စာတို့သည် လည်းကောင်း၊ မိမိ၏ အသက်သည် လည်းကောင်း ကေနိမလဲ့
တနည်းနည်းဖြင့် ပျက်စီးရမြဲ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ဥစ္စာအသက်တို့ ပျက်စီးခြင်း
မြဲခဲ့ပါမူ အချည်းနှီး မပျက်စီးစေမူ၍ သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်
သည်ကို အကြောင်းပြုလျက် ထိုဥစ္စာ အသက်တို့ကို ရက်ရောစွာ စွန့်လွှတ်၍
လူဒါန်းပူဇော်ရခြင်းသည် အလွန်တရာမှ တင့်တယ်လျောက်ပတ်၍ မြင့်မြတ်
လှသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့နောက် သတ္တိဓရ သတို့သား၏ မိခင်က ပြောဆိုပြန်သည်မှာ “ဤသို့
အသက်ကို စွန့်၍ ပြုလုပ်အပ်သော ဇီဝိတဒါနသည် ငါတို့အမျိုးအား လျောက်
ပတ်၏။ ယင်းသို့မှ မပြုလုပ်ခဲ့ပါမူ မင်းထံမှ တနေ့ တနေ့လျှင် ရှေ့ဒဂ်း
လေးရာ၊ လေးရာ ယူ၍ ထားအပ်သော လခ၊ရိက္ခာကို ကျေလည်အောင်
ပြန်၍ ကျေးဇူးဆပ်ရန် မည်သည့် အလုပ်မျိုးနှင့်မှ ပြုလုပ်နိုင်ရန် ရှိလိမ့်မည်
မဟုတ်ပေ”ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ဤသို့ကြံစည် စဉ်းစားကြပြီးလျှင် အလုံးစုံသော သားအမိ သားအဘ
သုံးယောက်တို့သည် သဗ္ဗမင်္ဂလာ အမည်ရှိသော နတ်သမီး၏ နတ်စင်သို့ သွားကြ
လေ၏။ ထိုနတ်စင်၌ သဗ္ဗမင်္ဂလာ နတ်သမီးကို ရှိခိုးပူဇော်ကြ၍ ဝီရဝရမင်းသားက
ဤသို့ ဆိုလေ၏။ “အရှင်နတ်သမီး- သုဒ္ဓကမင်းကြီး၏ အောင်မြင်တော် မူခြင်းကို
နှစ်သက်တော်မူပါလော့၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ ပူဇော်ပ၊သခြင်းကိုလည်း ခံယူတော်

မူပါလော့”ဟု ဆို၍ သတ္တိဓရ မည်သော သား၏ ဦးခေါင်းကို သန်လျက်ဖြင့် ဖြတ်ပိုင်းလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ဝီရဇရ မင်းသားသည် ဤသို့ ကြံစည်ပြန်လေ၏။ မင်းထံမှ ယူအပ်သော လခ၊ ရိက္ခာအတွက် အတုံ့အလှည့်ပြန်၍ ကျေးဇူးတော် ဆပ်ခြင်း ကို ပြုလုပ်ခဲ့လေပြီ။ ယခုအခါ သားမရှိသော ငါ့အား အသက်ရှင် ခြင်းသည် အဘယ်မှာ အကျိုးရှိတော့မည်နည်း၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေပြီဟု ကြံစည်၍ မိမိ၏ ဦးခေါင်းကို မိမိကိုယ်တိုင် ဖြတ်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ဝီရဇရ မင်းသား၏ဇနီး မိန်းမသည်လည်း သားနှင့်လင်တို့၏ သောကဖြင့် ဘိစီ နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုနည်းအတူပင်လျှင် မိမိကိုယ်ကို မိမိသတ်၍ သေလေ၏။

ထိုအလုံးစုံကို မင်းသည် ကြားသိ တွေ့မြင်ရသဖြင့် အလွန် အံ့ဩလျက် အောက်ပါ ဂါထာကို မိမိ၏စိတ်၌ ကြံစည်တော်မူမိလေ၏။

၁၀၂။ ဇီဝန္တိ စ မရန္တိ စ၊ မာဒိသာ ခုဒ္ဒဇန္တဝေါ။
အနေန သဒိသော လောကေ၊ န ဘူတော န ဘဝိဿတိ။

မာဒိသာ၊ ငါ့နှယ်အတူ၊ ငါလိုလူစား၊ ငါကဲ့သို့ သဘောသွား ရှိကုန်သော။
ခုဒ္ဒဇန္တဝေါ၊ နှံ့နှံ့စိတ်ဇော၊ မနောမဘွယ်၊ သဘောငယ်ကုန်သော သတ္တဝါ
တို့သည်။ ဇီဝန္တိ စ၊ များစွာပြည့်နှက်၊ စဉ်မပျက်ဘဲ၊ အသက်လည်း ရှင်ကြကုန်၏။
မရန္တိ စ၊ များစွာပြည့်နှက်၊ ခန္ဓာပျက်၍၊ အသက်လည်း သေဆုံးကြကုန်၏။
အနေန၊ ဝီရဇရ၊ မနုဗြောင့်စင်း၊ ရဲတင်းပြတ်သား၊ ဤမင်းသားနှင့်။ သဒိသော၊
အတွင်းစိတ်ဇော၊ မနောအမှု၊ သဘောတူသောသူသည်။ လောကေ၊ စကြဝဠာ၊
ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌။ န ဘူတော၊ ဖန်ဖန်သနစ်၊ ပြန်လှန်၍ စစ်သော်လည်း၊
တရံတဆစ်မျှ၊ အမှန်မဖြစ်ခဲ့ဘူးလေ။ န ဘဝိဿတိ စ၊ နောက်နောင်အနာ၊
ဘယ်နံရော အခါ၌မျှ၊ ကေန္တ ဖြစ်လိမ့်မည်လည်း မဟုတ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤကမ္ဘာလောကကြီး၌ ငါ့နှယ်အတူ ငါလိုလူစား ငါကဲ့သို့ စိတ်နေစိတ်ထား သဘောသွားယုတ် သိမ်နုပ် သေးငယ်ကုန်သော သတ္တဝါ တို့သည် များစွာ အပြည့်အနှက်အားဖြင့် အသက်လည်း ရှင်၍ နေကြကုန်၏။

ထို့အတူ သင်္ချာ သင်္ချေ မရေမတွက်နိုင် လောက်အောင် မြားမြောင်စွာလည်း
သေပျောက်ကြကုန်၏။ ယင်းသို့ ငါကဲ့သို့ သေးသိမ် နှပ်ဖဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါတို့
များစွာပင် ရှိကြပါသော်လည်း ဤစိတ်သဘော ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်၍ ဖြောင့်
မတ် တည်ကြည်သော ဝီရဝရ မင်းသားကဲ့သို့သော သူသည်ကား ဤစကြဝဠာ
ကမ္ဘာလောကကြီး ၌ ရှေးလွန်လေပြီးသော အခါကလည်း တရံတဆစ်မျှ အမှန်
မဖြစ်ခဲ့ဘူးပေ။ နောင် အနာဂတ်ကာလ အခါတို့၌လည်း မည်သည့်အခါ၌မျှ
ကေန္တ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ ဟူလို။

ထို့ကြောင့် ဝီရဝရ မင်းသားနှင့် ကင်း၍ ငါ၏မင်းပြုလုပ် စိုးစံရသော
ဤ နိုင်ငံဖြင့် အဘယ် အကျိုး ရှိပါတော့အံ့နည်းဟု ကြံစည် တွေးတော၍
ထိုသုဒ္ဓက မင်းသည်လည်း မိမိ၏ဦးခေါင်းကို ဖြတ်အံ့သောငှါ သန်လျက်တော်ကို
မြှောက်တော် မူလိုက်လေလျှင် ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံသော သဗ္ဗမင်္ဂလာ
နတ်သွီးသည် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် လာရောက်၍ လက်တို့ဖြင့် သုဒ္ဓကမင်းကို
စွဲကိုင်လျက် ချစ်သား- ငါသည် သင့်အား နှစ်သက် မြတ်နိုးပါသည်။ ဤသို့
ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် မဆင်ခြင်မူ၍ ဆောလျင်စွာ မပြုလုပ်သင့်ပါ။ ယခုအခါ
သင်၏ မင်းပြုလုပ် စိုးစံခြင်းနှင့် နိုင်ငံ၏ ပျက်စီးခြင်းသည် အလျဉ်းမရှိတော့
ပါဟု ဆိုလေ၏။

သုဒ္ဓက မင်းသည်လည်း ပျပ်ဝပ်ရှိခိုးပြီးလျှင် အရှင်နတ်သွီး- အကျွန်ုပ်အား
တိုင်းပြည် နိုင်ငံဖြင့် အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဘုန်းကြက်သရေ အထွေထွေတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း
အဘယ်အကျိုး ရှိပါအံ့နည်း၊ အကယ်၍ အကျွန်ုပ်အား ငဲ့ညှာ ထောက်ထား၍
သနားကြင်နာခြင်း ရှိခဲ့ပါမူ အကျွန်ုပ် အသက် ကြွင်းကျန်သေး သဖြင့်လည်း
ဤသား၊ မယားနှင့် တကွသော ဝီရဝရ မင်းသားကို တဖန်ပြန်၍ အသက်ရှင်စေ
ပါလော့၊ ထိုသို့မရှင်စေပါမူ အကျွန်ုပ် ကြံရွယ်ခြင်းရှိသည်အတိုင်း မိမိဦးခေါင်းကို
မိမိဖြတ်၍ လတ်တလော သေပါတော့အံ့ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ နတ်သွီးက ဤသို့ သင်၏ စိတ်နှလုံး မြင့်မြတ်ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း၊ ကျေးကျွန်တို့၏ အပေါ်၌ ချစ်ခင် ကြင်နာ ခြင်းကြောင့်
လည်းကောင်း အလုံးစုံသော အမှုအရာ အားဖြင့်ပင်လျှင် သင့်အား နှစ်သက်

မြတ်နိုးပါ၏။ သွားလော့ သင်လည်း အသက်ရှင်စေ၊ ဤအခြံအရံနှင့်တကွသော
ဝီရဝရ မင်းသားသည်လည်း အသက် ရှင်စေဟု ဆို၍ နတ်သွီး ကွယ်လေ၏။

ထို့နောက် ဝီရဝရမင်းသားသည် သား၊မယားနှင့်တကွ အသက်တဖန် ရှင်ကြ
ပြန်၍ မိမိတို့၏ အိမ်သို့ ပြန်ကြလေ၏။ သုဒ္ဓကမင်းသည်လည်း ထိုအလုံးစုံ
တို့ကို အမှတ်မရဘဲ ပြာသာဒ်၏ အထက်ပြင်သို့ သွား၍ ရှေးအတိုင်းမပျက်
အိပ်စက်တော်မူလေ၏။

ထို့နောက် နံနက်မိုးသောက် အလင်းသို့ ရောက်လတ်သော် တံခါး၌တည်
သော ဝီရဝရ မင်းသားကို တဖန် မင်းကြီးက ခေါ်တော်မူပြီးလျှင် ယမန်နေ
ညအခါက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော အကြောင်း အရာတို့ကို မေးမြန်း စုံစမ်းတော်မူ
သောအခါ ဤသို့ တင်လျှောက်လေ၏။ အရှင်မင်းကြီး ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍
နေသော ထိုမိန်းမသည် အကျွန်ုပ်ကို မြင်သော အခါ အလို အလျောက်
ကွယ်ပျောက်၍ သွားပါသည်။ ဤမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် ထူးခြားစွာ
ဖြစ်ပျက်သော အကြောင်းမရှိပါဟု တင်လျှောက်လေ၏။ ထိုစကားကို ကြားရ
သဖြင့် မင်းကြီးသည် အလွန်နှစ်သက်တော်မူ၍ အံ့ဩလျက် ကြံစည်တော်
မူသည်မှာ—

၁၀၃။ ပိယံ ဘဏတျ•ကပ္ပဏော၊ သူရော ဟောတျ•ဝိကတ္ထနော။
ဒါတာ နာပတ္တဝသီ စ၊ ပဂဗ္ဗော ဟောတျ•နိဋ္ဌရော။

ထို့ကြောင့် ဤသူသည် အလွန် ချီးမွမ်း အံ့ဩဘွယ် ကောင်းသော
ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်ပါပေသည်ဟု မိမိလျှောက်လျားဘာသာ ကြံစည်တော်
မူလေ၏။

အကပ္ပဏော၊ သဘောအခြေ၊ အနေခိုင်ခံ့၊ မယုတ်ညံ့သောသူသည်။ ပိယံ၊
ပိယဝါစာ၊ ချိုသာပြေပြစ်၍၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို။ ဘဏတိ၊ ကြားနာသူ
ဘဝင်အေးလောက်အောင်၊ ယဉ်ကျေးစွာ ပြောဆိုတတ်၏။ သူရော၊ သူရသတ္တိ၊
အစွမ်းရှိသောသူသည်။ အဝိကတ္ထနော၊ ကိုယ်ဂုဏ်ကို ပလွှားလျက်၊ ဝါကြား
ကြိမ်းဝါးခြင်း မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ကော်စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်၏။ ဒါတာ စ၊
စွန့်ကြဲပေးကမ်း၊ လူဒါန်းတတ်သော သူသည်လည်း။ အပတ္တဝသီ၊ မတင့်တယ်

မလျောက်ပတ် မသင့်မြတ်သည့် အရာ၌ ဥစ္စာမိုသုံးရှာတတ်သည်။ န ဟောတိ၊ မုချကေန အမှန်မဖြစ်တတ်ပေ။ ပာဗ္ဗော၊ မြော်မြင်ဝေဘန် ပညာဉာဏ်ရှိသော သူသည်။ အနိဋ္ဌရော၊ ရိုင်းပြမလုပ်၊ မကြမ်းကြုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ကေနစင်စစ် အမှန်ဖြစ်ပေ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ မူလဘူတ အခြေအနေ တည်တံ့ခိုင်ခံ့၍ မယုတ်ညံ့သော သဘောရှိသောသူသည် ပိယဝါစာ သာယာပြေပြစ်၍ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ပြောဆိုတတ်ပေသည်။ သူ့ရသတ္တိစွမ်းရည်ရှိသောသူသည် မိမိ၏ဂုဏ်ကိုချီးမြှောက် ပလ္လာလျက် ဝါကြား၍ ကြိမ်းဝါးခြင်းမရှိပေ။ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း တို့ဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုလေ့ရှိသော သူသည်လည်း အလောင်း အစား အပျော်အပါးနှင့် အသောက် အစားတို့ကို ပြုခြင်းအစရှိသော မာတုတယ် မလျောက်ပတ် မသင့်မြတ်သည့် နေရာဌာနတို့၌ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကို သက်သက်မဲ့ဖြုန် တီး၍ အချည်းနှီး မကုန်ခန်းစေတတ်ပေ။ မြော်မြင်ဝေဘန် တတ်သော ဉာဏ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည် ရိုင်းပြ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို မပြုလုပ်တတ်ပေ ဟူလို။

ဤအလုံးစုံသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာသည် ထိုဝီရဝရမင်းသား၌ အကုန်ပင် ပြည့်စုံပေသည်ဟု ကြံစည်အောက်မေ့လေ၏။ ထိုသို့ ကြံစည်မိခြင်း ကြောင့် သုဒ္ဓကမင်းသည် နံနက်အခါ၌ ပညာရှိ မင်းတိုင်ပင် အမတ်တို့နှင့် မြင့်မြတ်ကုန်သော လူကြီး လူကောင်းတို့ကို အစည်းအဝေးပြုစေ၍ ထိုအလုံးစုံ သော အကြောင်းတို့ကို ချီးမွမ်းပြီးလျှင် အလွန်ကြည်ညို နှစ်သက်ခြင်းကြောင့် ထိုမင်းသားအား ကဏ္ဍာဋမြို့ကို မင်းပြုရန် အပိုင်စား ပေးသနားတော်မူလိုက် လေ၏။

ထို့ကြောင့် အသို့ပါနည်း စက္ကဝက် အမတ်ကြီး ဧည့်သည် အာဂန္တု တိုင်းပင်လျှင် ရန်သူ ဖြစ်ပါသလော၊ စင်စစ်အားဖြင့် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ထိုဧည့်သည် အာဂန္တုတို့တွင်လည်း အယုတ် အမြတ်အားဖြင့် နှစ်မျိုးနှစ်စား ကွာခြားလျက် ရှိကြပါသေးသည်ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၀၄။ သင်္ကိံ မန္တိ နရိန္ဒိစ္ဆာ၊ ယော ယုတ္တံယုတ္တံမောဝဒိ။
ဝရံ သာမိမနော ဒုက္ခံ၊ တန္နာသော နတုကာရိတော။

ယော မန္တိ အကြင် စလွယ် သွယ်ပျောင်း၊ ပေါင်းနားချောင်းနှင့်၊ သူကောင်း ခန့်အပ်၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်သည်။ နရိန္ဒိစ္ဆာ-နရိန္ဒိစ္ဆာယ၊ မင်း၏စိတ်ကြိုက်၊ အလိုလိုက်သဖြင့်။ အယုတ္တံ၊ ပြုရန်မလျော်၊ မသင့်တော်သည်ကို။ ယုတ္တံ၊ ပြုရန်သင့်တော်၊ လျော်ကန်ပါ၏ဟူ၍။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမစကား၊ ပြောဆိုကြား၏။ သ သော မန္တိ၊ ထိုစလွယ် သွယ်ပျောင်း၊ ပေါင်းနားချောင်းနှင့်၊ သူကောင်း ခန့်အပ်၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်သည်။ ကိံ မန္တိ၊ ဘယ်ပုံဘယ်နည်း၊ ဘယ်သို့သော အမတ်ကြီးပါနည်း။ ဝါ-ယုတ်နိမ့်ဖောက်ပြား၊ အောက်တန်းစား အမတ်ပါ တည်း။ သာမိ မနော ဒုက္ခံ၊ အရှင်သခင်၊ အထင်တော်လွဲလျက်၊ စိတ်ဆင်းရဲ ခြင်းသည်။ ဝရံ၊ သင့်လျော်လျောက်ပတ်၊ မြင့်မြတ်ပါသေး၏။ အကာရိတော၊ အကြောင်း မဟုတ်သည်ကို၊ အကောင်း သမုတ်သဖြင့်၊ အပြုလုပ် မှားခြင်း ကြောင့်။ တန္နာသော၊ ထိုအရှင်သခင်၊ ဘုရင်၏ ပျက်စီးခြင်းသည်။ န တု ဝရံ၊ မုချကန်၊ အမှန်မမြတ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် မင်းတိုင်ပင် အမတ်သည် ဘုရင်၏ စိတ်ကြိုက် အလိုတော်သို့ လိုက်သဖြင့် စီမံပြုလုပ်ရန် ကေန် မတင့်မလျော် မသင့်တော် သည့် အရာငှာနတို့၌လည်း သင့်တော် လျော်ကန်ပါသည် ဟူ၍ အလိုတော်ရိ စကားဖြင့် လျှောက်ထား ပြောဆိုတတ်၏။ ထိုသို့ အလိုတော်ရိ လျှောက်ထား တတ်သော အမတ်သည် ယုတ်ညံ့ ဖောက်ပြား၍ အောက်တန်းစား အမတ် မျိုးသာ ဖြစ်ချေသည်။ အကြောင်းသော်ကား ထိုသို့ စီမံ ပြုလုပ်ရန် မသင့် လျော်သည်ကို မသင့်လျော်ပါဟု တင်လျှောက်ခြင်းကြောင့် အလိုတော် မကျ သဖြင့် အရှင်သခင်သည် အထင်တော်လွဲပြီးလျှင် စိတ်ဆင်းရဲ ပင်ပန်းတော် မူခြင်းသည် သင့်လျော် လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်ပေသေး၏။ မသင့်မလျော် သည်ကို သင့်လျော်ပါသည်ဟု တင်လျှောက်ရာ အကြောင်းမဟုတ်သည်ကို အကောင်း သမုတ်လျက် ပြုလုပ်မိမှားခြင်းကြောင့် ထိုအရှင်သခင် ဘုရင်၏ ပျက်စီးခြင်းသည် မုချကန် အမှန်မမြတ်ပေဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်၏အလိုအကြိုက်ကိုသာ အလိုက်သင့် လျှောက်ထားတတ်သည့် အလိုတော်ရိသွား သုံးဦးသားတို့ကြောင့် ဘုရင်မှောက်မှားကတ်ပုံကို ပြဆိုလို သည်ဖြစ်၍ “ဝေဇ္ဇော ဂုရု စ မန္တိ စ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၁၀၅။ ဝေဇ္ဇော ဂုရု စ မန္တိ စ၊ ယဿ ရညော ပိယံ သဒါ။
သရီရဓမ္မကောသေဟိ၊ ခိပ္ပံ သ ပရိဟီယတေ။

ဝေဇ္ဇော စ၊ ရောဂါဖြစ်ကြောင်း၊ လွတ်ကင်းကြောင်းကို၊ ကောင်းစွာ မြင်မြော်၊ သွားတော်သည်လည်းကောင်း။ ဂုရု စ၊ ကျိုးကြောင်းပြုသ၊ အစစ ကို၊ ဆုံးမသွန်သင်သော၊ ဆရာအရှင်သည်လည်းကောင်း။ မန္တိ စ၊ တိုင်းရေး ပြည်ရေး၊ ဘဏ္ဍာတော်ရေးတို့၌၊ ဆွေးနွေး မေးမြန်းအပ်သော မင်းတိုင်ပင် အမတ်သည်လည်းကောင်း။ ယဿ ရညော၊ အကြင်စိုးရ သေဌ်နှင့်၊ ပြည့်ရှင်မင်း အား။ သဒါ၊ အမြဲမကွာ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပိယံဝဒါ၊ မင်း၏အလို၊ အကြိုက်ကိုသာ၊ အလိုက်သင့် ရှုမြော်၍၊ တော်လျော်စွာ ပြောဆို တင်လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုအလိုတော်ရိ သွားတို့၏၊ အတင် အဆိုကို၊ နားငင်အချို့ ကြိုက်သော မင်းသည်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်မြန်ဆောစွာ၊ များမကြာသာလျှင်။ သရီရ-ဓမ္မကောသေဟိ၊ ကိုယ်ခန္ဓာနှင့်၊ ကျင့်ရာတရား၊ စီ ပွားဥစ္စာ၊ ရတနာတို့မှ။ ပရိဟီယတေ၊ ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်၊ လုံးလုံးကြီး ပြုတ်ပေရာ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်၏ အပါးတော်၌ အစဉ်မပြတ် အားထား ကိုးကွယ်ရာ တိုင်ပင်ရာဖြစ်သော ရောဂါ ဝေဒနာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို လည်းကောင်း၊ ထိုရောဂါ ဝေဒနာ လွတ်ကင်း၍ ပျောက်ငြိမ်း ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာသော သွားတော် ဆရာသည် ဘုရင်၌ ရောဂါ ဝေဒနာ စွဲကပ်သည်ရှိသော် ထိုရောဂါ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းရာ ပျောက်ကင်းကြောင်း ကောင်းမြတ် သင့်လျော် တော်တန် သော ဆေးဝါး ဓာတ်စာ စသည်တို့ကို မပေးမဆက်မူ၍ သက်သက်ဘုရင်၏ စိတ်ကြိုက် အလိုတော်လိုက်ပြီးလျှင် ဝေဒနာနှင့် မထိုက်မလျော် မသင့်တော် သည့် အစာအာဟာရတို့ကို သင့်မြတ်လှပါသည် လျော်ကန်လှပါသည် စသည်

ဖြင့် အလိုတော်ရိ လျှောက်တင်ခြင်းကြောင့် ဘုရင်သုံးဆောင်တော်မူရာ ဆရာ
မှာကား မထောင့်တာ၊ ဘုရင်မှာသာ ခန္ဓာပျက်၍ အသက်ဆုံးတတ်ပေသည်။

ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်ကို နှံ့စပ်သိမြင်သဖြင့် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကျိုးကြောင်း
နှစ်ပါး ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို မမှားအောင် သွန်သင်ဆုံးမ လမ်းညွှန်ပြတတ်
သော ဆရာသည်လည်း ကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို မမှားအောင်
မသွန်သင်မူ၍ ဘုရင်၏ စိတ်ကြိုက် အလိုတော် လိုက်ပြီးလျှင် မထိုက်မတန်
မလျော်ကန်သောအမှုကို ထိုက်တန်လျော်ကန်သော အမှုအရာ ဖြစ်ပါသည်
ဟူ၍ အလိုတော်ရိ လျှောက်တင်ခြင်းကြောင့် ဘုရင်ပြုကျင့်ရာ ဆရာမှာကား
အတွက်မရှိ ဘုရင်မှာသာ ကျင့်ဝတ်တရားတို့ ဖောက်ပြားပျက်စီးရာပေသည်။

တိုင်းရေး ပြည်ရေး ဘဏ္ဍာတော်၏ အရေးတို့ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်း
အပ်သော မင်းတိုင်ပင် အမတ်သည်လည်း သင့်လျော် လျှောက်ပတ်သည်ကို
မလျှောက်တင်မူ၍ ဘုရင်၏စိတ်ကြိုက် အလိုတော်လိုက်ပြီးလျှင် မထိုက်တန်
မသင့်လျော်သည်ကို ထိုက်တန်သင့်လျော်ပါသည်ဟု လျှောက်တင်ခြင်းကြောင့်
ဘုရင်သည် အထင်တော် လွဲလျက် မပြုသင့်ဘဲ ပြုကျင့်ပါမူ လျှောက်တင်သူ
အမတ်မှာ ပါးစပ်စိုက်ရရုံမျှသာ ဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ်မှာမူ ဘုရင်မှာ အကျိုး
ယုတ်လျက် စည်းစိမ်ပါ ပြုတ်တတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရင်၏ အလို
အကြိုက်ကို လိုက်လျော-ညာ-ဝါးလျက် အလိုတော်ရိ လျှောက်ထားတတ်သော
အမတ်စားမျိုး မလုပ်ဝံ့ပါဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် သုဒ္ဓက ဘုရင်သည် ကုသိုလ်ကံ ထောက်မသဖြင့် အလွန်တရာ
တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်၍ ကောင်းမြတ်သော ဧည့်သည်ရောက်သစ်စ ဝီရဝရ
မင်းသားနှင့် တွေ့ကြုံရဘိသကဲ့သို့ ငါလည်း ထိုနည်းတူစွာ ရတန်ရာ၏ဟု
မအောက်ပေသင့်ကြောင်း၊ ကံထူးသော သူတဦး၏ နမူနာကို အတုယူခါ အလုပ်
လွဲသဖြင့် အကျိုးနဲတတ်ကြောင်းတို့ကို ထုံးဟောင်းနှင့်တကွ ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍
“ပုညာ လဒ္ဓံ ယဒေကေန” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်
ပြန်လေ၏။

၁၀၆။ ပုညာ လဒ္ဓံ ယဒေကေန၊ တံ မမဉ္ဇ န စိန္တယေ။
ဟန္တာ ဘိက္ခု မဟာလောဘာ၊ နိဗ္ဗတ္တိ နှာပိတော ဟတော။

ယံ၊ အကြင် ရှေ့ ငွေ ဘဏ္ဍာ၊ အစပြာလျက်၊ အရာရာသော ဝတ္ထုကို။
 ဧကေန၊ တစုံတယောက်၊ ကုသိုလ်ထောက်သော သူသည်။ ပုညာ၊ ရှေးရှေး
 အဟောင်း၊ ဘဝပေါင်းမှ၊ ကောင်းမှု၏အဟုန်ကြောင့်။ လဒ္ဓံ၊ အခွင့်ကြုံကြိုက်၊
 တိုက်ဆိုက်မသွေ၊ ရအပ်ပေ၏။ တံ၊ ထိုအခြားသူတယောက်၊ ကံကောင်း
 ထောက်၍၊ ပေါ်ပေါက်ရလော၊ ထိုအရာကို။ မမဉ္ဇူ၊ ငါ့အားလည်း။ လဒ္ဓံ ဣတိ၊
 မုချဆတ်ဆတ်၊ ကေနရအပ်၏ဟူ၍။ န စိန္တယေ၊ အတပ်မမှန်၊ မအပ်ပြန်သဖြင့်၊
 မမှတ်မကြံသင့်ပေ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ မဟာလောဘာ၊ စွဲလမ်းပြင်းစွာ၊
 အာသာခိုင်ဖိုး၊ လောဘကြီးဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ သံသရာစခန်းမှ၊ ထွက်လမ်းရှုမြော်၊
 ရဟန်းတော် တပါးကို။ ဟန္တော၊ ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်၊ အသေ သတ်မိလေသော
 ကြောင့်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ရတနာ ရွှေအိုးကို၊ မြှော်ကိုးတမ်းတ၊ လိုချင်လှသော။
 နှာပိတော၊ မှတ်ဆိတ်ဆံ့ပြုပြင်သည့်၊ ဆေတ္တာသည် လုလင်ကို။ ဟတော၊
 လူအများ ဝိုင်းဝန်းလျက်၊ အသက်ကိုစီရင်ခွဲဘူးလေပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မှောက်မှား
 ချွတ်ယွင်း၊ ပျက်စီးခွဲဘူးခြင်းကြောင့်။ န စိန္တယေ၊ အတပ်မမှန်၊ မအပ်ပြန်
 သဖြင့်၊ မမှတ် မကြံသင့်ပေ။

ဤသို့ သူတပါးကို အတုယူပြီးလျှင် အပြုအမူ မှားခြင်းကြောင့် လူအများ
 ဝိုင်းဝန်းလျက် အသက်ကို အစီရင်ခံရသော ဆေတ္တာသည် ယောက်ျား၏ ဖြစ်
 ပွားပုံ အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျယ်ကို အဘယ်သို့ မှတ်ရပါမည်နည်းဟု ဟင်္သာမင်းက
 မေးလေသော် စက္ကဝက် အမတ်ကြီးသည် အောက်ပါ ပုံဝတ္ထုကို လျှောက်တင်
 ပြောဆိုလေ၏။

**စူဠာမဏိလုလင်နှင့် ရဟန်းတော်ကိုသတ်သော
 ဆေတ္တာသည်ဝတ္ထု**

တရံရောအခါ အယုဒ္ဓယပြည်၌ စူဠာမဏိမည်သော အမျိုးသား တယောက်
 ရှိလေ၏။ ထိုသူသည် ရှေ့ ငွေ ဥစ္စာတို့ကို ရလိုသဖြင့် များစွာ ဒုက္ခခံလျက်
 လ,ထက်ဝက် သဏ္ဍာန်နှင့်တူသော မကိုဋ်ကျောက်ရှိသော ဘုန်းတန်ခိုးနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော ဣဿရ- မဟာသိဝ- နတ်မင်းကြီးအား ရှည်မြင့်စွာသော
 ကာလပတ်လုံး ပူဇော် ပ,သခြင်းကို ပြုလေ၏။ ယင်းသို့ ပူဇော် ပ,သခြင်းဖြင့်

ထိုစူဠာမဏိ မည်သောသူသည် (ဟိန္ဒူဘာသာ အယူဝါဒအားလျော်စွာ) မကောင်းမှုမှ ကင်းစင်သည်ရှိသော် မဟာသီဝ နတ်မင်းကြီး၏ အမိန့် အာဏာတော်ဖြင့် ဘီလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရနတ်မင်းကြီးသည် အိပ်မက်၌ ကိုယ်ထင်ပြု၍ ညွှန်ကြားပြောဆိုသည်မှာ “အမောင်လုလင်-သင်သည် ယနေ့နံနက် စောစောပင်လျှင် ဦးခေါင်းကို ရိတ်စေပြီး၍ တုတ်, လှံကန်ကို လက်၌ကိုင်စွဲလျက် မိမိ၏ အိမ်တံခါးဝ၌ ဆိတ်ငြိမ်စွာ ချောင်းမြောင်း၍ နေဘိလော၊ ထိုသို့နေသောအခါ အိမ်၏ ဝင်းခြံတိုင်းသို့ ရဟန်းတော်တပါး ကြွလာသည်ကို တွေ့မြင်ရလိမ့်မည်။ ထိုအခါ ထိုရဟန်းတော်ကို မိမိ၏လက်၌ ကိုင်ဆောင် အပ်သော တုတ်, လှံကန်ဖြင့် ရိုက်နှက်၍ သနား ညွှာတာခြင်းကင်းလျက် ရက်စက်စွာ ညှဉ်းဆဲ သတ်ဖြတ်လေလော့၊ ယင်းသို့ သတ်ဖြတ်သောအခါ ထိုရဟန်းတော်သည် ရွှေအပြည့် ထည့်လျက်ရှိသော ဖျဉ်းအိုးကြီးဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုရွှေအိုးဖြင့် သင်သည် အသက်ထက်ဆုံး ချမ်းသာသူခကို ခံစားလျက် နေလေလော့” ဟု အိပ်မက်ပေးလေ၏။

ထို့နောက် စူဠာမဏိ လုလင်သည် မိမိအိပ်မက်မြင်သည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ရာ အလုံ စုံ အောင်မြင် ပြီးမြောက်၍ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းသို့ ရောက်လေ၏။

ထိုသို့ စီမံပြုလုပ်ရာ၌ ဆံမုတ်ဆိတ် ရိတ်ဖြတ်ရန် ဤအိမ်သို့ ခေါ်ဆောင် အပ်သော ဆေတ္တာသည်သည် ဤ စူဠာမဏိ လုလင်၏ မျက်မြင်ဒိဋ္ဌ ရွှေအိုးကြီး ရပုံ အလုံးစုံကို တွေ့မြင် ကြည့်ရှုရ၍ စဉ်းစား ဆင်ခြင်သည်မှာ “ဪ- အံ့ဩဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဤသို့ပြုလုပ်အပ်သော နည်းလမ်းသည် ရွှေအိုးကို ရနိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ လွယ်လင့်တကူ ရွှေအိုးရနိုင်ခြင်း အကြောင်း ရှိသောကြောင့် ငါသည်လည်း အဘွဲကြောင့် ဤနည်းအတိုင်း လိုက်နာ၍ မပြုကျင့်ဘဲ နေရမည်နည်း၊ စင်စစ် ပြုလုပ်မှ သင့်လျော်မည်” ဟု ကြံစည် အောက်မေ့လေ၏။ ယင်းသို့ ကြံစည်သည်မှစ၍ ထိုဆေတ္တာသည်သည် နေ့စဉ်ပင်လျှင် စူဠာမဏိ လုလင် ပြုလုပ်သကဲ့သို့ တုတ်, လှံကန်ကို ကိုင်စွဲလျက် ကောင်းစွာ ပုန်းအောင်း ချောင်းမြောင်း၍ ရဟန်းတော်၏ ကြွလာခြင်းကို မြော်လင့် စောင့်စား၍ နေလေ၏။

တနေ့သ၌ ထိုသို့ မြော်လင့် စောင့်စား၍နေစဉ် မိမိ၏ ပကတိသဘော အားဖြင့် ဆွမ်းခံကြွရောက်၍လာသော ရဟန်းတော်တပါးကို ထိုဆေတ္တာသည်

သည် တုတ်၊ လှံကန်ဖြင့် ရက်စက်စွာ ရိုက်နှက်လေရာ ရဟန်းတော်မှာ ထိုဒဏ်ချက်ဖြင့်ပင်လျှင် ပံ့လွန်တော်မူရှာလေ၏။

ထိုသို့ ရဟန်းတော်ကို သတ်ပုတ် ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့် အမှုထမ်းသား ပုလိပ် ပြာတာအများတို့သည် စုရုံးလာရောက်ကြပြီးလျှင် ဝိုင်းဝန်း၍ ရိုက်နှက် ကြရာ ထိုဆေတ္တာသည်လည်း မရှုမလှ သေဆုံးခြင်းသို့ ရောက်ရရှာလေ၏။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်သည် “ပုညာ လဒ္ဓံ ယဒေကေန” အစရှိသော စကားကို ဆိုခဲ့ပါသည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထို့နောက် ဟင်္သာမင်းသည် စက္ကဝက် အမတ်ကြီး၏ စကားကို နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်တော် မူလှသဖြင့် ဟုတ်မှန် ကြောင်းကို ဝန်ခံလိုသည် ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို ပြောကြားလေ၏။

၁၀၇။ ပုရာဝုတ္တ ကထောဂ္ဂါရာ၊ ကထံ နိစ္ဆိယတေ ပရော။
ကိံ ဝါ နိက္ကာရဏော ဗန္ဓု၊ ကိံ ဝါ ဝိသာသဃာတကော။

သော၊ ဤသူသည်။ နိက္ကာရဏော၊ မိမိ၏ ကိစ္စအမျိုးမျိုးကို၊ မသည်ပိုး တတ်၊ ကျိုးမနပ်သော။ ဗန္ဓုဝါ၊ သဟာအဆွေ၊ မိတ္တေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကျမ်းဝင် သော သူသည်မူလည်း။ ဟောတိ ကိံ၊ သနစ်မသွေ၊ ဖြစ်ပါလေသလော။ ဝိသာသ ဃာတကော၊ အကျွမ်းတဝင်၊ ယှက်တင်ပေါင်းဘက်၊ မိတ်ရင်းကို ဖျက်တတ်သော။ ဗန္ဓုဝါ၊ သဟာအဆွေ၊ မိတ္တေခင်ပွန်း၊ ချစ်ကျမ်းဝင်သော သူသည်မူလည်း။ ဟောတိ ကိံ၊ သနစ်မသွေ၊ ဖြစ်ပါလေသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုရာဝုတ္တကထောဂ္ဂါရာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူး၊ စကားထူးကို၊ စူးစမ်းပြန်လှန်၊ ဖန်ဖန်ပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ ပရော၊ ဓာတ်ခံအရင်းကို၊ အလျဉ်း မသိဘူးသည့်၊ မထူးမခြား၊ တပါးသောသူကို။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ခြင်းရာ၊ ကြောင်းစာနာသဖြင့်။ နိစ္ဆိယတေ၊ အသွင် အပြင်၊ အပေါ်ရံ မြင်ကာမျှဖြင့်၊ ကေန္တ ဆုံးဖြတ်အပ်၊ ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ အနိစ္ဆိယတေ ဝေ၊ မဆုံးဖြတ်အပ်၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည် သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရှေးရှေးသော အတိတ်ခေတ်က ဖြစ်ခဲ့ဘူးသည့် အထူးထူး အထွေထွေသော ဝတ္ထုသက်သေစကား အတန်တန်တို့ကို ပြန်လှန်ပြောကြား၍

စဉ်းစား ဆင်ခြင်ကာမျှဖြင့် ဤသူသည် မိမိ၏ အကျိုးကို မရှက်ဆောင်တတ်
 အကျိုးမနပ် အချည်းနှီးဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းပေတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊
 မိမိအကျိုးကို ရှက်ဆောင်အားထုတ်တတ်သော မြင့်မြတ်သော အဆွေခင်ပွန်း
 ပေတည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အကျွမ်းတင် ယှက်တင်ပေါင်းသင်းအပ်သော
 မိတ်ရင်းကို ဖျက်ဟတ်သည့် ယုတ်မာသော မိတ်ဆွေ ဟူ၍ လည်းကောင်း
 ဓာတ်ခံစိတ်ရင်းကို အလျဉ်း မသိဘူးသေးသော တပါးသောသူကို သွင်ပြင်
 ဟန်ပန်နှင့် အပေါ်ရံက အမှုအရာကို မြင်ကာမျှဖြင့် အဘယ်မှာ ကေန္တဆုံးဖြတ်
 နိုင်ပါအံ့နည်း။ မဆုံးဖြတ်နိုင်သည်သာ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ဤသို့ ရွတ်ဆိုပြောကြားပြီးလျှင် ဆက်လက်၍ ပြောပြန်သည်မှာ ရှိပါ
 စေလော့၊ ရှိပါစေလော့၊ အမတ်ကြီး-ဤအကြောင်းကို ဤမျှတွင် စခန်းသတ်၍
 ရပ်တန့်လိုက်ပါဦးလော့၊ ယခုချက်ခြင်း လက်ငင်းတွေ့ကြုံ၍နေသော အမှုကိုသာ
 ကြံစည်စိတ်ကူးရန် သင့်ပါသည်။ အကယ်၍ စိတြဝဏ္ဏမည်သော ဥဒေါင်းမင်းသည်
 မလယတောင်ခြေ၌ ကောင်းစွာ နေအပ်သောခံတပ်ကို စီမံလျက် တပ်စခန်းချ၍
 နေသည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသို့ နေခဲ့သည်ရှိသော် ကျွန်ုပ်တို့သည် ယခုအခါ အဘယ်
 ကဲ့သို့ စီမံပြုလုပ်ရပါမည်နည်းဟု မေးလေသော်၊ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက အရှင်
 မင်းကြီး- စိတြဝဏ္ဏမည်သော ဥဒေါင်းမင်းသည် အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော
 လင်းတ အမတ်ကြီး၏ နည်းပေးညွှန်ပြ ဩဝါဒကို ကျနရိုသေစွာ လိုက်နာ၍
 မပြုလုပ်ကြောင်းကို ယခု ရောက်လာသော သူလျှို၏အထံမှ ကြားသိရပါသည်။
 ထို့ကြောင့် ဤမိုက်မဲညံ့ဖျင်း ပညာကင်းသောသူကို အောင်နိုင်ရန် မခဲယဉ်းပါ
 စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်—

၁၀၈။ လုဒ္ဒေါ ကုဒ္ဒေါ·ဝသော·သစ္စော၊ ပမာဒီ ဘီရုရတ္ထိရော။
 မူဠော ယောဓာဝမန္တာ စ၊ သုခေါစ္ဆေဇော·ရိ သမ္ပတော။

ဟူ၍ ရှေးရှေးအစဉ် ပညာရှင်အမော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့ မိန့်ဆိုတော် မူအပ်
 ပေသည်။

လုဒ္ဒေါ စ၊ မတန်အဆ၊ လောဘရမ္မက်၊ ငန်းငန်းတက်ပြီး၊ အလိုကြီးသည်
 လည်း ဖြစ်သော။ ကုဒ္ဒေါ စ၊ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်၊ အရမ်းလုပ်သဖြင့် ဆိုးယုတ်

သည်လည်းဖြစ်သော။ အ,ဝသော စ၊ တပါးသူ၏ အလိုစရိုက်သို့၊ မကြိုက်မမြော၊
 မလိုက်လျောတတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အသစ္စော စ၊ သစ္စာဂတိ၊ မရှိအမှန်၊
 ဖောက်ပြန်တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပမာဒီ စ၊ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ သတိ
 ပေါ့တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘီရု စ၊ သူရဲဘော ကင်းပျောက်လျက်၊
 ကြောက်ရွံ့တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အထိရော စ၊ လှုပ်ရှားမခိုင်၊ ယိမ်းယိုင်
 လျော့ရဲ၊ မမြဲသော စိတ်သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ မူဠော စ၊ အသိ
 အလိမ္မာ၊ ဘလာ လွတ်ကင်း၊ မိုက်-အ-ဖျင်း သည်လည်းဖြစ်သော။ ယောဓာဝ-
 မန္တာ စ၊ ရဲမက် စစ်သည်တို့ကို မထိမဲ့ ပြုတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အရိ၊
 အံတုပြန်လှန်၊ ခုခံပြုလုပ်၊ ရန်သူယုတ်ကို။ သုခေါစ္ဆေဇော၊ အကျယ်မလိုက်၊
 မသွယ်ဝိုက်ဘဲ၊ အလွယ်ဖြင့် တိုက်ခိုက်၊ ဖျက်ဆီးအပ်၊ ဖျက်ဆီးနိုင်၏ ဟူ၍။
 သမ္မတော၊ ပညာရှင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ နှုတ်ချီစကား၊ ထုတ်ဆိုကြားလျက်၊ မှာထား
 သမုတ်အပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ အကြင် ရန်သူသည် မတန်အဆ လောဘရမ္မက် ငန်းငန်းတက်ပြီးလျှင်
 အလွန်လည်း အလိုကြီးတတ်၏။
- ၂။ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ် အရမ်းလုပ်သဖြင့် ဆို ယုတ်သော စိတ်သဘော
 လည်း ရှိ၏။
- ၃။ သူတပါးတို့၏ အလိုအကြိုက်ကိုလည်း လိုက်လျောခြင်း မပြုတတ်။
- ၄။ သစ္စာဂတိ မရှိမမှန် ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။
- ၅။ အရာရာတို့၌ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ဆလစ်ဟင်းလျက် သတိလည်း
 ယှင်းပျက်တတ်၏။
- ၆။ စွန့်စားအားထုတ်လျက် ရဲရင့်စွာပြုလုပ်ရမည့် အရာဌာနတို့၌ သူရသတ္တိ
 နည်းပါးလျက် အများကြီး ကြောက်ရွံ့တတ်၏။
- ၇။ မတည်တံ့နိုင် ယိမ်းယိုင် လှုပ်ရှားလျက် မမြဲသော သဘောသွား
 စိတ်ဓာတ် ဖောက်ပြားခြင်းသည်လည်း အစဉ်မပြတ် ဖြစ်တတ်၏။

၈။ အသိ အလိမ္မာ ပညာဉာဏ် လွတ်ကင်းသဖြင့် ဖျင်း- အ ထိုင်းထုံလျက် အနံ့သက်သက်လည်း ဖြစ်၏။

၉။ စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ကို ကောင်းစွာ အလေးမူလျက် အရေးမယူ ဂရု မစိုက်ဘဲ အလိုက် အထိုက်သာ ထား၍ မထီလေးစားလည်း ပြုလုပ် တတ်၏။

ထိုကဲ့သို့သော ရန်သူမျိုးကို တခမ်းတနား အကျယ်မလိုက်ဘဲ မသွယ်မဝိုက် မူ၍ အလွယ်ဖြင့်သာလျှင် တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးနိုင်ပေသည်ဟူ၍ ရှေးရှေးအစဉ် ပညာရှင် ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့သည် ထုတ်ဆို မှာကြားတော် မူခဲ့ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် မိုက်မဲညံ့ဖျင်း ပညာ ကင်းသော ဤဥဒေါင်းမင်းကိုလည်း ခဲယဉ်းစွာ အကျယ် မဝင့်ဘဲ အလွယ်ဖြင့် အောင်နိုင်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုမိုက်မဲ ညံ့ဖျင်းသော ဥဒေါင်းမင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ခံတပ်ကို မချုပ်မိသေးမီ မြစ်အရပ်၊ တောင်အရပ်၊ တောအရပ် ဖြစ်သော လမ်းခရီးတို့၌ ထိုသူ၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ကို တိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီးရန် ခေါက်ရှာ ငှက် အစရှိသော စစ်ဗိုလ်ကြီးတို့ကို ခန့်အပ် စေလွှတ်သင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် ရှေးရှေးအစဉ် ပညာရှင် အများတို့သည် ဤဆိုလတ္တံ့သော စကား တို့ကို မှာကြားတော်မူခဲ့ကြပေသည်ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၁၉။ ဒီသဉ္ဇေသ ပရိယန္တံ၊ နဒျာဒ္ဓိဝန သင်္ကုလံ။
သောရာဂိုဘယ သန္တာသံ၊ ခပ္ပိပါသာဒ္ဓိတံ တထာ။

၁၁၀။ ပမတ္တံ ဘောဇနဗျဂ္ဂံ၊ ဗျာဓိဒုဗ္ဗိက္ခပိဋ္ဌိတံ။
အသံဌိတမဘူယိဋ္ဌံ၊ ဝုဋ္ဌိဝါတသမာကုလံ။

၁၁၁။ ပင်္ကံပံသုဇလစ္ဆန္တံ၊ သုဗျတ္တံ စောရဝိဒ္ဓုတံ။
ဧဝံ ဘူတံ မဟိပါလော၊ ပရသေနံ ဝိသာတယေ။

ဒီသဉ္ဇေသပရိယန္တဉ္စ၊ ခရီးရှည်သွား၊ နေ့ရက်များသဖြင့်၊ အားပါးကုန်ခန်း၊ ပင်ပန်း ဆင်းရဲ ဘည်လည်းဖြစ်သော။ နဒျာဒ္ဓိဝနသင်္ကုလဉ္စ- နဒီ-အဒ္ဓိ-ဝန-သင်္ကု

လဉ္စ၊ မြစ်ရေ၊ တောင်ထပ်၊ တောအရပ်တို့ဖြင့်၊ ထူထပ် ရှုပ်ထွေးခြင်းရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဘောရာဂိုဘယသန္တာသဉ္စ၊ ပြင်းထန် လောင်ကျွမ်း၊ ကြမ်းတန်းသော
 မီးဘေးဖြင့်၊ ပူဆွေးမခန့်၊ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။
 တထာ၊ ထိုအတူ။ ခုပ္ပိပါသာဒ္ဓိတဉ္စ၊ ဆာလောင် မှုတ်သိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပြင်းစွာ
 နှိပ်စက် အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ-ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ် သောကြောင့်။
 ပမတ္တဉ္စ မေ့မေ့လျော့လျော့၊ ပေါ့ဆလစ်ဟင်း၊ သတိယှဉ်းသည်လည်းဖြစ်သော။
 ဘောဇနဗျဂ္ဂဉ္စ အစာအာဟာရ အဘွက်၊ သက်သက်ကြပ်တီးခြင်းရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဝါ-သက်သက်ကြပ်တီးခြင်းကြောင့်။ ဗျာဓိဒုဗ္ဗိက္ခပိဋ္ဌိတဉ္စ၊ ထူထပ်
 ရောဂါ၊ ဝေဒနာနှင့်၊ အစာပြတ်လပ်၊ ငတ်မှတ် ခေါင်းပါးခြင်းတို့ဖြင့်၊ ပြင်းစွာ
 နှိပ်စက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ-ပြင်းစွာ နှိပ်စက် အပ်သောကြောင့်။
 အသံဌိတဉ္စ၊ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင်၊ မတည်နိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ အဘူယိဋ္ဌဉ္စ-အဗဟု
 ကဉ္စ ရဲမက်ဗိုလ်ခြေ၊ တွက်ရေမများ၊ လွန်နည်းပါး သည်လည်း ဖြစ်သော။
 ဝုဋ္ဌိဝါတသမာကုလဉ္စ၊ မိုသ်း၊ လေ၊ အကြမ်း၊ နှစ်ပါး ပြွမ်းလျက်၊ နှောင့်ရှက်
 ဖျက်ဆီးခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ-နှောင့်ယှက် ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။
 ပကံပံသုဇလစ္ဆန္ဒဉ္စ၊ ရှံ ညှန် မခန့်၊ မြေမှုန့်ပြွမ်းလျက်၊ ရေလှမ်း ဖို့ အုပ်အပ်သည်
 လည်း ဖြစ်သော။ သုဗျတ္တဉ္စ၊ ဖရိုဖရဲ၊ အနှံ့ကြဲသည်လည်းဖြစ်သော။ စောရ
 ဝိဒ္ဓုတဉ္စ၊ ထားပြ ခိုးသူ၊ လုယူတိုက်ဖျက်၊ ရိုက်နှက် ညှဉ်းဆဲ အပ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဝေဘူတံ၊ ဤသို့တန်တန်၊ ဒုက္ခခံလျက်၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်းရှိသော။
 ပရသေနံ၊ ချီတက်ခုခံ၊ ရန်သူ၏ စစ်တပ်ကို။ ဘူပါလော၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်
 မင်းမြတ်သည်။ ဝိဿာတယေ၊ အစဉ်တစိုက်၊ အတွင်လိုက်သဖြင့်၊ တိုက်ခိုက်
 ညှဉ်းဆဲရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရန်သူ၏ ဘက်သား ဖြစ်ကုန်သော စစ်သည်တို့သည်
 နေ့ရက်ရှည်ကြာစွာ ခရီးရှည်သွားရသဖြင့် အားပါးကုန်ခန်းလျက် ပင်ပန်းခြင်း
 ရှိကြသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ မြစ်ချောင်း အကန်ကန် တောတောင်အရပ်ရပ်
 တို့ဖြင့် ထူထပ် ရှုပ်ထွေးလျက် အသွားအလာ ခဲခက်ခြင်း ရှိသောအခါ၌
 လည်းကောင်း၊ ပြင်းထန် ကြမ်းတန်းစွာ လောင်ကျွမ်းအပ်သော မီးဘေးဖြင့်

နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကြောက်လန့် တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိကြသောအခါတို့၌ လည်းကောင်း။

မှတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းတို့ဖြင့် ပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါပြင်းထန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သောကြောင့်၊ မေ့မေ့လျော့လျော့ ပေါ့ပေါ့ဆဆ ရှိကြသည့်အခါ၌ လည်းကောင်း၊ အစာအာဟာရ ပြတ်လပ်သဖြင့် ကြပ်တည်းသော အစားအသောက် ရှိကြသောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါကြပ် တည်းသော အစားအသောက်ရှိခြင်းကြောင့် ရောဂါဝေဒနာ များစွာ ထူထပ်၍ ငတ်မှုတ် ခေါင်းပါးခြင်းတို့ဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဝါပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ ကြံ့ကြံ့ခိုင်ခိုင် ကောင်းစွာ မတည်နိုင်သော အခါတို့၌ လည်းကောင်း။

ဗိုလ်ပါရဲဘက်တို့ အရေအတွက် နည်းပါးသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ မိုသ် ကြမ်း လေကြမ်းတို့ ရောပြွမ်းလျက် အနှောင့်အရှက်နှင့် တွေ့ကြုံသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဝါအနှောင့်အရှက်နှင့် တွေ့ကြုံခြင်းကြောင့် မြေမှုန် လည်းထ မိုသ်ကျရေလွှမ်း ရွံ့ညှန်မခန်းဘဲ အရပ်ရပ် ဖုံးလွှမ်းသဖြင့် ဘရမ်း ဘတာ သွားလာအမြဲ ကစင့်ကရဲ ဖြစ်သျှက် ဖရိုဖရဲ အနှံ့ကြဲသော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ ထားပြခိုးသူတို့ လုယူတိုက်ဖျက် ရိုက်နှက် ညှဉ်ဆဲသော အခါ တို့၌လည်းကောင်း ဤကဲ့သို့သော ဘေးဒုက္ခ အများတို့ကို ခံစား၍ နေကြရသည့် အတော အတွင်းဝယ် တဘက်သော ရန်သူ၏ စစ်တပ်ကို လတ်တလော ရှောင်တခင် အတင်းဝင်၍ တိုက်ခိုက်သင့်ပါသည် ဟုလို။

ထို့ပြင်လည်း ဤယခုကဲ့သို့သော အခါ၌ ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်ဘို့ရန် အလွန် သင့်လျော်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ကြားနာ ပါဠိးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၁၁၂။ အဝက္ကန္တဘယာ ရာဇာ၊ ပဇာဂရကတဿမံ။
ဒိဝါသုတ္တံ သမာဟညေ၊ နိဒ္ဒါဗျာကုလသေဒိကံ။

အဝက္ကန္တဘယာ၊ ရန်သူတဘက်တို့၊ ရုတ်တရက် ရှောင်တခင်၊ ဝင်ရောက် နှိပ်နှင်း၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းမှ၊ စိုးရိမ်မကင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကြောင့်။ ပဇာဂရက တဿမဉ္စ၊ တကြောင့်ကြကြ၊ စိတ်မချသော၊ အိပ်ရခြင်းဖြင့်၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသည် လည်းဖြစ်သော။ ဒိဝါသုတ္တဉ္စ၊ နေ့လည်အခါ၊ ပြင်းစွာအိပ်ပျော်၍ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ နိဒ္ဒါဗျာကုလသေနိကံ၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းဖြင့်၊ ပြင်းစွာနှောင့်ရှက်အပ် သော စစ်သည်ကို။ ရာဇာ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ သမာဟညေ၊ ကော စွာတိုက်ခိုက်၊ ညှဉ်းဆဲဆိုက်ပါ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တဘက်သော စစ်သည်တို့သည် ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်အံ့သည်မှ စိုးရိမ်မကင်း ကြောက်ရွံ့ခြင်းကြောင့် တကြောင့် ကြကြ စိတ်မချရသော အိပ်ခြင်းဖြင့်သာ အိပ်ရသည်ဖြစ်၍ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော နေ့အခါ၌ ပြင်းစွာအိပ်ပျော်၍ နေသည်လည်းဖြစ်သော အအိပ်ပျက်ခြင်း ငိုက်မျဉ်းခြင်းဖြင့် ပြင်းစွာ နှိပ်စက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော စစ်သည်ကို အရှင်မင်းမြတ်သည် ထိုကဲ့သို့သောအခါ ချီတက် တိုက်ခိုက်ရန် သင့်လျော် လျှောက်ပတ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ စစ်ဗိုလ်တို့သည် လျင်စွာ သွားပြီးသျှင် မေ့လျော့ ပေါ့တန်စွာနေသော ထိုဥဒေါင်းမင်း၏ စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ကို အကြောင်းအခွင့် သင့်သည်အားလျော်စွာ နေ့ညမစဲ အမြဲတိုက်ခိုက် ဖျက်ဆီး သင့်ပါသည်ဟု အကြံပေးလေ၏။

ထိုသို့ စက္ကဝက် အမတ်ကြီး အကြံပေးသည့်အတိုင်း သွားရောက်တိုက်ခိုက် ကြရာ ဥဒေါင်းမင်း၏ များစွာသော စစ်သည် ရဲမက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ စစ်ဗိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း သေကြေ ပျက်စီးကြလေကုန်၏။

ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းသည် အလွန်စိတ်နှလုံး တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ ဒုရဒဿီမည်သော လင်းတ အမတ်ကြီးအား ဤသို့ဆိုလေ၏။ “အို- ပညာရှိ သုခမိန်အမတ်ကြီး- သင်သည် အဘဲကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ဤကဲ့သို့ လျစ်လျူ ရှုလျက် ဥပေက္ခာပြု၍ နေပါတိသနည်း၊ မည်သည့်အရာဌာန၌ ကျွန်ုပ်တို့သည် အဆုံးအမကို မလိုက်နာမူ၍ ဆန့်ကျင်ခြင်း ရှိပါသနည်း”ဟု မေးပြီးလျှင်

ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကိုလည်း ဆက်လက်၍ ရွတ်ဆို ပြေကြားတော်
မူလေ၏။

၁၁၃။ န ရဇ္ဇံ ပတ္တမိတေ၊ ဝတ္တိတဗ္ဗမသမ္ပိတံ။
သိရိံ ဟျဝိနယော ဟနေ၊ ဇရာရူပမိဝေါတ္တမံ။

ရဇ္ဇံ၊ ဘုရင်သမုတ်၊ မင်းပြုလုပ်လျက်၊ အုပ်ချုပ်စို့စံ၊ တိုင်းနိုင်ငံကို။ ပတ္တ
ဣတိ၊ ငါ့လက်တွင်းသို့၊ မယွင်းမဖောက်၊ အလျဉ်းရောက်ပြီဟူ၍။ အသမ္ပိတံ-
အသမ္ပိဒတနာ၊ မသင့်မလျော်၊ မချင့်မြော်သဖြင့်။ န ဝတ္တိတဗ္ဗ ဝေ၊ စိတ်ချ
ယုံကြည်၍၊ အတည်တစေ၊ မနေအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ
ထိုစကားရပ်၊ လွန်သင့်မြတ်၏။ ဇရာ၊ ရင့်ရော် အိုမင်း၊ ယိုယွင်းခြင်းသဘော
တရားသည်။ ဥတ္တမံ၊ ထိုထို ဂုဏ်အပေါင်းတို့ဖြင့်၊ ကောင်းစွာ မြင့်မြတ်သော။
ရူပံ၊ တင့်တယ်ကြည်လင်၊ ရုပ်အသွင်ကို။ ဟနတိ ဣဝ၊ ကုန်စင်အဆုံး၊ ဖျောက်ပယ်
မှုန်းလျက်၊ လုံးလုံးကြီး ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုနည်းပမာ၊ အတူသာ
လျှင်။ အဝိနယော၊ မြင့်မောက် မာန၊ လွန်တက်ကြွသဖြင့်၊ အဆုံးမခက်၊
ရိုင်းပြသော အချက်သည်။ သိရိံ၊ စည်းစိမ်အသရေ၊ အထွေထွေ၏ ပြည့်စုံခြင်း
ကို။ ဟနေ၊ ကုန်စင်အဆုံး၊ ဖျောက်ပယ်မှုန်းလျက်၊ လုံးလုံးကြီး ဖျက်ဆီးရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ တိုင်းပြည်အရှင် ဘုရင်မင်းတို့သည် မိမိမင်းပြုလုပ်လျက်
အုပ်ချုပ် စိုးစံ၍နေသော တိုင်းပြည်နိုင်ငံကို ဤနိုင်ငံသည် ငါ၏လက်တွင်းသို့
စင်းစင်းမုချ ကေန္တကျရောက်ပြီးဖြစ်၍ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မဆုံးရှုံး မပျက်စီး
နိုင်ရာ၊ ငါ၏လက်မှ မလွတ်နိုင်ရာဟူ၍ မသင့်မလျော်သဖြင့် ချင့်မြော် ကြံဆ
လျက် ယုံကြည်စိတ်ချ၍ အတည်တကျ မည်သည့်အခါ၌မျှ မနေသင့် မနေ
ထိုက်ပေ၊ ထိုစကား သင့်မြတ်ပုံ ဥဒါဟရုဏ်ကား၊ ရင့်ရော် အိုမင်း၍ ယိုယွင်း
ဖောက်ပြားတတ်သော ဇရာ သဘောတရားသည် ထိုဆိုသို့သော ဂုဏ်အပေါင်း
တို့ဖြင့် ကောင်းစွာ မြင့်မြတ်လျက် သပ်ရပ်တင့်တယ် ရှုချင်ဘွယ်ရှိသော ရုပ်ရေ
ရူပကာယ လှပသော အသွင်အပြင်ကို အကုန်အစင် ဖျက်ဆီးလျက် လူအိုကြီး
အဖြစ်သို့ ရောက်စေသကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ပင်လျှင် မာန်မာန တက်ကြွသဖြင့်
အဆုံးမခက် ရိုင်းပြသော အချက်သည် တိုးတက်သမျှ စည်းစိမ် အသရေနှင့်
အထွေထွေ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ခဏခြင်း ဖျောက်ပယ်မှုန်းလျက် လုံးလုံးကြီး

ဖျက်ဆီးတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်လည်း ကောင်းစွာ သတိတရား ထားလျက် သင်အမတ်ကြီး၏ ဆုံးမဩဝါဒ စကားတို့ကို အများကြီး နာယူခဲ့ ပါသည်။ ထိုသို့ မနာယူဘဲလျက် အဆုံးမခက်သော အရာဟူ၍ မရှိခဲ့သေး ပါ။ အကျိုးအကြောင်းနှင့် အဆိုးအကောင်းကို ဆင်ခြင်၍ ဉာဏ်မြင်သမျှ ဆုံးမဩဝါဒ ပေးစေချင်ပါသည်။ လိုက်နာ ပြုလုပ်ပါမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင်လည်း ဆင်ခြင် တိုင်းထွာ၍ အရာရာသော အမှုကိစ္စတို့၌ နေရာတကျ လှလှပိုင်ပိုင် သိစွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိသော သူသည် စည်းစိမ်ကြက်သရေ အထွေထွေတို့၏ ပြည့်စုံကုံလုံခြင်းသို့ မုချမလွဲ အမြဲ ရောက်တတ်ကြောင်း၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သော အစာ အာဟာရတို့ကိုသာလျှင် အစဉ် သုံးစွဲ စားသောက်လေ့ရှိသော သူသည် မုချမလွဲ အမြဲကျန်းမာလျက် ချမ်းသာသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်တတ်ကြောင်း၊ မတုန်မဆုတ် ကြိုးပမ်းကုတ်လျက် လွန်စွာ အားထုတ် ပြုလုပ်လေ့ရှိသော သူသည် ကုန်စင်အောင် တတ်မြောက်လျက် အတတ်၏အဆုံးသို့ ရောက်တတ်ကြောင်း၊ စည်းကမ်း နည်းလမ်းနှင့်တကွ နေရာ တကျ ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင် အပ်ပြီးသော သူသည်လည်း ကိုယ်ကျင့်တရား ကျမ်းဂန်အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာအားဖြင့်လည်းကောင်း လွန်စွာထင်ရှားလျက် ကျော်ကြားသည်၏ အဖြစ်သို့ စင်စစ်မလွဲ အမြဲရောက် တတ်ကြောင်းတို့ကို ရုံးပေါင်း၍ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး အခြားသော အကြောင်းကိုလည်း ထပ်လောင်း၍ နာပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့ သော ဂါထာကို ရွတ်ဆိုတော်မူပြန်လေ၏။

၁၁၄။ ဒက္ခော သိရိမဓိဂစ္ဆတိ၊ ပထျာသီ ကလ္လတံ သုခမရောဂီ။
ဥယျောဂီ ဝိဇ္ဇန္တံ၊ ဓမ္မတ္ထယသံသိ စ ဝိနီတော။
အရိယာ၊ ဂါထာ

ဒက္ခော၊ အမှုကိစ္စ၊ အာဝတို့၌၊ ကျနစွာ သိမြင်၍၊ ကျမ်းကျင် လိမ်မာသော သူသည်။ သိရိ၊ စည်းစိမ်ကြက်သရေ၊ အထွေထွေ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ မလွဲအဖောက်၊ အမြဲရောက်၏။ ပထျာသီ၊ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သည်ကိုသာ စားသောက် သုံးဆောင်လေ့ ရှိသောသူသည်။ ကလ္လတံ၊ အနာရောဂါ၊ ဝေဒနာ

မရှိ၊ ပကတိကျန်းမာသည်၏ အဖြစ်သို့။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ မလဲ့မဖောက်၊ အမြဲရောက်၏။ အရောဂီ၊ အနာရောဂါ၊ ဝေဒနာမရှိ၊ ပကတိ ကျန်းမာသော သူသည်။ သုခံ၊ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ဖြာ၊ လွန်ချမ်းသာခြင်းသို့။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ မလဲ့မဖောက်၊ အမြဲရောက်၏။ ဥယျောဂီ၊ မတုန်မဆုတ်၊ ကြိုးပမ်းကုတ်လျက်၊ အားထုတ်လေ့ရှိသော သူသည်။ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ သင်ကြားလေ့ကျက်အပ်သော၊ အတတ်၏ အဆုံးသို့။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ မလဲ့မဖောက်၊ အမြဲရောက်၏။ ဝိနိတော၊ နေရာတကျ၊ ဆုံးမပဲ့ပြင်၊ သွန်သင် အပ်ပြီးသော သူသည်။ ဓမ္မတ္ထ ယသံသီ စ၊ ကျမ်းဂန်၊ တရား၊ စီးပွား ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ လွန်စွာ ကျော်စောခြင်းသို့လည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ မလဲ့မဖောက်၊ အမြဲရောက်၏။

ထိုသို့ ဥဒေါင်းမင်း မိန့်ဆိုပြောကြားပြီးသည်နောက် လင်းတ အမတ်ကြီးက ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် အသိအလိမ္မာ ပညာချို့ယွင်း ထိုးထွင်း ဉာဏ် လွတ်ကင်းလျက်အလျဉ်းပင်မရှိသော်လည်း တတ်သိလိမ္မာပြီဖြစ်ကုန်သော ပညာရှိကြီးတို့ကို အမြဲမပြတ် မှီဝဲဆည်းကပ် ရခြင်းကြောင့်လည်း ရေ၏အနီး အနား၌ ပေါက်ရောက် ကြီးပွားသော သစ်ပင်ကဲ့သို့ စည်းစိမ် ကြက်သရေ အထွေထွေ အမျိုးမျိုးတို့ တိုးတက် ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်သို့ စင်စစ်မုချ ကေန္တ ရောက်တတ်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ အရှင်မင်းကြီး နာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆို၍ “အဝိဒ္ဓ အပိ ဘူပါလော” အစရှိသော ဂါထာ တို့ကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၁၁၅။ အဝိဒ္ဓ အပိ ဘူပါလော၊ ဝိဇ္ဇာဗုဒ္ဓေါပသေဝယာ။
 ပရံ သိရိံ သမာပန္နော၊ ဇလာသန္ဓတရု ယထာ။

ဘူပါလော၊ ရေမြေ အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ အဝိဒ္ဓအပိ၊ အသိအလိမ္မာ ပညာချို့ယွင်း၊ အတတ်ကင်းသော်လည်း။ ဝိဇ္ဇာဗုဒ္ဓေါပသေဝယာ၊ တတ်သိလိမ္မာ၊ ကောင်းစွာမြင်ပြီး၊ ပညာရှိကြီးတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းကြောင့်။ ဇလာသန္ဓ တရု ယထာ၊ ရေ၏ အနီးအပါး၌၊ ကြီးပွားပေါက်ရောက်သော သစ်ပင်ကဲ့သို့။ ပရံ၊ လွန်စွာ။ သိရိံ၊ စည်းစိမ်ကြက်သရေ၊ အထွေထွေ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ သမာပန္နော၊ မယွင်းမဖောက်၊ ကောင်းစွာရောက်၏။

ထို့ပြင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ပျက်စီးတတ်သောအကြောင်း (ခြောက်ပါး) ကို စကားအလျဉ်းသင့်သည့်အလျောက် ထပ်မံ၍ တင်လျှောက်လို ပြန်သည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါးလည်း မှတ်သား နာယူတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “ပါနံ ထီ မိဂယာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၁၆။ ပါနံ ထီ မိဂယာ ဇူတ၊ မတ္တဒုသနမေဝ စ။
ဖာရသံျ ဝါကျဒဏ္ဍာနံ၊ ဗျသနာနိ နရိန္ဒာနံ။

မဟာရာဇ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ပါနဉ္စ၊ ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကဇော်၊ လှော်ဇာ အရက်၊ မပျက်ယစ်မှု၊ သေသောက်ကြူးခြင်း လည်းကောင်း။ ထီ စ၊ ရာဂအဟုန်၊ ကာမဂုဏ်ကြူး၊ အကုန်မြူးလျက်၊ အထူစွဲကြိုက်၊ တဏှာ မိုက်ကို၊ အလိုလိုက်မှား၊ မ-လိုက်စားခြင်း လည်းကောင်း။ မိဂယာ စ၊ ဝနာမြိုင်ကြား၊ တောကစားကြိုက်၊ အမဲလိုက်ခြင်း လည်းကောင်း။ ဇူတဉ္စ၊ ကြေအံ ပဆစ်၊ ဖဲ-စစ်ဒရင်၊ ပျော်ရွှင်မြူးတူး၊ ကစာ ကြူးခြင်းလည်းကောင်း။ အတ္တဒုသနမေဝ စ၊ ရှေ့ငွေ ဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို၊ အနည်းနည်း အလွဲသုံးလျက်၊ အမြဲပျက်၊ ဖြုန်းတီးဖျက်ဆီးခြင်း လည်းကောင်း။ ဝါကျဒဏ္ဍာနံ၊ နှုတ်ထွက် စကားနှင့်၊ ဒဏ်ထားခြင်းအမှုတို့၏။ ဖာရသံျ၊ ပြင်းထန်လွန်မင်း၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း၏ အဖြစ် လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမာနိ ဆ၊ ဤသို့ညွှန်ပြ၊ ခြောက်ငှာနုတို့သည်။ နရိန္ဒာနံ၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၊ လောကနတ်တို့၏။ ဗျသနာနိ၊ စည်းစိမ်ကြက်သရေ၊ အထွေထွေ တို့၏။ ပုံသေအပြီး၊ ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းတို့ပေတည်း။

အဓိပ္ပါယ် ။ ။ အရှင်မင်းကြီး-ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ပျက်စီးခြင်း၏အကြောင်း တရား ၆-ပါး ရှိပါသည်။ ထို ၆-ပါးဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ -

- ၁။ ဘိန်း၊ ဘင်း၊ ကဇော်၊ လှော်ဇာ၊ စိန်ရေ အစရှိသော မူးယစ်စေတတ်သော အရက်သေစာတို့ကို ဘယ်ခါမပျက် ရက်ဆက် သောက်စားလျက် ပျော်ပါးမြူးတူး သေသောက်ကြူးခြင်း။
- ၂။ ရာဂ အဟုန် ကာမဂုဏ်ကြိုက် တဏှာမိုက်ကို အလိုလိုက်မှား မ-လိုက် စားခြင်း။

- ၃။ တောကြို့ တောင်ကြားသို့ မကြာ မကြာ အခါခါ သွားပြီးလျှင် သားကောင်ကို ရှာကြံလျက် မြိုင်ယံတွင် ပျော်ပိုက်၍ အမဲလိုက် ဝါသနာ ပါခြင်း။
- ၄။ ကြေအံ ပဆစ်, ဖဲ, စစ်ဒရင် အစရှိသော ကစားမျိုး အပေါင်းတို့ဖြင့် လောင်းတမ်းပျော်ပွား ကစားကြူးခြင်း။
- ၅။ ရွှေ ငွေ ဘဏ္ဍာ ဥစ္စာပစ္စည်းတို့ကို အနည်းနည်း အလွဲသုံးလျက် အမြဲ မပျက် ဖြုန်းတီးဖျက်ဆီးခြင်း။
- ၆။ မိန့်မြှက် နှုတ်သံ ထုတ်ပြန် ပြောကြား ဆိုစကားနှင့် ဒဏ်ထားပုံ အချက်တို့ တဘက်သား မခံနိုင်အောင် ပြင်းထန်ကြမ်းကြုတ်ခြင်း။

ဤသို့ ပြောဆိုညွှန်ကြားအပ်သော ၆-ဌာန အပေါင်းသည် ဘုရင်မင်းမြတ် တို့၏ ပျက်စီးခြင်းအကြောင်း ဖြစ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ဥပဒေ စည်းကမ်းနှင့် နည်းလမ်းကို မလိုက်ဘဲ အရမ်းမဲ့ စွန့်စား ခြင်း တခုကိုသာ အားထားသဖြင့် စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏ မတိုးတက်နိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၁၇။ န သာဟသေကန္တရသာနုဝတ္တိနာ၊
 န စာပျူပါယောပဟတာညမာနသာ။
 ဝိဘူတယော သကျမတီဝ လစ္ဆိတုံ၊
 နယေ စ သူရေ စ ဝသန္တိ သမ္ပဒါ။

ဝံသဋ္ဌဂါထာ

ဘူဂါလ၊ ရေမြေ အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သာဟသေကန္တရသာနုဝတ္တိနာ၊ ရဲဝံ့စွန့်စား၊ အားထုတ်ခြင်းအမှု၊ တခုတည်းကိုသာ၊ အစဉ်အမြဲ၊ အာရုံစွဲလျက်၊ အားဆဲ-လေ့ရှိသောသူသည်လည်း။ ဝိဘူတယော၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ ဆန်းပြား ရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို။ အတီဝ၊ အလွန်လျှင်။ လစ္ဆိတုံ၊ ပေါများ

ကြွယ်ဝ၊ ကိုယ်ဝယ်ရခြင်းငှါ။ န သင်္ကပ္ပ၊ စင်စစ်မုချ၊ ဧကန္တမတတ်နိုင်။ အပိ၊ ထိုမှတပါး။ ဥပါယောပဟတာညမာနသာ စ၊ ဟုတ်မှန်သည့် စည်းကမ်းနှင့်၊ နည်းလမ်းကိုဖယ်ရှား၍၊ နည်းလမ်းမှတပါး၊ အခြားကို နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော သူသည်လည်း။ ဝိဘူတယော၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနား၊ ဆန်းပြားရိပ်ငြိမ်၊ စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို။ အတိဝ၊ အလွန်လျှင်။ လစ္ဆိတံ၊ ပေါများ ကြွယ်ဝ၊ ကိုယ်ဝယ် ရခြင်းငှါ။ န သင်္ကပ္ပ၊ စင်စစ် မုချ၊ ဧကန္တမတတ်နိုင်။ သမ္ပဒါ၊ စည်းစိမ် ရှေ့ငှာ၊ ခြေအနေနှင့်၊ အထွေထွေတို့၏၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်။ နယေ စ၊ ဥပဒေ စည်းကမ်း၊ ဖြောင့်မှန်သော နည်းလမ်း၌ လည်းကောင်း။ သူရေ စ၊ စွန့်စား အားထုတ်၊ ရဲရင့်စွာ ပြုလုပ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း။ ဝသန္တိ၊ မလွဲ မသွေ၊ အမြဲနေကုန်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး ရဲဝံ့စွာ အားထုတ် စွန့်စားခြင်း တခုဖြင့် လိုရင်းအချက် အလုံ စုံတို့ အကုန်ပြီးခြောက် ခရီးရောက်၏ဟူ၍ စွဲလမ်းမှတ်ယူ ပြုမူလေ့ ရှိသော သူသည်လည်း ကြီးကျယ် ခမ်းနား၍ များပြားစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို အလွန်အကျွံ ပေါများ ကြွယ်ဝ ကိုယ်ပိုင်ရခြင်းငှါ မည်သည့်အခါ၌မျှ မတတ်နိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ဖြောင့်မှန်သော စည်းကမ်း နည်းလမ်း ကို မလိုက်မူ၍ နည်းလမ်းမှတပါး အခြားသော လမ်း လွဲကို အမြဲကြိုက်နှစ်သက် သဖြင့် ထိုလမ်းလွဲကိုသာ အစဉ်မပျက် ဆောင်ရွက် ပြုလုပ်သော သူသည်လည်း မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ရခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပေရာ။ အဘဲ၊ ကြောင့်နည်းဟူမူ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့၏ ပြည့်စုံ ကြွယ်ဝခြင်းတို့သည် ရှေးရှေးအစဉ်က စီစဉ်၍ ညွှန်ကြားပြသခဲ့သော ဥပဒေ စည်းကမ်းဟု ဆိုအပ်သော ဖြောင့်မှန်သော နည်းလမ်း၌လည်းကောင်း၊ စွန့်စား အားထုတ်၍ ရဲရင့်စွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း၌ လည်းကောင်း အစဉ်မလွဲ အမြဲခို၍ နေကြကုန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဥပဒေ စည်းကမ်းဟု ဆိုအပ်သော နည်းလမ်းကို မလိုက်မူ၍ စိတ်ကြိုက်ရာ ရော်ရမ်းလျက် မိမိ၏ အစွမ်းကိုသာ အားထား၍ စွန့်စား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ရဲရင့်စွာ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါသော် လည်း အချည်းနှီး အကျိုးမပြီးဘဲ အကျိုးနည်းရုံသာ ရှိချေမည်ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ရဲဝံ့စွာ စွန့်စား အားထုတ်ခြင်း ကိစ္စတခုတည်းကိုသာ စွဲလမ်းပြုလုပ်လေ့ ရှိသော အရှင်မင်းကြီးသည် မိမိ၏ စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့၏ အပေါ်၌ ရက်စက် ကြမ်းကြုတ် နှုတ်ထွက် ဆိုးဝါးခြင်းကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဤသို့ မှားယွင်းခြင်း၏ အကျိုးကို ခံစားရပေသည်ဟု ပြောဆို တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း မှတ်သားရန် စကားတရပ်ကို ထပ်မံ၍ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့ သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေပြန်၏။

၁၁၈။ ဒုမ္မန္တိနံ ကမုပယန္တိ န နိတိဒေါသာ၊
သန္တာပယန္တိ ကမပထျဘုဇံ န ရောဂါ။
ကံ သြီ န ဒပ္ပယတိ ကံ န ဟနေယျ မစ္စု၊
ကံ ထိကတာ န ဝိသယာ ပရိတာပယန္တိ။

ဝသန္တတိလကဂါထာ

မဟာရာဇ၊ ရေမြွေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ နိတိဒေါသာ၊ ဥပဒေစည်းကမ်း နည်းလမ်း မဟုတ်သဖြင့်၊ အလုပ်လစ်ဟင်း၊ မှားယွင်းသော အပြစ်တို့သည်။ ဒုမ္မန္တိနံ၊ သဘော မဟုတ်၊ ဆိုးယုတ်ညံ့ဖျင်းသော၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်ရှိသော ဘုရင်မင်းမြတ်တို့တွင်။ ဝါ-ဖောက်ပြန် မှားယွင်း၊ တိုင်ပင်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့တွင်။ ကံ၊ အဘယ်မည်သောမင်း၊ အဘယ်မည်သောသူကို။ န ဥပယန္တိ၊ ကာယစိတ္တ၊ ဒုက္ခ အတန်တန်သို့၊ ကေန မကျရောက်စေဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ရောဂါ၊ နှိပ်စက် ကျင်နာ၊ ဝေဒနာဆိုး ရောဂါမျိုးတို့သည်။ အပထျဘုဇံ၊ မသင့် မလျော်၊ မတော်သော အစာကို၊ အာသာမပြတ်၊ သုံးဆောင်တတ်သော။ ကံ၊ အဘယ်သို့မည်၊ ရောဂါသည်ကို။ န သန္တာပယန္တိ၊ ကိုက်ခဲကိုယ်လက်၊ အခံခက်၍၊ အသက်ထွက်အောင်၊ မနှိပ်စက် မပူလောင်စေဘဲ၊ ရှိပါအံ့နည်း။ သြီ-သိရီ၊ စည်းစိမ် ကြက်သရေ၊ အထွေထွေနှင့်၊ အခြေအနေ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကံ၊ အဘယ်သူဟူ၊ မည်သည့်သူကို။ န ဒပ္ပယတိ၊ မာန်မာနမြောက်၊ စိတ်ကြီး ရောက်အောင်၊ မမြောက်ပင့်ဘဲ၊ ရှိပါအံ့နည်း။ မစ္စု၊ သတ္တဝါ၊ အနန္တ၊ လောက အလုံးကို၊ တဖြုန်းဖြုန်းမပြတ်၊ သတ်ဖြတ်တစေ၊ အမြဲနေသော၊ အရှင်သေမင်း သည်။ ကံ၊ အဘယ်မည်သူ၊ ဘယ်လိုလူကို။ န ဟနေယျ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်၊

မဖျက်ဆီးဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ ထီကတာ၊ မိန်းမတို့တံထွာ၊ မူအရာဖြင့်၊ မြူကာ ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော။ ဝိသယာ၊ ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်၊ ဟန်ပန် ပြသော၊ မာယာ အစုံ၊ ညူဘတ်သော အာရုံတို့သည်။ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ကာမဂုဏ်ကြိုက်၊ ယောကျ်ားမိုက်ကို။ န ပရိတာပယန္တိ၊ ရာဂမီးတိုး၊ တဟုန်းဟုန်းဖြင့်၊ နှလုံးကို မပူလောင်စေဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ရေမြေ အရှင်- ဘုရင်မင်းမြတ် ဥပဒေ စည်းကမ်းနှင့် နည်းလမ်းကို မလိုက်မူ၍ စိတ်ကြိုက်ရာ ရော်ရမ်းလျက် တော်မှန်း၍ ပြုခြင်းကြောင့် မှားယွင်းသော အပြစ်ဟု ဆိုအပ်သော နိတိ-ဒေါသသည် ဆိုးယုတ် ညံ့ဖျင်းသော မင်းတိုင်ပင် အမတ်ရှိသော ဘုရင်မင်းမြတ်တို့တွင် သို့မဟုတ် ဖောက်ပြန် မှားယွင်းသော တိုင်ပင်ခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အဘယ်ကဲ့သို့ သော ဘုရင်၊ အဘယ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြူတို့၏ လွန်စွာ ဆင်းရဲခြင်း ဒုက္ခသို့ မုချကေန် အမှန်မကျရောက်စေဘဲ ရှိပါမည်နည်း၊ ကေန် ကျရောက်စေမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

နှိပ်စက် ကျင့်နာစေတတ်သော ဝေဒနာ အမျိုးမျိုး ရောဂါဆိုးတို့သည် ထိုရောဂါဝေဒနာနှင့် မတင့်မလျော် မသင့်တော်သော အစာအာဟာရတို့ကို မကြာခဏ သုံးဆောင် မှီဝဲလေ့ရှိသော အဘယ်ကဲ့သို့သော မီးယပ်သည်များ ဒုလ္လာသွား အစရှိသော ရောဂါသည် လူမမာကို အနာတက်ကြ ငန်းမန်းထ လျက် ပြင်းပြဝေဒနာ မခံသာအောင် မပူလောင် မနှိပ်စက်ဘဲ ရှိပါမည်နည်း၊ ပူလောင် နှိပ်စက်မည်မလွဲ အမြဲသာ ဖြစ်ပေသည်။

စည်းစိမ်ကြက်သရေ အခြေအနေနှင့် အထွေထွေတို့၏ တိုးတက်ပြည့်စုံခြင်း သည် အဘယ်သို့သောသူ အဘယ်လို လူစားမျိုးကို မာနတက်မြောက် စိတ်ကြီး ရောက်အောင် မမြောက်ပင့်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း၊ မြောက်ပင့်မည်မလွဲ အမြဲသာ ဖြစ်ပေသည်။

သတ္တဝါ အနန္တ လောကအလုံးကို တဖြုန်းဖြုန်းမပြတ် သတ်ဖြတ်၍ကစေ အမြဲနေသော အရှင်သေမင်းသည် မည်သူကို ချန်ခြင်း၍ မညှဉ်းဆဲ မသတ်ဖြတ် ဘဲ နေပါအံ့နည်း၊ မည်သူကိုမျှ မခြင်းချန်ဘဲ ကေန်သတ်ဖြတ် ညှဉ် ဆဲမည် မလွဲသာ ဖြစ်ပေသည်။

မိန်းမတို့၏ တံထွာ အမှုအရာအားဖြင့် ချော့မြူကာ ပြုလုပ်တတ်သော ရုပ်ဆင်းသဏ္ဍာန်နှင့် ဟန်ပန်ကိုပြုကာဖြင့် မာယာအစုံ ညုတတ်သည့် အာရုံတို့ သည် အဘယ်မည်သော ကာမဂုဏ်ကြိုက် ယောက်ျားမိုက်ကို ရာဂမီးတုံး တဟုန်းဟုန်းဖြင့် နှလုံးကို မပူလောင်စေဘဲ ရှိပါအံ့နည်း၊ အမှန်မုချ ကေန္တ ပူလောင်စေမည်မလဲ့ အမြဲသာ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် လောက၌ အချင်းချင်း ဖျက်ဆီးတတ်သော အခြင်းအရာတို့ကို ဆက်လက်ကာ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားရပ် ကိုလည်း ကြားနာ မှတ်သားတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “မုဒံ ဝိသာဒေါ သရဒံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၁၉။ မုဒံ ဝိသာဒေါ သရဒံ ဟိမာဂမော၊
တမောပိ အက္ကော သုကတံ ကတာဟတာ။
ပိယောပပတ္တိ သုခမာပဒံ နယော၊
သိရိံ သမိဒ္ဓံ အပနေတိ ဒုန္နယော။
ဝံသဗ္ဗဂါထာ

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဝိသာဒေါ၊ နှလုံးပူဆွေး၊ စိတ်မအေးခြင်းသည်။ မုဒံ၊ ပျော်ရွှင်မနာ၊ ဟဒယ ကြည်နူး၊ ဘဝင်မြူးလျက်၊ အထူးဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ အပနေတိ၊ ကြွင်းမဲ့လုံးလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။ ဟိမာဂမော၊ ဆီးနှင်းရောက်လာ၊ ဆောင်းအခါသည်။ သရဒံ၊ ကြည်လင် ရှင်ပျံ၊ သရဒ ရတုကို။ အပနေတိ၊ ကြွင်းမဲ့လုံးလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။ အက္ကော၊ ရောင်ဆွဲနှစ်ရှိန်၊ တောက်ထိန် ထွန်းလင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်။ တမော၊ တခဲနက်ဆောင်၊ အမှိုက်မှောင်ကို။ အပနေတိ၊ ကြွင်းမဲ့လုံးလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။ ကတာဟတာ၊ ချွေးကပြုဘူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊ အထူးမဆပ်၊ ဖျောက်ပယ်ဖြတ်ခြင်းသည်။ သုကတံ၊ ကောင်းစွာကြည့်ရှု၊ ဥပကာရပြုခြင်းကို။ အပနေတိ၊ ကြွင်းမဲ့လုံးလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။ ပိယောပပတ္တိ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရာ၊ ဥစ္စာဝတ္ထု၊ အစုစုကို ရခြင်းသည်။ သုခံ၊ စိုးရိမ်သောက၊ ဗျာပါဒကို။ အပနေတိ၊

ကြွင်းမဲ့ လုံးလုံး ၊ ဖျက်ပယ် မှုန်းတတ်၏။ နယော၊ သနစ် နည်းလမ်း၊ စည်းကမ်း ဥပဒေသည်။ အာပဒံ၊ စည်းစိမ် ချွတ်ယွင်း၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ အပနေတိ၊ ကြွင်းမဲ့ လုံးလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။ ဒုန္နယော၊ ဥပဒေ စည်းကမ်းနှင့်၊ နည်းလမ်း မကျခြင်းသည်။ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝ၊ ကိုယ်ဝယ် ရပြီးသော။ သိရိံ၊ စည်းစိမ် ကြက်သရေ၊ အထွေထွေ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ အပနေတိ၊ ကုန်ငင်အလုံး၊ ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်၏။

အဓိပ္ပာယ်

- ၁။ အရှင်မင်းကြီး- ဤလောက၌ စိတ်နှလုံး မငြိမ်းအေးဘဲ ပူဆွေးဒုက္ခ ဗျာပါဒ ဖြစ်ခြင်းသည် ပျော်ရွှင်မန ဟဒယကြည်နူး ဘဝင်မြူးလျက် အထူးနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ဖျောက်ပယ် ဖျက်ဆီး တတ်ပေသည်။
- ၂။ ဟေမန္တ ဥတုအတွင်း ဆီးနှင်းတို့ ပေါ်ပေါက် ကျရောက်၍ လာခြင်းသည် ကြည်လင် သန့်ရှင်းသော မိုဗ်းဥတု၏ အဆုံးလ သရဒ အခါကို ဖျောက်ပယ် ဖျက်ဆီးတတ်ပေသည်။
- ၃။ တဆဲ့နှစ်မျိုးသော ရောင်ခြည်တို့ဖြင့် တောက်ပ ထွန်းလင်းသော အရှင်နေမင်း၏ ထွက်ပေါ်၍ လာခြင်းသည် တခဲနက်သော အမှိုက် မှောင်ကို ကုန်စင်အောင်လုံးလုံး ဖျက်ပယ်မှုန်းတတ်ပေသည်။
- ၄။ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော သူ၏ ကျေးဇူးကို အထူးမပြုတတ် ဖျောက်ပယ် ဖြတ်ခြင်းသည် စောင်မကြည့်ရှု ဥပကာရပြုခြင်းကို အလျဉ်းပယ်ဖျက် တတ်ပေသည်။
- ၅။ မြတ်နိုး စုံမက် နှစ်သက်ဘွယ်ဖြစ်သော အရာဝတ္ထုတို့ကို ရခြင်း အရာဝတ္ထုတို့ ဖြစ်ပေါ်၍ လာခြင်းသည် စိုးရိမ် ပူဆွေး စိတ်မအေးခြင်း တည်းဟူသော သောက ဗျာပါဒကို မုချ ဖျောက်ပယ်တတ်ပေသည်။
- ၆။ ဥပဒေ စည်းကမ်းနှင့် နည်းလမ်းအစဉ်သည် စည်းစိမ် ကြက်သရေ အထွေထွေတို့၏ ပျက်စီး ခြင်းကို အလျဉ်းပယ်ဖျောက် ဖျက်ဆီးတတ်ပေသည်။

၇။ ဥပဒေ စည်းကမ်း နည်းလမ်း မဟုတ်ဘဲ ချွတ်လဲ့စွာ ပြုအပ်သော အမှုအရာသည် ကိုယ်မှ-ကုံလုံ ပြည့်စုံကြွယ်ဝပြီးဖြစ်သော စည်းစိမ် ကြက်သရေ အထွေထွေတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကို ကုန်စင်လုံးလုံး တက်တက် ပြုန်းအောင် ဖြတ်မှုန်း ပယ်ဖျက်တတ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အကျွန်ုပ်လည်း ဤသို့ဆင်ခြင် စဉ်းစားမိပါ၏။ “ဤရေမြေ အရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စဉ်းစားဆင်ခြင် မြှော်မြင်တတ်သော ဉာဏ် ပညာ ကင်းမဲ့ပေသည်။ အကယ်၍ ထိုသို့ မကင်းခဲ့ပါလျှင် ငါသည် ညွှန်ကြားပြောဆို ခဲ့သည့် နိတိကျမ်းလာ စကားဟု ဆိုအပ်သော လ၊ ရောင် မီးရှူးရောင်တို့ဖြင့် ထွန်းပကာ အသင့်ရှိပါလျက် အသို့လျှင် မသိမမြင် နိုင်အောင် အမှိုက်မှောင် အတိ ဖြစ်ရလေဘိသနည်းဟူ၍ ဆင်ခြင်စဉ်းစား မိပါသည်” ဟု ဆို၍ ဤဆို လတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၂၀။ ယဿ နတ္ထိ သယံ ပညာ၊ သတ္ထံ တဿ ကရောတိ ကိံ ။
လောစနေဟိ ဝိဟိနဿ၊ ဒပ္ပဏော ကိံ ကရိဿတိ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယဿ၊ အကြင် သူအား။ သယံပညာ၊ ထိုးထွင်း မြှော်မြင်၊ ဆင်ခြင်သိရန်၊ ကိုယ်ပိုင်ဉာဏ် သည်။ နတ္ထိ၊ ကေန်စင်စစ်၊ မရှိဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုကိုယ်ပိုင်ပညာ၊ အလိမ္မာ မရှိ သောသူအား။ သတ္ထံ၊ လောကဓမ္မ၊ ကြောင်းနှစ်ဝကို၊ ညွှန်ပြ တန်တန်၊ ကျမ်းဂန်အပေါင်းသည်။ ကိံကရောတိ၊ မဖွယ်အမှု၊ အကယ်ရှုသဖြင့်၊ အဘယ် ပြုပါအံ့နည်း။ လောစနေဟိ ဝိဟိနဿ၊ မျက်စိနှစ်ဘက်၊ ချိုပျက်ကုန်ခန်း၊ စုံလုံးကားနားသောသူအား။ ဒပ္ပဏော၊ ဦးခေါင်းမျက်နှာ၊ မူရာဟန်ပန်၊ ရှုရန် ပြုပြင်၊ ကြေးမုံပြင်သည်။ ကိံကရိဿတိ၊ မဘွယ်သမှု၊ အကယ်ရှုသဖြင့်၊ အဘယ် ပြုပါအံ့နည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင် မြတ်-အကြင်သူအား ထိုထိုသို့သော အရာဌာနတို့၌ နေရာကျထိုးထွင်း၍ ထင်လင်းစွာ သိမြင်နိုင်သော ကိုယ်ပိုင် အသိဉာဏ်သည် မရှိခဲ့၊ ထိုအသိအလိမ္မာ ပညာဉာဏ် မရှိသောသူအား လောကဓမ္မ နှစ်ဌာနတို့၌ သဘာဝ အကြောင်းအကျိုးနှင့် အကောင်းအဆိုး နည်းလမ်း အရပ်ရပ်ကို

တပ်အပ်ထင်ထင် သွန်သင်ညွှန်ပြသည့် အာဝသော ကျမ်းဂန် အစုသည် အဘယ် ပြုပါတော့အံ့နည်း၊ အဘယ်မှာ အသုံးကျပါတော့အံ့နည်း၊ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်ချေသည်၊ နှိုင်းစာဘို့ရာ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူ မျက်စိနှစ်ဘက် ချိုပျက်ကုန်ခန်း စုံလုံးကားနားသောသူအား ဦးခေါင်းမျက်နှာ ကိုယ်အင်္ဂါနှင့် မူရာဟန်ပန်တို့ကို ကြည့်ရှုပြုပြင်ရန်ဖြစ်သော မှန်ကြေးမုံပြင်သည် မဘွယ်အမှု အကယ်၍ပင် ရှုပါသော်လည်း စုံလုံးမမြင်သည့်အတွက် အဘယ် ပြုပါတော့ အံ့နည်း၊ ထိုကြေးမုံပြင်သည် ထိုသူကားနားအား အကျိုးမရှိ အချည်းနှီးသာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ဤသို့ ကြံစည်တွေးတော၍ မည်သည့် အကြောင်းကိုမျှ မပြောဆိုဘဲ တုဏှိဘောသာ နေရပါသည်ဟု တင်လျှောက်လေ၏။ ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းသည် လက်အုပ်ချီမိုး ရှိခိုးဦးတင်လျက် အို- အမတ်ကြီး- ကျွန်ုပ်မှားပါပြီ၊ ဤအပြစ် သည်ကား အခြားသူ၏ အပြစ်မဟုတ် ကျွန်ုပ်၏ အပြစ်ပင် ဖြစ်ပါသည်၊ သည်းခံတော်မူပါ၊ ယခုအခါ အကျွန်ုပ်သည် ကြွင်းကျန်သော ဖစ်သည် ဗိုလ်ပါ တို့နှင့်တကွ ဝိဇ္ဇာတောင်သို့ ပြန်လည်ပါတော့မည်၊ ထိုသို့ ဝိဇ္ဇာတောင်သို့ ချောမောစွာ ပြန်လည်ဆိုက်ရောက်ရန်သာ နည်းလမ်းညွှန်ပြု သြဝါဒပေးတော်မူ ပါဟု တောင်းပန်ပြောဆိုလေ၏။

ထိုအခါ လင်းတ အမတ်ကြီးသည် ပြဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းတို့ကို တွေးတောပြီးလျှင် ဤအရာ၌ ငါသည် တဖန်ပြန်၍ အောင်မြင် ပြီးမြောက်ရန် စီမံဆိုက်ပေသည်ဟု မိမိဘာသာ အောက်ပါ ဂါထာဖြင့် ဆင်ခြင်စဉ်းစားလေ၏။

၁၂၁။ ဒေဝတာဂုရုဂါဝေသု၊ ရာဇေသု ဗြာဟ္မဏေသု စ။
နိယန္တဗ္ဗော သဒါ ကောပေါ၊ ဗာလဝုဒ္ဓါတုရေသု စ။

ဒေဝတာဂုရု ဂါဝေသု စ၊ ရှင်ကြီး ရှင်ကောင်း၊ နတ်အပေါင်းနှင့်၊ ထပ်လောင်း ဆရာ၊ နွားသတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း။ ရာဇေသု စ၊ တိုင်းပြည်စိုးစံ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ဗြာဟ္မဏေသု စ၊ ဒုစရိုက်မှု၊ မပြုရှောင်ကြဉ်၊ သူတော်စင်တို့၌ လည်းကောင်း။ ဗာလဝုဒ္ဓါတုရေသု စ၊ ကလေးသူငယ်နှင့်၊ သက်ရှယ်ကြီးသူ၊ ထို့တူတလီ၊ ရောဂါသည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်း

ကာလ၊ ခါသမယ၌။ ကောပေါ၊ ဒေါမာန် တက်ကြွ၊ အမျက် ထခြင်းကို။ နိယန္တဗ္ဗော၊ အမြဲမယှဉ်၊ အစဉ်တစိုက်၊ ရှောင်ကြဉ်ဆိုက်၏။

ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး အစရှိသော အရှင်ကြီး အရှင်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဆရာသခင် ကျေးဇူးရှင်တို့၌ လည်းကောင်း၊ တိရစ္ဆာန်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း လူသားတို့၏အပေါ်၌ များစွာကျေးဇူး ပြုတတ်ပေသော ကျွဲ၊ နွား သတ္တဝါတို့၌ လည်းကောင်း၊ လူတို့ဦးခိုင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် တို့၌ လည်းကောင်း၊ ဒုစရိုက်စု မကောင်းမှုမှ အပပြုကာ ရှောင်ကြဉ်ခွါလျက် မြတ်ရာလိုလား တဆူးနှင့်ပျော်မွေ့တော်မူကြသည့် ရသေ့၊ ရဟန်းအရှင် သူတော် စင် အပေါင်းတို့၌ လည်းကောင်း၊ ကလေးသူငယ်နှင့် သက်ရွယ် ရင့်ပြီးသော လူကြီး သူကြီးတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာဖိ ရောဂါထိ၍ မချိကိုယ်စိတ် မျှိသိပ် ၍သာ နေရရှာသော လူမမာ ရောဂါသည်တို့၌လည်းကောင်း မည်သည့်အခါ၌ မဆို ဒေါသမာန်မာန် တက်ကြွလျက် အမျက်ထွက်ခြင်းကို အလျဉ်းရှောင်ကြဉ် ထိုက်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ငါသည် ဤဘုရင်၏ အပေါ်၌ အမျက် မထားဘဲ တဖန်ပြန်၍ အောင်မြင် ပြီးမြောက်စေရန် စီမံထိုက်ပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ ကြံစည် တွေးတောပြီးလျှင် ပြုံးရယ်လျက် “အရှင်မင်းကြီး ကြောက်ရွံ့ တော် မမူပါလင့်၊ သောကကို ဖြေသိမ်း၍ အေးငြိမ်းတော်မူပါလော၊ ဤဆို လတ္တံ့သော စကားတို့ကို နာတော်မူပါဦးလော အရှင်မင်းကြီး”ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၁၂၂။ မန္တိနံ ဘိန္ဒသံဓာနေ၊ ဝေဇ္ဇာနံ သန္နိပါတကေ။
ကမ္မနိ ဗျဉ္ဇတေ ပညာ၊ သောတ္ထေ ကော ဝါန ပဏ္ဍိတော။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဘိန္ဒသံဓာနေ၊ ဖောက်ပြန် မှားလျက်၊ ချွတ်ယွင်းချက်ကို၊ ဆက်စပ်တဖန်၊ အသစ်ပြန်၍၊ စီမံစေ့စပ်ခြင်း၌။ မန္တိနဉ္စ၊ မင်းတိုင်ပင်အပ်၊ သုခမိန်အမတ်တို့၏ လည်းကောင်း။ သန္နိပါတကေ၊ သလိပ်၊ သည်းခြေ၊ လေပါရောယှက်၊ သုံးပါးပျက်၍၊ အသက်ကို ရန်ရှာတတ် သော၊ သန္နိပါတ်နာ၊ ကုစားရာဖြစ်သော။ ကမ္မနိ၊ ဆေးချက်ကြံဖန်၊ ကုစားရန်

အမှု၌။ ဝေဇ္ဇာနဉ္စ၊ ဆေးကုကျေပြန်၊ ဆရာဝန်တို့၏ လည်းကောင်း။ ပညာ၊ ထိုးထွင်းသိမြင်၊ ဆင်ခြင် တတ်သော ပညာကို။ ဗျဉ္စတေ၊ သိသာပေါ်လွင်း၊ ထင်စွာ ပြအပ်၏။ သောတ္ထေ- သောတ္ထိမ္မိ၊ ဘေးဘျမ်းဥပဒါ၊ မကပ်မတွယ်၊ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းရာ၊ ပကတိအခါ၌။ ကော ဝါ၊ အဘယ်မည်သော သူသည် လည်း။ န ပဏ္ဍိတော၊ မတတ်မသိ၊ ပညာရှိမဖြစ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီးသည်ကို ရှေးအတိုင်း ပကတိ မပျက်စေရန် နောက်ထပ်တဖန် အသစ် ပြန်၍ စီမံစေ့စပ်ရာ၌ ပညာရှိ သုခမိန် မင်းတိုင်ပင် အမတ်တို့၏ ထက်မြက် လိမ္မာသော ပညာအရည်အချင်းကို ထင်လင်းစွာ ထုတ်ဖော်၍ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် ပြအပ်ပါသည်။ သလိပ်, သည်းခြေ လေပါရောယှက် ၃-ပါးပျက်သဖြင့် အသက်ကို ရန်ရှာတတ်သည့် သန္နိပါတ်နာ ကြီးကျယ်သော ရောဂါကို ချမ်းသာ လွတ်ကင်း ဘို့ရန် အတွက် ဆေးချက်ကို ကြံဖန်၍ အတန်တန် စိတ်ကူးလျက် အထူးကုစား ရမည့်အရာ၌ သွားအရာ လိမ္မာကျေပြန်သည့် ဆရာဝန် သွားတော် ဆရာကျော် တို့သည် မိမိတို့၏ ဆေးဘက်ဆိုင်ရာ ကုစားမှုပညာကို ထင်လင်းစွာ ပြဆိုက် ပေသည်။ ထိုသို့ ခက်ခဲသော အရာ၌ နေရာဘကျ ဉာဏ်စွမ်းကို ပြနိုင်မှသာလျှင် တတ်သိ လိမ္မာသည့် ပညာရှင် ဖြစ်ဆိုက်, ခေါ်ဝေါ်ထိုက်ပေသည်။ ဘေးဥပဒါမရှိ မငြိမတွယ် ပကတိ စင်ကြယ်၍ လွယ်ကူသည့် အခါ၌ကား အဘယ်သူသည် ပညာရှိမဖြစ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ မည်သူမဆို ပညာရှိဖြစ်ကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုးသည်လည်း ယခုအခါ မိမိ၏ ပညာ အရည်အချင်းကို ထင်လင်းစွာ ပြပါမည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ပညာနည်းသော သူတို့သည် မကြီးမကျယ်သည့် အနည်းငယ် မျှသော ကိစ္စကို အားထုတ် ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း မနိုင်တိုင်နှင့် စိတ်သောက ဗျာပါလှိုင်လျက် ကိုင်ပါ တွယ်ပါ ကူညီ ဝိုင်းဝန်းပါဟု ကဗျာ သုတ်သက်နှင့် ရှုပ်ရှက်ခတ်ဖြစ်၍ နေတတ် ကြကြောင်း၊ ပညာကြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကြီးကျယ်သော အမှုကိစ္စတို့ကို အားထုတ်ဆောင်ရွက် ရပါသော်လည်း အနှောင့် အရှက်မရှိ ပကတိ ငြိမ်သက်သဖြင့် ဣန္ဒြေ မပျက်စေဘဲ မြဲခိုင် ကြံကြံ တည်တံ့စွာ နေထိုင်တတ်ကြောင်း၊ ထိုသို့ ပညာနည်းသောသူနှင့် ပညာကြီး

သောသု နှစ်မျိုးနှစ်စားတို့ တစုံတခုသော အမှုကိစ္စကို ရှက်ဆောင်ပြုလုပ်ကြရာ၌ အားထုတ်ပုံ ကွာခြားကြပုံကို ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ဆင်ခြင်စဉ်းစား သဘောထားတော် မူပါဦးလောဟု ဆိုပြီး လျှင် “အပ္ပါရမ္မေပုပ္ဖမိယော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် ပြန်လေ၏။

၁၂၃။ အပ္ပါရမ္မေပုပ္ဖမိယော၊ ကာမံ ဗျဂ္ဂါ ဘဝန္တိ စ။

မဟာရမ္ဘာ ကတမိယော၊ တိဋ္ဌန္တိ စ နိရာကုလာ။

အပ္ပမိယော၊ အသိအလိမ္မာ၊ ပညာမြော်မြင်၊ အဆင်ခြင်နည်းကုန်သောသူတို့ သည်။ အပ္ပါရမ္မေ၊ အနည်းငယ်မျှ၊ ကိစ္စစုကို၊ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်ရာ၌လည်း။ ကာမံ၊ စင်စစ်၊ *ဗျဂ္ဂါ၊ မနိုင်တနိုင်၊ သောကလှိုင်၍၊ ကိုင်ပါ တွယ်ပါ၊ ကူညီ ပါဟု၊ ကဗျာသုတ်သက်၊ ရှုပ်ရှက်၍ နေတတ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ အမှန်မုချ၊ ဖြစ်တတ်ကြကုန်၏။ ကတမိယော၊ သိဉာဏ်ပွားပြီး၊ ပညာကြီးကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်။ မဟာရမ္ဘာ စ၊ ကြီးကျယ်အမှု၊ ကိစ္စစုကို၊ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရသော် လည်း။ နိရာကုလာ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ ထွေထွေ ငြိမ်သက်၊ နှောင့် အရှက် မရှိကုန် သည်ဖြစ်၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ မြဲခိုင်ကြံ့ကြံ့၊ တည်တံ့၍ နေတတ်ကြကုန်၏။

အရှင်မင်းကြီး-ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌ အရှင်မင်းကြီး၏ တန်ခိုးတော်ဖြင့် ပင်လျှင် ရန်သူ၏ ခံတပ်ကို တိုက်ခိုက်ဖျက်ဆီး နှိမ်နင်းပြီးသည့်ကာလ မကြာ မြင့်မီပင်လျှင် ဘုန်းတန်ခိုးအာနုဘော် ထင်ပေါ်ကျော်စောခြင်းနှင့်တကွ အရှင် မင်းကြီးကို ဝိဇ္ဇာတောင်သို့ ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ပါမည်ဟု တင်လျှောက် လေ၏။

ထိုအခါ ဥဒေါင်းမင်းက “အမတ်ကြီး- ယခုအခါ ဤအနည်းငယ်မျှသော စစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့ဖြင့် အသို့လျှင် ဤကဲ့သို့သော အမှုကိစ္စကို အောင်မြင် ပြီးစီး အောင် ရှက်ဆောင်နိုင်ပါမည်နည်း” ဟု မိန့်တော်မူလေ၏။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူရာ လင်းတငှက် အမတ်ကြီးက “အရှင်မင်းကြီး ဤအလုံးစုံ သော အကြံအစည်သည် ကေန ဖြစ်မြောက်ပါလိမ့်မည်၊ အောင်နိုင်လိုသော

*ဗျဂ္ဂါ အာကုလဗိတ္တံ ဝုရိတာဝါ။ ဇိုကော။

သူသည် ကာလကို မနှောင့်နှေး စေမူ၍ အမှုကိစ္စကို လျင်မြန်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်းသည် အောင်မြင် ပြီးမြောက်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လျင်မြန် ဆော့စွာသာလျှင် ရန်သူ၏ ခံတပ်ကို ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ရန် စီမံသင့်ပါသည်” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ထိုသို့ လင်းတငှက် အမတ်ကြီး တင်လျှောက်ပြီးသည့်နောက် ဟင်္သာမင်းထံမှ စေလွှတ်၍ ထားအပ်သော သူလျှို ဥပျိုင်းသည် ဤလင်းတ အမတ်ကြီး၏ တင်လျှောက်သော စကားတို့ကို နာခံမှတ်သားပြီးလျှင် လျင်စွာကပ္ပရကျန်းသို့ ပြန်လာခဲ့၍ ဟင်္သာမင်းအား ထိုအကြောင်းအရာကို တင်လျှောက် ပြောကြားလေ၏။ အဘယ်သို့ ပြောကြားသနည်းဟူမူ “အရှင်ဟင်္သာမင်း-အနည်းငယ်သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်ပင်လျှင် ဤဥဒေါင်းမင်းသည် လင်းတငှက် အမတ်ကြီး၏ အထောက်အမဖြစ်သော ဆုံးမဩဝါဒကို လိုက်နာလျက် ဤအရပ်သို့ လာရောက်၍ ခံတပ်ကို ဝန်းဝိုင်း ပိတ်ဆို့ခြင်းကို ပြုလုပ်ပါလိမ့်မည်” ဟု တင်လျှောက် ပြောကြားလေ၏။

ထိုအခါ ဟင်္သာမင်းက စက္ကဝက် အမတ်ကြီးအား “အို-ပညာရှင်ဖြစ်သော အမတ်ကြီး- ယခုအခါ အဘယ်သို့ကြံဖန်၍ စီမံပြုလုပ်ပါမည်နည်း” ဟု မေးခလသော်၊ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက “အရှင်မင်းကြီး-ကြောက်ရွံ့တော် မမူပါလင့်၊ မိမိ၏စစ်သည် ဗိုလ်ပါ၌ ခုန်အားဗလ အစွမ်းသတ္တိနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊ မပြည့်စုံသောသူတို့ကို စိစစ်ရွေးချယ်ရပါမည်။ ထိုသို့ ရွေးချယ်ခဲ့ခြား၍ သိရှိသောအခါ ရှေ့၊ ငွေ့၊ အငတ် ပုဆိုးစသည်တို့ကို ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ဆုတော် လာဘ်တော် အဖြစ်ဖြင့် ပေးသနားတော်မူရပါမည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရှေးရှေးသော ပညာရှိ ကဝိပုဂ္ဂိုလ် တို့သည် ဤသို့ မိန့်ဆိုတော် မူကြပေသည်” ဟု ဆို၍ “ယော ကာကိဏိံ မပျ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၁၂၄။ ယော ကာကိဏိံ မပျ-ပထဗျယဉ္ဇ၊
သမုဒ္ဒရေ နိက္ခသဟသတုလျံ။
ကာလေသု ကောဋုသုပိ မုတ္တဟတ္ထော၊
တံ ရာဇသိဟံ န ဇဟာတိ လက္ခိ။
ဥပဇာတိဂါထာ

ယော ရာဇာ၊ အကြင် နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ အပထပျယဉ္ဇ၊ ကုန်ဘိုရာစခန်း၊ နည်းလမ်းမကျဘဲ၊ အလဲ့သုံးဖြုန်းရသော။ ကာကိဏိံ အပိ၊ တချင်ရွေးခန့်သော၊ ဥစ္စာအသပြာကိုမျှလည်း။ နိက္ခသဟဿတုလံ၊ ရှေ့ချိန် နိက္ခ၊ တထောင် မျှတူ၊ သဘောယူလျက်။ သမုဒ္ဒရေ၊ ကောင်းမွန်ချွေတာ၊ သုံးဆောင်ရာမှ၊ ထုတ်ယူပြုရာ၏။ ကာလေသု ပန၊ သုံးသင့်လျော်ကန်၊ သုံးရန် ကာလ၊ အချိန်ကျသော၊ အခါတို့၌ကား။ ကောဋီသုပိ၊ များစွာရွှေငွေ၊ ကုဋေ ကုဋာ၊ အသပြာတို့၌လည်း။ မုတ္တဟတ္ထော၊ အနှမြောမဖက်၊ ရက်ရက်ရောရော၊ စွန့်လွှတ်အပ်သော လက်ရှိ၏။ တံ ရာဇသီဟံ၊ ထိုကျိုးကြောင်းမြော်မြင်၊ ရှုဆင် ခြင်တတ်သော၊ အရှင်သခင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်ကို။ လက္ခိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာ ရွှေငွေ၊ အထွေးထွေနှင့်၊ အသရေကိုစောင့်သော သိရီနတ်သမီးသည်။ န ဇဟာတိ၊ တသက်လုံးမခွဲဘဲ၊ အမြဲစောင်မလျက်၊ ဧကန္တ မစွန့်လွှတ်တတ်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ကုန်ဘိုရာစခန်း စည်းကမ်း နည်းလမ်းမကျဘဲ အလဲ့သုံးဖြုန်းလျက် အချည်းနှီး ဆုံးရှုံးရမည် ဖြစ်သော အရာဌာန၌ တချင်ရွေးတန် ပိုက်ဆံပိုင်စေ့မျှကိုသော်လည်း ရွှေဒင်္ဂါး တထောင် ပေါင်တရာမျှကို ထုတ်ဆောင်သုံးစွဲရမည့် အရာကဲ့သို့မခြား အလား ထပ်တူ မှတ်ယူသဘောထားလျက် အလွန်တရာ ချွေတာနှမြော မရက်ရောမူ၍ ဘဏ္ဍာတော်တိုက်မှ ထုတ်ယူ သုံးစွဲတော်မူ၏။ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သဖြင့် သုံးအပ် သုံးထိုက်သည့်အရာ အခါကာလ၌မူကား ကုဋေ ကုဋာ များစွာသော ရွှေငွေ အသပြာတို့ကိုသော်လည်း အနှမြော မဖက်ဘဲ ရက်ရက်ရောရော စွန့်လွှတ် အပ်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးစွဲစွန့်ကြဲတတ်၏။ ထိုသို့ အရာဌာနအားလျော် စွာ ကျိုးကြောင်း မြော်မြင် ဆင်ခြင်တတ်သော သဘောရှိသော နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်ကို စည်းစိမ် ကြက်သရ အထွေးထွေနှင့် ရွှေငွေကိုစောင့်သော ကြက်သရစောင့် နတ်သမီးသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မခွဲမထွက်ဘဲ အမြဲမပျက် စောင်မလျက် ဧကန္တ မစွန့်လွှတ်ပေ ဟူလို။

ထို့ပြင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့ကို အနှမြောမဖက် ရက်ရက်ရောရော သုံးစွဲ သင့်သဖြင့် အသုံးလွန်သည်ဟူ၍ မရှိနိုင်သော အရာဌာနတို့ကို ပြုပြန်လိုသည်

ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားရပ်တို့ကိုလည်း မှတ်သားနာယူပါ ဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “မဟေ ဝိဝါဟေ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၂၅။ မဟေ ဝိဝါဟေ ဗျသနေ ရိပုက္ခယေ၊
ယသက္ကဓေ ကမ္မနိ မိတ္တသင်္ဂဟေ။
ပိယာသု နာရီသုဓနေသု ဗန္ဓဝေ၊
သုတိဗျယော နတ္ထိ နရာဓိပါဠသု။

ဝံသဋ္ဌဂါထာ

နရာဓိပါ တိုင်းသားပြည်သူ၊ များဗိုလ်လူတို့၏ အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ မဟေ စ၊ ကောင်းမှုအကျိုး၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်သဘင်၊ စီရင်ကျင်းပ ရာ၌ လည်းကောင်း။ ဝိဝါဟေ စ၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ၊ လက်ထပ်ခြင်း ပြုလုပ်ရာ၊ အခါကာလ၌ လည်းကောင်း။ ဗျသနေ စ၊ ကြမ္မာဘိစီး၊ ပျက်စီး ဒုက္ခ၊ တွေ့ကြုံ ရသော အခါကာလ၌ လည်းကောင်း။ ရိပုက္ခယ စ၊ တဘက်ရန်ကို၊ တွန်းလှန် ဖြိုဖျက်၊ နှိပ်စက်သောအခါကာလ၌လည်းကောင်း။ ယသက္ကဓေ ကမ္မနိ စ၊ တန်ခိုး ရှိန်စော်၊ ထင်ပေါ်ကျေညာ၊ ပြုလုပ်ရာ၌ လည်းကောင်း။ မိတ္တသင်္ဂဟေ စ၊ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း၊ မိတ်ဆွေရင်းကို၊ သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့၊ ချီးမြှင့်ရာ၌ လည်း ကောင်း။ ပိယာသု၊ ချစ်ခင်စုံမက်၊ နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ နာရီသု စ၊ ကြင်ယာမျောက်သား၊ မယားတည်းဟူ၊ အိမ်ကြီးသူတို့၌ လည်းကောင်း။ အဓနေသု၊ ဥစ္စာစီးပွား၊ ပါးရှားကြကုန်သော။ ဗန္ဓဝေသု စ၊ ဆွေမျိုး ပေါက် ဖော်၊ တော်စပ်ကုန်သော သူတို့၌ လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမေသု အဋ္ဌသု ဤသို့ ညွှန်ပြ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာနတို့၌။ အတိဗျယော၊ အလွန်အကျံ့၊ အသုံး လွန်ခြင်းသည်။ ဝါ-အတိဗျယောတိ၊ အလွန်အကျံ့၊ အသုံးလွန်သည်ဟူ၍။ နတ္ထိ၊ ဘယ်အခါ ကာလ၌မျှ၊ ကေန္တ မရှိပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ လူတို့ဦးခိုင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်- ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ တို့ကို များစွာသုံးစွဲ စွန့်ကြဲသင့်သော—

- ၁။ ကောင်းမှုကို ရည်မှန်း၍ လူဒါန်းကော်ရော် ပူဇော်ပွဲပြုသောအခါ ကာလ၌ လည်းကောင်း။
- ၂။ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာ လက်ထပ်ခြင်းကို ပြုလုပ်ရာ အခါကာလ၌ လည်းကောင်း။
- ၃။ ကံကြမ္မာ ဘိစီးသဖြင့် ပျက်စီး ဆုတ်ယုတ် ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ကာလ၌ လည်းကောင်း။
- ၄။ အရှေ့ တစောင်း မကောင်းကြံမှု ကိုယ့်ရန်သူကို မလူစေရန် တွန်းလှန် ဖြိုဖျက် နှိပ်စက်သော အခါကာလ၌ လည်းကောင်း။
- ၅။ တန်ခိုးရှိန်စော် ထင်ပေါ် ကျော်ကြားစေရန် စီမံပြုလုပ်ရာ အခါ ကာလ၌ လည်းကောင်း။
- ၆။ ချစ်ခင်ပေါင်းသင်း မိတ်ဆွေရင်းကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ချီးမြှင့်ခြင်း ပြုရာ၌ လည်းကောင်း။
- ၇။ မိမိ၏ချစ်ခင်စုံမက် နှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်သော ကြင်ယာမျောက်သား မယားအိမ်သူတို့၏ အပေါ်၌ လည်းကောင်း။
- ၈။ ဥစ္စာပစ္စည်း နည်းပါးလှသဖြင့် မရှိဆင်းရဲ မဲ့ကြကုန်သော ဆွေမျိုး ဉာတိနှင့် ရှိသမျှ သားချင်းတို့၏အပေါ်၌ လည်းကောင်း။

ဤရှစ်ပါးသော ဌာနတို့၌ အလွန်အကျွံ အသုံးလွန်သည်ဟူ၍ မည်သည့် အခါ၌မျှ မရှိပေ။ ကုန်သင့် ကုန်ထိုက်သဖြင့် ကုန်နိုင်သမျှ သင့်လျော်သည် ချည်းပင် ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ကို ကုန်သင့်သော အရာ၌ ကုန်ကျသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ဘဖန် တင်လျှောက်လိပြန်သည်ဖြစ်၍ “ယတော- မုဇ္ဇော” အစ ရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ယတော—

၁၂၆။ မုဇ္ဇော အပ္ပဗျယုတြာသာ၊ သဗ္ဗနာသံ ကရောတိ ဟိ။
 ကော သုဓိ သံစဇေ ဘဏ္ဍံ၊ သုကံသေဝါတိနုတြာသာ။

ယတော၊ အကြံကြောင့်။ မုဇ္ဈော၊ ပေးဆောင်ပြုရာ၊ မှုကိစ္စမှာ၊ ရအံ့အကျိုး၊
 မြော်ကိုးမသိ၊ ဉာဏ်မရှိသော သူသည်။ အပ္ပဗျယုတြာသာ၊ ကောက်ခွန်နေ၊
 နည်းငယ်မျှကို၊ ကုန်ကျမည်လောက်၊ စိုးရိမ်ကြောက်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗနာသံ၊
 ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာအားလုံး၊ ဆုံးရှုံးပျက်စီးခြင်းကို။ ကရောတိ ဟိ-ကရောတိဇေ၊
 ပြုလုပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ကော၊ အဘယ်မည်သော။ သုဓိ၊ တတ်သိ
 မြော်မြင်၊ ပညာရှင်သည်။ သုကံဿေဝ၊ ထုံးစံမလွန်၊ ကောက်ခွန်ကိုသာ
 လျှင်။ အတိဉတြာသာ၊ ပေးရမည့်အရေးကို၊ တွေးဆလွန်မင်း၊ ကြောက်ရွံ
 ခြင်းကြောင့်။ ဘဏ္ဍံ၊ ခပ်သိမ်း၊ ဘဏ္ဍာ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို။ သံစဇေ၊ အလျဉ်း
 လက်လွတ်၊ လုံးလုံးကျွတ်အောင်၊ စွန့်လွတ်လိုက်ပါအံ့နည်း။ န သံစဇေ ဝေ၊
 စင်းစင်းမရှုံး၊ မငြင်းတုန်ဘဲ၊ အလျဉ်း မစွန့်မည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကောက်တော်၊ အခွန်တော်၊ စရိတ်စက ကုန်ကျရခြင်း
 ကြောင့် မိမိ၏ ရအပ် ခံစားအပ်သော အကျိုးကို မသိမြင် မဆင်ခြင်တတ်သော
 ဉာဏ်ပညာမရှိသော သူသည် ထိုအနည်းငယ်မျှ ပေးဆောင် ကုန်ကျရမည်
 ဖြစ်သော အကောက်တော်၊ အခွန်တော်၊ စရိတ်စက ပေးဆောင်ကုန်ကျရ
 မည်ကို တွေးဆ ကြောက်ရွံခြင်းကြောင့် မဆောင် မပေး မရွေးယူမ၍ မိမိ၏
 ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ ဥစ္စာအားလုံးတို့ကို အဆုံးခံသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။
 အကျိုးကို သိမြင်သော ပညာရှိဖြစ်ပါမူ အဘယ်သူသည် ထိုအနည်းငယ်မျှ
 သာလျှင်ဖြစ်သော အကောက်တော်၊ အခွန်တော်၊ စရိတ်စက ပေးဆောင်ရမည်
 ကို အလွန်အမင်း ကြောက်ရွံခြင်းကြောင့် အလုံးစုံသော မိမိ၏ ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ
 တို့ကို အလျဉ်း လက်လွတ်၍ လုံးလုံးကျွတ်အောင် စွန့်လွတ်ပါအံ့နည်း။ ကေန္တ
 မစွန့်လွတ်ပေရာ။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း မိမိ၏
 ကျေးတော်မျိုး ကျွန်တော်မျိုးဖြစ်သော ရဲမက်စစ်သည်တော်တို့၏ အပေါ်၌
 အကျိုးကို မြော်ခေါ် ထောက်ဆလျက် အနည်းငယ်မျှသော ပစ္စည်းဥစ္စာ
 တို့ကို ချီးမြှောက်သောအားဖြင့် ပေးသနားတော်မူရန် သင့်လျော်ပါသည်ဟု
 ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ တင်လျှောက်ပြောဆိုရာ ဟင်္သာမင်းက ဤယခုကဲ့သို့သော အခါ ကာလကြီး၌ ဥစ္စာရတနာတို့ကို များစွာဖြုန်းတီးသဖြင့် အဘယ်မှာ သင့်မြတ် နိုင်ပါမည်နည်း။

ထိုသို့ မိန့်တော်မူပြီးလျှင် ဟင်္သာမင်းနှင့် စက္ကဝက် အမတ်ကြီးတို့သည် အောက်ပါ ဂါထာကို တပို့ဒ်စီ ရွတ်ဆိုလျက် အချေ အတင် ပြောဆို ကြလေ၏။

၁၂၇။ အာပဒတ္ထေ ဓနံ ရက္ခေ၊ ဩမတံ ကုတော အာပဒါ။
ကဒါစိ ကုပိတာ လက္ခိ၊ သဉ္ဇိတာပိ ဝိနဿတံ။

ပြောဆိုကြပုံ

ဟင်္သာမင်း “အာပဒတ္ထေ ဓနံ ရက္ခေ”

အာပဒတ္ထေ၊ ပျက်စီးခြင်း ဘေးဒုက္ခမှ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း အကျိုးငှါ။ ဓနံ၊ ရွှေငွေဥစ္စာ၊ ရတနာကို။ ရက္ခေ၊ အစဉ်မကွာ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

ပျက်စီးခြင်း ဘေးဒုက္ခမှ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းအကျိုးငှါ ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာ တို့ကို အစဉ်မပြတ် စောင့်ရှောက်အပ်၏ဟု ဆရာမြတ်တို့ မိန့်မှာတော်မူအပ်သည် မဟုတ်ပါလော။

စက္ကဝက် အမတ်ကြီး “ဩမတံ ကုတော အာပဒါ”

ဩမတံ- သိရိမန္တာနံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ အရာရာပြည့်စုံခြင်းရှိကုန် သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ အာပဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းဘေးဒုက္ခနှင့်၊ တွေ့ကြုံရခြင်းသည်။ ကုတော အတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ရှိနိုင်ပါအံ့နည်း။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာနှင့် အရာရာပြည့်စုံကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ပျက်စီး ခြင်း ဘေးဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံရခြင်းသည် အဘယ်မှာ ရှိပါတော့အံ့နည်း၊ မည်သည့် အခါ၌မျှ မတွေ့ကြုံနိုင်ပါ။

ဟင်္သာမင်း “ကဒါစိ ကုပိတာ လက္ခိ”

လက္ခိ၊ ဥစ္စာရွှေငွေ၊ အထွေထွေနှင့်၊ အသရေကိုစောင့်သော နတ်သွီးသည်။ ကဒါစိ၊ တခါတရံ။ ကုပိတာ၊ ဒေါမာန်အမျက်၊ စိတ်တော်ကွက်သဖြင့်၊ စွန့်ထွက် ရှောင်ရှား၍ သွားတတ်ပါ၏။

စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာရွှေငွေနှင့် အထွေထွေကိုစောင့်သော ကြက်သရေ စောင့် နတ်သွီးသည် တခါတရံ ဒေါသမာန်ထ အမုက်ရှုသဖြင့် ထွက်ကြွ ရှောင် ရှားလျက် အခြားသို့ သွားတတ်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့် ပျက်စီးခြင်း ဘေး ဒုက္ခနှင့် တွေ့ကြုံရတတ်ပါသေးသည်။

စက္ကဝက် အမတ်ကြီး “သဗ္ဗိတာပိ ဝိနဿတိ”

တဒါ၊ ထိုအတိတ်ကံ နှောင့်ရှက်သဖြင့်၊ ပျက်စီးချိန်ကျသော အခါ၌။ သဗ္ဗိတာပိ၊ ရှာဘွေစုဆောင်း၍၊ ကောင်းစွာ သိမှီးအပ်သော၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာသည်လည်း။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်ချိန်တန်က၊ သင်္ခါရကြောင့်၊ မုချမလွဲ၊ ပျက်စီးမြဲသာ ဖြစ်ပါသည်။

ရှေးဘဝအကြောင်း မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံ စီမံဖိစီးသဖြင့် ပျက်စီးဘို့ အချိန် တိုက်ဆိုက်လျက် ကြုံကြိုက်သောအခါ ရှာဘွေစုဆောင်း၍ ကောင်းစွာ သိမှီးအပ်သော ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာသည်လည်း ပျက်ဘို့ပျက်ရန် ပျက်ချိန်တန်က သင်္ခါရကြောင့် ကေန္တမလွဲ ပျက်စီးရမြဲသာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်မင်းကြီး- ထို့ကြောင့် ဥစ္စာပစ္စည်း၌ ခင်မင် တွယ်တာသော တဏှာ လောဘကို တတ်အားသမျှ နှိပ်ကွပ်၍ မိမိ၏ ကျေးကျွန် အခြေအရံတို့အနက် ထက်မြက် လိမ္မာကုန်သော သူရဲကောင်းတို့အား ထိုက်သည်အားလျော်စွာ ပစ္စည်းဥစ္စာတို့ဖြင့် ချီးမြှောက် မ၊စခြင်း၊ အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုခြင်း တို့ဖြင့် ဗိုလ်ချုပ် ဗိုလ်မှူး၏ ရာထူးဖြင့် ချီးကျူးမြှောက်စား၍ ရှေ့သွားပြုလုပ် စေသင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် စစ်မှုရေးရာ၌ ကျွမ်းကျင် လိမ္မာကုန်သော ရှေးရှေးအစဉ် ပညာရှင်တို့သည် ဤသို့ သွန်သင်ဆုံးမ ဩဝါဒပေးတော်မူခဲ့ကြ ပေသည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော “ပရောပရည သမ္ဘဋ္ဌာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

၁၂၇။ ပရောပရည သမ္ဘဋ္ဌာ၊ စတ္တံ ပါဏံ သုနိစ္ဆိတာ။
ကုလိနာ ပုဇိတာ သမ္မာ၊ ဝိဇယန္တေ ဒိသဗလံ။

ပရောပရည၊ တယောက်သည် တယောက်၏ သဘောကို၊ လိုက်လျော ကုန်ဘိ၊ အစုံသိကုန်သော။ ဝါ- အချင်းချင်း တယောက်သည် တယောက်အား

မေတ္တာ ထားလျက်၊ တရားသဖြင့်၊ ဖွဲ့နှောင် အပ်ကုန်သော။ သမ္ဘဋ္ဌာ၊
 ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းဖြင့်၊ မင်းမြတ်သခင်၊ ကိုယ့်အရှင်၌၊ ချစ်ခင် မြတ်နိုး
 ခြင်း ရှိကုန်သော။ ပါဏံ စတ္တံ၊ အရှင်၏အတွက်၊ အသက်ကို စွန့်ခြင်းငှါ။
 သုနိစ္ဆိတာ၊ ကောင်းစွာနှလုံး၊ စိတ်ဆုံးဖြတ်အပ်ကုန်ပြီးသော။ ကုလီနာ၊ အနွယ်
 အရိုး၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်ကုန်သော။ ပူဇိတာ၊ မြတ်နိုးကော်ရော်၊ ပူဇော်
 ကုန်အပ်၊ ရဲမက်တပ်တို့သည်။ ဒိသဗလံ၊ ရန်သူဘက်တည်၊ စစ်သည်ရဲမက်၊
 တခဲနက်စု၊ ဗိုလ်ခြေထုကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝိဇယန္တေ၊ နှိပ်နင်းပိုင်ပိုင်၊
 အောင်မြင်နိုင်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အစိုးရသခင် ဘုရင်မင်းမြတ်နှင့် စစ်သည်တော်တို့သည်
 အချင်းချင်း တဦးသည် တဦး၏ သဘောကို လိုက်လျောအညီ သိတတ်ကြကုန်
 သည်ဖြစ်၍ တဦး တဦး မေတ္တာဓာတ်ဖြင့် နှောင်ဖွဲ့ ရစ်ပတ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ-
 နှောင်ဖွဲ့ ရစ်ပတ်အပ်သောကြောင့် ရွှေ ငွေ ရတနာစသော ဘဏ္ဍာတော်တို့ဖြင့်
 ချီးမြှင့် မှတော်မူခြင်းဖြင့် မိမိတို့၏ အရှင်သခင် ဘုရင် မင်းမြတ်၌ ချစ်ခင်မြတ်
 နိုးခြင်း ရှိကြကုန်သော၊ ဝါ- ချစ်ခင် မြတ်နိုးခြင်း ရှိကြကုန်သောကြောင့် မိမိ၏
 အသက်ကို မငဲ့ကွက်ဘဲ ရက်ရက် စွန့်ခြင်းငှါ ကောင်းစွာ ဆုံးဖြတ်အပ်သော စိတ်
 နှလုံး ရှိကြကုန်သော၊ ဝါ- ဆုံးဖြတ်အပ်သော စိတ်နှလုံး ရှိကြကုန်သောကြောင့်
 အနွယ်အရိုး အမျိုးအားဖြင့် မြတ်ကြကုန်သော၊ ဝါ- မြတ်ကြကုန်သောကြောင့်
 မြတ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်အပ်ကုန်သော ရဲမက်တပ်သား စစ်သည်တော်အများ
 တို့သည် ရန်သူ၏ စစ်သည်ရဲမက်တို့ တခဲနက်စုအပ်သော ဗိုလ်ခြေအထုကို ခုခံ
 ပိုင်ပိုင် အောင်နိုင်အောင် တိုက်ခိုက်ကြကုန်ရာပေသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် ထိုကဲ့သို့ မြင့်မြတ်သော စစ်သည်တော် အရေ အတွက် (၅၀၀)
 မျှဖြင့် များစွာသော ရန်သူ၏ စစ်သည် ဗိုလ်ခြေအထုကို ခုခံတိုက်ခိုက်
 နိုင်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့
 သော စကားကိုလည်း ကြားနာတော် မူပါဦးလောဟု ဆိုပြီးလျှင် “သုဘဋ္ဌာ
 သီလသမ္ပန္နာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၂၉။ သုဘဋ္ဌာ သီလသမ္ပန္နာ၊ သံဟတာ ကတနိစ္ဆယာ။
 အပိ ပဉ္စသတံ သူရာ၊ နိဟန္တိ ရိပုဝါဟိနိ။

ဘူပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သီလသမ္ပန္နာ၊ ကောင်းသော အလေ့ အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ သံဟတာ၊ ကောင်းစွာစုဆောင်း၊ ပေါင်းစည်းအပ်ကုန်သော။ ကတနိစ္ဆယာ၊ အရှင်၏ အတွက်ဖြင့်၊ အသက်ကို စွန့်မည်ဟု ပြုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်းရှိကုန်သော။ သူရာ၊ ကြောက်ရွံ့မလုပ်၊ နောက်မဆုတ်ဘဲ၊ ရဲရင့်သော သတ္တိရှိကုန်သော။ ပဉ္စသတံ အပိ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ ငါးရာမျှလောက်၊ စာရင်းပေါက် ဖြစ်ကုန်သော။ သုဘဋ္ဌာ၊ မသွေတိမ်းစောင်း၊ မှုထမ်းကောင်းတို့သည်။ ရိပုဝါဟိနီ၊ ရန်သူဘက်တည်၊ စစ်သည်ရဲမက်၊ တခဲနက်စု၊ ဗိုလ်ခြေထုကို။ နိဟန္တိ၊ တိုက်ခိုက်ရဲရဲ၊ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်တတ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- ကောင်းသော အလေ့ အကျင့် ကောင်းသော သဘောရှိကုန်သော ကောင်းစွာ စည်းလုံးပေါင်းစည်း အပ်ကုန်သော အရှင်၏အတွက်ဖြင့်အသက်ကိုမဲ့ကွက်ဘဲရက်ရက်စွန့်မည်ဟု မိမိတို့၏စိတ်နှလုံး၌ ပြုအပ်သော ဆုံးဖြတ်ခြင်း ရှိကုန်သော မကြောက်မရွံ့ နောက်မတုန်ဘဲ ရဲရင့်သော သတ္တိရှိကြကုန်သော အရေအတွက်အားဖြင့် ငါးရာမျှသာ ရှိကုန်သော သဘောမယိမ်း မတိမ်းမစောင်း အမှုထမ်းကောင်းဖြစ်ကုန်သော စစ်သည်တော်တို့သည် ရန်သူ၏ များစွာသော စစ်သည်ရဲမက် တခဲနက်ဗိုလ်ထုကို ခုခံတိုက်ခိုက်၍ ရဲရင့်စွာ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်နိုင်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် တပါးသောသူတို့နှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ၍ မဖြစ်၊ စွန့်ပစ်၍ထားအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ကြားနာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “သေဋ္ဌေဟျ-ပျဝိသေသညူ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၃၀။ သေဋ္ဌေဟျ-ပျဝိသေသညူ၊ ဥဂ္ဂေါ စ ကတနာသကော။
စဇ္ဇတေ ကိံ န အညေဟိ၊ ယော စာ-ပျာ-တ္တမ္မရီ နရော။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ အဝိသေသညူ စ၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့်၊ အကောင်းအဆိုးနှစ်ပါးကို၊ ထူးခြား၍ မသိတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝါ- မိမိနှင့်မှ၊ တပါးသူတို့၊ မတူကွဲပြား၊ ထူးခြားသည့် အကြောင်းကို၊ ကောင်းစွာ မသိတတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။” ဥဂ္ဂေါ စ၊ အမျက်

ဒေါသ၊ ချောင်းချောင်းထလျက်၊ ခဏ ခဏ စိတ်တို၍၊ နဂိုကြမ်းလည်းဖြစ်
 သော။ ကတနာသကော စ၊ ကိုယ့်အားပြုဘူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊ အထူးမဆပ်၊
 ဖျက်ပယ်တတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္တမ္မရီ စ၊ ကိုယ်ကိုယ်ကိုသာ၊ ကောင်း
 စွာမွေးမြူ၊ တပါးသူတို့က၊ မငဲ့ကွက်လို၊ တကိုယ်ကောင်း ကြံတတ်သည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ယော နရော၊ အကြင်သူကို။ သေဋ္ဌဟိ ပိ၊ မြင့်မြတ်အခြေ၊ ဂုဏ်သရေ
 ရှိသော လူကြီး လူကောင်းတို့သည်မူလည်း။ စဇ္ဇတေ၊ ဝေးစွာ ရှောင်ရှား၊
 စွန့်ပယ်ထားအပ်၏။ သ- သော နရော၊ ထိုသူ့ကို။ အညေဟိ၊ သာမန်အစား၊
 တပါးသော သူတို့သည်မူကား။ ကိ န စဇ္ဇတေ၊ အဘယ်မှာ မလွဲ၊ အတင့်ရဲ
 သဖြင့်၊ မစွန့်ဘဲ နေအပ်ပါမည်နည်း။ စဇ္ဇတေ ဝေ၊ ကော်မချွတ်၊ လွတ်လွတ်
 ရှောင်ရှား၍၊ စွန့်ထားအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ် အကြင်သူသည် အကျိုးအကြောင်း
 နှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း၊ အဆိုးအကောင်း နှစ်ပါးကိုလည်းကောင်း ထူးခြား၍
 မသိတတ်။ သို့မဟုတ် မိမိနှင့်သူတပါးတို့ မတူကွဲပြား ထူးခြားသောအကြောင်း
 ကိုလည်း ကောင်းစွာ မသိတတ်။ အမျက်ဒေါသ ချောင်းချောင်းထလျက် ခဏ
 ခဏ စိတ်တို၍ နဂိုကြမ်းလည်းဖြစ်၏။ သူပြုခဲ့ဘူးသော ကျေးဇူးကိုလည်း အထူး
 မသိတတ်။ မိမိကိုယ်ကိုသာ ကောင်းစွာ မွေးမြူလျက် သူတပါး၏ အတွက်
 ကိုကား လားလားမှ မငဲ့ကွက်လိုဘဲ တကိုယ်ကောင်းလည်း ကြံတတ်၏။ ထိုကဲ့သို့
 သဘောရှိသောသူကို မြတ်ကုန်သော ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီး လူကောင်းတို့သော်
 မှလည်း ဝေးစွာရှောင်ရှားလျက် စွန့်ပယ်၍ ထားအပ်ပါသေး၏။ သာမန်လူစား
 ဖြစ်သော တပါးသောသူတို့သည်ကား အဘယ်မှာ အတင့်ရဲ၍ မစွန့်ဘဲ နေအပ်
 ပါမည်နည်း၊ ကော်မချွတ် စွန့်လွတ်၍ ထားအပ်သည်သာ ဖြစ်ပေသည်။
 ထို့ကြောင့် အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း ယခုအခါ ဤကဲ့သို့သော
 လူစားမျိုး မဖြစ်စေခြင်းငှါ မိမိ၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့အား ထိုက်သည်အား
 လျော်စွာ ပစ္စည်းဥစ္စာ အသပြာတို့ဖြင့် မ၊ စချီးမြှောက်လျက် ထောက်ပံ့သော
 အားဖြင့် ပေးသနားတော်မူမှသာလျှင် လျော်ကန် သင့်မြတ်တော် မူပါမည်ဟု
 ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်တို့ကို ပြုပြန် လိုသည်ဖြစ်၍ “သစ္စံ သူရော ဒယာ စာဂေါ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ယတော—

၁၃၁။ သစ္စံ သူရော ဒယာ စာဂေါ၊ ရညော ဧတေ မဟာဂုဏာ။
တေဟိ မုတ္တော မဟီပါလော၊ ပပေါတိ ခလု ဝါစ္စတံ။

မဟီပါလ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။ သစ္စန္ဓ၊ သစ္စာကတိ၊ ဖြောင့်မှန်စွာ ရှိခြင်းလည်းကောင်း။ သူရော စ၊ သူရသတ္တိ၊ ရဲစွမ်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဒယာ စ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာထောက်ထား၊ သနားခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ စာဂေါ စ၊ နှမြောမဘက်၊ ရက်ရက်ရောရော၊ စွန့်ကြဲတတ်သော၊ သဘောရှိသည်၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ ဣတိ ဧတေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်၊ မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်တို့သည်။ ရညော၊ တိုင်းပြည်အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ မဟာဂုဏာ၊ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်၊ ပူဇော်အပ်သော ဂုဏ်တို့တည်း။ တေဟိ ဂုဏေဟိ၊ ထိုသို့လျှောက်ပတ်၊ မြင့်မြတ်သောဂုဏ်တို့မှ။ မုတ္တော၊ မတည်ယွင်းချွတ်၊ ကင်းစင်လွတ်သော။ မဟီပါလော၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ဝါစ္စတံ၊ ဂုဏ်သိရ်ချိုးဖဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချ၊ မကျအလို၊ အတင်းဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ပပေါတိ၊ မသွေမဖောက်၊ ကေနရောက်တတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်-သစ္စာကတိ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်ခြင်း၊ သူရသတ္တိ ရဲစွမ်းရှိခြင်း၊ တပါးသော သတ္တဝါကို ကြင်နာထောက်ထား သနားညွှာတာတတ်ခြင်း၊ အနှမြောမဘက် ရက်ရက်ရောရော ပေးကမ်းစွန့်ကြဲတတ်သော သဘောရှိခြင်း ဤသို့ပြဆိုအပ်သော လေးပါးသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည် တိုင်းပြည်အရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့၏ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ် ပူဇော်အပ်သော ဂုဏ်တို့ပေတည်း။ ထိုဂုဏ်တို့မှ မရှိယွင်းချွတ် ကင်းလွတ်သော ဘုရင်သည် စင်စစ်အားဖြင့် အများပြည်သူတို့သည် မကြည်ဖြူ မမြတ်နိုးဘဲ ဂုဏ်သိရ်ကိုချိုးဖဲ့လျက် ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချ အပြစ်ပြသဖြင့် မကျအလို အတင်းဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ စင်စစ်ကေန အမှန်ကျရောက်တတ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော အရေးအရာ အခိုက် အခါတို့၌ မိမိ၏ ပုရောဟိတ် အမတ်တို့ကို ရှေးဦးစွာ အလေးအမြတ်ပြု၍ အကြီးအမှူး ဦးစီး ခေါင်းဆောင် အရာ၌ ထားပြီးလျှင် အရာရာသော အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက် စေသင့်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရှေးအစဉ် ဆရာမြတ်တို့သည် “ပတိဗဒ္ဓေါ စ ယော ယေန” အစရှိသော ဂါထာကို မိန့်ဆိုမှသာ ထား ဩဝါဒ စကားဖြင့် ပြောကြားတော်မူခဲ့ကြပေသည်။

၁၃၂။ ပတိဗဒ္ဓေါ စ ယော ယေန၊ သဟ တေနောဒယိဗျယီ။

သ ဝိသာသော နိယောတ္တဗ္ဗော၊ ပါဏေသု စ ဓနေသု စ။

ယော ရာဇာ၊ အကြင် နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ ယေန၊ အကြင် တိုင်ပင်ရင်းနှီး၊ အမတ်ကြီးနှင့်။ ပတိဗဒ္ဓေါ စ၊ ကောင်းဆိုးအစဉ်၊ တိုင်ပင်မပြတ်၊ အမြဲလည်းစပ်၏။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုနိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ တေန၊ ထိုတိုင်ပင်ရင်းနှီး၊ အမတ်ကြီးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဥဒယိဗျယီ စ၊ သာအတူ-နာအမျှ၊ မည်သည့်ကိစ္စ မဟူ၊ ကောင်းတူ ဆိုးဘက်၊ မပျက်သော ဖြစ်ခြင်းလည်း ရှိ၏။ ဝိသာသော၊ ယုံကြည်ချစ်ခင်၊ အကျွမ်းဝင်သော။ သ-သော အမစော၊ ထိုတိုင်ပင်ရင်းနှီး၊ အမတ်ကြီးကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဏေသု စ၊ အသက်နှင့်စပ်၊ အရပ်ရပ်မှ၊ ကိစ္စတို့၌လည်းကောင်း။ ဓနေသု စ၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ စပ်ရာအမျှ၊ ကိစ္စတို့၌လည်းကောင်း။ ရညာ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်း မြတ်သည်။ နိယောတ္တဗ္ဗော၊ ရှေ့သွားတိုင်ပင်၊ အစဉ်မပြတ်၊ ယှဉ်စေအပ်၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အကြင် ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် အကြင် တစ် တယောက် ရင်းနှီးသော အမတ်ကြီးနှင့် အကောင်း အဆိုးနှင့် အကြောင်း အကျိုး ဟူသမျှ ကိစ္စအဝဝကို နေ့ညမလပ် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်လျက် အစဉ်အမြဲ တွဲဘက် ယှဉ်စပ်ခြင်းရှိ၏။ ထိုဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထိုရင်းနှီးသော အမတ်ကြီး နှင့် အတူ၊ သာအတူ-နာအမျှ မည်သည့် ကိစ္စမဟူ ကောင်းတူ ဆိုးဘက်လည်း ဖြစ်၏။ ထိုသို့ တဦးတဦး စိတ်ကြည်နူးလျက် အထူးပင် ယုံကြည်ချစ်ခင် အကျွမ်း ဝင်ပြီးရှိခဲ့ကြသော ရင်းနှီးသော အမတ်ကြီးကို မိမိ၏အသက်နှင့် စပ်သော အရပ် ရပ်သော အမှုကိစ္စတို့၌ ဖြစ်စေ ပစ္စည်း ဥစ္စာ ရတနာနှင့်စပ်ရာ အရာရာသော

အမှုကိစ္စတို့၌ ဖြစ်စေ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ရှေးသွား တိုင်ပင် အမှုတင်လျက် အစဉ်မပြတ် ယှဉ်စေအပ်ပါသည် ဟူလို။

ယင်းသို့ အရာရာ ချင့်မြော်တတ်သဖြင့် သင့်လျော် မြင့်မြတ်သော အမတ်ကို အစဉ်မပြတ် အကြီးအမှူးပြု၍ အဦးထားသင့်သည်၏ အဖြစ်ကို သနစ်ကျကျ အကြောင်းနှင့်တကွ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ယတော—

၁၃၃။ ဓူတော•တ္ထိ သုသု ဝါ ယဿ၊ ရာဇိနော အဿု မန္တိနော။
အနိတိပဝနာက္ခိတ္တာ၊ ကမ္မဏ္ဏဝေ သ နိမုဇ္ဇတိ။

ယတော၊ အကြံကြောင့်။ ယဿ ရာဇိနော၊ အကြင် နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင် မင်းမြတ်အား။ ဓူတော ဝါ၊ ကောက်ကျစ်စင်းလဲသဖြင့်၊ အမြဲလိမ်လည်တတ် သော သူသည်လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ ဝါ၊ ယောက်ျား၏ အလုပ်၌၊ ကြားဝင်၍ ရှုပ်တတ်သော၊ မဟုတ်တယုတ် မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ သုသု ဝါ၊ မကြီး သက်ရွယ်၊ နုနယ် မအိုလုလင်ပျိုသည်လည်းကောင်း။ မန္တိနော၊ ဥပဒေပြု၊ ကြည့်ရှု စီရင်၊ မင်းတိုင်ပင် အမတ်တို့သည်။ အဿု-ဘဝန္တိ၊ တမျိုးမြိုင်မြိုင်၊ အုပ်စိုး ပိုင်လျက်၊ ကြီးကိုင် အနေအစားဖြင့်၊ အပါး၌ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ သ-သော ရာဇာ၊ ထိုလူလိမ်၊ လူပျို၊ မိန်းမကိုမျှ မင်းတိုင်ပင် ပြုသော မင်းသည်။ အနိတိပဝနာက္ခိတ္တာ၊ နည်းလမ်းမဟုတ်၊ အုပ်ချုပ်မှု လေမုန်တိုင်းဖြင့်၊ မဆိုင်း မဖင့်၊ အရိုင်း လွင့်အပ်သည်ဖြစ်၍။ အကမ္မဏ္ဏဝေ၊ ချင့်မြော်မရှု၊ မသင့်လျော်ပြုခဲ့သည့်၊ အမှုရှုပ်ပွေ၊ သမုဒ်ဗေဉ်။ နိမုဇ္ဇတိ၊ သနစ် မဟုတ်၊ အပြစ်လုပ်သဖြင့်၊ နစ်မြုပ်၍ နေတတ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်အား ကောက်ကျစ်စင်းလဲ သဖြင့် အမြဲ လိမ်လည် ဖောက်ပြားလျက် မတရားပြုလုပ်တတ်သော လူရှုပ် လူပွေသည်လည်းကောင်း၊ ယောက်ျားတို့ စီမံသည်ကိုပင် လိုသည်ဟု မှတ်ထင်

သဖြင့် ယောက်ျား၏အလုပ်၌ ကြားဝင်၍ ရှုပ်ပြီးလျှင် မဟုတ်တယုတ် သဘော ထားလျက် အလဲ့လဲ့ ပြောကြားတတ်သော မိန်းမသည်လည်းကောင်း၊ အသက် အရွယ် နုနယ်မအို အသိဉာဏ် လိုသေးသည့် လုလင်ပျိုကလေးသည်လည်း ကောင်း၊ မင်းတိုင်ပင်အမတ်ပြုလုပ်၍ အရပ်ရပ် အုပ်စိုးပိုင်လျက် ဘုရင့်အပေါ်၌ ကြီးကိုင်း၏အနေအစားဖြင့် အပါးတော်၌ နေကြ၏။ ထိုလူလိမ့်၊ လူပျို၊ မိန်းမဟု ဆိုအပ်သော မဟုတ်တယုတ် မင်းတိုင်ပင်ရှိသော ဘုရင်မင်းမြတ်သည် မဟုတ် တယုတ် တိုင်ပင်၍ မဟုတ်တယုတ် အုပ်ချုပ်ခြင်းတည်းဟူသော လေပြင်းမုန် တိုင်းဖြင့် မဆိုင်းမဖင့် အရိုင်းလှင့်အပ်သည်ဖြစ်၍ မဟုတ်တယုတ်အမှုတွေ ရှုပ်ပွေ ခြင်းတည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒိဗေကြီးထဲ၌ အမြဲနှစ်မြုပ်လျက် မဟုတ်တယုတ် ပျက်စီးတတ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ မဟုတ်တယုတ် လူစားကို မည်သည့် အခါ၌မျှ ရှေးသွားအဦး အမှူးပြုတော်မမူဘဲ နက်နဲဉာဏ်မြင် အရာရာ ဆင်ခြင် တတ်သဖြင့် သင့်လျော်လျောက်ပတ် မြင့်မြတ်သော အမတ်ကိုသာလျှင် အစဉ် မပြတ် ရှေ့ဆောင် အကြီးအမှူးပြုလုပ်၍ အဦးထားသင့် ထားအပ်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့ ကျင့်ကြံပုံသင့်လျော်ပါမူ ဤမဟာပထဝီမြေကြီး ကပင်လျှင် ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေးတတ်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည် ဖြစ်၍ အရှင်မင်းကြီး နာတော်မူပါဦးလောဟု ဆိုပြီးလျှင် “ဟသကောဓာ ယန္တိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၃၄။ ဟသကောဓာ ယန္တိ ယဿ၊ ကောသာ အပ္ပဗျယေန စ။
 နိစ္စံ ဘတျာန္တဝေက္ခာ စ၊ တဿေဝ ဓနဒါ ဓရာ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယဿ ရညော၊ အကြင် နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်၏။ ဟသကောဓာ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူး၊ ဟဒယ မြူးချက်နှင့်၊ ခက်ထန်အမျက်၊ ဒေါသ ထွက်ခြင်းတို့သည်။ ယန္တိ စ၊ မှန်းဆချိန်ယူ၊ အတူအမျှလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ကောသာ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်မှ။ အပ္ပဗျယေန၊ ရှေ့ ငွေ ဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊ အနည်းငယ်သာ သုံးဖြုန်းခြင်းနှင့်။ ယုတ္တော စ၊ မလဲ့အစဉ်၊ အမြဲယှဉ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိစ္စံ၊

အစဉ်မလဲ့၊ အမြဲအားဖြင့်။ ဘတျာနုဝေက္ခာ စ၊ အမှုထမ်း သူခစား၊ ကျေးကျွန်
အများတို့၏ အပေါ်၌၊ မြော်ခေါ်ကြည့်ရှု၊ အစဉ်ပြုခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုထောက်ချင့် ရှုမြော်၊ အကျင့်လျော်သော မင်းအား။
ဧရာ၊ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ဓနဒါ ဧဝ၊ ရှေ့ ငွေ ဥစ္စာ၊ ရတနာကို၊
အခါခါ ပေးတတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ကေနစင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး- အကြင် မင်းအား ရှင်ပျပျော်မြူးခြင်း
နည်းပါးလျက် ကျေးကျွန်သူခစားတို့၏ အပေါ်၌ အစဉ်တစိုက် မျက်မာန်တော်
အိုက်ပြီးလျှင် အနည်းနည်း အဖန်ဖန် ထန်မာန်ခြင်း များလှသဖြင့် ဒေါသကြီး
သော ဘုရင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ထိုသို့မဟုတ် အမျက်ထွက်ခြင်း နည်းပါးလျက်
ရှင်ပျကြည်နူး၍ မြူးတူးပျော်ပါးခြင်း အားကြီးလှသဖြင့် အပျော်အရွှင် ကြိုက်
သော ဘုရင်ဟူ၍လည်းကောင်း၊ မဆိုရလောက်အောင် အကြောင်းအားလျော်
စွာ သင့်လျော် တော်တန်ရုံသာ ရံခါ ဟဒယကြည်နူးလျက် မြူးတူးရှင်ပျဘော်
မှု၏။ ရံခါ ခက်ထန်ဒေါသ မျက်မာန်ရှုတော်မူ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့ အချင်းချင်း
ချိန်စက်မှု ဘယ်ဘက်က သာလွန်သည် မဟူရအောင် တူမျှစွာလည်း ဖြစ်တတ်
ကုန်၏။ ရှေ့ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာတို့ကို သုံးစွဲရာ၌လည်း အရာအားလျော်စွာ
အနည်းငယ် အနည်းငယ်သာ သုံးစွဲခြင်းနှင့်လည်း အမြဲယှဉ်ပေ၏။ အမှုထမ်း
သူခစား ကျေးကျွန်များတို့၏ အပေါ်၌လည်း ထောက်ထားမြော်ခေါ် ကြည့်ရှု
တော်မူသဖြင့် အစဉ်တစိုက် ပြုစုစောင့်မတော် မှုတတ်ပေ၏။ ထိုသို့ တရားနှင့်
ချင့်မြော်လျက် အကျင့်လျော်သော ဘုရင်မင်းမြတ်အား ဤမဟာပထဝီ
မြေကြီးကပင်လျှင် တနည်းနည်းဖြင့် ရှေ့ ငွေ ဥစ္စာ ရတနာတို့ကို အခါခါ
ပေးတတ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပစ္စည်း၏အတွက် မည်သည့်အခါ၌မျှ ခဲခက်
တော်မူမည် မဟုတ်ပါ။ တရားနှင့် လျော်အောင်သာ ရှုမြော် ထောက်ချင့်လျက်
ကျင့်ကြံတော် မူစေလိုပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် အလေးတမူ အရေးယူသင့်သော အမတ်နှင့် ၎င်း အမတ်ကို
ဥပေက္ခာပစ်ထားလျက် မလေးမစား မပြုသင့်ကြောင်းကို ထပ်လောင်း၍ ပြပြန်
လိုသည်ဖြစ်၍ “ယေသံ ရညာ သဟ အဿု” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို
တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၃၅။ ယေသံ ရညာ သဟ အဿ၊ ဥစ္စယာပစယော ဓုဝံ။
အမစ္စေ နိတိမာ ရာဇာ၊ နာဝမညေ ကုဒါစနံ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယေသံ အမစ္စာနံ အကြင် မင်းထံ ခုဝင်၊ တိုင်ပင်အဖော်၊ မှူးတော် မတ်တော်တို့အား။ ဝါ မှူးတော် မတ်တော်တို့၏။ ဥစ္စယာပစယော၊ တိုးတက်ကြီးပွား၊ ပျက်ပြား ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတို့သည်။ ဓုဝံ-ကေန္တေန၊ စင်စစ်မလဲ့၊ အမြဲမုချ၊ ကေန္တအားဖြင့်။ ရညာ၊ ပြည်ကြီးသေဌ်နင်း၊ ဘုရင်မင်းနှင့်။ သဟ၊ နှစ်မှုမကွဲ၊ တူအမြဲသာလျှင်။ အဿ-ဘဝန္တိ၊ တန်းတူအမျှ၊ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ နိတိမာ၊ ဥပဒေနည်းလမ်း၊ အခဏ်း ခဏ်းကို၊ ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်၊ နိတိညာဏ် အမြင်ပေါက်သော။ ရာဇာ၊ ပြည်ကြီး သေဌ်နင်း၊ ဘုရင်မင်းသည်။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ ဆိုးတူ ကောင်းဘက်၊ ဖြစ်ပျက်သဘော၊ လိုက်လျောတူညီခြင်း ရှိကြကုန်သော။ အမစ္စေ၊ မင်းထံ ခုဝင်၊ တိုင်ပင်အဖော်၊ မှူးတော် မတ်တော်တို့ကို။ ကုဒါစနံ၊ မည်သည့်ကာလ၊ ခါသမယ၌မျှ။ နာဝမညေ၊ ကောင်းစွာအရေးမထားဘဲ မလေးမစား မပြုရာ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- အကြင်မင်း၏ အကြောင်း အကျိုးတို့ကို ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ဖော်ဖြစ်ကုန်သော မှူးတော်မတ်တော်တို့သည် ဘုရင်မင်းမြတ် နှင့် ဆိုးတူကောင်းဘက် တိုးတက်မှုလည်းအတူ ပျက်စီးမှုလည်းအမျှ သုခ-ဒုက္ခ တို့သည် စင်စစ်အားဖြင့် အတူတကွသာလျှင် ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဥပဒေစည်းကမ်း နှင့် နည်းလမ်းအရပ်ရပ်ကို ကျွမ်းကျင် တတ်မြောက်သဖြင့် နိတိညာဏ် အမြင် ပေါက်ရောက်သော နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည် ထိုသို့ ဆိုးတူကောင်းဘက် အကြောင်း ဆက်သဖြင့် ဖြစ်ပျက်ခြင်းသဘော ရှိကြကုန်သော မှူးတော် မတ်တော်တို့ကို မည်သည့်အခါမျှ ကောင်းစွာ အရေးမထားဘဲ မလေးမစား မပြုလုပ်ရာ မပြုလုပ်သင့်ပေ၊ ထိုကဲ့သို့သော မှူးတော် မတ်တော်တို့ကို အလေး တမူ အရေးယူလျက် မည်သည့်အခါမဆို ရှေးသွား အဦး အမှူးထားသင့် ပေသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် ထိုကဲ့သို့ မြင့်မြတ်သော အမတ်ကို ရှေ့ဆောင် အမှူး အဦးမထားဘဲ ဣဿရိယ ဂုဏ်ကို အကြောင်းပြု၍ ငါမင်း ငါချင်းဟု

မည်သူ့ကိုမျှ ပမာဏမထား မာန်မာန ထောင်လွှားလျက် ရမ်းကား၍ ပြုလုပ် သဖြင့် ဘေးဒုက္ခ တွေ့ကြုံခဲ့ပါမူ၊ ထိုဘေးဒုက္ခအပေါင်းမှ သာမန်ဖြစ်သောသူတို့ မကယ်တင် မထုတ်ဆောင်နိုင်၊ မြင့်မြတ်သော အမတ်တို့သည် သာလျှင် လွတ်မြောက်အောင် ထုတ်ဆောင် ကယ်တင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုကဲ့သို့ မြင့်မြတ်သော အမတ်တို့ကို မည်သည့်အခါ၌မျှ မထီလေးစား မပြုသင့်ကြောင်း ကို ထပ်လောင်း၍ ပြုပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဘူပါလဿ မဒါန္ဓဿ” ၊ အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

ယတော—

၁၃၆။ ဘူပါလဿ မဒါန္ဓဿ၊ ကမ္မဏ္ဍဝေ နိမုဇ္ဇတော။
ထလတော ဟိ ကရာလဗ္ဗော၊ သုသေဠေဟေဝ ဒီယတေ။
တတော ဧ တာဒိသေမစ္စေ၊ နာဝမညေ ကုဒါစနံ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။ မဒါန္ဓဿ၊ ဣဿရိယ၊ ဂုဏ်အပေါင်းကို၊ အကြောင်းခံလျက်၊ ငါမင်း တည်းဟူသော၊ မာန်ယစ်ခြင်းဖြင့် ကာန်းသော။ ဝါ- ကာန်းသောကြောင့်။ အကမ္မဏ္ဍဝေ၊ မမြော်မချင့်သဖြင့်၊ မတော်မသင့် ပြုလုပ်သည့်၊ အမှုရှုပ်ပွေ သမုဒ်ရေ၌။ နိမုဇ္ဇတော၊ သနစ်မဟုတ်၊ အပြစ်လုပ်သဖြင့်၊ နစ်မြုပ်၍နေသော။ ဘူပါလဿ၊ ရေမြေအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်အား။ ကရာလဗ္ဗော၊ လက်မြောက် ဆန့်ဘန်း၊ လှမ်းမ၍ ကူခြင်းကို။ ထလတော၊ ကုန်းမြေအကွက်၊ ကမ်းပါး ထက်မှ။ သုသေဠေဟေဝ၊ ကောင်းစွာမြင့်မြတ်၊ မြော်မြင်တတ်ကုန်သော၊ အမတ် တို့သည်သာလျှင်။ ဒီယတေ၊ အရေးမလင့်၊ ထောက်တွေးချင့်သဖြင့်၊ ပေးသင့် ပေးထိုက်ပေ၏။ တတော၊ ထိုသို့ ကောင်းစွာ မြင့်မြတ်၊ မြော်မြင်တတ်ကုန် သော၊ အမတ်တို့သာ၊ ကယ်မထုတ်ဆောင် နိုင်ရာသောကြောင့်။ တာဒိသေ အမစ္စေ၊ ထိုသို့ ဆိုးတူကောင်းဘက်၊ အကြောင်းဆက်၍၊ ဖြစ်ပျက်ခြင်း သဘော ရှိကုန်သော အမတ်တို့ကို။ ကုဒါစနံ၊ မည်သည့်ကာလ၊ ခ၊ သမယ၌မျှ။ နာဝမညေ၊ ကောင်းစွာ အရေးမထားဘဲ၊ မလေးမစား၊ မပြုသင့်ပေ။

ထိုသို့ တိုင်ပင်ပြောဆို၍နေသော အတောအတွင်း၌ မေဃဝဏ္ဏမည်သော ကျီးသည် လာလတ်၍ ဟင်္သာမင်းအား ရှိခိုးပြီးလျှင် “အရှင်မင်းကြီးအကျွန်ုပ် အား ငဲ့ညှာထောက်ထား သနားသမှု ကျေးဇူးပြုသဖြင့် ယခုပင် ခွင့်ပြုတော် မူပါလော့၊ ယခုအခါ၌ တိုက်ခိုက်လိုသော ထိုရန်သူသည် ခံတပ်၏ တံခါးသို့ ရောက်ရှိ၍ နေပါပြီ၊ ထို့ကြောင့် အရှင်မင်းကြီး၏ အမိန့်အာဏာတော်ဖြင့် ခံတပ်၏ အပသို့ထွက်၍ ကျွန်တော်မျိုး၏ အားအစွမ်းကို ပြပါအံ့၊ ထိုသို့ ပြခြင်းဖြင့် အရှင်မင်းမြတ်၏ သနားသဖြင့် စောင်မ ကြည့်ရှုတော် မူခဲ့သော ကြွေးမြီတည်းဟူသော ကျေးဇူးတော်ကို ဆပ်ပါအံ့” ဟု တင်လျှောက်လေ၏။

ဤအရေး၌ ကျီး၏ ဟန်ဆောင်ပုံကို သတိထားသင့်၏။

ထိုအခါ စက္ကဝက် အမတ်ကြီးက “အဆွေ ဤသို့ မပြုလုပ်ပါလင့်၊ အကယ်၍ အပသို့ ထွက်၍ တိုက်ခိုက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ရသည်ရှိသော် ခံတပ်ကို ပြုပြင် တည်လုပ်ခြင်း၏ အကျိုးရှိတော့မည် မဟုတ်” ဟု ပြောဆိုပြီးလျှင် အကြောင်းကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍ ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို ပြောကြား လေ၏။

ယတော—

၁၃၇။ ဝိသမောပိ ယထာ နက္ကော၊ သလိလာ နိဂ္ဂတောဝသော။
 ဝနာပိ နိဂ္ဂတော သူရော၊ သီဟော ဘဝတိကောတ္ထုဝ။
 မေဃဝဏ္ဏ တတော ဝေ၊ မာ ကရောထ အယုဝ္ဗ ကံ။

မေဃဝဏ္ဏ၊ မေဃဝဏ္ဏ၊ နာမတွင်ဆို၊ မောင်ကျီးညို။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝိသမော၊ ကြမ်းကြုတ် ရက်စက်၊ ကောဓထက်သော။ နက္ကောပိ၊ ရေ၌ကျက်စား၊ ပျော်ပါးခိုအောင်း၊ ရေမိကျောင်းသည်လည်း။ သလိလာ၊ မြစ်၊ချောင်း၊အိုင်ကြီး၊ အစဉ်မှီးအပ်၊ ရေအရပ်မှ။ နိဂ္ဂတော၊ ကမ်းထိပ်အထက်၊ မြေအကွက်သို့၊ ထွက်၍သွားသည် ရှိသော်။ အဝသော၊ အစွမ်းသတ္တိ၊ အားမရှိသည်။ ဘဝတိ၊ ဧကန် စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ သူရော၊ စွမ်းပကား သတ္တိ၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော။ သီဟောပိ၊ သားတို့သေဌ်နင်း၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း။ ဝနာ၊

ကျက်စား ကျင်လည်၊ အစဉ် မှီရာ၊ တောဝနာမှ။ နိဂ္ဂတော၊ လွင်ပြင်အကွက်၊
အပသို့ ထွက်သည်ရှိသော်။ ကောတ္ထုဝ၊ အားအင် သေးကွေး၊ မြေခွေးပမာ၊
အတူသာလျှင်။ ဘဝတိ၊ ကေန်စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ တတော၊ ထိုသို့
တည်မှီရာ ဌာနမှ၊ အပသို့ သွားရောက်ပါမူ၊ အားပျောက် တတ်လေသော
ကြောင့်။ တံ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့၊ စွန့်စားမည်ဆို၊ သင်ကျီးညိုသည်။ ဧဝံ အယုတ္တကံ၊
ဤသို့ခံတပ်စခန်းမှ၊ အပသို့မြန်းသဖြင့်၊ နည်းလမ်းမသင့်ခြင်းကို။ မာ ကရောထ၊
ယခု တမုဟုတ်တင်ဖြင့်၊ အမှုရှုပ်အောင်လို့၊ မပြုမလုပ်လိုက်ပါလေလင့်။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ မေဃဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော အို-အမောင်ကျီးညို-ကြမ်းကြုတ်
ခက်ထန် မျက်မာန် ဒေါသ ထက်သန်လှသည့် ထာဝရမပျက် ရေဉ္စသာ
ကျက်စား၍ ပျော်ပါးခိုအောင်းလေ့ရှိသော မိကျောင်းသတ္တဝါသည် မိမိ၏
အစဉ်ထာဝရ ပျော်ပါးခိုအောင်းရာဖြစ်သော မြစ်၊ ချောင်း၊ ရေအိုင် စခန်းမှ
ကမ်းထိပ်အထက် မြေအကွက်သို့ တက်ရောက်ကျက်စား သွားလာသည်ရှိသော်
မိမိ၏ ရှိရင်းစွဲ အားကုန်ခန်း၍ အစွမ်းမရှိ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ထို့ပြင် စွမ်းပကား
သတ္တိ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော သားတို့၏ သေဌ်နင်း ခြင်္သေ့မင်းသည်လည်း မိမိ၏
ကျက်စားကျင်လည် အစဉ်မှီရာဖြစ်သော ဝနာမြိုင်တိုင်းမှ လွင်ပြင်အကွက်
အပသို့ ထွက်သည်ရှိသော် သက်သက်မဲ့ အားခွန်သေး၍ မြေခွေးနှင့်သာ
ဥပမာ တူပေသည်။ ထိုသို့ မိမိ၏ တည်မှီရာဌာနမှ အပသို့ သွားရောက်ပါမူ
အားပျောက်တတ်ပါသောကြောင့် အသင် ကျီးညိုသည် ဤကဲ့သို့ ရဲဝံ့စွန့်စား
မည်အကြံဖြင့် ခံတပ်စခန်းမှ အပသို့ မြန်းသဖြင့် နည်းလမ်း မသင့်သည့်
အမှုအရာကို ယခုအခါ ယခုတမုဟုတ်တင်ဖြင့် အမှုရှုပ်မည်ကြောင့် မပြုလုပ်
လိုက်ပါလင့် ဟူလို။

ထို့နောက် ကျီးက “အရှင်မင်းကြီး-ကိုယ်တော်တိုင် ကြံတော်မူ၍ တိုက်ခိုက်
ခြင်းကို ကြည့်ရှုသင့်ပါသည်” ဟု ဆိုပြီးလျှင် အကြောင်းကို ပြလိုသည်ဖြစ်၍
ဤ ဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်လေ၏။

ယတော—

၁၃၈။ ပုရက္ခိတော ဗလံ ရာဇ၊ ယောဓယေဒဝလောကယံ။
 သာမိနာဓိဋ္ဌိတော သာပိ၊ ကိံ န သီဟာယတေ ဓုဝံ။
 တတော သယံ မဟာရာဇ၊ ယုဒ္ဓံ ဂန္ဓာန ပဿထ။

ယတော၊ အကြံကြောင့်။ ရာဇာ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်
 မင်းမြတ်သည်။ ဗလံ၊ စစ်သည်တော်စု၊ ဗိုလ်ပါထူကို။ ပုရက္ခိတော၊ အဦးအဖျား၊
 ရှေးသွားပြု၍။ အဝလောကယံ-အဝလောကယန္တော၊ စစ်သည်တို့၏ အားအင်
 ကို၊ ဆင်ခြင် ကြည့်ရှုလျက်။ ယောဓယေ၊ အစဉ်တစိုက်၊ အတိုင်တိုက်စေရာ၏။
 သာမိနာ၊ အားကိုးအစဉ်၊ ကိုယ့်သခင်သည်။ အဓိဋ္ဌိတော၊ စောင့်ရှောက်
 ကြည့်ရှု၊ အားပေးပြုအပ်သော။ သာပိ၊ ပကတိသဘာဝ၊ ဗလသေးသိမ်၊ ခွေးပိန်
 ကလေး သည်လည်း။ ဓုဝံ၊ မချွတ်မလွဲ၊ အမြဲအားဖြင့်။ ကိံ န သီဟာယတေ၊
 ခြင်္သေ့စံတူ၊ မှန်နမူဖြင့်၊ ဟန်မယူဘဲ ရှိပါသလော။ တတော၊ ထိုသို့ အရှင်
 အားပေးမှု၊ ခွေးပိန်ကလေးသော်မှ၊ ဗလခိုင်ဖိုး၊ ခြင်္သေ့ကြီးနယ်၊ အားပြည့်
 ကြွယ်သောကြောင့်။ မဟာရာဇ၊ ပြည်သူတို့၏သခင်၊ အရှင်မင်းကြီး။ တံ၊
 အရှင်မင်းကြီးသည်။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဂန္ဓာန၊ ချီတက်မြန်းကြွ၊ စခန်း
 ထတော်မူ၍။ ယုဒ္ဓံ၊ ခုခံယှဉ်ပြိုင်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ကြခြင်းကို။ ပဿထ၊ အနီး
 အနား၊ ထိုအပါးမှ၊ ရှုစားတော် မူစေချင်ပါ၏။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ ဘုရင်မင်းမြတ်သည် စစ်သည် ဗိုလ်ပါထူကို ရှေးသွားပြု၍
 စစ်သည်တော်တို့၏ အင်အားကို ရှုစားတော်မူလျက် ဟိုက်ခိုက်စေရန် သင့်လျော်
 ပါသည်။ ဥပမာအားဖြင့် အရှင်သခင်သည် စောင့်ရှောက် ကြည့်ရှုလျက်
 အားပေးခြင်းပြုအပ်သော ဗလသေးသိမ်သည့် ခွေးပိန်ကလေးသည် ရှေးကထက်
 တမျိုးတက်လျက် အားထွက်၍ လာပြီးလျှင် ခြင်္သေ့၏ စံနမူဖြင့် ဟန်မယူဘဲ
 ရှိပါသလော၊ ကေန္တ မြော်မှန်းလျက် ခြင်္သေ့ပုံဖမ်းမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့
 အရှင် အားပေးပါမှု ခွေးပိန်ကလေးသော်မှ အားခွန်ဗလခိုင်ဖိုး၍ ခြင်္သေ့ကြီး၏
 စံနမူကို ဟန်ယူပြုလုပ်တတ်သောကြောင့် ယခုအခါ အရှင်မင်းမြတ်သည်လည်း
 စစ်သည်တော်အများတို့ အားတက်စေရန် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွမြန်းတော်မူ၍

စစ်စခန်း၌ တိုက်ခိုက်ပုံ အခြင်းအရာကို သေချာစွာ အနီးအပါးမှ ရှုစားတော် မူရန် သင့်ပါသည်။ ရှုစားတော် မူစေချင်ပါသည် ဟူလို။

ဤသို့ တိုင်ပင်ပြောဆိုကြပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၌ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့ သည် ခံတပ်တံခါးသို့ သွားရောက်ကြ၍ ပြင်းထန်စွာ တိုက်ခိုက်ကြကုန်၏။ ထိုသို့ တိုက်ခိုက်ကြရာ တပါးသောနေ့၌ စိတြဝဏ္ဏ ဥဒေါင်းမင်းသည် လင်းတအမတ် ကြီးအား ဤသို့ ဆိုလေ၏။

“အချင်းအမတ်ကြီး၊ ယခုအခါ သင်ဝန်ခံ ကတိထားခဲ့သည့်အတိုင်း ပြုလုပ် ရန်သင့်ပါပြီ၊ ပြုလုပ်ပါလော့” ဟု ဆိုလေရာ လင်းတအမတ်ကြီးက “အရှင်မင်း ကြီး-နာတော်မူပါဦးလော့” ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက် လေ၏။

၁၃၉။ အကာလသဟာမတပျံ၊ မုဠဗျသနိနာယကံ။
အဂုတ္တံ ဘီရုယောဓဉ္ဇ၊ ဒုဂ္ဂဗျသနမုစ္စတေ။

အကာလသဟဉ္ဇ၊ ကာလဆက်ကာ၊ အရှည်ကြာအောင်၊ မစွမ်းဆောင်နိုင် သည်လည်း ဖြစ်သော။ အတပျံဉ္ဇ၊ ရေတွက်သင်္ချာ၊ ဗိုလ်ပါမများ၊ လွန်နည်းပါး သည်လည်း ဖြစ်သော။ မုဠဗျသနိနာယကဉ္ဇ၊ မိုက်၊ အ၊ သောက်စား၊ ပျက်စီး ကြောင်း တရားကို၊ များစွာပြုလုပ်တတ်သော၊ အအုပ်အချုပ်လည်းရှိသော။ အဂုတ္တဉ္ဇ၊ ကာကွယ်ခုခံပုံ၊ မလုံခြုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘီရုယောဓဉ္ဇ၊ ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့၊ မရဲဝံ့သဖြင့်၊ တွန့်ဆုတ်သော တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်း ရှိသော။ သေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ထု၊ ရဲမက်စုကို။ ဒုဂ္ဂဗျသန၊ ခံတပ်ကို ဖျက်ဆီး တတ်၏ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင် စစ်သည် ဗိုလ်ပါသည် ကာလရှည်မြင့်စွာ ခုခံ၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းငှါလည်း မစွမ်းနိုင်၊ အရေအတွက်အားဖြင့်လည်း အလွန်နည်းပါး ၏။ ဆင်ခြင်ဉာဏ်ကင်း မိုက်၊ အ၊ ဖျင်းလျက် မူးယစ်သောက်စားခြင်း၊ လောင်း ကစားခြင်း အစရှိသော ပျက်စီးကြောင်းအမှုတို့ကို အစဉ်အမြဲ ပြုလုပ်တတ် သော အအုပ်အချုပ်လည်းရှိ၏။ တဘက်ရန်ကို ခုခံကာကွယ်ပုံ မလုံခြုံသည်လည်း

ဖြစ်၏။ မရဲဝံ့သဖြင့် ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့နှင့် တွန့်ဆုတ်သော တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်း ရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သော စစ်သည်ဗိုလ်ပါးကို ခံတပ်ကို ဖျက်တတ်၏ဟု ဆိုထိုက်ပါသည်။

ဤအရပ်၌ ထိုကဲ့သို့ ခံတပ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောသူ မရှိသေးပါ။

ထို့ပြင် ခံတပ်ကို လက်ရဖမ်းယူ သိမ်းပိုက်ခြင်း၏ အကြောင်း နည်းကောင်း ၄-ပါးကို ပြပြန်လိုသည်ဖြစ်၍ “ဥပဇာပေါ စိရာရောဓော” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၄၀။ ဥပဇာပေါ စိရာရောဓော၊ ဝက္ကန္တော တိဗ္ဗပေါရသံ။

ဒုဂ္ဂဿ လဃံနောပါယာ၊ စတ္တာရော ကထိတာ ဣမေ။

မဟာရာဇ၊ ပြည့်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ဥပဇာပေါ စ၊ စိတ်ဝမ်းကွဲပြား၊ တရားယွင်းမှု၊ တစိုးယူလျက်၊ ငါ့လူ သူ့ဘက်သား ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ စိရာရောဓော စ၊ ကာလရှည်ကြာ၊ မြင့်စွာ ရစ်သိုင်းလျက်၊ ဝိုင်းဝန်း ဆိုပိတ်၍ ထားခြင်းလည်းကောင်း။ အဝက္ကန္တော စ၊ ရုတ်တရက် ရှောင်တခင်၊ ဆောလျှင်နှိပ်နင်း၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ တိဗ္ဗပေါရသဉ္စ၊ မကြောက်မရွံ့၊ ရဲဝံ့လျှင်မြန်၊ အတင်းကြံ့လျက်၊ အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမေ စတ္တာရော၊ ဤသည့်လေးပါး၊ အကြောင်းများကို။ ဒုဂ္ဂဿ၊ ရဲမက်ခိုအပ်၊ ရန်သူ၏ခံတပ်ကို။ *လဃံနောပါယာ၊ လက်ရဖမ်းယူ၊ သိမ်းပိုက်မှုကြောင်း၊ နည်းလမ်းကောင်းတို့ဟူ၍။ ကထိတာ၊ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ၊ တတ်လိမ္မာသော၊ ပညာရှင်အများတို့၊ မှာကြား မိန့်ဆိုအပ်ကုန်၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- ခံတပ်၏ အတွင်း၌ စစ်သည် ဗိုလ်ပါးတို့သည် အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲပြား၍ သစ္စာတရား ဖောက်ပြားယွင်းကွက်လျက် တဘက်မှ တစိုးလက်ဆောင် ထိုးသည်ကို တိတ်တိတ် ခိုးယူပြီးလျှင် ငါ့လူ သူ့ဘက်သား ပြုလုပ်ခြင်း၊ ခံတပ်ကို နေ့ရက်မြင့်စွာ ဝိုင်းဝန်းပိတ်ဆို၍ ထားခြင်း၊ ရုတ်တရက် ရှောင်တခင် အဆောတလျှင် ချီတက်တိုက်ခိုက်ခြင်း၊ မကြောက်မရွံ့ နောက်မတွန့်ဘဲ ရဲဝံ့စွာ အတင်းကြံ့လျက် အပြင်းအထန် တိုက်ခိုက်ခြင်း

*လဃံနောပါယာ ဂဟဏောပါယာ။ ဇိကာ။

ဤလေးပါးတို့ကို ရန်သူ၏ခံတပ်ကို လက်ရပိုင်ပိုင် သိမ်းယူနိုင်ခြင်း၏အကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတို့ဟူ၍ စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ တတ်သိလိမ္မာသော ပညာရှင်အများ တို့ မှာကြား ပြောဆိုအပ်ပါသည် ဟူလို။

ဤအရာငှာနှင့် ကျွန်တော်မျိုးသည် စွမ်းအားရှိသမျှ ကြိုးစား အားထုတ် ပြုလုပ်ပါမည်ဟု နားရင်းသို့ကပ်၍ တီးတိုးစကားဖြင့် အမတ်ကြီးက ပြောကြား ရာ “ကောင်းလှပါပြီ၊ ကောင်းလှပါပြီ၊ ကြိုးစား အားထုတ်စေချင်ပါသည်” ဟု ဥဒေါင်းမင်းက မိန့်ဆို ပြောကြားလေ၏။

ထို့နောက် နေအရုဏ် မတက်မီပင်လျှင် ခံတပ်၏ လေးမျက်နှာ တံခါး လေးခုတို့၌ တပြိုင်နက် ဝိုင်းဝန်း တိုက်ခိုက်ကြသောအခါ သူလျှိုဖြစ်ကုန်သော ကျီးတို့သည် ခံတပ်၏ အတွင်းရှိ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းတို့၌ တပြိုင်နက် မီးရှို့ကြ ကုန်၏။

ထို့နောက် “ခံတပ်ကို ရပြီ-ရပြီ” ဟု တပြိုင်နက် အုပ်အုပ်ကျက်ကျက် အော်ဟစ်ကြသော အသံကို ကြားကြ၍ အလုံးစုံ ထက်ဝန်းကျင် အရပ်တိုင်း အရပ်တိုင်းတို့၌ မီးတောက် မီးလျှံတို့ဖြင့် တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်၍ နေသည်တို့ကို ကြည့်ရှု တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် ခံတပ်၌ နေကြကုန်သော များစွာ သော ဟင်္သာမင်း၏ စစ်သည်ရဲမက်တို့သည် အလျင်အမြန် ရေကန်ကြီး၏ အတွင်းသို့ သက်ဆင်း ပြေးဝင်ကြလေကုန်၏။

ဤအရာ၌ စစ်သည်ရဲမက်တို့ ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်ကြရခြင်း၏အကြောင်း ကို ကောင်းစွာ ပြုပြန်လိုသော ဝိဇ္ဇာသမ္မာရာကြီးသည် “သုမန္တိတံ” အစရှိသော ဂါထာ စကားရပ်ကို ကြားညှပ်၍ ရှုတ်ဆို သင်ကြားပြန်လေ၏။

၁၄၁။ သုမန္တိတံ သုဝိက္ကန္တံ၊ သုယုဒ္ဓံ သုပလာယိတံ။
ပတ္တကာလေ ယထာသတ္တိ၊ ကရေ န တု ဝိစာရယေ။

ပတ္တကာလေ၊ အရေးအခွင့်၊ သင့်လျော်သည့်အခါ၌။ သုမန္တိတံ၊ ကောင်းစွာ တွေ့ဆိုင်လျက်၊ တိုင်ပင် ဆွေးနွေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။ သုဝိက္ကန္တံ၊ ကောင်းစွာ ကြိုးပမ်း၊ မဆုတ်တန်းဟု၊ စွမ်းအား ဗလ၊ သတ္တိပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။

သုယုဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာမယုတ်၊ အားထုတ် တိုက်ခိုက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ သုပလာယိဘဉ္ဇ၊ ကောင်းစွာရှောင်ရှား၊ ပြေးထွက်သွားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ယထာသတ္တိ၊ ကိုယ်ဝယ်သတ္တိ၊ စွမ်းအားရှိသလောက်။ ကရေ၊ လျင်မြန်ဆောစွာ၊ ပြုလုပ်ပေရာ၏။ န တု ဝိစာရယေ၊ ကြံစည်စစ်ဆေးလျက်၊ နှောင့်နှေးဖင့်ကာ၊ မနေရာပေ။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အချင်းချင်းအား အကြံဉာဏ် ပေးသဖြင့် ဆွေးနွေး တိုင်ပင်သင့်သော အခါ၌ ကာလကို မဖင့်နွဲ့စေဘဲ ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊ အားအစွမ်းကို ပြသင့်သော အချိန်ကာလသို့ ကျရောက် သည့်အခါ ကောင်းစွာကြိုးပမ်းလျက် တကယ်တန်း ထပြီးလျှင် စွမ်းအားပလ သတ္တိပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ တိုက်ခိုက် သင့်သော အခါကာလ၌ ကောင်းစွာ ခုခံအားစိုက်၍ တကယ်တန်း တိုက်ခိုက်ရခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အရေးမသာ သဖြင့် ပြေးခွါရှောင်သင့်သော ကာလသို့ ကျရောက်သည့်အခါ လျင်မြန်ဆော စွာ ပြေးရှောင်ခွါခြင်းကို လည်းကောင်း မိမိတို့ စွမ်းအားရှိသည့်အလျောက် လျင်မြန်စွာ ပြုလုပ်ကြပေရာသည်။ သို့လော၊ သို့လောဟု တွေးတော စိတ်ကူး လျက် အထူးနှောင့်နှေး၍ မနေသင့်ပေရာ၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ ဟင်္သာမင်း၏ စစ်သည်တော်သား ငှက်အများတို့သည် ပြေးရှောင်သင့် ပြေးရှောင်ထိုက်သော ကာလသို့ ကျရောက်သည်ဖြစ်၍ မိမိတို့ စွမ်းအား ရှိသည့်အလျောက် ခုန်ပေါက် ပြန်ဆင်းလျက် ရေကန်၏ အတွင်းသို့ ချက်ခြင်းပင် ပြေးဝင်ကြပေသည့် ဟူလို။

ဟင်္သာမင်းသည်လည်း ချမ်းသာစွာ ကြီးပြင်း၍ လာရခြင်းကြောင့် ပကတိ အားဖြင့် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိ၏ စစ်သူကြီးဖြစ်သော ခေါက်ရှာငှက် အမတ်ကြီးသာလျှင် အဖော်ရှိသည်ဖြစ်၍ ညှိုးငယ်စွာ ရှိနေခိုက် စိတြဝဏ္ဏ ဥဒေါင်းမင်း၏ စစ်ဗိုလ်ကြီး ဖြစ်သော ကြက်ဖကြီးသည် လာရောက် ဝိုင်းဝန်းလတ်သော်၊ ခေါက်ရှာငှက် စစ်သူကြီးအား ကြင်နာတဲ့ကွက်ခြင်းဖြင့် “အို...အချင်း စစ်သူကြီး- သင်သည် မိမိကိုယ်ကို အဘွဲ့ကြောင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံး စေမည်နည်း၊ ငါသည် ယခုအခါ လွတ်မြောက်အောင် တိမ်းရှောင်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင် ပါ။ စွမ်းတော့မည် မဟုတ်ပေ။ သင်သည်မူကား ယခုအခါ လွတ်မြောက်အောင် တိမ်းရှောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ပါသေး၏။ ရေကန်တွင်းသို့ သက်ဆင်းပြီးလျှင်

မိမိကိုယ်ကို ဘေးမှ လွတ်မြောက်အောင် စောင့်ရှောက်၍ စူဠာမဏိ အမည် ရှိသော ငါ၏သားကို သဗ္ဗညုအမတ်ကြီး၏ အလိုဆန္ဒနှင့် တိုင်ပင် နှီးနှောပြီးလျှင် မင်းမြောက်ပါလေလော”ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ခေါက်ရှာငှက် စစ်ဗိုလ်ကြီးက အရှင်မင်းကြီး-ဤကဲ့သို့ နားမခံနိုင် လောက်သော စကားမျိုးကို မိန့်ကြားပြောဆိုတော် မမူပါလင့်၊ ဤကမ္ဘာ လောက၌ လ-နေနှစ်ပါးတို့ ထင်ရှားတည်ရှိသမျှ ကာလပတ်လုံး အရှင်မင်းကြီး အောင်နိုင်တော်မူရပါမည်၊ မည်သည့်အခါမျှ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ မရောက်ရာပါ။

အရှင်မင်းကြီး-အကျွန်ုပ်သည် ဤခံတပ်၌ စစ်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။ သို့အတွက် ရန်သူသည် အကျွန်ုပ်၏ အသားအသွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော တံခါး လမ်းတို့ဖြင့် ခံတပ်တိုင်းသို့ ဝင်ပါစေ၊ (အကျွန်ုပ် အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး ဝင်ခွင့်မပေးပါ ဟူလို) ။

အရှင်မင်းကြီး-ထိုမှတစ်ပါး ကြားနာတော် မူပါဦးလော့။

၁၄၂။ ခမီ ဒါတာ ဂုဏဂ္ဂါဟီ၊ သာမီ ဘာဂျေန လဗ္ဘတေ။

ခမီ၊ လွန်ကျူးတန်တန်၊ အပြစ်မှန်ကို၊ သည်းခံလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒါတာ၊ ပေးကမ်းချီးမြှောက်၊ ထောက်မလေ့ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ဂုဏဂ္ဂါဟီ၊ ကျေးကျွန်ခြွေရုံ၊ အစေခံတို့၊ ပြုဟန်ညွတ်နှူး၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အထူးသိလေ့ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ သာမီ၊ အရှင်သခင်ကို။ ဘဋကေဟီ၊ ကျေးကျွန်ခြွေရုံ၊ အစေခံတို့သည်။ ဘာဂျေန၊ ရှေးရှေးဘဝ၊ ပုညကောင်းမှု၊ ကုသိုလ်စုကြောင့်။ လဗ္ဘတေ၊ ရအပ်သင့်လျော်၊ အရတော်ပါ၏။

အကြင် အရှင်သခင်သည် ကျေးကျွန်ခြွေရုံ အစေခံတို့အပေါ်၌ ထိုအစေခံ ကျေးကျွန်တို့သည် မိမိအား အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် လွန်ကျူးပြစ်မှားသော အပြစ်ကို သည်းခံတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ကျေးကျွန်ခြွေရုံ အစေခံတို့ အား ပစ္စည်းဥစ္စာ အရာရာတို့ဖြင့် များစွာချီးမြှောက်လျက် ထောက်မပေးကမ်း တတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ကျေးကျွန်ခြွေရုံ အစေခံတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို လည်း အထူး သိတတ်သော သဘောလည်းရှိ၏။ ထိုကဲ့သို့သော အရှင်ကောင်း သခင်ကောင်းကို ကျေးကျွန်ခြွေရုံအစေခံဖြစ်သောသူသည် နောက်နောက်သော

ဘဝအစုတို့က ပြုခဲ့သည့် ကုသိုလ်ကံ စီမံထောက်မရှ့် သာလျှင် ရအပ် ရနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုသို့သဘောရှိသော အရှင်သခင်တို့ ဘေးဘယကြုံကြိုက်၍ ဒုက္ခနှင့်တိုက်ဆိုက်ဆဲ အခါတို့၌ စွန့်ပစ်ထွက်ခွါလျက် ချမ်းသာရာသို့ ရှောင်ရှား၍ သွားခြင်းငှါ မသင့်ပါ ဟူလို။

ထို့နောက် ဟင်္သာမင်းက မိန့်တော်မူပြန်သည်မှာ စစ်သူကြီး ပြောဆိုသည့် အတိုင်း ဤစကားသည် ကေန်အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ပင်မှန်ပါသော်လည်း—

၁၄၂။ သုစီ ဒက္ခော•နုရတ္တော စ၊ ဇာနေ ဘဋ္ဌောပိ ဒုလ္လဘော။

ဟု မိန့်ဆိုတော် မူပြန်လေ၏။

သုစီ စ၊ သန့်ရှင်းတင့်တယ်၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒက္ခော စ၊ အမှုအဖြာဖြာ၊ အရာရာတို့၌၊ လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်သည်လည်းဖြစ်သော။ အနုရတ္တော စ၊ အရှင်၌ကြည်ညို၊ ရိုသေနှစ်သက်၊ စုံမက်ချစ်ခင်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဘဋ္ဌောပိ၊ ကျေးကျွန် ခြွေရုံ၊ အစေခံကိုလည်း။ ဒုလ္လဘော၊ ရရန်စင်းစင်း၊ လွန်ခဲယဉ်း၏ဟူ၍။ ဇာနေ- ဇာနေယျ၊ နှလုံးစွဲပိုက်၊ သိသင့်ထိုက်ပေ၏။

ဤကဲ့သို့ သန့်ရှင်းတင့်တယ် စင်ကြယ်သော အကျင့်အာစာရနှင့် ပြည့်စုံသည်လည်းဖြစ်၊ အမှုကိစ္စ အရပ်ရပ်တို့၌ တတ်သိ ကျွမ်းကျင် သည်လည်းဖြစ်၊ မိမိ၏ အရှင်သခင်၌ ချစ်ခင်ကြည်ညို ရိုသေခြင်း ရှိသည်လည်းဖြစ်သော ကျေးကျွန် သူခစားကိုလည်း ရဘို့ရန် အင်မတန်မှ ခဲယဉ်းလှပေသည်ဟူ၍ နှလုံးစွဲပိုက် မှတ်ယူထိုက်ပါသည် ဟူလို။

ထို့နောက် ခေါက်ရှာငှက် စစ်သူကြီးက “အရှင်မင်းကြီး- နာတော်မူပါဦးလော့” ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဤဆိုလတ္တံ့သော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၄၃။ ယဒိ သမရ•မပါသျ နတ္ထိ နာသာ၊
ဘယ•မိတိ ယုတ္တ•မိတော•ညတော ပယာတုံ။
အထ မရဏ•မဝဿ•မေဝ ဇန္တု၊
ကိ•မိတိ မုဓာ မလိနံ ယသော ကယျတေ။

ဩပစ္ဆန္ဒသိကာဂါထာ

သမရုံ၊ ထိုးခုတ်အားဆဲ၊ စစ်တိုက်ပဲ့ကို။ အပါသျှ၊ လွတ်ရာကြပ်ဖဲ၊ တိမ်း
ရှောင်လဲ့၍။ ဌိတဿ၊ အလိုက် အထိုက်၊ ပျော်ပိုက် တစေ၊ တည်နေသော
သူအား။ နာသာ၊ ဇီဝိန်အသက်၊ ယင်းပျက်လွတ်ကင်း၊ သေရခြင်းမှ။ ဘယံ၊
ကြောက်ရွံ့ဘို့ရေး၊ သေမည့်ဘေးသည်။ ယဒိ နတ္ထိ၊ အကယ် စင်စစ်၊ မရှိ
ဖြစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဘေးဘျမ်း မခ၊ အေးချမ်းလှသည်ရှိသော်။ ဣတော၊
ဤထိုးခုတ်အားဆဲ၊ စစ်တိုက်ပဲ့ကြီးမှ။ အညတော၊ ဤမှတပါး၊ အခြားသော
အရပ်သို့။ ပယာတုံ၊ အေးငြိမ်းလွတ်အောင်၊ ပြေးတိမ်းရှောင်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊
ထောက်ခြံ့ရှုမြော်၊ အမှုလျော်သဖြင့်၊ ပြုသော်သင့်ပေ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊
အမှန်ကိုသုတ်သော်ကား။ ဇန္တုဇန္တုနော၊ သူသူ-ငါငါ၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှအား။
မရဏံ၊ အခြေကျကျ၊ နေမဝဘဲ၊ သေကြရခြင်းသည်။ အဝဿမေဝ၊ မလွတ်
မကင်း၊ မချွတ်ယွင်းသဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ကော်စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့ မလွတ်မကင်း၊ မချွတ်ယွင်းသဖြင့်၊ သေရခြင်းတူမျှသည်ရှိသော်။
ကိံ၊ ဘယ်သို့အချက်၊ ဘယ်အတွက်ကြောင့်။ ယသော၊ အရှင်၏အတွက်၊
အသက်ကို စွန့်ပေသည်ဟု၊ ထောမနာ အမှုဖြင့်၊ သြဘာပြုကြခြင်းကို။ မုမာ၊
အကျိုးမဖက်၊ သက်သက်အချည်းနှီး။ မလိနံ၊ ငြိစွန်းအပြစ်၊ နှမ်းနယ်ညစ်ခြင်း
ကို။ ကယျတေ၊ အမှုမသာအောင်၊ ယခုအခါ၌၊ ပြုရာပါအံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းကြီး-ဤထိုးခုတ်ပစ်ခတ် အချင်းချင်း သတ်ဖြတ်
တိုက်ခိုက်ကြသည့် စစ်ပဲ့မှလွတ်ရာသို့ ကြပ်ဖဲလျက် ရှောင်လဲ့ထွက်ပြီးလျှင် သင့်
လျော်ရာ အရပ်၌ မိမိအလိုက်အထိုက် ပျော်ပိုက်နေထိုင်သောသူသည် အခြေ
လှလှ အနေကျသဖြင့် သေရမည့်ဘေးဒုက္ခနှင့် ကေန္တ မတွေ့ရဘဲ အမြဲတည်နေ
ရပါမူ ဤအချင်းချင်း တိုက်ခိုက် သတ်ဖြတ်ကြသော စစ်ပဲ့ကြီးမှ အရပ်တပါး
ဖဲကြပ်သွားလျက် တိမ်းရှောင်၍ ထွက်ရခြင်းသည် စင်စစ်အမှန် ကော်ပင်
သင့်လျော်လျောက်ပတ် ပါပေသည်။ ထိုသို့ကား မဟုတ်ပါ။ စင်စစ်မှာမူ သူသူ
ငါငါ သတ္တဝါဟူသမျှတို့ သင်္ခါရနယ်အတွင်းမှာ စာရင်းပါဖြစ်ကြ၍ မည်သည့်
ဌာန၌ပင် နေကြသည်ဖြစ်စေ၊ ကေန္တ မချွတ်မလွဲဘဲ သေရမြဲ ဓမ္မတာသာ
ဖြစ်ကြပါသည်။ ယင်းသို့ သေရခြင်း သဘာဝတို့ တူမျှလို့ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘယ်အရာ
ဘယ်အချက်ကြောင့် အရှင်အတွက် အသက်ကို အသေခံပေသည်ဟူ၍ နတ်လူ

အများ ကမ္ဘာသားတို့ ကျော်ကြားအောင် ထောမနာအရေးဖြင့် ဩဘာပေး
ကြမည့် ချီးမွမ်းချက်ကို သက်သက်မဲ့အညစ်အနှမ်းခံ၍ မဟန်အောင် ပြုလုပ်ရ
ပါမည်နည်း၊ ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရန် သင့်လျော်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ ဟူလို။

ထို့ပြင် သူတပါး၏ အတွက် အသက် သေရသဖြင့် ကေန္တ မြင့်မြတ်
သည်၏ အဖြစ်ကို တရစ် တဖန် ထပ်မံ၍ ပြုပြန်လိုရကား ထိုမှတပါး ဤဆို
လတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ကြားနာတော် မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင်
“ဘဝေသ္မိ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၄၄။ ဘဝေသ္မိံ ပဝနောဗ္ဘန္တံ၊ ဝိစိဝိဗ္ဘမဘင်္ဂီရေ။
ဇာယတေ ပုညယောဂေန၊ ပရတ္ထေ ဇီဝိတဗျယော။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ပဝနောဗ္ဘန္တံဝိစိ
ဝိဗ္ဘမဘင်္ဂီရေ၊ လေသည် တိုက်ခတ်သဖြင့်၊ လှုပ်ချောက်ချားအပ်သော၊ လှိုင်း
တံပိုးတို့၏၊ တုန်လှုပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ အလွန်လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးလွယ်သော။
အသ္မိံဘဝေ၊ ဤယခုဘဝ၊ ပစ္စုက၌။ ပရတ္ထေ၊ သူတပါးတို့၏ အကျိုးစီးပွား၊
ကြီးမားရန်အတွက်ကြောင့်။ ဇန္တုနော၊ မည်သူမည်ဝါ၊ သတ္တဝါ ဟူသမျှ၏။
ဇီဝိတဗျယော၊ ကိုယ်၏အသက်၊ ဆုံးရှုံးပျက်ခြင်းသည်။ ပုညယောဂေန၊
ကောင်းမှုပြုရာ၊ မင်္ဂလာနှင့် ယှဉ်သဖြင့်။ ဇာယတေ၊ ကော်စင်စစ်၊ အမှန်
ဖြစ်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- ဤပစ္စုပုန်ဘဝဟု ဆိုအပ်သော သံသရာ
လောကကြီးသည် ဥပမာအားဖြင့် လေတိုက်ခတ်သဖြင့် တက်ပေါက်ဖြစ်ပေါ်၍
လာသော လှိုင်းတံပိုးတို့သည် လေဖြင့်ပုတ်ခတ်သည့် အခါ လှုပ်ရှား ထကြွလျက်
အပြည့်အနှက် တဖြုန်းဖြုန်းဖြင့် တဖုံးဖုံးထ၍ နေကြပါသော်လည်း လေငြိမ်
သည်နှင့် တပြိုင်နက် ချက်ခြင်းပင် ကွယ်ပျောက်ကြကုန် သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ
သတ္တဝါတို့၏ ပစ္စုပုန်၊ သံသရာဟုဆိုအပ်သော ဤဘဝကြီးသည်လည်း ရှေးရှေး
သော ဘဝမှ ကံစွမ်းကံဟုန် လှုံ့ဆော်သဖြင့် ခေတ္တခဏ ပေါ်လာရခြင်းမျှသာ
ဖြစ်ပေသည်၊ ကံစွမ်း ကံဟုန် ကုန်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဇီဝိန်ပျက်၍ နောက်ဆက်
တွဲ ခန္ဓာအပေါင်းတို့မှာ မသာလောင်းကြီး ဖြစ်ကြရပေသည်၊ ယင်းသို့ အရှည်
အကြာ မတည်ပါသဖြင့် ဤခန္ဓာဘဝကို ပုညမှု စိတ်ထား၍ သူတပါး၏အတွက်

အသက်ကို စွန့်ရခြင်းသည် အလဟဿ အချည်းနှီး မဖြစ်ဘဲ တမလွန်ကောင်း ကျိုး မြဲသည့် ပူဇော်ပွဲဟုဆိုအပ်သော ကောင်းမှုမင်္ဂလာကြီး အစစ် အမှန်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတပါး၏ အတွက် ရက်ရက်စက်စက် မငဲ့ကွက်ဘဲ အသက်ကို စွန့်ထိုက်ပါသည် ဟု ဆိုလိုသည်။

အရှင်မင်းကြီး- အရှင်သည်လည်း ကျွန်တော်မျိုးတို့၏ အရှင်သခင် ဖြစ်ပါ ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး တို့သည် အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက် ထိုက်ပါသည်။ အကြောင်းကို နာတော်မူပါဦးလော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “ပကတိ သာမိနာ စတ္တာ” အစရှိသော ဂါထာကို ရှုတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၄၅။ ပကတိ သာမိနာ စတ္တာ၊ သမိဒ္ဓါပိ န ဇီဝတိ။
အပိ ဓန္ဒန္တရိ ဝေဇ္ဇော၊ ကိံ ကရောတိ ဂတာယုသိ။

မဟာရာဇ၊ ပြည်ကြီးဦးခိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ ပကတိ၊ မှူးမတ် သေနာပတိ၊ စ,ဘိ သောင်းပြောင်း၊ အခြေအရံ အပေါင်းတို့၏ ပကတိ သဘောသည်။ သမိဒ္ဓါပိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၊ ရတနာတို့ဖြင့်၊ ကြွယ်ဝ ပြည့်စုံပါ သော်လည်း။ သာမိနာ၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ကိုယ့်သခင်သည်။ စတ္တာ၊ တနည်းနည်း ပြတ်၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်ရှိသော်။ န ဇီဝတိ၊ ရှင်ကားရှင်လျက်၊ အသက်ရှိသည် မမည်။ ဓန္ဒန္တရိ၊ အရပ်ရပ် ကျော်ကြားအောင်၊ ကုစားမှုကျေပြန်သည့်၊ ဓန္ဒန္တရိ အမည် ရှိသော။ ဝေဇ္ဇောပိ၊ ရောဂါကို ကြည့်ရှုလျက်၊ ကုစားမည့် ဆေးဆရာ ကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဂတာယုသိ၊ သေခါနီးသည့် အတွက်၊ အသက် ငင်၍ နေသော ကာလ၌။ ကိံ ကရောတိ၊ မဘွယ်အမှု၊ အကယ်ကုသဖြင့်၊ အဘယ် ပြုပါတော့အံ့နည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင် မင်းမြတ်- မှူးမတ် သေနာပတိ အစရှိသော ကျေး ကျွန် ခြွေရံ အစေခံအပေါင်းတို့၏ ပကတိ သဘောသည် စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ဖြင့် ပြည့်စုံကြွယ်ဝပါသော်လည်း အရှင်သခင်သည် တနည်းနည်းအားဖြင့် ကင်းပြတ် ၍ စွန့်လွှတ်အပ်ပါမူ၊ မည်သူ့ ကိုမျှ အားမထားရသည့်အတွက် အသက်ရှူလျက် ဇီဝိန်ပင် မပျက်ပါသော်လည်း အသက်ရှင်သည် မမည်ပါ။ ဥပမာအားဖြင့်

ဝေဒနာနှိပ်စက်သဖြင့် သေခါနီးလျက် အသက်ငင်၍နေသော အခါ၌ သမားတို့ တတ်ရာ ကုစားမှုအရာ၌ ကမ္ဘာကျော်ကြား လောက်အောင် တတ်မြောက် လိမ္မာ ကျွမ်းကျင်ပါသော ဓနုန္တရိ အမည်ရှိသည့် ဆရာကြီးပင် ဖြစ်သော်လည်း ကုစားဘို့ခက် ဆေးချက်ကို ပေးသွင်းသဖြင့် အလျဉ်းပင် မလျော်သည့်အတွက် အသက်ပင် ရှိပါသော်လည်း ကိုးစားရာ အလျဉ်းပျောက်သဖြင့် သေစာရင်း ပေါက်ပြီးပင် ဖြစ်ပါသည် ဟူလို။

ထို့ပြင် နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် တိုင်းပြည်၏ ဘွယ်ရာ အင်္ဂါ ရှစ်ပါးတို့တွင် တပါးအပါအဝင် ဖြစ်ပါသဖြင့် ထိုအင်္ဂါရှစ်ပါးကို ထင်ရှားစွာ ပြဆိုလိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတပါး ကြားနာတော် မူပါဦးသော့ဟု ဆိုပြီးလျှင် “သာမဗျမစော” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

အပရဇူ—

၁၄၆။ သာမဗျမစော စ ရဋ္ဌဉ္စ၊ ဒုဂ္ဂံ ကောသော ဗလံ သခါ။
 ရဇ္ဇင်္ဂါနိ ပကတယော၊ ပေါရာဏံ သေဏယောပိ စ။

အပရဇူ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ သာမိ စ၊ အရှင်သခင်ဟု ဆိုအပ်သော ဘုရင် မင်းမြတ်သည်ကောင်း။ အမစော စ၊ နိုင်ငံဦးစီး၊ မှူးမတ်ကြီးလည်းကောင်း။ ရဋ္ဌဉ္စ၊ ပြည်မရဋ္ဌ၊ တိုင်းနိုင်ငံလည်းကောင်း။ ဒုဂ္ဂဉ္စ၊ ရဲမက်ခိုအပ်၊ စစ်-ခံတပ် လည်းကောင်း။ ကောသော စ၊ ရွှေငွေရတနာ၊ ထားရာသမိုက်၊ ဘဏ္ဍာတိုက် လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ စစ်သည် အထူး၊ ဗိုလ်ပါစု လည်းကောင်း။ သခါ စ၊ ချစ်ခင်ကြည်ညို၊ နှစ်ကိုယ့်တစိတ်၊ မဟာမိတ် လည်းကောင်း။ ပကတယော စ၊ နဂိုနေလေ့၊ ပြကတေ့ဟူ၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ လူအများတို့ လည်းကောင်း။ အပိ စ၊ ယင်းသို့မဟုတ်၊ တနည်းထုတ်သော်ကား။ ပေါရာဏံ၊ တိုင်းသူပြည်သား၊ လူအများတို့၏။ သေဏယော စ၊ အပေါင်းတို့လည်းကောင်း။ ဣတိ-ဣမာနိ အဋ္ဌ၊ ဤသို့ညွှန်ကြား၊ ရှစ်ပါးသောအရာတို့သည်။ ရဇ္ဇင်္ဂါနိ၊ နိုင်ငံဘွယ်ရာ၊ ပြည့်အင်္ဂါ တို့တည်း။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- တိုင်းနိုင်ငံ၏ တင့်တယ်ဘွယ်ရာကြောင်း ဖြစ်သော ပြည်၏အင်္ဂါ ရှစ်ပါးရှိပါသည်။ အဘယ်နည်းဟူမူ—

၁။ တိုင်းသူပြည်သားတို့၏ အရှင်သခင်ဖြစ်သော ဘုရင်မင်းမြတ်လည်း တပါး။

၂။ တိုင်းပြည် နိုင်ငံ၏ ခေါင်းဆောင် ဦးစီးဖြစ်သော မှူးကြီးမတ်ကြီးလည်း တပါး။

၃။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ နေရငွေလည်း တပါး။

၄။ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့ မှီခိုပုန်းအောင်း လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်သော ခံတပ် လည်း တပါး။

၅။ ရွှေငွေ ရတနာ ဥစ္စာတို့ကို သိုမှီးရာ ဖြစ်သော ရတနာ ဘဏ်တိုက်လည်း တပါး။

၆။ စစ်သည်ဗိုလ်ပါ များစွာအထူ ရဲမက်စုလည်း တပါး။

၇။ ချစ်ခင်ကြည်ညိုသဖြင့် နှစ်ကိုယ့်တစိတ် ပြုလုပ် ပေါင်းသင်းအပ်သော မဟာမိတ်လည်း တပါး။

၈။ နဂိုပကတိ ဖြစ်သော တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့လည်း တပါး၊ တနည်းအားဖြင့် တိုင်းသူ ပြည်သားတို့၏ အပေါင်း အစုတို့လည်း တပါး။

ဤသို့လျှင် တိုင်းနိုင်ငံ၏ ဘွယ်ရာ အင်္ဂါရှစ်ပါး ရှိပါသည်။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင် ဘုရင်မင်းမြတ်သည်လည်း တပါးအပါအဝင် ဖြစ်ရကား ထိုရှစ်ပါးအနက် အချက်အခြာဖြစ်သော နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်တပါး ပျက်ခဲ့သည်ရှိသော် ကြွင်းသမျှ အားလုံးမှာ ခန္ဓာပါပျက်ပြုန်း၍ အသက်ဆုံးသည်နှင့် တူပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထို့ပြင် အရှင်သခင် ဘုရင်မင်းမြတ် ရှိမှသာလျှင် ပြည်သူ ပြည်သားတို့ ရှင်လန်းကြည်ဖြူလျက် အသက်ရှင်၍ နေနိုင်ပုံကို ဥဒါဟရုဏ်နှင့်တကွ ပြုပြန် လိုသည်ဖြစ်၍ ထိုမှတစ်ပါး ဤဆိုလတ္တံ့သော စကားကိုလည်း ကြားနာတော် မူပါဦးလော့ဟု ဆို၍ “ပတ္တိဝေ ဇီဝလောကောယံ” အစရှိသော ဂါထာကို ရွတ်ဆို တင်လျှောက်ပြန်လေ၏။

၁၄၇။ ပတ္တိဝေ ဇီဝလောကောယံ၊ နိမိလတိ နိမိလတိ။
ဥဒေတျာ ဒိယမာနေ စ၊ သူရိယေဝ သရောရဟံ။

မဟာရာဇ၊ ရေဒမြစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်။ သူရိယေ၊ ရောင်ခြည် တထောင်၊ ထွန်းပြောင်ထိန်လင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်။ နိမိလတိ၊ ရောင်ဝါ ကွယ်ပျောက်၊ ဝင်ငြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ သရောရဟံ ဣဝ၊ ကားကားစွင့်စွင့်၊ ပွင့်ဆဲဆဲကြာပန်းသည်၊ လန်းရာမှတမျိုး၊ ရုတ်တရက် ခွေညှိုး သကဲ့သို့။ ပတ္တိဝေ၊ ရေဒမြစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်သည်။ နိမိလတိ၊ ခန္ဓာပျက်စီး၊ နတ်ထံမှီးသည်ရှိသော်။ အယံ ဇီဝလောကော၊ ဤသတ္တလောက၊ ဟူသမျှသည်။ နိမိလတိ၊ ခန္ဓာပျက်ကြွ၊ သေသည်နှင့် တူပေ၏။ သူရိယေ၊ ရောင်ခြည် တထောင်၊ ထွန်းပြောင်ထိန်လင်း၊ ရှင်နေမင်းသည်။ ဥဒိယမာနေ၊ ယုဂန်တောင်စွန်း၊ အရှေ့ကျွန်းမှ၊ တက်ထွန်းထွက်ပေါ်၍ လာသည်ရှိသော်။ သရောရဟံ ဣဝ၊ ညှိုးခွေသော ကြာပန်းသည်၊ နှမ်းရာမှ တင့်ဆန်းလျက်၊ ပွင့်လန်း၍ လာသကဲ့သို့။ ပတ္တိဝေ၊ ရေဒမြစိုးပိုင်၊ နိုင်ငံအရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ် သည်။ ဥဒိယမာနေ၊ ပြည်သူကို စောင့်ရှောက်လျက်၊ အသက်ရှင်သည်ရှိသော်။ အယံ ဇီဝလောကော၊ ဤသတ္တလောက၊ ရှိသမျှဟူ၊ ပြည်သူ အပေါင်းသည်။ ဥဒေတိ၊ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းလျက်၊ ချမ်းသာစွာ နေရ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အရှင်မင်းမြတ်- ရောင်ခြည် တထောင် ဆောင်လျက် ထွန်းပြောင် ထိန်ဝင်းသော အရှင်နေမင်းကြီးသည် အရောင်ကွယ်ပျောက်သဖြင့်

ဝင်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော် ထုံးအိုင်၊ ရေကန်စသည်တို့၌ ပေါက်ရောက်သော ကားကားစွင့်စွင့် ပွင့်ဆဲဆဲဖြစ်သောကြာပန်းသည် လန်းရာမှတစ်ပါးဖောက်လျက် ရုတ်တရက် ချွေးခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရေမြေအရှင် ဘုရင်မင်း မြတ်သည် လူ့ရပ်မှ ကံတော်ကုန်သဖြင့် နတ်ဘုံ နတ်နန်းသို့ မြန်းကြွတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဤ သတ္တလောက ကျွန်တော်မျိုး ဟူသမျှတို့မှာ ခန္ဓာပျက်ကြွ သေသည်နှင့် တူပါသည်။ ထိုမှတစ်ဖန် သူရကန်သည် ယုဂန်တောင်စွန်း အရှေ့ ကျွန်းမှ ထွန်းလင်းထွက်ပေါ်၍ လာသည်ရှိသော် ညှိုးနွမ်းသော ကြာပန်းသည် ရုတ်တရက် ပွင့်လန်းခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ပြည်သူတို့၏အရှင် ဘုရင် မင်းမြတ်သည် တိုင်းပြည်ကို စောင့်ကြပ်လျက် အသက်တော်ရှင်၍ နေသည် ရှိသော် ဤ တိုင်းသူပြည်သား လူများအပေါင်းသည် ကောင်းစွာ ဝမ်းမြောက် ရှင်လန်းလျက် ချမ်းသာစွာ နေထိုင်ရ ပါပေသည်။ ထို့ကြောင့် အရှင်သခင်ကို အခါခပ်သိမ်း စောင့်ရှောက်ထိုက်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ထိုသို့ ပြောဆို၍ နေစဉ် ကြက်ဖတကောင်သည် လာ၍ ဟင်္သာမင်း၏ ကိုယ်၌ အလွန်ထက်လှစွာသော အတက်တို့ဖြင့် ရိုက်ခပ်လေ၏။ ထိုအခါ ခေါက်ရှာငှက် စစ်သူကြီးသည် လျင်မြန်စွာ အပါးသို့ ချဉ်းကပ်၍ ဟင်္သာမင်းကို မိမိ၏ကိုယ်ဖြင့် ကွယ်ကာ၍ ထားလေ၏။ ထိုအခြားမဲ့၌ ကြက်ဖသည် ထက်လှ စွာသော ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ နှုတ်သီးတို့ဖြင့် ပေါက်သတ် ဆိတ်ဆွဲခြင်းဖြင့် ပင်ပန်းညှိုးနွမ်းစေအပ်သည်ဖြစ်၍ ခေါက်ရှာငှက်သည် မိမိ၏ ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့် ဟင်္သာမင်းကို ဖုံးအုပ်ယူဆောင်လျက် ရေအိုင်တွင်းသို့ သက်ဆင်းစေပြီးလျှင် ထိုကြက်ဖကိုလည်း စစ်သူကြီး ခေါက်ရှာငှက်သည် မိမိ၏နှုတ်သီးဖြင့် အတုံး အတစ် ပြတ်အောင် ပေါက်၍ သတ်ဖြတ် ဖျက်ဆီးလေ၏။ ထို့နောက် ခေါက်ရှာငှက်ကိုလည်း ငှက်အပေါင်းတို့သည် လာရောက်၍ ဝန်းပိုင်းသတ်ဖြတ် ကြကုန်၏။

ထို့နောက် စိတြဝဏ္ဏမည်သော ဥဒေါင်းမင်းသည် ခံတပ်တွင်းသို့ ဝင်၍ အတွင်း၌ တည်ရှိသော ပစ္စည်း ဥစ္စာတို့ကို သိမ်းယူပြီးလျှင် ကောင်းချီးဩဘာ ပြုသော သီဆိုသံတို့ဖြင့် ဟစ်အော် ကြွေးကြော်လျက် မိမိတို့၏ ခံတပ်စခန်းသို့ ပြန်လည်မြန်းကြွလေ၏။

ထိုဝတ္ထုကို ဝိဏျသမ္မဆရာကြီး ပြောကြားပြီးသည်၏ အဆုံး၌ မင်းသား တို့သည် ဤသို့ ဆိုကြလေ၏။ ထိုဟင်္သာမင်း၏ စစ်သည် အပေါင်းတို့တွင် ခေါက်ရှာငှက်သည်သာလျှင် မိမိ၏အသက်ကိုစွန့်၍ အရှင်သခင်ကို စောင့်ရှောက် ခြင်းကြောင့် သူတပါးတို့ထက် ထူးခြားမြင့်မြတ်၍ လျှောက်ပတ်သော ကောင်းမှု၏အရှင် ဖြစ်ပါပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ—

၁၄၈။ ဂဝါကုတ္တေ သုတေ ဂါဝိ၊ သဗ္ဗေ ဇနယန္တိ တု။
ဝိသာဏောလ္လိခိတက္ခန္ဓံ၊ ကာစိဒေဝ ဂဝံပတိံ ။

ဂါဝိ၊ ရှိရှိသမျှ၊ နွားမအပေါင်းတို့သည်။ ဂဝါကုတ္တေ၊ နွားတို့၏ ပုံဟန်၊ သဏ္ဍာန်၊ အမူအရာရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ မကြွင်းဥသျှ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ် ကုန်သော။ သုတေ၊ အများသွယ်သွယ်၊ နွားသားငယ်တို့ကို။ ဇနယန္တိ၊ သီးသီး မခြား၊ မွေးဖွားဖြစ်ထွန်းကြစေကုန်၏။ တု၊ ထိုသို့ပင်အများ၊ မွေးဖွားဖြစ်ထွန်း ကြစေပါကုန်သော်လည်း။ ဝိသာဏောလ္လိခိတက္ခန္ဓံ၊ ဦးချို နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ထိဆက်အပ်သော ပခုံးရှိသော။ ဂဝံပတိံ၊ နွားပိုက်၊ နွားလား၊ နွားများအရှင်၊ နွားဘုရင် ဆိုရသည့်၊ ဥသဘ နွားထူးကို။ ကာစိဒေဝ၊ ဤတောင်သပြေကျွန်း၌ ရှားလှသဖြင့်၊ တကောင်တလေထွန်းသော၊ နွားမသည်သာလျှင်။ ဇနယတိ၊ ထူးထူးခြားခြားအားဖြင့်၊ မွေးဖွားဖြစ်ထွန်း စေနိုင်ပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ ဤ ဇမ္ဗူဒီပါ ကျွန်း၌ ရှိရှိသမျှ နွားမ ဟူသမျှတို့သည် နွားတို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ကြန်အင် လက္ခဏာ အမူအရာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သော အလုံးစုံသော နွားငယ် နွားကလေးတို့ကို အသီးသီးမွေးဖွား ဖြစ်ထွန်းစေနိုင် ကြပေသည်။ ထိုသို့ပင် မွေးဖွား ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်ကြ ပါသော်လည်း ဇက်တို့

လည်ပွဲ ဘို့ကြီးထလျက် ဦးချိုနှစ်ဘက်တို့ဖြင့် ထိဆက်အပ်သော ပခုံးရှိသော အားခွန်ဗလ ပြည့်ဝ သန်မာလှသော အလုံ စုံသော နွားပိုက်၊ နွားလား၊ နွားအများတို့၏ အရှင် နွားဘုရင်ဟု ဆိုအပ်သည့် ဥသဘ နွားထူးမျိုးကိုမူကား ဤ ဇမ္ဗူဒီပါ တောင်ကျွန်း၌ တကောင်တလေ ထွန်းကား၍ ပေါ်လာသည့် နွားမသည်သာလျှင် ထူးခြားစွာ မွေးဖွား ဖြစ်ထွန်းစေနိုင်ပေသည်။ ထို့အတူ ယခုအခါ ဤဟင်္သာမင်း၏ စစ်သည်ဗိုလ်ပါတို့ များစွာပင် ရှိကြပါသော်လည်း ထိုစစ်သည် ဗိုလ်ပါတို့အနက် ခေါက်ရှာငှက် တကောင်သာလျှင် အရှင်၏အတွက် မိမိ၏ အဘက်ကို ရက်ရက်ကြီး စွန့်နိုင်ပါပေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုခေါက်ရှာငှက်သည်သာလျှင် သူ့ဘဝါးတို့ထက် ထူးခြားမြင့်မြတ်၍ လျောက်ပတ်သော ကောင်းမှု၏အရှင် ဖြစ်ပါပေသည် ဟူလို။

ထို့နောက် ဝိဇ္ဇာသမ္ဘရာကြီးက ဤသို့ ပြောဆိုလေ၏။ ယောက်ျားကောင်း၊ ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်သော ထိုခေါက်ရှာငှက် စစ်သူကြီးသည် အစွမ်းကုန် လုံ့လဝီရိယ သတ္တိဗလတို့ဖြင့် ဆောင်ရွက် ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းကြောင့် အထက်နတ်ပြည်၌ နတ်သမီးအပေါင်းတို့ဖြင့် ခြံရံလျက် နတ်၏စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့ကို ခံစား စံစားရပေလတ္တံ့။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရှေးအစဉ် ဆရာမြတ်တို့သည် ဤသို့ မိန့်မှာတော် မူအပ်ပေသည်ဟု ဆိုပြီးလျှင် အောက်ပါ ဂါထာတို့ကို ရှုတ်ဆို သင်ကြားလေ၏။

၁၄၉။ အာဟဝေသု စ ယေ သူရာ၊ သာမယတ္ထံ စတ္တဇီဝိတာ။
ဘတ္တု ဘတ္တာ ကတညူ စ၊ တေ နရာ သဂ္ဂဂါမိနော။

၁၅၀။ ယတြ ယတြ ဟတော သူရာ၊ သတ္တုဘိ ပရိဝေဌိတော။
အက္ခယံ လဘတေ လောကံ၊ ဘယံ ယဒိ န ဂစ္ဆတိ။

သူရာ၊ မကြောက်မရွံ့၊ နောက်မတုန်ဘဲ၊ စွန့်စား ရဲရင့်ကြကုန်သော။
ယေ နရာ၊ အကြင် တရားသက်ဝင်၊ သူတော်စင်တို့သည်။ အာဟဝေသု စ၊
စစ်မြေပြင်တွင်း၊ စစ်တလင်းဝယ်၊ ချင်းချင်းယှဉ်ပြိုင်၊ ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ရာ

တို့၌လည်းကောင်း။ အညေသု စ၊ ထိုမှတပါး၊ အခြားသော အရာဌာနတို့၌
 လည်းကောင်း။ သာမုတ္တံ၊ အရှင်၏အကျိုး၊ ပွားစီးဘိုးစေခြင်းငှါ။ စတ္တ
 ဇီဝိဘာ စ၊ လွတ်လွတ်ရက်ရက်၊ စွန့်အပ်သော အသက်ရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တိ၊ အမှန်စင်စစ်၊ ဖြစ်ကြပေကုန်၏။ ဘတ္တုဘတ္တာ စ၊ အရှင်သခင်၌၊
 ချစ်ခင်လေးမြတ်၊ နှစ်သက်တတ်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ကြ
 ပေကုန်၏။ ကတညူ စ၊ ရှေးကပြုဘူး၊ သူ့ကျေးဇူးကို၊ အထူး သိတတ်ကုန်
 သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ စင်စစ်မသွေ၊ ဖြစ်ကြပေကုန်၏။ တေ နရာ၊ ထိုတရား
 သက်ဝင်၊ သူတော်စင်တို့သည်။ သဂ္ဂဂါမိနော၊ ကောင်းမှုရှင်တို့၏စံရာ၊ နတ်ရွာ
 သို့ လားခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ မသွေမလှန်၊ ကေန်စင်စစ်၊ အမှန်ဖြစ်ကြ
 ကုန်၏။

သူရော၊ မကြောက်မရွံ့၊ နောက်မတုန်ဘဲ၊ ရဲရင့်ခြင်းရှိသော။ ယော နရော၊
 အကြင်သူကို။ ယတြ ယတြ၊ အကြင် အကြင်၊ စစ်မြေပြင်တွင်း၊ စစ်တလင်း
 အရပ်၌။ သတ္တုဘိ၊ တိုက်ခိုက်ခုခံ၊ ရန်သူအများ၊ ရဲမက်သားတို့သည်။
 ပရိငေဌိတော၊ ဝန်းကျင်ရစ်ပတ်၊ ဝိုင်းအံ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဟဒတော၊ လက်နက်
 အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့်၊ ထိုးခုတ်ပစ်ခတ်၊ အသေသတ်အပ်၏။ သော နရော၊ ထိုစစ်
 မြေပြင်တွင်း၊ ရန်သူခင်းသဖြင့်၊ သေခြင်းမလှ၊ သေရသော သူသည်။ ဘယံ၊
 တုန်ဆုတ်မဝံ့၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ် ခြင်းသို့။ ယဒိ န ဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ကား၊
 မရောက်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ တုန်ဆုတ်မဝံ့၊ ကြောက်ရွံ့ တုန်လှုပ်ခြင်းသို့၊
 အလျဉ်းမရောက်သည်ရှိသော်။ အက္ခယံ လောကံ၊ နတ်တို့၏စံရာ၊ နတ်ရွာ
 လောကကို။ လဘတေ၊ ကေန်မုချ၊ အမှန်ရပေ၏။

အဓိပ္ပါယ်။ ။ အကြင်သူတို့သည် မကြောက်မရွံ့ နောက်မတုန်ဘဲ ရဲဝံ့စွာ
 စွန့်စားခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ စစ်မြေပြင်တွင်း စစ်တလင်းငယ် အချင်းချင်း
 ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်ရာတို့၌ လည်းကောင်း၊ စစ်မြေပြင်မှ အခြား တပါးသော
 အရပ်တို့၌လည်းကောင်း မိမိအရှင်သခင်၏ အကျိုးစီးပွား များစေရန်အတွက်
 ရက်ရက်စက်စက် အသက်ကိုလည်းစွန့်ကြကုန်၏။ အရှင်သခင်၌ ချစ်ခင်ကြည်ညို

ရိုသေလေးမြတ်လျက် နှစ်သက် တတ်ကြသည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ရှေးက ပြုခဲ့ဘူးသော သူ၏ကျေးဇူးကို အထူးသိတတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုသို့ သဘောရှိသော သူတို့သည် ကောင်းမှုရှင်တို့၏ စံစားနေထိုင်ရာ နတ်ရွာသို့ ရောက်ကြရပေကုန်၏။

ထိုမှတစ်ပါးလည်း အကြင်သူတို့သည် စစ်မြေပြင်တွင်း စစ်တလင်း အရပ်၌ ရန်သူအများ ရဲမက်သားတို့သည် ထက်ဝန်းကျင်မှ ဝိုင်းအုံ ရစ်ပတ်လျက် လက်နက်အမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ထိုးခုတ်ပစ်ခတ် အသေသတ်အပ်ကုန်၏။ ထိုသို့ အသတ်ခံရသော သူတို့သည် အကယ်၍ ကြောက်ရွံ့ တွန့်ဆုတ် တွန့်လှုပ်ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သည်ရှိသော် နတ်ပြည်လောကကို ဧကန္တ ရကြမည် ဖြစ်ပေသည် ဟူလို။

ဤသည်တို့ကား တိစ္ဆိတို့၏ အယူသဘော ဖြစ်ပေသည်။

ဤသို့လျှင် ဝိဏှုသမ္မ ဆရာကြီးသည် ပုံပြင်ဝတ္ထု အမျိုးမျိုး အရပ်ရပ်နှင့် မှတ်သားရန် နည်းလမ်းအဖုံဖုံတို့ကို စေ့ငုစုံလင်စွာ သင်ကြားပြောဆိုပြီးသည်၏ အဆုံး၌ အရှင်မင်းသားတို့- အရှင်တို့သည် အစဉ်အမြဲ နှလုံးစွဲလျက် သဲမဲစွာ မှတ်သားထိုက်သော စစ်တက် စစ်ခင်း စစ်ထိုးခြင်းကို အရင်းထားလျက် များစွာသော အချက်တို့ဖြင့် ပြည့်နှက်ရောပြွမ်းသော “ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ” အခန်းကို သင်ကြားပြောဆိုရာ စကားရပ်ကား ဤတွင်ရှေ့ အပြီးသတ်ပါပြီဟု ပြောဆို လေ၏။

ထိုသို့ ပြောဆိုရာ ညီနောင်နှစ်ပါး မင်းသားတို့က ဆရာကြီးကျေးဇူး ပြုသဖြင့် ချီးမြှင့်သင်ကြား သနားတော်မူပါ၍ ဟောပြောသင်ကြားသော စကား တို့ကို ကောင်းမွန်စွာ နာခံ မှတ်သားကြရပါပေပြီ။ အကျွန်ုပ်တို့သည် အလွန် တရာ ဝမ်းသာအားရ နှစ်သက်ခြင်း ရှိကြပါသည်ဟု ကျေးဇူးတင် စကားဖြင့် ပြန်ကြားပြောဆိုကြလေ၏။

ထို့နောက် ဝိဏှုသမ္မ ဆရာကြီးသည် “အရှင်မင်းသားတို့- ထိုသို့ပင် ဝိဂ္ဂဟ အခန်းနှင့်စပ်သော စကားရပ်တို့ကို နာခံမှတ်သား သင်ကြား၍ ပြီးပါသော်

လည်း ထိုမှတစ်ပါး သင့်လျော်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော ဆုံးမဩဝါဒ စကား ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းများကိုလည်း ကောင်းစွာ နာခံမှတ်သား ကြပါဦးလော့” ဟု ဆို၍ အောက်ပါ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် “ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ” ကို နိဂုံး ကမ္ပတ် အဆုံးသတ်လေ၏။

၁၅၁။ ဝိဂ္ဂဟော ကရိတုရဂံပတ္တိဘိ၊
နော ကဒါပိ ဘဝတံ နရိန္ဒနံ။
နိတိမန္တပဝနဿမာဟတာ၊
သံသရန္တု ဝနဂိရိံ စ ဒိသာ။
ရထောဒ္ဓတာဂါထာ

ဘဝတဉ္စ၊ ဘုရင့် ရင်သွေး၊ အရှင် မင်းကလေးတို့အား လည်းကောင်း။ အညေသံ၊ အရှင် မင်းကလေးတို့မှ အခြား၊ တပါးကုန်သော။ နရိန္ဒာနဉ္စ၊ ပြည်သူတို့အရှင်၊ ဘုရင်မင်းမြတ်တို့အား လည်းကောင်း။ ကရိတုရဂံပတ္တိဘိ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ ခြေသည်၊ စစ်သည် အလုံးအရင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ဗလ အားကိုး၊ စစ်ပြိုင်၍ ထိုးခြင်းကို။ ကဒါ အပိ၊ ပြုဘို့အမှန်၊ မလျော်ကန်သဖြင့်၊ တရံတခါ မျှလည်း။ နော ဘဝေ၊ ကေနစင်စစ်၊ မဖြစ်သင့်ရာ၊ မဖြစ်သင့်ပေ။ ဒိသာ၊ တိုက်ခိုက်ကြံ့မှု၊ ကိုယ်ရန်သူတို့ကို။ နိတိမန္တပဝနဿမာဟတာ၊ နိတိ ဥပါယ်၊ အသွယ်သွယ်ဆန်းပြားသည့်၊ ဂါထာမန္တရား တည်းဟူသော၊ လေပြင်းလေကြမ်း တို့ဖြင့်၊ အရမ်းတိုက်ခတ် အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝနဂိရိံ၊ ဝနာမြိုင်တန်း၊ တောတောင်စခန်းသို့။ သံသရန္တု၊ ပြေးခွါတိမ်းရှောင်း၊ ပုန်းအောင်းခိုမှီး ကြပါ စေကုန်သတည်း။

အဓိပ္ပာယ်။ ။ အရှင်မင်းသားတို့- အရှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ အရှင် တို့မှတစ်ပါး အခြားသော နိုင်ငံအရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ရန်သူတစ်ဘက်ကို ဖြိုဖျက်နှိပ်နင်း၍ အောင်မြင်နိုင်ခြင်း အကျိုးငှါ အောင်မြင် နိုင်လိုကြပါမူ ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်၊ ခြေသည်တပ် အစရှိသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါ

တို့ဖြင့် ဤယခုသင်ကြား ပြဆိုခဲ့ပြီးသော စစ်တက်၊ စစ်ခင်း၊ စစ်ထိုးခြင်း အစ
 ရှိသော နည်းလမ်းတို့ဖြင့် ဗလ အားကိုးပြုလျက် မည်သည့်အခါ၌မျှ တိုက်ခိုက်
 ခြင်းအမှုကို မပြုကြပါလေလင့်။ ဤသို့ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့်လည်း ရန်သူကို မုချ
 အောင်မြင်နိုင်လိမ့်မည်ဟူ၍ မမှတ်ယူသာ၊ ရံခါသာလျှင် အောင်မြင်၍ ရံခါ
 မအောင်မြင်နိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် ကေန့်မုချ အောင်မြင်နိုင်သော ရာဇမတ္တဏ်
 စသော ထိုထိုသို့သော ကျမ်းဂန်တို့၌ ညွှန်ပြမိန့်ဆိုအပ်သော သာမဥပါယ်
 အစရှိသော ဥပါယ်စည်းကမ်း နီတိ နည်းလမ်းတို့ဖြင့်သာလျှင် စီမံပြုလုပ်ထိုက်ပေ
 သည်။ ထို့ကြောင့် ရန်သူတို့ကို ထိုဥပါယ် နည်းလမ်း နီတိမန္တရား တည်းဟူ
 သော လေပြင်း လေကြမ်းတို့ဖြင့် အရမ်းတိုက်ခတ် လွှင့်စင် စေအပ်သည်ဖြစ်၍
 ထား၊ လှံ၊ သေနတ် အစရှိသော လက်နက်တို့ဖြင့် ပစ်ခတ်တိုက်ခိုက်ခြင်း မပြုရဘဲ
 ရပ်စဲ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့ ရောက်လျက် ထိုရန်သူတို့သည် ဝနာမြိုင်အောက်
 တောတောင်တလျှောက်သို့ အလိုအလျောက်သာလျှင် လွှင့်စင်ထွက်ခွါသဖြင့်
 ပုန်းအောင်းကာ နေကြပါစေ၊ မည်သည့်အခါ၌မျှ ဗလအားကိုးပြုလျက်
 စစ်ထိုးတိုက်ခိုက်ခြင်းကို အလျဉ်း မပြုလုပ်ကြပါစေကုန်လင့်။

နိဂုံး

ဒီစကြိုတ် တောနယ် တဝှမ်း၌ လူရမ်းတွေ တခွန်ထူ၍ အလွန်ပူအောင် သူပုန်၏အရေးကြောင့် ငဠုန်ဘေးကြီးပေါ်ပေါက်ရာ အဖျောက်မှာ ဘလောင် ဆန်လျက် အတောင်သံ ဂယက်ပြင်းလှသဖြင့် စက်ကွင်းမလွတ်သည့် အတွက် အေးကွက်ကိုခိုလှုံ၍ ရန်ကုန်မြို့ နဂရ တိဂုမ္မစေတီတော်ကြီး၏ အရှေ့မြောက် မိုင်ဝက်လောက် အကွာတွင် ရှေးအစဉ် သူတော်အပေါင်းတို့ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော် စံနေတော်မူရာ လွန်တရာ သိုက်မြိုက်သဖြင့် ပျော်ပိုက်ဘွယ်ကောင်း လှသော ရွှေခွန်တိုင် ကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ယာပိုထိလေးလီ မျှညီမီတင်း၍ သီတင်းသုံး နေထိုင်စဉ် စီရင်ရေးသားအပ်သော “ဟိတောပဒေသကျမ်း” ၌ “ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ” ကို မြန်မာပြန်ဆိုခြင်းသည် သက္ကရာဇ် ၁၂၉၃-ခု တော်သလင်းလ အတွင်းတွင် ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သတည်း။

ဣတိ အာယသ္မဘာ ဘဒ္ဒန္တ အာစာရထေရေန ရစိတာ ဟိတောပဒေသေ
ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍသ မြမ္မဘာသာပရိဝတ္တနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဟိတောပဒေသ ဘာသာပြန်

ဝိဂ္ဂဟကဏ္ဍ ပြီး၏။

ကဏ္ဍဝိသုဒ္ဓိဘဏ္ဍာရီ
စာအုပ်အုပ်စု
ကမ္ဘာအေး